

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیا: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دیوانا

شیخ نوره‌دینی بریفکانی

۱۷۹۰-۱۸۵۱ز

زبانى كوردى

ديوانا

شيخ نوره دينى بريفكانى

۱۷۹۰ - ۱۸۵۱ز

ژ كومكرن و دهست نفتيسا: شيخ مهمدوحى بريفكانى
دناقبه را ۱۹۴۴-۱۹۶۶ز

زاهد بريفكانى

به رههف و نامادهكريه بو چاپى

ناوى كتيب: ديوانا شيخ نوره دينى بريفكانى
كوكردنه وه و ناماده كردنى: زاهد بريفكانى
بلاوكراوهى ناراس- ژماره: ۱۳۰
دهرهيتنانى هونه ري: ناراس نه كرم
به رگ: شكار عه فان نه قشبه ندى
ههله گري: زاهد بريفكانى
سه رپه رشتيى چاپ: ناوړه حمان مه محمود
چاپى يه كه م - چاپخانه ي وه زارده تى په روه رده، ههولير- ۲۰۰۲
له كتيبخانه ي به رپوه به را يه تيبى گشتيى روشنبيري و هونه ر له ههولير ژماره (۳۱) ي
سالى ۲۰۰۲ ي دراوه تى

چ خه بهردم بزبانێ ته ژ دونیسا، چ عهجهب ژ سهري زولفاته و قامهتی بهکتا، چ عهجهب

ب کهردم فهنج و فیوضان و نه میری دوو جیهان کو بدهستی مه کهفت دهولهتی عوقبا، چ عهجهب

ب تهحهمول بهحیمایانه و فرقهت، د کودی کورد بیت و لگه ل ناھن ل دلدا، چ عهجهب

ب لیسانێ تو دبیری و بدهستی تهیه خهت کو بیت جهوهري صافی بته ئیملا، چ عهجهب

شیخ نوره دینی بریفکانی دوینهکی ئاشویی دا

حهکاریه سلیوی نه، ل کوردستانی کیفی نه، ژ کرمانجی نشیقی نه، ژ بههدینا نهوم یارهب

لهیلایه قهیس کوشتی، زینا مه مو برشتی شیرازییا دکیشن، با مخره بان وهصائب

یانی مه لای جزیری، بهلکی عهلی حهزیری فههاد و خوسرهوانه، بو کوشتنا مهطالب

زاهد بریفکانی

– سال ۱۹۶۷ ل باژیری دهوکی ل کوردستانا باشور هاتیه سهر دونیایی.

– خوهندنا سههتایی و ناغنجی ل باژیری دهوکی تهمام کریه.

– ل زانکویا موسلی د بهشا کیمیایی دا خوهندیه.

– کومپوزسیون و ئارانژیریا گهلهک بهرهه مین موزیکی بین هونه رهنه ندین کورد و بیانی کریه.

– دو بهرهه مین موزیکا کوردی بناقی:

ئینسترومینتالا موزیکا کوردی، ۱۹۹۸–

سولاف، ۲۰۰۰، ل ئیسته نبولی دهرخستینه.

به رهه مین کو ههتا نوها داینه چایی:

– لاله شین، دیوانا شیخ مه مدوحی بریفکانی، بهشا یهکی چاپخانا ئاپتک ستوکهولم، سوید ۱۹۹۷.

– دیداری یار، دیوانا شیخ شه مسه دینی قوتبی ئه خلای یی بریفکانی، وهشانین روژا نو، ستوکهولم، سوید ۲۰۰۱، چاپا دووی ل دهزگای ئاراس، ههولیر، ۲۰۰۲.

– زبانی کوردی، دیوانا شیخ نوره دینی بریفکانی، وهشانین روژا نو، ستوکهولم، سوید ۲۰۰۱، چاپا دووی ل دهزگای ئاراس، ههولیر، ۲۰۰۲.

– کوردستان، دیوانا شیخ مه مدوح بریفکانی، بهشا دووی، وهشانین روژا نو، ستوکهولم، سوید ۲۰۰۱، چاپا دووی ل دهزگای ئاراس، ههولیر، ۲۰۰۲.

– الحقیقه والبیان فی ترجمه سادات بریفکان، نوسه شیخ مه مدوحی بریفکانی (۱۹۶۱ز)، ژ بهرهف وئاماده کرنا زاهد بریفکانی یه، ستوکهولم، سوید.

نافه پوک

- پيشگوتن: زاهد بريفكانى ۱۱
- پيشگوتن شېخ مه مدوحى بريفكانى ۱۵
- بنه رها شېخ نوره دينى بريفكانى ۱۶
- ژياننامه يا شېخ نوره دينى بريفكانى ۱۹
- به ره مدين شېخ نوره دينى بريفكانى ۲۶
- ژياننامه يا شېخ شه مسه دينى نه خلاطى يى بريفكانى ۲۸
- شېخ حوسه دينى نه خلاطى ۳۲

هه لېه ست

- حرف الالف (پيتا ا) ۳۹
- ئېلاهي ما ۳۹
- گه هي ئينسم گه هي جينم ۴۰
- دهنگى سه دا ۴۱
- تجلت لي صفات الله ۴۳
- طه مه فا ۴۴
- ميصباح و چرا ۴۵
- تيرا قه جهر ۴۷
- هر كوجا ۴۸
- مه رقه دي نوري ۵۰
- دلبه رهك ۵۲
- فه قيرى پر خه طا ۵۳
- ربنا ۵۴
- رعدى فيراق و حيرقه تى ۵۷
- سه لما ۵۹
- قه لبي رقيب ۶۱
- راحتا هه ردو سه رايان ۶۳
- حرف الباء (پيتا ب) ۶۴
- زبانى كوردى ۶۴
- شهب ۶۷
- چ زانن هه يته تى ۷۱
- راست و چه ۷۸
- ل كوردستانى كيفى نه ۷۹
- تهى صاحب ۸۱
- عمرى غالب ۸۳

- دلبه رى خوب ۸۵
- كاسا مه نوشى ۸۷
- لهب ۸۹
- هوب هوب دمهش ۹۱
- عالمه مئ غه يپ ۹۲
- أنا البرهان ۹۳
- حرف التاء (پيتا ت) ۹۵
- دل جهلى بت ۹۵
- شعرهك عه جائيب ۹۶
- حاكم ۹۸
- حيكمه ت ۱۰۰
- نه ويترم ۱۰۲
- تأمل هذه الأكوان ۱۰۳
- صالحى ناقت ۱۰۴
- حرف التاء (پيتا ث) ۱۰۶
- ئه لغياث ۱۰۶
- ده ربا عه بهت ۱۰۸
- پيرى حه دهت ۱۰۹
- ئه نوره غه و ۱۱۱
- وه قتي حه ديث ۱۱۳
- جهنگى حدو ۱۱۵
- رند و حه نه ۱۱۵
- دوو حارث ۱۱۶
- حرف الجيم (پيتا ج) ۱۱۷
- كچ ۱۱۷
- حوسنا نمايى ۱۱۹
- خه لاتي قوربى ۱۱۹
- حرف الدال (پيتا د) ۱۲۰
- نه قشه بهند ۱۲۰
- حرف الميم (پيتا م) ۱۲۱
- من دى ژ غه قلهت ۱۲۱
- خودا وهند ۱۲۲
- حرف النون (پيتا ن) ۱۲۳
- مرادا قه لبي ۱۲۳
- حرف الهاء (پيتا ه) ۱۲۴
- دلورابه ۱۲۴
- تهى مالكى هه عالمه مئ ۱۲۹
- ئه هلى موصل ۱۳۴

۱۳۷	بهیتا کولی
۱۴۴	دهرمانی مه
۱۴۵	بهیتا سهکهراتی
۱۵۸	حرف الواو (پیتا و)
۱۵۸	کاسا مهستی
۱۶۰	طاعون
۱۶۱	حرف الیاء (پیتا ی)
۱۶۱	د باغی وهددهتی
۱۶۳	لته مهظهه
۱۶۶	کەس بحالی من نه زانی
۱۶۷	قهنج و ئهولیا
۱۶۸	ئههلی جفاتی
۱۷۰	تیکه لا قهنجا
۱۷۱	شیخ و مرید
۱۷۲	گهلی صوفی فهقیرا
۱۷۴	دل
۱۷۵	حاکمی زولی بکت
۱۸۰	قهنج و خراب
۱۸۴	شاه و میر
۱۸۵	حهمد و شوکر
۱۸۶	ئههلی حظوری
۱۸۷	نوری بریفکی ئهصلی ئهو
۱۹۰	شعرا موبارهک
۱۹۱	میعراج نامه
۱۹۴	گهلی یار و برادر
۱۹۷	نصحت
۱۹۸	ئهبویهکری شیبلی
۲۱۶	فریادرس
۲۱۷	شیخی سفیانی
	رباعیات (چار مالکین شیخ نوره دینی بریفکانی)
۲۱۹	ل سهر ههلبهستین شیخ ئهحمه دی جزیری (۱, ۲, ۳)
	تخمیسات (پینج مالکین شیخ نوره دینی بریفکانی)
۲۲۶	۱- ل سهر ههلبهستا شیخ شه مسه دینی ئه خلاطی بی بریفکانی
۲۲۹	۲- ل سهر ههلبهستا شیخ ئهحمه دی جزیری
۲۳۵	۳- ل سهر ههلبهستا شیخ ئهحمه دی جزیری
۲۳۹	۴- ل سهر ههلبهستا شیخ شه مسه دینی ئه خلاطی بی بریفکانی
	تسدیسات «شهش مالکین شیخ نوره دینی بریفکانی»
۲۴۳	- ل سهر ههلبهستا شیخ ئهحمه دی جزیری

۲۴۵	چهند نمونه ک ژ ههلبهستین شیخ نوره دینی بزمانی فارسی
	- ههلبهستا شیخ نوره دینی بریفکانی بزمانی عهره بی، په سنا شیخ مهمدوحی
۲۵۱	عهباسی بی تهلووهی دکه
	- پینج مالکیا شیخ نوره دینی بریفکانی ل سهر ههلبهستا «نورالدین
۲۵۳	الشونی» بزمانی عهره بی
۲۶۶	داویا دیوانی
	کوپیا ئورژینالا دیوانا شیخ نوره دینی بریفکانی
۲۶۷	یا کو بدهست نفیسا شیخ مهمدوحی بریفکانی هاتییه نفیسین

بزمانی عه‌ره‌بی نفیس‌اندبو دگه‌ل بنه‌ره‌ه و کورته ژيانا وی، و گوتیه شیخ نوره‌دین دگه‌هه شیخ شه‌مسه‌دینی «خه‌له‌واتی» کو ته‌ریقا ئولی یا وی بو، یی (قو‌طب) کو له‌قه‌بی ویه، یی (ئه‌خلاطی) کو ژ وی ده‌ری هاتیه (خه‌لات) یان (ئه‌خلات) دکه‌فه سه‌ر قه‌راغا به‌حرا وانی (یی ب سه‌ر بدلیسی ل کوردستانا باکور)، یی بریفکانی کو بنه‌جه‌ی شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاطی وجهی شیخ و مه‌شایخت قه‌درگران بویه.

شیخ مه‌مدوحی بریفکانی هه‌لبه‌ستین شیخ نوره‌دینی بریفکانی دگور پیتین ئه‌بجه‌ی بریزکربون، هه‌روه‌ها د روپه‌له‌ک سه‌ربخوه به‌ره‌م‌ین شیخ نوره‌دینی نفیسی بون، پشترا چار مالکی و پینج مالکی و شه‌ش مالکین وی ل سه‌ر هه‌لبه‌ستین شیخ ئه‌حمه‌دی جزیری و ل سه‌ر هه‌لبه‌ستین باپیری وی یی چار شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاطی یی بریفکانی و هه‌روه‌ها پینج مالکیا وی ل سه‌ر هه‌لبه‌ستا (نورالدین الشونی) کو ب زمانی عه‌ره‌بی یه بداوی کره و پشترا داویا دیوانی نفیس‌اندی یه.

ژ بلی ده‌ست نفیسا شیخ مه‌مدوحی بریفکانی ئه‌ز ب دو گه‌له‌ک ده‌ست نفیسین دن ژی چوم، وک ده‌ست نفیسین (شیخ موحه‌مد طاهر موسته‌فای بریفکانی) هه‌روه‌ها ده‌ست نفیسین (موحه‌مد سه‌لیمی چه‌لکی)، ژ بو دورخستنا شاشیان د نا‌ف هه‌لبه‌ستین شیخ نوره‌دینی بریفکانی.

جهی داخی یه کو هه‌تا فی سه‌رده‌می هه‌لبه‌ستین شیخ نوره‌دینی ب ئاوايه‌کی ته‌مام و ته‌کوز و دور ژ شاشیان نه‌هاتنه به‌لا‌قه‌کرن، ده‌ کو ئه‌و ده‌ست نفیسین کو ل به‌ر هاتبون وه‌رگرتن بئاوايه‌کی راست و دروست نه‌هاتنه وه‌رگیراندن، له‌ورا بچاپه‌کا شاش هاتنه به‌لا‌قه‌کرن، بقی چه‌ندی بمن وه‌ره ئه‌ف به‌ره‌مه زه‌نگینه‌کی دده که‌له‌پور و ئه‌ده‌بیاتا زمانی مه‌یی کوردی.

دنا‌ف ئان هه‌لبه‌ستان دا هه‌می چین و ته‌خا ژ ئه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه و فه‌له‌ک و لاهوت پره و زه‌نگینه، له‌ورا دبیته پیده‌ره‌ک ژ بو هه‌ر خونده‌فانه‌کی مفای ژ بگريت و به‌ره‌و یا‌فا‌کرن هزر و ته‌خمینین خوه بچت. هه‌وله‌ک پر مه‌زن مه‌ دایه و بئالیکاریا چه‌ند ماموستایین پسپور د زمانی فارسی و کوردی دا کو ئه‌ف به‌ره‌مه دور ژ شاشیان بینه چاپکرن، بئومیدا هندئ کو لباشه‌روژئ ته‌فی به‌ره‌مه‌ین شیخ نوره‌دینی بریفکانی پشتی کومکرن ته‌ف ده‌ست خه‌تین ل سه‌ر هاتینه نفیسین و بشیوه‌یه‌کی باشت به‌ینه چاپکرن.

ژ بلی ژینه‌نگارا شیخ نوره‌دینی بریفکانی و ژبو پتر ناسکرنای فی بنه‌مالی ئه‌ز

پیش‌گوتن

خونده‌فانین هژا ئه‌ف به‌ره‌مه‌ی دفی پرتوکیدا، هه‌لبه‌ستین شاعری بنا‌ف و ده‌نگ شیخ نوره‌دینی بریفکانی نه، پین کو به‌شه‌ک ژ وی بخوه بنا‌فی (ذخرة السالکین) نا‌ف کری، (ذخرة السالکین) شیخ نوره‌دینی ل سالا (۱۲۳۶هـ-۱۸۲۰ز) ل گوندی ئیتوتی (کو دکه‌فه دنا‌قه‌را باژیری ده‌وکی و گوندی بریفکان) ته‌مام کره، ته‌فی فی ژی مه دیوانا ویا هه‌لبه‌ستا یا‌کو بزمانی کوردی دفی پرتوکیدا به‌ه‌قرا لسه‌ر نا‌فی زبانی کوردی چاپ کر.

ئه‌ف دیوانه مه ژبه‌ر ده‌ست نفیسا شیخ مه‌مدوحی بریفکانی وه‌رگرتیه، ره‌نج و زه‌حمه‌تا وی بکومکرن و به‌ره‌ه‌فکرنا فی به‌ره‌مه‌ی به‌رکه‌تی یی شیخی ساداتی بریفکان شیخ نوره‌دینی بریفکانی هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستین شیخ شه‌مسه‌دینی قوتبی ئه‌خلاتی یی بریفکانی کو دنا‌قه‌را سال ۱۹۴۴هـ تا ۱۹۶۶/۷/۳ز نفیسی یه و ژوندابونی پارێزتییه، خودی ژ رازی بت.

شیخ نوره‌دینی بریفکانی دنا‌ف فی دیوانی دا بخوه نیشان کره و گوتیه کو ئه‌و ل بریفکا هاتیه سه‌ر دونیایی نه‌کو ل ئیتوتی، به‌لی ده‌عینی ده‌می دا دیار کره کو ئه‌و ده‌مه‌کی ل گوندی ئیتوتی ژیايه، وه‌کو دفی پارچه هه‌لبه‌ستیدا یا‌کو بنا‌فی (شعرا موباره‌ک) دبئ:

عه‌بدی کو ئه‌ف ئینشا‌کری، موشتاقی عه‌بدولقادری

مه‌ولود بریفکان ئاخری، ئیتوته ساکن مو‌دده‌تی

شیخ مه‌مدوحی بریفکانی د پیشیا دیوانا شیخ نوره‌دینی بریفکانی دا پیش‌گوتنه‌ک

ژیاننامه‌یا شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاطی یی کو سال ۱۶۷۴ز کوچکری، (باپیری چاری یی شیخ نوره‌دینی بریفکانی یه) و هه‌روه‌ها ژیاننامه‌یا شیخ حوسه‌دینی ئه‌خلاطی یی کو سال ۱۴۰۵ز کوچکری، (باپیری یانزدی یی شیخ نوره‌دینی بریفکانی یه)، شیخ مه‌مدوحی بریفکانی بخوه ل دواپیا هه‌ردو دیوانین شیخ نوره‌دینی بریفکانی و شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاطی یی بریفکانی نفیس‌اندبون دگهل روژبون و مرنا هه‌ر ئه‌ندامه‌کی دفی بنه‌مالی دا هه‌روه‌ها سه‌جه‌ره‌یه‌ک به‌رفره‌ه و وه‌رگرتنا ئیجازین ئولی و نافین پاپیرین وی یین کو ژ هه‌مه‌دانئ ل سالا ۶۸۲هـ-۱۲۸۳ز به‌ره‌و ئه‌خلاطی چوین ئه‌ز هه‌ر دفی دیوانی دا چاپ دکهم.

ئه‌ز کوپیا ئورژینالا قی ده‌ست نفیسا شیخ مه‌مدوحی بریفکانی دناف قی دیوانی دا داکو ژ خوه‌نده‌فانا ره ببه ژێدرو دوباره چاپ دکهم، ل به‌ر وی ده‌ستنفیسی مه‌ بکوردیا ئیرو به‌ه‌ردو پیتین کوردی نفیسییه دگهل پارێزتنا ده‌نگین دناف په‌یقین عه‌ره‌بی دا، وه‌ک خوه مه‌ هشتیه و فه‌ره‌ه‌نگه‌ک زمانی ژ په‌یقین گران و یین بیانی چێکریه.

شیخ نوره‌دینی بریفکانی نێزیکي ۳۳ به‌ره‌مان هه‌یه یین کو هه‌تا نوها ئه‌م پێ دزانین، دناف دا سی دیوانین هه‌لبه‌ستان ب سی زمانان (کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی) نفیس‌اندینه هیفی دارین ئه‌وژی ل پاشه‌پوژی بته‌مامی بینه چاپ کرن.

کوچا داوی یا شیخ نوره‌دینی بریفکانی هاتیه دیتن دناف ده‌ست خه‌ته‌ک که‌فن ب نافی (المولود) یاکو سه‌ید عه‌بدوڵلا کورئ سه‌ید موسته‌فایئ بریفکانی یی حوسه‌ینی کو نفیسی ل سه‌ر ده‌ستی سه‌ید حوسامه‌دین کورئ سه‌ید مه‌حمودی بریفکانی یی حوسه‌ینی کو تێده‌ گوته‌یه ئه‌ف کتێبه ته‌مام بو لوی سالا کو شیخ و مورشدی مه‌ سه‌ید نوره‌دین کورئ شیخ عه‌بدولجه‌بارئ بریفکانی چویه به‌ر دلوفانیا خودی سال ۱۲۶۸هـ (موته فی الشهر المبارک ربیع الآخر فی يوم الأحد فی تسعة الأول من الشهر سنه ۱۲۶۸هـ)، ئه‌ف سال مرته دکه ۱۸۵۱ز.

شیخ نوره‌دینی بریفکانی ل گوندی بریفکا چویه به‌ر دلوفانیا خودی و لور هاتیه فه‌شارتن و مه‌زاری وی هه‌تا قی سه‌رده‌می ژێ تیته زیاره‌تکرن، گوندی بریفکا دکه‌فه باکوری روژه‌لاتا باژێری موسل کو چل و چار کیلومترا ژێ دوره و تیته حسابکرن دگهل قه‌زا شیخان. سال مرنا شیخ نوره‌دینی بریفکانی ده‌ست خه‌ته‌کی دا هاتیه دیتن، خه‌لیفی وی شیخ ئیسلامی شوشی دپرتوکا خوه‌یا بنافی (ملحم الکباد)

هه‌لبه‌سته‌ک ل سه‌ر شیخ نوره‌دینی نفیسی یه، ریزا داوی یا هه‌لبه‌ستی گوته‌یه: «اتبكي السماء لفقد النور للأسف» لگور هژمارا ئه‌بجدهی دکه ۱۲۶۸هـ.

خوه یی گومان دا کارتیکرنا فان هه‌لبه‌ستان پیتربت گه‌ر دده‌ما خوه دا هاتبان وه‌شاندن. لی هه‌ر وه‌کی ئه‌م هه‌موو دزانن ل عیراقی ژێ مینا ل پارچه‌یین دی یین ولاتی مه‌ حکومه‌تین ده‌سته‌لاتدار یی نه‌ددان چاپکرن و وه‌شانا به‌ره‌مه‌ین ئه‌ده‌بی یین کو ب جانی ولاتپاریزی و کوردستانی یی د ئافز و داگرتی بوون، د سه‌ر هندئ را ژێ چهند هه‌لبه‌ستین شاعری ب ناف و ده‌نگ شیخ نوره‌دینی بریفکانی د روژنامه و کوشاران دا ده‌اتنه به‌لافکرن. بقی به‌ره‌می هیژا یی شیخ نوره‌دینی بریفکانی هیفی دارم کو شیابم خزمه‌ته‌کی بگه‌هینمه ئه‌ده‌بیاتا کلاسیکا مه‌یا کوردی داکو مفا ژێ بیته وه‌رگرتن و خوندفانین کورد و هه‌زارین ئه‌ده‌ب و ب تایبه‌ت شعرا کوردی ب دیتنا وی شاد ببن و چاقین خوه پی کل بدن.

زاهد شیخ مه‌مدوحی بریفکانی
سوید، ۲۰/۱۰/۲۰۰۰

پیشگوئنا شیخ مەمدوحی بریفکانی

مقدمة الشيخ ممدوح البريفكاني

هذا مجمع من ديوان قطب الزمان وغوث الأوان سيدي وقودوتي وفخري و ملاذي الى الله السيد الشيخ نورالدين البريفكاني قدس سره وأفاض علينا فيضه وأنواره وبره المتوفي في سنة ١٢٦٨ هـ في قرية بريفكان رضي الله تعالى عنه، حرر هذا الديوان بقلم خادم أعتابه وسجاده (في سنة ١٩٤٠ إفرنجي) السيد ممدوح ابن السيد محسن ابن السيد عبدالجبار ابن السيد عبدالقهار ابن السيد عبدالله شقيق مؤلف صاحب الديوان ابن السيد عبدالجبار ابن السيد نورالدين ابن السيد أبوبكر ابن السيد زين العابدين ابن السيد الشيخ شمس الدين القطب الخلواتي المشهور بجد سادات بريفكان جميعا الذي جاء من أخلاط الى بريفكان والذي له ديوان عجيب في اللغة الكردي ولكن لم يقع في يدنا غير جزء قليل منها رضي الله تعالى عنهم جميعا وإنشاء الله تعالى سوف نكتبها حسب حروف الهجاء في آخر هذا الكتاب مع باقي نسبه الى أن يتصل بجده الحسين شهيد كربلاء رضي الله تعالى عنه وعنهم أيضا، ابن السيد عبدالكريم ابن السيد موسى ابن السيد سليمان ابن السيد عبدالغني ابن السيد إسحاق ابن السيد بابا منصور ابن السيد الشيخ حسين الأخلاطي المشهور (المتوفي بمصر سنة ٨٠٨ هجري) ابن السيد أبوالحسن علي الخلواتي ابن السيد حاجي نظام الدين ابن السيد أحمد الأخلاطي ابن الشيخ زين العابدين علي الزورداني الموحد الخوراساني السيد الأمير المشهور ب (علي الهمداني) جد سادات أخلاط قدس سره العزيز.

السيد ممدوح البريفكاني

بنه‌ره‌ها شیخ نوره‌دینی بریفکانی

(١٢٠٥-١٢٦٨ هـ) (١٧٩٠-١٨٥١ ز)

زانای سوفي یی بناف و دهنگ شیخ نوره‌دینی بریفکانی، کورئ عه‌بدولجه‌باری (سال ١٢٣١ هـ کوچکری و ل گوندئ ئیتوتئ هاتیه فه‌شارتن)، کورئ شیخ نوره‌دینی (سال ١١٩٥ هـ کوچکری)، کورئ سه‌ید ئه‌بویه‌کری (سال ١١٥٨ هـ کوچکری)، کورئ سه‌ید زه‌ینولعابدینی^(١) (١٠٣٥-١١١٩ هـ)، کورئ شیخ شه‌مسه‌دینی قوتبی خه‌لواتی یی بریفکانی یی کول سال (٩٩٧-١٥٨٨ ز) ل ئه‌خلاتی ژدایک بوی و سال (١٠٨٥ هـ- ١٦٧٤ ز) ل بریفکان کوچکری^(٢)، کورئ سه‌ید عه‌بدولکه‌ریمی ئه‌خلاتی، کورئ موسایی ئه‌خلاتی، کورئ سلیمانئ ئه‌خلاتی، کورئ عه‌بدولغه‌نئی ئه‌خلاتی، کورئ ئیسحاقئ ئه‌خلاتی، کورئ بابا مه‌نصورئ ئه‌خلاتی، کورئ (که‌مال الله والدین) شیخ حوسه‌ینئ ئه‌خلاتی^(٣) یی کو سال (٨٠٨ هـ - ١٤٠٥ ز) ل مسرئ کوچکری یی کو

(١) شیخ زه‌ینولعابدین: کورئ چارئ یی شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاتی. د سه‌رده‌ما خوه دا قازی بو باپیرئ سه‌یدئ بریفکانی و بنه‌مالا نوری و شیست نافدین و بنه‌مالا غه‌زالی یه. وی سئ کور هه‌بون حوسه‌ین باپیرئ بنه‌مالا شیست نافدینی، ئه‌بویه‌کر باپیرئ بنه‌مالا بریفکانی و بنه‌مالا نوری یه، غه‌زالی باپیرئ بنه‌مالا غه‌زالی یه.

(٢) شیخ شه‌مسه‌دینی ئه‌خلاتی: ژ باژیرئ ئه‌خلاتی یه د سه‌رده‌ما وی دا شه‌ربو لنافه‌را ده‌وله‌تین عوسمانی و صه‌فه‌وی، بو ئه‌که‌را کافلکرن باژارئ ئه‌خلاتی، ئه‌و دگه‌ل برایی خوه موچه‌مه‌د ئه‌مین و بابئ خوه عه‌بدولکه‌ریمی چوون بو هه‌کاری بو جه‌م سولتان عماده‌دینی هه‌کاری یی کو حاکم بو له‌ه‌کاری هه‌یا سالا ١٠٤٩ هـ دکه ١٦٣٩ ز و دگه‌ل کوچه‌ربونه‌کا عه‌شیرا ئه‌رتوشیا که‌هسته ده‌قه‌را عه‌شیرا مزوریان ل کوردستانا باشور ل سال ١٦٢٠ ز لسه‌ر ده‌ما حاکمئ ئامیدی سیدی خان، و وی هه‌فت گوند دیاری شیخ شه‌مسه‌دینی کرن ژبو به‌لافکرنا ریچا خه‌لوته‌ی و ته‌کیا خول بریفکان دانا.

(٣) شیخ حوسه‌ینئ ئه‌خلاتی: زانه‌یه‌کی به‌یز بو دعلمئ (ظاهر و باطن) و لسه‌ر کیشیا عالمئ زه‌مانئ خوه بو دزانینا (علم الجفر)، ده‌ما کو زانی له‌شکه‌رین جه‌نگیزخانی بتالانین مه‌زن رادین ل ئیرانئ و ترکستانئ - تورانئ و به‌ره‌و کوردستانئ تین ئه‌و دگه‌ل ١٢ هزار بنامالان ژ مرید و دوست و مروئین خوه ژ ئه‌خلاتی باردکن به‌ره‌و مسرئ چوون ل سال ٧٩٠ هـ و ل مسرئ سال (٨٠٨ هـ- ١٤٠٥ ز) کوچکریه و هه‌تا فئ سه‌رده‌مئ تاخه‌که هه‌یه بنافئ (حی الاخلاطین) لقاهیره ته‌کیا و مه‌زارئ شیخ حوسه‌ینئ ئه‌خلاتی لئ هه‌یه مرید و مروئین وی بنافئ شیخ حوسه‌ینئ ئه‌خلاتی ئافا کره‌ه.

ناقداره دناث عهجهه و عهرهه و كوردان دا، دوئى ساللا تهيمورلنگ كوچكرى ئو چويه بهر دلوڤانیا خودئ، كورئ ئه بولحه سه نه على يئ خهله واتى يئ ئه خلاتى (٤) يئ كو سال (٧٨١ هـ كوچكرى)، كورئ حاجى نزامه ددينئ ئه خلاتى، كورئ ئه حمه دئ ئه خلاتى (٥)، كورئ زهينولعابدین على يئ زوردانى يئ مووه محدئ خوراسانى (٦) يئ بوزنجى (٧) يان (بوزنجردى) يئ هه مه دانی، يئ كو سال ٦٨٥ هـ كوچكرى، كورئ سالحى هه مه دانی، كورئ يوسفى هه مه دانی، كورئ سه لیم (أبو مسلم العراقي الهمداني)، كورئ يوسفى هه مه دانی (أبا يعقوب)، يئ كو سال ٥٢٥ هـ كوچكرى (٨)، كورئ ئه يويى، كورئ موحه مه د يوسف يئ ناقدار ب (صدرالدين)، كورئ جه لاله ددين حوسه ين، كورئ زهينولعابدین (أبو المؤيد علي شعيب) يئ كو ب (زوهره) و

(٤) ئه بولحه سه نه على: سهيدا عبدولكهريمئ موده رس د پرتوكا خوه يا بناڤئ (بنه مالهى زانياران) روپه لا ٤٣٢ ناڤئ ئه بولحه سه نه على بڤى ئاوايى نڤيسى يه: سهيد و ئيمام و شىخئ مورشد شه يخ و لئيسلام على يئ كو سال ٩١٥ هـ كوچكرى، ئه ف سال مرئه يا شاشه و يا دورست ئه بولحه سه نه على يئ خهله واتى كو رنچا وى يا ئولى بو يئ ئه خلاتى سال ٧٨١ هـ-١٣٧٩ ز كوچكرى، وهك شىخ مه مدوحى نڤيساندئ و دبئزه ئو لسهر دهما شاهئ نه قشبه ندانئ ژبايه و ئه ف شاهه سال ٧١٩ هـ-١٣١٩ ز) ژ دايك بويه و سال (٧٩١ هـ-١٣٨٨ ز) كوچكرى. عبدولكهريمئ موده رس لسهر سه جهره يا بنه مالا شىخ نوره دينئ بريفكانئ وها دبئزه: ئه ف سه جهره و نه سه ب لهر پرتوكا بناڤئ (أرشاد السالكين فى طريق العارفين) كو يهك ژ باپيرين فئ بنه مالى نڤيسى يه و تئدا ناڤين ئه نامين فئ بنه مالى بگشتى به حس لسهر كرى. ههروهه شىخ مه مدوحئ بريفكانئ ئه ف سه جهره ناڤبورى د داوييا ديوانا شىخ نوره دينئ بريفكانئ، به رهه ف كرى و ئه ف ديوانه يا كو شىخ مه مدوحى بخوه دناڤه را سالتن ١٩٤٠-١٩٦٦ ز بدهست خه تا خوه نڤيسى لداويا ديوانئ ناڤين ئه نامين فئ بنه مالى بگشتى دانينه.

(٥) سهيد ئه حمه دئ ئه خلاتى: يئ ناقداره ب (باپير و مه زننن سهيدن ئه خلاتى و بريفكانئ) و يه كه مين كهس بو ژ هه مه دانی باركرى و هاتيه ئه خلاتى ل سه ر گوتنا بابئ خوه ساللا (٦٨٢ هـ-١٢٨٣ ز) ژبو به لافكرنا ته ريقه تا (سه هره ردئ). د سه رده ما سولتان تكودار كورئ هولاكوخان كورئ تول خان كورئ جه نڤيزخانى، پشتى نه مانا عباسييا ژ به غدائ، و ههروهه ئه يوبييا.

(٦) زهينولعابدین على يئ زوردانى: ئوه يئ كو بناڤئ (السيد الأمير الكبير الشيخ زين العابدين على الزوردانى الهمداني الموحد الخوراساني) ناقداره و د سه رده ما خوه دا ميركه ئى مه زن بو. د ساللا (٦٨٥ هـ-١٢٨٦ ز) كوچكرى.

(٧) بوزنجئ: گونده كه ژ گوندنن هه مه دانی لئيرانئ و دبئ (بوزنجردئ).

(٨) يوسفى هه مه دانی (أبى يعقوب): يئ ناقداره ببايئ يعقوبى ل سال (٤٤٠ هـ-١٠٤٨ ز) يان (٤٤١ هـ-١٠٤٩ ز) ل بوزنجئ (فى ربيع الاول) ل بيامين كو دكه ف دناڤه را (هه رات و نه عشور) هاتيه سه ر دونيايئ و ل سال (٥٢٥ هـ-١١٤٠ ز) پشتى كو ٩٥ سالان ژبايى چويه بهر دلوڤانیا خودئ و ل (مهرف) كو باژيره كه ل خوراسانئ هاتيه فه شارتن، د حوسه ين خه لىقى ژ مرا به حس كر، كو كورئ وى ل (مهرف) ناسياره و بخوه دبئيه.

دبئ (بوهره) ناقداره، كورئ جه عفه ر (أبو الحرث)، كورئ موحه مه د (أبو جعفر الرضوي)، كورئ مه حمودى (أبو محمد الرضوي) كورئ ئه حمه دى (التقى، الرضوي)، كورئ عه بدولايى (المنتخب، الرضوي)، كورئ عه لىي (المنتخب المنتقى المختار و الامام النقيب ببغداد)، كورئ ئيمام جه عفه رى (الذكي المصدق) سال ٢٧٢ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام عه لى يئ هادى (العسكري) سال ٢٥٤ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام موحه مه د جه وادى سال ٢٢٠ هـ كوچكرى، كورئ عه لى يئ رزا سال ٢٠٣ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام موسا بن كاظم (الامام موسى الكاظم) سال ١٨٣ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام جه عفه رى (الصادق) سال ١٤٨ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام موحه مه د باقرى سال ١١٤ هـ كوچكرى، كورئ ئيمام زهينولعابدین على يئ سوجاد (السوجاد) سال ٢٨ هـ ژ دايك بوئ و سال ٩٥ هـ كوچكرى، كورئ قاطمة الزهراء البتول) سال ١١ هـ كوچكرى، كچا (موحه مه د £) سال ١٠ هـ چويه بهر دلوڤانیا خودئ.

ژياننامه‌يا شيخ نوره‌دیني بریفکاني

شيخ نورالدیني بریفکاني سال (۱۲۰۵) مشه‌ختی هه‌قبه‌ري (۱۷۹۰) زاینی ل گوندی بریفکان ل کوردستانا باشور هاتیه سهر دونیایي.

ژ بنه‌ماله‌ک خانه‌دان و ناقدار، ژخودئ ترس و سوفیاتیی دا په‌یاورک بویه، ئەو خانه‌دان و بنه‌مالا ب ناڤ و دهنگ ل به‌هیدنان و هه‌چار کناریت کوردستانی ناقداره. شيخ شه‌مسهدیني ئەخلاتی یه‌ک ژ باپیرین ویه کو ناڤ و دهنگ به‌لاف ژ که‌نکه‌نه و فیه‌رس و هه‌لبه‌ستفان و هه‌لکه‌تیت کوردا بویه د ناڤه‌را سال (۱۵۸۸-۱۶۷۴ز) ژیايه، له‌ورا نه دیره هر ژ زاروکتیی ریکا ژ خودئ ترسیی و سوفیاتیی گرتبیت، کول سهر ره‌وشت و کار و کریاریت بنه‌مالی چوبیت. هه‌تاکو که‌هشتیه وی په‌یسکا بلندا که‌هشتی، کو ناڤ و دهنگیت وی چوین.

شيخ نورالدیني نهر، دژی دهه سالیی دا قورئان هه‌می ژبه‌رکربو، پشترا ل جه‌م که‌له‌ک زانا و ره‌وشه‌نبیرین وی چاخی و ده‌می ل به‌هیدنان خواندیه، هه‌تاکو شه‌اهدتناما زانایی ده‌می لایان ده‌هرگرتی، ژوان زانا و ره‌وشه‌نبیرین به‌رکه‌تی و ناقدار، زانایی بناڤ و دهنگ مه‌لا یحیی یی مزوری، و شيخ عه‌بدوله‌هابی شوشی و شيخ عه‌بدولره‌حمان ئەفه‌ندی ئەله‌بباغی موفتی میسلئ، پاش چوویه جه‌م شيخ مه‌حمود کورئ عه‌بدولجه‌لیلی خوضری یی موصلی یی کو بناڤی بابی عه‌لی ناقداره خوه‌ندی و ده‌ستوریا به‌لافکر و رتبه‌ریا ته‌ریقا قادری ژئ وه‌رگرتیه و کنجی سوفیاتیی یی دبیزنئ (خرقه) کریه به‌رخوه وڤه‌که‌ریایه بریفکا ده‌ست ب به‌لافکرنا ته‌ریقا قادری کریه، شیا د ده‌مه‌کی کن دا (لواء الموصل) و هه‌فلترئ و لناف کوچه‌را و که‌له‌ک جه‌وارین دن فئ ریتجی به‌لقبه‌کت. هه‌ژماره‌کا ییکجار زور بون مریدین وی.

ژ خه‌لیفین شيخ نوره‌دیني بریفکاني یین ناقدار و به‌رکه‌تی ژ بنه‌مالا وی:

کورئ برایی وی شيخ موحه‌مه‌د کورئ شيخ عه‌بدوللایی بریفکاني، شيخ عه‌بدولحه‌میدخانئ ئەتروشی، شيخ عه‌لیی که‌لی رمانی، شيخ موسته‌فا کورئ شيخ هه‌سه‌نئ بریفکاني، سه‌ید حوسامه‌ددین کورئ سه‌ید مه‌حمودئ بریفکی، سه‌ید عه‌بدوللا کورئ سه‌ید موسته‌فایی بریفکی، شيخ عه‌بدوله‌تیی بریفکاني، شيخ هه‌ماد کورئ شيخ عه‌بدولجه‌لیل کورئ شيخ هه‌مادی بریفکاني.

هه‌روه‌ها ژ خه‌لیفین وی یین ناقدار و به‌رکه‌تی:

شيخ موحه‌مه‌د نوریی موسلی، شيخ عوسمان ئەفه‌ندی یی رضوانی، شه‌یخولئیسلا می شوشی، مه‌لا حامد ئەفه‌ندی کورئ عیسیای دوسکی یی بیسری، شيخ عه‌بدولکه‌ریمی عه‌قراوی، شيخ موسته‌فایی عومادی، سه‌ید ئەحه‌مدئ سه‌بعای، شيخ ته‌ها کورئ مه‌لا ته‌ییی سلێفانه‌ی، شيخ هه‌سه‌نئ هه‌بارئ موسلی، شيخ عه‌لیی مه‌غربی، شيخ عه‌بدولره‌حمانئ ئەنصاری یی جزیری، حاج عه‌بدوللایی فه‌یضی، شيخ عه‌بدولفه‌تتاجی زاخولی، حاج صالحی چل می‌ران، شيخ سولتان خه‌لیفه، شيخ عه‌بدولباریی جرجانی یی وانی.

زانایی به‌رکه‌تی شيخ نورالدیني بریفکاني مروڤه‌کی هندی بیژئ ناقدار و به‌رکه‌تی بویه، د هه‌رسی لایین ره‌وشه‌نبیری په‌یسک بلند بویه.

ژ لایی خودئ ترسیی و موسلمان په‌روه‌ریی بی گومان ژ شیخین فیه‌رس و که‌نکه‌نیت ب بزاف و بره‌هاڤیژ بویه نه‌ک هه‌ر ل به‌هیدنان تنی به‌لکو له‌می کوردستانی و ژ ده‌رقه، ژ لایی دانایی - علمی- و زانایی و ره‌وشه‌نبیریا وی دیسا ژ سه‌رکتیشین به‌رکه‌تی و خودان ناڤبویه، ژبه‌ر شه‌هرزای و پوسپوری و مه‌له‌فانیا وی، ئەڤ ب چ دیار و ئەشکه‌را ده‌به‌ کو ئەو هندی شه‌هرزا و په‌یسک بلند بویه؟ ئەڤ فیه‌رس که‌نکه‌نیه‌ی و په‌یسک بلندیی ببه‌ری مه‌ژئ و مه‌ژ کوتکی وی، ب پرتوکی خودئ ژئ رازی داناین ژ هه‌می ره‌نگ و ئاویین دانایی و ره‌وشه‌نبیری نه‌مازه بسوفیاتیی و ریتین دڤین بگرن لسه‌ر بجن، داکو ب که‌هه‌نه رامن و ئامانجین بزاقی بو د که‌ن کو رازی بونیا خودئ یه‌(۱)، مخابن سه‌د مخابن که‌له‌به‌ری ده‌ستی ئانکو پرتوکی داناین نه‌ماینه پویچه په‌لاچه بوینه، و یین مایی نه‌هاتنه چاپکر.

عزم دیار روم چو کردم ز شهرزور
افتاد در دیار (بریفکان) مرا عبور
کسوهی بلند پایه در آن رهگذار بود
بگداخته زتاب تجلی بسان طور
حیران شدم زنشئه آن کوه پرشکوه
پرواز کرد از سر من طائری شعور
آواز کرد ناگهم از هاتفی زغیب
که این راز بر تو لحظه دیگر کند ظهور

زآن کوه نیکبخت چو بالا بر آمدم
بنمود چون رواق فلک گنبدی ز دور
پرسیدم این رواق منور ازان کیست
بخ بخ تبارک الله از این جنت و قصور
مانند قرص انور زرین آفتاب
می تافتی زبام درش لمعه لمعه نور
گفتند این ضریحه قطبی زاویا است
ییموده ساقی از لاش باده طهور
این مرقد حبیب خدا (شیخ نوربست)
جسمش بخاک خفته و جان رفت در خطور
آیند فوج فوج ز بهر زیارتش
از آسمان ملائکه در صورت طیور
سازد خدا بسایه جمشید برترش
موری اگر بسایه قصرش کند مرور
یا رب بجاه و حرمت این قطب اولیا
جرم (رضا) ببخش که فرموده انا الغفور
روزی مکوند در این سفرش رنج و محنتی
باز آورش بشادی و آسایش و سرور.

ژ ئالیی دینداری و ژ خودی ترسیی هروهها شیخ نورهدین دهستهکا ئیکئی ژ
روهشهنبری بههدینان دگریت، هروهکی مه پارقه کرین لسه. هروهها شیخ
نورهدینی بریفکانی دهستهکا دوئی یه ژئ دههمی لایین دانایی- علمی- و د
روهشهنبری گشتی دا، شههزها و مهلهفان بو، ئهگه نافی وی بسوفیاتیی پیتتر
چوبو، هروهها خودی ژئ رازی ژ سهکیشیت ب ناف و دهنگین دهستهکا سیی یه
ژئ یه کو گهلهک دیوانین بهرکتهی ژ هلههستین پی ب مهعنا و سپههی ب لیک
ئینان و دارژتنی ب زمانی عرهبی یین فههاندین هروهها ب زمانی ماکئی کوردی و ب
زمانی فارسی، ب فههاندنهکا سپههی ههبوینه، بهلی ئاخر سهه مخابن گهلهک ب
گوئن ژ شینهواریت وی خاسما ژ هلههستین دیوانین وی رهنه نهمانیه، ژ بلی چهند
هلههست یین د دهما خوهدا جامیرهکی لپهراویز یان رهخی پرتوکهکی نفیسین. شیخ

نورهدینی ئهف هلههست بفههاندنهکا هوستانه و پوسپورانه کو شههزهزایهکا بلند
لجه ههبویه بقئی شههزهزایی هلههست فههاندینه. فههاندنا هلههستا و هوزانا و
لیک ئینانی کو بزمانی عرهبی و فارسی و کوردی کو (علمی عروزی) بکار ئینایه و
بشارهزایی لسه چویه، هروهها ژ چهند هلههستین شیخ نورهدینی یین کو بهرهبی
نفیساندین شارهزایهکا گشتی د ههمی لاییت دانایی و رهوشهنبری لجه ههبویه و
دیار دبیت کو هزر و راو بیرین وی د سوفیاتیی ده چهند دهولههمنده، مهترسیا
خودی و ریکین ئولی وئاین گرتنی تیدا دیار دبن. ژ بهر قئی چهندی شیخ نورهدینی
نهمر زانایهکی بهرکتهی و دانایهکی نافدارئی چاخ و دهمی خوه بویه ئهگه چ بزاقا وی
پیتتر بو سوفیاتیی تهرخان کری بو.

ئهف هلههستا شیخ نورالدینی بریفکانی یاکو بزمانی فارسی فههاندی نمونهیهکه ژ
دیوانا ویا فارسی، چهند مالکا بو نمونه ل بهر چافی خوندهفانان دئ دانین:

مرحبا ای بلبل باغ کهن
و ز گل رعنا بگو با ما سخن
مرحبا ای قاصد طیار ما
میدهند هردهم خبر از یاری ما
مرحبا ای هدهد فخرخوندی فال
مرحبا ای توتیی شکر مهقال

شیخ نورالدینی بریفکی لسه سهدایی خوه مهلا یهحیایی مزوری هلههستهکا
عهرهبی یا بلند ل سهر نفیسی یه، سهری هلههستی بقئی ریژی دهست پی دکهت:

یارب زد في حياة الحیر مولانا بحر العلوم و قطب الدین [یحیانا]

ماموستا مهلا عهبولکه ریمی مودهرس دپرتوکا خوهیا بنافی بنهمالهی زانباران
روپهل ٤٣٢ یاکو سال ١٩٨٤ ز چاپکری، وهها ل سهر شیخ نورهدینی بریفکانی دبیزه:
شیخ نورهدین یهکیک له پیاوه گهوهکانی روزگار و خاوهنی کوشووفات وکهراماتبوه و
لهههمان کاتدا نووسهر و ئهدیپ بوه و زور شیعیری به زمانی عرهبی و کوردی -
کرمانجی سهروو ههیه. وه گهلی دانراوی له تهسهووفدا ههیه. له شیخ نورهدین
دهگیرنهوه فهرمویهتی:

یهکهه: ئهوه گهلهی من وام له ناویاندا له کهلهههقیدا وهکوو کافرهکانی قورههیش
وههانه.

دوهم: نهوې نيرينه نى به وهكوو نهو.

سپهه: تهمنم نهوندهى تهمنى نهو نهبيت كه شهصت و سى سال بوه...

سهيدا نهوهرى مائى دپرتوكا خوهيا بناقى (الكراد فى بهدينان) بزمانى عهره بى و د رويه لا ۲۰۷، يا كو سال ۱۹۶۰ز چاپكرى، وهه ل سهر شىخ نورهدينى بريفكانى نقيسى يه:

إن هذا الشاعر من الصحف الأولى من شعراء الكلاسيكيين الأكراد، وإذا جاز للفرس أن يفتخروا بمولانا الجامي فاللأكراد أن يفتخروا بمولانا نورالدين البريفكاني.

نمونهيك ژ ههلبهستهكا ديوانا شىخ نورهدينى بريفكانى يا بزمانى عهره بى:

من أصبح في همته غير لقانا

لا يلمع في مهجته برق سنانا

إن شئت لأن نشرب من كأس ودادى

عرج عنق الهمه من تحت لوانا

أذكي شرفات وعروش وسرادق

نور بركات وبهاء للققانا

ترى لمعات وترقى درجات

إن جزت بأبواب رضائى برضانا

فأجعل نظر القلب الى كوه قصرى

هذا قمر البدر عيانا بكوانا

أطلق بصرا نحو غنائى وسمائى

يرجع بصر العين حسييرا بضيانا

يستبدل فى حضرتنا سود وجوه

وجهها قمريا لنراها وترانا

أقوى قربات ومعالي درجات

قدمت اليكم بقواكم لقوانا.

شىخ عهبدولجهبارى بريفكانى كو بابى شىخ نورهدينى بريفكانى يه، ل سالا (۱۲۳۱هـ-۱۸۱۵ز) لئيتوتى كوچكره، و ل گورستانا روژهلاتا گوندى كو ب گورستانا شىخ عهبدولجهبارى بريفكانى ناقداره، هات فهشارتن.

شىخ عهبدولجهبارى سى كورين وي ههبون: عهبدوللا ل سالا (۱۲۰۰هـ-۱۷۸۵ز)،

موحهمهه ئهمن ل سالا (۱۲۰۲هـ-۱۷۸۷ز)، و شىخ نورهدين ل سالا (۱۲۰۵هـ-

۱۷۹۰ز) هاتنه سهر دونيايى.

شىخ عهبدوللا براى شىخ نورهدينى يى مهزنه، سى كورين وي ههبون:

۱- شىخ عهبدولقههاري بريفكانى: لسالا (۱۲۳۳هـ-۱۸۱۷ز) هاتيه سهر دونيايى، و لسالا (۱۲۶۵هـ-۱۸۴۸ز) ل گوندى چهلوكنى ل دهههرا بهروارى ژيريا كوچكره، و تهرمى وي ل بريفكان د مهزاركهه بابى وي دا هاتيه فهشارتن، و نهو د مالباتا شىخ نوري دا باپيرى وان يى مهزنه.

۲- شىخ عهبدولقادرى بريفكانى: ل سالا (۱۲۴۱هـ-۱۸۲۵ز) ل گوندى ئيتوتى هاتيه سهر دونيايى و ل سالا (۱۲۸۱هـ-۱۸۶۴ز) ل گوندى بريفكان كوچكره، و برهخ گورى شىخ عهليى گهلى رمانى فه هاتيه فهشارتن، شىخ عهبدولقادر باپيرى شىخ نورموحهمهه شىخ عهبدوللاهى بريفكانيه.

۳- شىخ موحهمهه بريفكانى: تهكيايا خوه ل دهوكى ههبو، ل سالا (۱۲۴۶هـ-۱۸۳۰ز) هاتيه سهر دونيايى، و ل سالا (۱۳۰۴هـ-۱۸۸۶ز) لدهوكى، د تهكيايى دا هاتيه فهشارتن، وي دو كورين باش ههبون، نهو ژى: شىخ نوري و شىخ مهمدوح بيتن كو بى زوريهت د بچووكينيا خوه دا كوچكرين.

شىخ عهبدوللا، پشتى ۲۴ سالان ژ مانا خوه ل بريفكان ل سالا (۱۲۶۷هـ-۱۸۵۰ز) كوچكره.

موحهمهه ئهمن كو براى شىخ نورهدينى يى ژى مهزنتره، زويهتا وي ههيه و مالباتا وي ل سالا طاعونى، سال (۱۲۴۳هـ-۱۸۲۷ز) ژ گوندى ئيتوتى هات فهگوهاستن بو گوندى بريفكان، و پشتره لوى دهرى كوچكره.

شىخ نورهدينى چ كور نهبون، لى سى كه چ ههبون، ژ ژنا وي ههليما خاتوونى، كهچا شىخ فهضى يى گهلى رمانى، باپيرى شىخ عهليى گهلى رمانى.

ناقى يهكى ژ كهچين وي (پيروزخان) بو، وي شوو ب كورى براى شىخ نورهدينى (كورى شىخ موحهمهه) كرو. ناقى يا ديتر (فاتماخان) بو، و وي شوو ب (شىخ عهبدولحهמידى نهتروشى، كورمام و خهليفه شىخ نورهدينى) كرو. يا سبيهم (سافيا) بو، و شىخ نورهدين ب ناقى بابى سافيايى دهات ناسكرن.

شىخ نورهدين ل سالا (۱۲۶۸هـ-۱۸۵۱ز) ل گوندى بريفكان چويه بهر دلوقانيا خودى، د وهسيهتا خوه دا شىخ نورهدينى داخواز كرو كو مهلا عهلى زهيدى هيلالى وي بشوت و دناف تهكيايى دا بسپيره ئاخى. لى دهما كوچكرى مهلا عهلى نه لوى

دهرئ بوو، و ژ بهر وهسيهتا وی خهليفه و مريدین وی نه‌شیا بون وی بشون و فه‌شیرن، هه‌تا کو خهليفه‌یی وی مه‌لا هه‌لی هاتی و وی ته‌رمئ شیخ نوره‌دینی ب ده‌ستین خوه شووشت و فه‌شارت، خوه‌دئ ژئ رازی بت. مه‌زاری وی پیروز ژ هه‌ر چار کنارین کوردستانی سه‌را ددن .

نوری بریفکی ئەصلی ئەو

به‌لکی حوسه‌ینی نه‌سلئ ئەو

سال کوچکرنا شیخ نوره‌دینی بریفکائی د مالکا ژیرین یا شعری دا، بزمانئ عه‌ره‌بی ژ لایئ خه‌لیفئ وی (شیخ ئیسلامئ شوشی) فه‌ دپرتوکا خوه‌یا بناثئ (ملحم الکباد) دا نفیسی یه و تیدا ب هه‌لبه‌سته‌کا دريژ په‌سنا شیخ نوره‌دینی بریفکائی کريه، ئەف مالکه ریزا هه‌ری داوی یا وئ هه‌لبه‌ستئ یه، لگور هژمارا ئەبجهدی دکه (١٢٦٨هـ).

(أتیكي السماء لفقد النور للأسف)

نامه‌یه‌کا شیخ نوره‌دینی بریفکائی بزمانئ عه‌ره‌بی بو مريد هک خوه نفیسی یه:

يا شیخزاده: هذه الآداب واجبة وفريضة على كل مريد يريد قرب الله ومحبته، ويجب أن يكون قليل الكلام، قليل المنام، لايجلس مع الناس إلا بقدر الحاجة، ويصبر على الجوع والعري والالام، ويصبر على ظلم الناس، ويعفوا عمن ظلمه، ولاينتقم من كل من ظلمه، ويحب لكل إنسان كما يحب لنفسه، ويكون سخيًا بماله، ولايطلب حاجة من المخلوقات، بل يتوكل على الله، ويفوض حوائجه الى الله.

وتعتقد انك ليس لك عمل مقبول، بل تقول كل عمل أعمل مغشوش معلول، ولا تفرح بنسبك ولا بطاعتك ولا بعملك، بل تفرح بالله وبشريعته وبرسوله.

ويا أخي: لا تترك الخلوة بقدر الاستطاعة والقدرة في كل شهر أو شهرين أو ثلاثة أشهر علي حسب التوفيق والتيسير، تخلو في مكان في نحو عشرة أيام أو أقل أو أكثر، فان الذكر فيه رضا الله، وكفارة الذنوب، والتنبيه من الغفلة. وإذا ترك الانسان الخلوة بقي جاهلا ولو كان عندة أوقار من الكتب وداوم علي الوضوء، وفعل التهجد، وصلاة الضحي، ومخالفة النفس...

به‌ره‌مه‌ین شیخ نوره‌دینی بریفکائی

شیخ مه‌مدوحئ بریفکائی د داویا دیوانا شیخ نوره‌دینی بریفکائی دا و دروپه‌له‌ک سه‌ربخوه نفیسی یه: به‌ره‌مه‌ین سه‌یدایی من شیخ نوره‌دینی بریفکائی کورئ سه‌ید عه‌بدولجه‌باری کورئ سه‌ید نوره‌دینی بریفکائی یئ حوسه‌ینی، یئ کول سال ١٢٠٥هـ ل گوندئ بریفکان هاتی هه‌ر دونیایی، و ل سال ١٢٦٨هـ ل گوندئ بریفکان چویه به‌ر دلوقانیا خودئ، و لور هاتی هه‌شارتن. پشترا به‌ره‌مه‌ین شیخ نوره‌دینی نفیسی نه:

١- (البدور الجلیة في مامست الیة حاجات الفقراء الصوفية) ١٢٣٠-١٢٣٨هـ نفیسی یه.
٢- (مرام الأسلام): شیخ نوره‌دینی د روژا ٩ عه‌ره‌فئ (نوالحجة) سال ١٢٤٨هـ-١٨٣٢ز ته‌مام کريه، شه‌رحا هه‌لبه‌ستا شیخ موحه‌مه‌د خه‌ببازئ موسلی کريه، یئ کو لسال ١٢٤٠هـ نفیسی و ژ ٤٥ به‌یتا بکاره‌اتی

٣- (مناقب الغوث الأعظم): (هاتی هه‌رگيراندن ژ زمانئ فارسی) شیخ نوره‌دینی د سالا (١٢٥٣هـ-١٨٣٧ز) وه‌رگيراندیه و ته‌مام کريه.

٤- (تحفة المريد الي القرب والتوحيد): (بزمانئ فارسیه) شیخ نوره‌دینی د سالا (١٢٥٩هـ-١٨٤٢ز) ته‌مام کريه، و بده‌ست خه‌تئ ویه.

٥- (مفتاح المعشرات): بده‌ست خه‌تئ شیخ نوره‌دینی بخوه‌یه، شه‌رحا هه‌لبه‌ستین خوه یئ بناثئ (المعشرات العشرة) کريه.

٦- (الفتح الأرحم لشرح الحزب الأعظم): ده‌ست نفیسه‌ک ژئ ل جه‌م مه‌جید ئەفه‌ندی شه‌وقی ل موسلی هه‌یه.

٧- (تنبيه النيام).

٨- (ديوان الأعجاز): ب زمانئ عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی یه.

٩- (إبراز دقائق الحقائق): (القصيدة الحائية) سال ١٢٣٤هـ ته‌مام کريه.

١٠- (البهجة) دوو به‌شن، سه‌ید موحه‌مه‌د نوری کویه‌ک ژ خه‌لیفین ویه دسالا ١٢٨٦هـ دپرتوکا خوه‌یا بناثئ (بهجة السالكين) دا، شه‌رح کريه.

١١- (نظم الغنية): دوو به‌شن بده‌ست خه‌تئ شیخ نوره‌دینی بخوه‌نه.

١٢- (آداب الخلوة): (بعض من الرسائل المتفرقة، بين فيها أصول ومبادئ وأوراد الطريقة القادرية وكيفية سلوكها)، شیخ موحه‌مه‌د عه‌بدولحه‌میدئ ئەتروشئ د پرتوکا خوه‌یا بناثئ (نهجة السالك) به‌حس کريه.

١٣- (المجوهر المكنون): شرح لقصيدته (قرة العيون في السلوك).

- ١٤- (ذخرة السالكين): ديوانا ويا ههلبهستان يا كو بزمانى كوردى نفيسى (٤٠٩) ريزن، لكوندى ئيتوتى سال ١٢٣٦هـ-١٨٢٠ز تهمام كرية.
- ١٥- (الفتح الارحم): دوو بهشن، شهرها ههلبهستا موحه مهدي خه بياز كرية
- ١٦- (تلخيص الحكم): (٢٢٠٠) بهيتن، (ضمنها الحكم العطائية وشروحا)
- ١٧- (رسائله الي خلفائه ومريده): پرتوكه كه مه زنه بكوردى و عه ره بى و فارسى به، تهف نامين ژمريدن خوهرا دشاندن و ئيجازين و هرگرتين تيدانه.
- ١٨- (ديوان شعرة باللغة العربية): موحه ممهد نورى سال ١٢٨٠هـ كومكرية
- ١٩- (بغية الصوفية): شهرها ههلبهستا وى يا (دالية).
- ٢٠- (حجة اللهجة): د سال ١٢٣٩هـ-١٨٢٣ز ل كوندى ئيتوتى تهمام كرية.
- ٢١- (قصيدة قرة العين).
- ٢٢- مه نظومه: تبدأ بـ (كثفت حبيب فوق الجحج من سعد العبد عالي النجج) ياكو دپرتوكا وى (إبراز دقائق الحقائق) دايه، زانه يه كى بقى نافى (مرآة الحقائق حق الطرائق فى بيان عويصات الحقائق) شهرح كرية.
- ٢٣- (القصيدة النونية).
- ٢٤- (القصيدة الهمزية): پيشيا وى بقى دهست پى دكه:
- (فبذلك السر المنور للوراء ينهل سر الحق في الأشياء)
- ٢٥- (رسالة في حكم الدخان): هه سه نى حه بيار، به حسا وى كرية.
- ٢٦- (شرح على قصيدة الشيخ أسعد الموصلي في ذكر الخلفاء الراشدين)
- ٢٧- (الديوان الفارسي).
- ٢٨- (الديوان الكردي).
- ٢٩- (شرح قصائد الجد القطب شمس الدين الأخلاقي باللغة الكردية).
- ٣٠- (منهاج السالكين في التصوف): د سال ١٢٦٤هـ-١٨٤٧ز نفيسى يه.
- ٣١- (تعليقات وشروح علي قصيدته البائية المسماة: بكرب الحال من ذي الجمال والجلال) د سال ١٢٣١هـ-١٨١٥ز نفيسى يه.
- ٣٢- (شرح على قصيدته البائية المنظومة في علم التوحيد) بقى ريزن ده سپيدكه:
- (يا حياة الفؤاد بالوصل حيا إن في الحي مغرما بك حيا).
- ٣٣- (تعليقات وشروح على قصيدته اللامية الألفية في بيان أسماء أكابر الطريقة القادرية، وشرحها الخبر في كتابة (المواهب الألهية).

ژيننامه يا

شيخ شه مسه دينى قوتبى ئه خلالتى يى بريفكانى (٩٩٧-١٠٨٥هـ) (١٥٨٨-١٦٧٤ز)

شيخ شه مسه دينى ئه خلالتى باپيرى چارنى يى شيخ نوره دينى بريفكانى يه، ژ بو پتر ناسكرنا قى بنه مالى ئهف داناسينه مه لفر چاپكر:

شيخ شه مسه دينى ئه خلالتى يى بريفكانى د سال ٩٩٧هـ-١٥٨٨ز) ل باژيرى ئه خلالتى يى ب سهر بدليسى لكوردستانا باكور ژ بنه ماله ك رهوشه نبير و ناقدار هاتيه سهر دونيايى، ژ كوكا خوه دگه هيته شيخ حوسه ينى ئه خلالتى يى ناقدار، خوه ندنا خوه يا ده ستپك ل ئه خلالتى خوه نديه، پشترا ئيجازين زانست و ئولى وهرگرتينه هه تا كو گه هشتيه وى پايسكا بلند و بويه كه نكه نه و سهر كيشى عالميت زهمانى خوه.

سه يد عبدالكريمى ئه خلالتى دگه ل هه ردوو كورين خوه (شيخ شه مسه دينى ئه خلالتى) و (محمد أمين) يى كو بناقى (قطب الدين) ده يته نياسين، ئه خلالت بجه هشتن به رهف ئه شيرا دوسكى ژورى ل باكورى ئوره مارى شه چون و لويزى جهوار بون. ئهف مشه ختبونا شيخ عبدالكريمى ژيه ران شهران هات يين كو دنيف بهرا هه ردو ده وله تين صه فه وى و ئوسمانى دوماربون كو نيزيكى سه د سالان شه كيشان و پرانيا وان كنارين باكورين به حرا وانى و ده فه را ئه خلالتى كربون مه يدانا شه رين خوه. ئيدى شيخ ل نيّف ئه شيرا دوسكى ژوريا جهوار بوو، يا كو لژير سببه را حاكمى هه كارى سولتان عيماده دينى هه كارى، يى كو حوكمى وى حيا سال (١٠٤٩هـ-١٦٣٩ز) به رده وام كرى، ئه و ده فه ر چيايئن مه زن لى هه نه ژ بهر هندى جهه ك ناسى بو، شيخ عه بدولكه ريم لور ما تاكو كوچكرى دگه ل كورى خوه يى بناف (محمد أمين) يى كو بـ (قطب الدين) ناقداره و باف و كالى سهدين سهنانيانه. پشترا كورى وى شيخ شه مسه دينى ئه خلالتى و برازاىى خوه سهنعان دگه ل كوچه ربونه كا عه شيرا ئه رتوشيا، (ئهف عه شيره عه شيره كا كوچه ر بو و جارنا كوچه ربونا وان ل سهر ده مى ده وله تا عوسمانى دگه هشته ده فه را مزوريان ل باشورى كوردستانى)، ئيدى ل سال ١٠٣٠هـ-١٦٢٠ز) شيخ شه مسه دينى ئه خلالتى و برازاىى خوه دگه ل وان گه هشتنه ئاميدى لده فه را به هدينان كو دكه فته سهر رپيا كوچه ربونا وان دا، عه شيرا ئه رتوشى ل ئاميدى راوه ستا ژ بو سلافكرنى ل حاكمى

وئ و هم ژى دهستور خوهستنئ كو مافئ گهريانئ ل دهفهر ل بن دهسته لاتا وى بده وان. هينگئ حاكمئ نامتيديئ (سیدی خان) بو، دهما سیدی خانئ شیخ شه مسه دینئ ئه خلای دیتی و بزانت و ئولداریا وى زانی، ژئ خوهست كول دهفهر ا به دینان بمینه و تیده ریچا خوهیا سوفیتیئ به لاف بکته، سیدی خانئ حفت گوند دیاری شیخ شه مسه دینئ ئه خلای کرن. (بریفکان- گهلی رمان- بازیدکئ- بیگهه- رکافا- ئالووکا و تلدیئ) شیخ شه مسه دینئ داخوازا حاکمئ نامتیدیئ ئه ری کر و ل گوندئ بریفکان ته کیا خوه دامه زانند و دهست ب کارئ ئیرشادی و به لافکرنا ریچا خوه یا ئولی یا (خه لوته- سه هره وردی) به ردهوام کر، شیخ شه مسه دینئ پینج کورپن وى هه بون:

یئ یه کئ (سهید موسا) بو (۱۰۲۳-۱۱۱۱هـ) ژیا، ئه باب کالئ سهیدین گهلی رمان و ده رگه لئ و پيسکئ و هن دهفه رین دیه، شیخ شه مسه دینئ کارئ ریقه برنا مولکان و خزمهتا میهفانان و کاروبارین ناف مالئ دکر.

یئ دووئ (سهید عه بدولرهمان) بو دناقهرا سال (۱۰۲۵-۱۱۰۳هـ) ژیا، ئه وژى باب کالئ سهیدین ئه تروشی و دیره و نافکورئ و هن دهفه رین دیه. شیخ شه مسه دینئ کارئ ئیرشاد و وهعزئ دابو دهستا.

کورئ سیئ یئ شیخ شه مسه دینئ (سهید عه بدولغهئ) بو دناقهرا سال (۱۰۲۷-۱۱۲۱هـ) ژیا، ئه وژى باب کالئ سهیدین به روشکئ و به شهک ژ سهیدین نصره یه، کارئ خوهندن و فیرکر و خوندکار و زانین و رهوشه نبیریئ بریقه دبر.

یئ چارئ (سهید زهینولعابدین) بو، دناقهرا سال (۱۰۳۵-۱۱۱۹هـ) ژیا، ئه وژى باب کالئ بنه مالا نوری و شیست نافدین و بنه مالا غه زالی یه. کارئ په یوهندی و به رهفانی و پیک ئینان و چاره کرنا گرفت و خونداریا بریقه دبر.

یئ پینجئ (سهید موحیه دین) بو، دناقهرا سال (۱۰۳۹-۱۱۲۰هـ) ژیا، ئه وژى باب کالئ سهیدین بنه مالا و سهیدین عاصی و به شهک ژ نسری و به شهک ژ سهیدین بریفکان و سهرنئ یه. کارئ پینج نفیژیئ ل مزگه فتا بریفکا دکر.

شیخ شه مسه دینئ ئه خلای یئ بریفکانی یه کهم کهس بو کو ته کیا بریفکا ئافاکری و دهست ب به لافکرنا ریچا ئولی یا (خه لوته) کری، ئه رف رهوش نیزیکی (دو سه د سالان) لسه ردهمئ زاروک ونه قیئن وى به ردهوام کر، هه تا کو شیخ نورالدینئ بریفکانی دیار و خوهیا بو ریچا (قادری) به رفه هاته زیده کرن ئیدی کارئ ئیرشادی بدهست خوهفه گرت و بو سه روکئ بنه مالا بریفکان و ژ ههف دهمین خوه پینشتر بو و بویه

شیخه کئ مهن، هه موو پشت بو وى فه گهران و نازنافئ (النوری) بویه نافئ هه موویان ژ فئ بنه مالئ و بویه نافئ خودانین ته ریقه تا قادری یا بریفکانی ژى.

شیخ شه مسه دینئ ئه خلای زانیهک و سوفیه کئ نافدار و هه لبه ستفانه کئ ژیهاتی بو، وى هه لبه ست ب کوردی- عه ره بی و فارسی بزمانه کئ ره هوان فه هاندینه، پرانیا وان لسه ر سوفیتیئ، نسحه ت و شیره تفانیئ بون، هه روه ها گه لهک ژ پرتوک و به ره همان نفیسی نه حه یا ئیرو نه هاتنه چاپکر، شیخ شه مسه دینئ ئه خلای یئ بریفکانی سال (۱۰۸۵-۱۶۷۴ز) ل گوندئ بریفکان چویه به ر دلوفانیا خودئ و گورئ وى یئ پیروز ل ناف مه زارگه هئ گوندی دایه ل به ر داره کئ، خودئ ژئ رازی بت.

وه رگرتنا ئیجازین ئولی یین شیخ نوره دینی بریفکانی:

شیخ نوره دینئ بریفکانی د پرتوکا خوهیا بنافئ (مرام الاسلام) یا کول سال (۱۲۴۸هـ- ۱۸۳۲ز) نفیسی، تیدا شه رحا هه لبه ستا سهیدایی خوه شیخ مه حمود عه بدولجه لیلی موصلی (إرشاد الأنام في رؤية المنام) شه رح کره، پشترا گوتیه ئهف شه رحه (۱۶) سالا پشتی کو من ئیجازه وخیلافه و (خرقه) ژ سهیدا وشیخئ خوه من وه رگرتی. وئ دهمن دکه (۱۸۳۲هـ- ۱۸۱۶ز) کو شیخ نوره دینی خیلافه تا ته ریقا قادری وه رگرتی. پشتی پینشگوتنا بزمانئ عه ره بی، وه ها نفیسی یه:

ئه ز سهید نوری کورئ عالمئ کارکه ر یئ ناسک شیخ عه بدولجه باری کورئ سهید نوری، کورئ سهید ئه بابه کری، کورئ سهید زهینولعابدینی، کورئ سهیدایی کامل و ژیهاتی قوتبی دهمن خوه شیخ شه مسه دینئ خه له واتی یئ نافدار.

لسه ر بنگه ها فئ ته ریقتی نافین سهید و شیخین کو ئیجازین ئولی ژئ وه رگرتین وه ها نفیسی یه:

من ته ریقه ت ژ شیخ مه حمود عه بدولجه لیلی موصلی وه رگرتیه، وى ژى ژ حاج ئه بابه کورئ ئالوسی، وى ژى ژ حاج عوتمانئ موصلی، وى ژى ژ باف وشیخئ خوه ئه بابه کورئ قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید یه حیایی قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید حوسامه دینئ قادری وه رگرتیه، وى ژى ژ باف وشیخئ خوه سهید نوره دینئ قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید وه لییه دینئ قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید زهینولعابدینی وه رگرتیه، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید شه رفه دینئ قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید موحه مه دئ هه تتاک وه رگرتیه، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید عه بدولعه زیزئ قادری، وى ژى ژ باف و شیخئ خوه سهید ئه بو موحه مه د موحیه دین

عبدالقادري حسيني بين حوسه بيني بين گيلاني وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ نه بو سه عيدي موبارهك بين حنه بېلي وەرگرتيه، وي ژي ژ شه يخولئيسلام نه بولحوسه بن علي كوري موحه مه دي حه كاري بين قورپه شې وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ نه بو فهرجه طهرسوسي وەرگرتيه وي ژي ژ شېخ عبدالواحد كوري شېخ عبدالعه زيزي ته ميمي، وي ژي ژ شېخ نه بويه كړي كوري دهلق بين شېلي وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ و ئيمام سهد جونه يدي به عداي وەرگرتيه، وي ژي ژ سهد ضيا نه ديني سري بين سه قطي وەرگرتيه، وي ژي سهد نه سه دودين مه حفظ شېخ مه عروفي كه رخي وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ و ئيمام داوودي طائي وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ و ئيمام حه بيبي عجه مي وەرگرتيه، وي ژي ژ شېخ و ئيمام حه سني به صري وەرگرتيه، وي ژي ژ ئيمام (علي بن ابي طالب) وەرگرتيه وي ژي ژ (موحه مه د F) وەرگرتيه. شېخ نور ديني بريفكاني دبن بسنه دهكا دن ژ ههك شېخا، من ژ شېخ عبدالره زاق كوري شېخ و ئيمام عبدالقادري گيلاني وەرگرتيه، وبسه نه دهكا دن هه تا باقي وي شېخ عبدالوهابي من ته ريقهت وەرگرتيه. شېخ نور ديني بريفكاني پشترا دبن من ئيجازه و ته ريقه تا موحه مه دي نه قشه به ندي و ته ريقه تا قادري ژي ژ شېخ نور موحه مه د شاهي هندي بين به شاوري وەرگرتيه، شېخ نور ديني دقي مالكي دا وها گوتيه:

حه قيقهت قادريه، من له تنگوا و ره فاعيمه

له ذهوقا سه هره وهرديي و غولامي نه قشه به ندي.

شېخ حوسه بيني نه خلتي

سال (۸۰۸هـ - ۱۴۰۵ز) كوچكري

شېخ حوسه بيني نه خلتي باپيري يانزدې بين شېخ نور ديني بريفكاني يه. ژبو پتر ناسكرانا بنياتا بنه مالا بريفكان و نه خلتيان و هاتنا بابكاليين قتي بنه مالي ژ خوراساني، و ژبو گرنگيا رونكرنا وي بو ديروكا مه يا كوردي، مه پتيويستي ديت كو قتي داناسيني ژبو خوهنده فانان لفر چاپ بكهين.

(شېخ حوسه بيني نه خلتي كوري سهد نه بولحه سهن علي كوري سهد حاج نيزامه ددين كوري سهد نه حمه دي نه خلتي كوري سهد زينولعابدين علي بين زورداني بين مووه حدي خوراساني يه).

مير شهرفخاني بدليسي د كتيببا خوهيا شهرفنامه بين و د به شا نه خلتي دا نقيسي يه: گه لك سازين خيخواز ژ مرگهفت و دبستان و قوتابخانه و ديوان و جه تيدا هه نه، نه وري جهي ژ دايك بونا گه لك زانا و ماقويل و شېخ و نه وليانه، ژ وانا سهد حوسه بيني نه خلتي يه بين شه هره زاعلمين (ظاهر و باطن) دا دپيشيا هه موو زانايين سه رده مي خوه بو، ديسان ئيكاني زهماني خوه بو دوازي زانينا علمي (الجفر) لوما ژي بقتي زانابونا خوه ب علمي (الجفر) زاني كو له شكه ري جه نكي زخاني ب تالنين مه زن ل (ئيراني و توركستاني- توراني) رادبن و به ري كو نهف تالان ب گه هه نه ده قه را نه خلتي نه و دگهل دوانده هزار مالباين مروف و دوست و مريدن خوه د سالا (۷۹۰هـ - ۱۳۸۷ز) ژ نه خلتي به رهف ولاتي مسري فه چوون و لور جهوار بون، شېخ حوسه بيني نه خلتي د سالا (۸۰۸هـ - ۱۴۰۵ز) ل مسري چوبه بهر دلو فاني خودي و گوري وي پيروز لوره و هه تا روژا ئيرو تاخهك ل قاهره هيه ب ناقي تاخي نه خلتيان لسه ناقي وان.

(سهد مه عروفي نه خلتي كوري سهد نه حمه د) د په راويزا كو نقيسي ل سه ر كتيببا (سرا اسماء والحروف) ژ دانانا (شېخ حوسه بيني نه خلتي كوري سهد نه بولحه سهن علي كوري حاج نزامه ددين) وها گوتيه: سهدايين من حوسه بيني نه خلتي دكتيببا خوهيا بناقي (ذخائر الاسماء) گوتيه من (جويه) و ئيجازا گشتي د هه موو حزيان و ناقان و پستان ژ باث و شېخي خوه سهد علي بين نه خلتي وەرگرتيه، وي ژي ئيجازه ژ باث و شېخي خوه حاج نزامه ديني وەرگرتيه، وي ژي ئيجازه ژ باث و شېخي خوه سهد نه حمه دي نه خلتي بين كو ب مه زن و باپيري سهد دين نه خلتي و بريفكاني تيته حساب كرن و

یه که مین کس بو ژ هه مه دانی هاتیه ئه خلالتی د سهرده ما سولتان (تکودار- (ئه حمه د) کورئ هولاکو) ی دا سال (۶۸۲هـ- ۱۲۸۳ز)، وی ژئ ئیجازه ژ باف و شیخی خوه میرئ مه زن شیخ زهینولعابدین عه لی یئ زوردانی یئ مووه حدئ خوراسانی وهرگریه.

سه نه ده کا دن شیخ حوسه ینی ئه خلالتی دبیت:

من ئیجازه ژ باف و سهیدی خوه سهید ئه بولحه سهن عه لی کورئ سهید نیزامه ددینی وهرگریه، وی ژئ ئیجازه ژ شیخ زهینوددین یئ خانی وهرگریه، وی ژئ شیخی مه زن وهلییی کامل شیخ موحه مه دی چه هل یئ تنانی یئ قهرخلانی (قدس الله سره) وهرگریه، وی ژئ شیخ و سهید و میرئ مه زن زهینولعابدین عه لی یئ مووه حدئ خوراسانی یئ ناقدار ب (زوردانی) وهرگریه (یئ کو سال ۶۸۵هـ- ۱۲۸۶ز لبوزنجی کوچکری) (بوزنجی گونده که ژ گوندین هه مه دانی و دبیتئ بوزنجردئ). وی ژئ عیلم و ئیجازا خوه ژ شیخی خوه ئیمام نوره ددین عه بدولره حمان که سره فی یئ ئه سفه رایینی یئ مسری یئ کو سال (۶۳۹هـ) ژ دایک بویی و سال (۷۰۵هـ) ل به غدادئ کوچکری وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام جه ماله دین ئه حمه د جوزفانی یئ کو سال (۶۶۹هـ) کوچکری وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام (رضی الدین عه لی یئ لالا) یئ کول (۳- ربیع الاول ۶۴۲هـ) چویه بهر دلوقانیا خودئ وهرگریه.

وی ژئ شیخی خوه ئیمام نه جمه دین کورا یئ کو سال (۶۱۸هـ) کوچکری ئیجازه وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام زوزوبهانی بقی یئ مسری یئ کولناقه راستا موحه ره ما سال (۶۰۶هـ) کوچکری وهرگریه، وی ژئ ئیجازه ژ شیخی خوه ئیمام عه بدولقه ههار (السهرورد) یئ کو ناقداره ب (ضیاء الدین) یئ کول سال (۵۶۳هـ) کوچکری وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام قازی وهرجه دین یئ ناقدار ب (عمویه) وهرگریه، وی ژئ باف و شیخی خوه ئیمام موحه مه دی وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئه حمه د کورئ ئه سوهدئ دینه وهری وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام مه مشادئ دینه وهری وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام شیخ جونهیدی به غدادی وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه (ضیاء الدین السری قدس سره) وهرگریه، وی ژئ ئیجازه ژ شیخی خوه ئیمام شیخ مه عروفئ که رخی وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه ئیمام (داود الطائی قدس سره) وهرگریه، وی ژئ شیخی خوه هه بییی عه جه می (قدس سره) وهرگریه، وی ژئ ئیمام مه زن شیخ حه سه نن به صری (رضی الله تعالی عنه) وهرگریه، وی ژئ (أمیر المؤمنین علی بن أبي طالب) وهرگریه، وی ژئ (سید المرسلین محمد المختار E)

إرحمنا بهم یا أرحم الراحمین.

من ژ باف کالین خوه بهیست کو باپیئ مه یئ مه زن (سید کمال المله والدین) سهید حوسه ینی ئه خلالتی، کورئ سهید ئه بولحه سهن عه لی کورئ حاج نزامه ددینی، ده ما کوژ ئه خلالتا رومی بهرث ولاتی مسری قه چوی د سالا (۷۹۰هـ- ۱۳۸۷ز) گه له ک ژ مروث و مرید و دوستین وی کو نزیکه ده هزار مالا بون ژ ئه خلالت و ده وره رین وی دگهل بون، ئیدی لمسری جهوار بون و لوی دهرئ ته کیایه ک بناقی شیخ حوسه ینی ئه خلالتی (قدس سره) دگهل تاخه کئ بناقی ئه خلالتیان ناقا کرن.

دگهل وان مروثین هيجرت کرین پسما می من بو (سهید مه جدی کورئ سهید عه بدولکه رمی کورئ سهید ئه حمه دی کورئ سهید زهینولعابدین عه لی یئ زوردانی کورئ سهید سالحی هه مه دانی کورئ سهید یوسف هه مه دانی کورئ سهید سه لیم ئه بو موسلمی عیراقی یئ هه مه دانی کورئ یوسف هه مه دانی (أبا یعقوب)، سال ۴۴۰هـ ژدایک بوی و سال ۵۳۵هـ کوچکری و لباژیئ مرث لخوراسانی هاتیه قه شارتن وهتا نوها گوړئ وی ناسیاره و دهیته سهره دانکر، کورئ سهید ئه یوب کورئ سهید (صدرالدین محمد یوسف) کورئ سهید جه لاله دین حوسه ین کورئ سهید زهینولعابدین (ئه بولوه بیبه عه لی شوعه یب) یئ ناقدار ب (زوهره) یان (بوهره)، کورئ سهید جه عفر (أبوالمحرث) کورئ سهید موحه مه د رهزه وی کورئ سهید مه حمود رهزه وی کورئ سهید ئه حمه د رهزه وی کورئ سهید عه بدولایئ رهزه وی کورئ سهید عه لی (المنتخب المختار ونقیب أشراف بغداد) کورئ ئیمام جه عفری کوری ئیمام عه لی یئ هادی کورئ ئیمام موحه مه د ئه لجه وادی کورئ ئیمام عه لی رزا کورئ ئیمام (موسی الکاظم) کورئ ئیمام (جعفر الصادق) کورئ ئیمام (محمد الباقر) کورئ ئیمام (زین العابدین علي السجاد) کورئ ئیمام حوسه ین کورئ (علي بن أبي طالب) رضی الله عنه.

هه ره ها پسما مه کئ منی دن ژئ دگهل شیخ حوسه ینی ئه خلالتی هيجرت کره ئه وی (سهید موسلم کورئ سهید عوسمان کورئ سهید موحه مه د کورئ سهید عه بدولره حمان کورئ سهید سالح کورئ سهید یوسف کورئ سهید سه لیم ئه بو موسلمی عیراقی یئ هه مه دانی کورئ سهید (أبا یعقوب، یوسف) کورئ (ئه یوبی بوزنجی یئ هه مه دانی یئ خوراسانی) بو. ده ما سهید حوسه ینی ئه خلالتی سال ۸۰۸هـ ل مسری چویه بهر دلوقانیا خودئ، دناث مه زاری کو بناقی وی کرینه هاته قه شارتن خودئ ژئ رازی گوړئ وی دیار و ناسیاره هه تا روژا ئیرو دهیته سهره دانکر، ئیدی شیخ بهر ده دین موحه مه د کورئ ئیسرائیل کوری عه بدولعه یز کورئ (القاضي سماوية الرومي) پشتی وه غه رکنا شیخ حوسه ینی ئه خلالتی

بشهش هه‌یفا ژ بو‌کاری ئیرشادی جهی وی گرت، لئ پشترا شیخ به‌دره‌دینی مسر بجه هشت و فه‌گه‌ریا ولاتی رومییا، سه‌ید بابا مه‌نصور کورئ سه‌ید حوسه‌ینی ئه‌خلاتی یی نا‌هاتی ژ بو‌کاری ئیرشاد کرنی لجهی شیخ به‌دره‌دینی رو‌نشت .

پشترا د سالا (٨١٠هـ-١٤٠٧ز) سه‌ید بابا مه‌نصور د‌گهل مالباتا خوه ژ بو‌کاری ئیرشادی فه‌گه‌ریا ئه‌خلاتی، و ژ وی ده‌رئ ئیدی نه‌فه‌گه‌ریا مسرئ. و هیشتا گه‌له‌ک ژ مروقتین مه‌ل مسرئ ماینه، کولوی ده‌رئ د‌ناکه‌نجی نه، و نه‌هو پ‌رانییا مه‌ سه‌یدیئن ئه‌خلاتی ل تاخا (دوره) کو تاخه‌که لئه‌خلاتی بنه‌جهن و ئه‌و جهی با‌ف و بابکالین مه‌یه. (رضی الله تعالی عنهم و عنا أجمعین).

سه‌ید مه‌عروف کورئ سه‌ید ئه‌حمه‌دئ ئه‌خلاتی (سال ٩٣٥هـ-١٥٢٨ز کوچکری) کورئ سه‌ید ئیبراهیمی (سال ٩٠٠هـ-١٤٩٤ز کوچکری) کورئ سه‌ید عه‌لی (سال ٨٧٠هـ-١٤٦٥ز کوچکری) کورئ سه‌ید بابا مه‌قصود (سال ٨٤٠هـ کوچکری) کورئ سه‌ید حوسه‌ینی ئه‌خلاتی خودئ ژوان رازی بت، لمزگه‌فتا (الوادی) و بره‌خ گورئ با‌پیری مه‌یی مه‌زن سه‌ید حاج نزامه‌دین کورئ (سه‌ید لور بابا سه‌ید ئه‌حمه‌دئ ئه‌خلاتی یی هه‌مه‌دانئ یی بوزنجی یی خوراسانی)، سه‌ید مه‌عروفي و هه‌ا نقیسی به: ل‌روژا دوشه‌مبی ٢٥ مه‌ها ره‌جه‌ب سال (٩٦١هـ-١٥٥٣ز) دوئ سالا کو‌شاه (طه‌ماسب یی صه‌فه‌وی) هاتیبه سه‌ر ولاتی کوردستانی و نازه‌ریایجانی و پشتی فه‌گه‌رامه ژ هیج‌ره‌تی ب پینج سالان.

سه‌ید (ئه‌حمه‌دئ ئه‌خلاتی کورئ زه‌ینولعابدین عه‌لی یی زوردانی یی مووه‌ددئ خوراسانی یی بوزنجی)، یی کو (سال ٦٨٢هـ-١٢٨٣ز) ژ هه‌مه‌دانئ چویه با‌ژیری ئه‌خلاتی لسه‌رده‌ما سولطان (تک‌ودار- ئه‌حمد) کورئ هولاکوخان کورئ تول خان کورئ جه‌نگیزخانی پشتی کو‌بابی وی سه‌ید زه‌ینولعابدین کورئ عه‌لی یی ناقدار ب (الموحد الخراسانی المشهور بالزردانی) دانایه سه‌ر خیلافه‌تا ته‌ریقا سه‌ه‌روه‌دی و ژبو به‌لافکرنا وی. (الهم أرحمنا وأسترنا وأحفظنا بلطفك وكرمك من فتنة الزمان آمین یا سید المرسلین).

ل سه‌ر گوتنا شیخ مه‌مدوحئ بریفکانی: ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی کوره‌کئ دن ژئ هه‌بوو ژ بلی شیخ حوسه‌ینی ئه‌خلاتی، نا‌قی وی یوسف بوو، قی یوسفی کوره‌ک هه‌بو بنا‌قی حوسه‌ین (یوسفی ئەف نا‌قه لسه‌ر نا‌قی برایی خوه لئ کربو)، و ئەف حوسه‌ینی کورئ یوسفی کورئ ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی ل سالا (٧٩٥هـ) هاتیبه سه‌ر دونیای دکه (١٣٩٢ز)، زانیه‌کئ مه‌زن بو د زانست و هونه‌رئ دا‌ل بدلسئ بو پشترا چویه گه‌له‌ک جه‌یئن دن ژ وان (جزیری- الناصره) و پشترا چویه شامئ و داوی چویه مه‌که‌ک و لور مایه‌ حه‌یا چویه به‌ر دلوفانیا خودئ ل سال (٨٥٨هـ) کو دکه (١٤٥٣ز) خودئ ژئ رازی بت، و ئەف (حوسه‌ینی کورئ

یوسفی کورئ ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی یی خه‌له‌واتی) ئه‌وه یی کو (سه‌یدا هه‌ژار موکریانئ) د شه‌ره‌فخانا بدلیسی دا یا کو فه‌گه‌راندیییه (سورانی) به‌حسا وی کری، لئ مام هه‌ژاری گوتیه به‌لکی (شیخ حوسه‌ینی ئه‌خلاتی کورئ ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی) ئه‌و شیخ حوسه‌ینه یی کو گه‌له‌کی ناقدار بویه لئ ل مه‌که‌که کوچکریه و نا‌قی بابی وی (یوسف کورئ ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی) یه، ئه‌وی مام هه‌ژاری به‌حس کری کورئ برایی شیخ حوسه‌ینی ئه‌خلاتی یه. (السید ممدوح البریفکانی راقم الحروف، کتبه فی شهر محرم سنة ١٣٨٩هـ-١٩٦٨ز).

شیخ مه‌مدوح بریفکانی
١٩٤٠-١٩٦٦ز

دیوانا شیخ نورهدینی بریفکانی

هه لیه ست

حرف الألف (بیتا أ)

ئىلاھى ما(*)

ئاھ ئەي واحىدى ھەم تايىڭكى وى ئىلاھى ما
ب كەرەم بېتە مەجالى، كەرەماتە ئاھى ما

تە دناسم ب دوو وەصفىن تە، كو رحمان و رحىم
ھەردو وەصفان غەرقاندىن، دخودا گوناھى ما

مالىكەلمولكى موحەپرەد، تويى بى شېھ و نەظىر
تويى رەببى قىدەمى حاكم و پادشاھى ما

تويى قوددوسى ژ نوقصان و عىوبان ، بەرى
تويى سەبوحي موطەھھەر، دگرى سىياھى ما

بە يەقىن ھەر تو سەلامى ژ مەرا، دەر دوو جىھان
توب عىززەت بگەھىنى، بسەلامى جاھى ما

(بامانت برسان طفل مرا چون تو كفيل)
بخو سىرايى دكى، چاكىرى خانەقاھى ما

تويى موئمن تو موھەيمىن، تويى جەببار و عەزىز
موتەكەبىر تويى خالق، تويى ھەم پەناھى ما

تويى تەصوىرى دكى، نوظفەيى ئەز شىكلى نىكو
تونىكوكارى مەبى، تاج دەھ و كولاھى ما

ماھى نو دەر مەھى عمرى مە بەر غەما دوو رەقىب
بگەھىن حالى كەمالى، بشوعاعى ماھى ما

ب بەرائەت ب كەلائەت، ب حىراسەت نىگەرى
ب عىننايەت ب ھىدايەت، بگرى نگاھى ما

مە ژ خەو راكە ل حوسنى، بگە موشتاق و نەدىم
داكو ھەمرازى تەبىم، دەر شەبى ئىنتىباھى ما

بادە حىنا كو مە نوشى، ھەيفە بى مەى بىتن
تونەدى من، تونەدى بى دل و دلخاھى ما

تو بئىشراقى جەمالى مە مونەووەركە ژ نور
داكو ئىشراق بدت، شەعشەعەيى جىباھى ما

بەرزەخا جامعى ئەسما، بتە نورى وە كودى
بەحرى عەممانى عەمىقم، د سلوك و راھى ما .

(*) دئاف قى ھەلبەستى دا خويابە شىخ نورەدىنى باوھرىك مەزن بئىشراقى و بنورى ھەيە، غەزالى
دبىت: (العلم نور يقذفه الله فى قلب من يشاء)، پەيرەوى مەكتەبى (رېيازى) ئىشراقى،
كەداھىنەرى شەھابەددىن سوھرەبەردى فىلوسوفى كوردە.

بەرى : پاڪ ، مونەزەھ، برىء ، بى سوچ .

سىراب: تىرئاو ، تىر ئاف .

نىكو : جوان، نكو .

نىكوكار: ئەو كەسەيە كە كارى چاك دەكە .

كولاھ: كلاو، كولاف .

نىگەرى: پروانى، چاو لىتەكى .

بگرى: دروستى بگە، ئەنجامى بەدى .

نگاھ: نىگا، پروانىن .

دلخاھ: دلخواز، پەسەند .

گەھى ئىنسىم گەھى جىننىم(*)

گەھى ئىنسىم گەھى جىننىم، گەھى عاقل گەھى شەيدا
گەھى دەر خەلوەخانم، گەھ ل دىرم گاه دەرىبەيدا

گەھى مەوجود و گەھ مەعدوم و گاهى بەرزەخا كەونم
گەھى بازم ل بەطحائى، گەھى خەركوشى دەر قەيدا

بروژى زىبەقا فرار و دەر شەب روحي پاكىم زەھرە پى حەى دا
د ئەجسادى وجودى، روحي پاكىم زەھرە پى حەى دا

دجائى عاشقان شەوقم، گەھى نورم دىنبايان
گەھى تەسويلى نەفسانم، گەھى عەقلم دگەل شەيدا

لەطىفم گاه وەكى بايى، كەئىفم گەھ وەكى ئاخى
گەھى ئەز جەوھەرى خەمرم، دىمەخانى كو من مەيدا

تەجەللا دەر دلى عارف، ژ بەرقا قەرەفى من ودا
فىووظا سالكى بادى، مەژى ھەردەم پەياپەى دا

بخو مهوجم ژ دهر يايي، كو بايي لمركبي دايي
بهدنا طورفه تولعهيني، دوسه د مه نزل مهوئ طهيدا

ز هر نهوتار و نايران من گه هاندن مهسمه عي نوري
سهماع و نهغمهيا تهدهي، دهما چنگ و دهف و نهيدا.

(*) ئەف هەلبەستە ئیشارەتە بو یەكبنی بون و بونەوەر، (وحده الوجود والموجود).

خه لوهخان: خه لوهرت خانه.
خه رگوش: كرويشك، كفريشك، كفروشك.
ئكسیر: جهوهريك له ماهيه تي نهجسام دهگوري بق نمونه جيوه دهكاته زيتو. مس دهكاته ئالتون.
مرؤفي تهواو، شتيخ، پيشهوا.
تهسويل: توشي گومراهي كردن، ريگا لي ون كردن، ري شاشكرن.
جهوهري خهمر: خلتعي شراب، نهوا د بنيدا دميتفه.
كهثيف: موكهثف، چي، سخ.
مهوئ طهيد: تيمانپه راند، تتيپه راندن.
ز هر: ژ هر، ل هر.
تهدهي: ته دبهيست (دياره لسهر دهما شيخ نوره ديني ئەف پهيڤ بغي ئاوايي هاتيه بكارئانين).

دهنگي سهدا

بمه عهجهب هاتنه گوهر، دهنگ و سهدا
ژ دهف و ناي و نهی و چهنگ و سهدا

شاهدي جهير و جهلالا منه نهو
به نهسحق تين و ب ييك دهنگ و سهدا

چ به لاف هاتن و قلازي كهه و كوز
ته دگو موغبه چيني پهنگ و سهدا

قهلباندن مه حهقائو ژ دني
من نهدي غهيري كهژ و ژهنگي سهدا

بنبدهر گوش بنپه دا نهبهی
گازيني دكه ژ خر تهنگي سهدا

هر سهدايهك ژ دهرئ قوببه نه تين
وهكي دهوري، بفرسهنگي سهدا

دهست دانا نهده سهر قه بضمه ئي دل
موپشدانه كو نهما ژهنگي سهدا

مهكو دي ل نك پي صاحبه راه
ب جباري كو دچن جهنگي سهدا

مه ژ دهرگاهي دهر ياته بهيست
نهغمه يي حور و پهری شهنگي سهدا

فهكه في صهفحه يي پي حيكمهت و سور
دي بهي بي عهدهد، نهز نهنگي سهدا

مه بهري قولفه يي دلبر، مه فهكر
دلي طاري كو نهما، جهنگ و سهدا

هه مه عاله م بخو ديتم، چو فضا
فرهه ن بهلكه هه مي، تهنگ و سهدا

به كفاني نهظيري من كو ژ دل
بخو رمبازينه نهز نه ييك سهدا

جهوهري عاله مي، من سهح كو دكر
ژ ته عاله م من دي، نه ييك سهدا

حوتي يونسي ل سهر (هيكل الكون)
بتهرا هفري و هفدهنگي سهدا

مونهكس جومله قهضييه ي مه كودي
كو ل معياري سفق، سهنگ و سهدا

حهق ب نوري وهكو دا وهجههت و رو
دلي نوري بويه ئارهنگي سهدا.

سهدا: دهنگ.

موجبچه: (موغ: پيشهواي ئايني زهردهشت). نهو كورهي له مهخانهكان مهی دهگيري
كهژ: خوار، خار.
بنپه: بخه، داينه.
نهنگ: شوري، عيب و عار.

تجلّت لي صفاتُ الله

تجلّت لي صفاتُ الله في أسنى معانيها
فلاحت لي بها الأكوان قاصيها ودانيها
محل الفيض قلبي والمثاني كشفها عندي
وتلك الآية الكبرى لنا سبع مثانيها
نباه بالأيادي حققوه النسخة الصغرى
بنى في أحسن التقويم من تصوير بانيها
شؤون الحق تصريفٌ وتعريفٌ وتاليف
وتأديبٌ وتقريبٌ ولن تأتي بشانيها
ز مهنا هيكه لئى ئينسان و بهحثا فى هه يولائى
خه بيرم ئه ر ته پسياره ژ ئوستادى (معانيها)
هناك الكون لايزداد عن شىء وعن ظل
خذ الموجود في الأشياء وأهجر بعد ثانيها
هو الخلاق والفعال للإنسان من خير
ومن شر فمته الكل حانيها وخانيها
بعين تبصر الأشياء خال لو تحققنا
حمدنا كل ذي فعل ولازم لجانيها
هه وايه كه ئه ر ژ دهف ده ربى موجه للاكه ت دلى نورى
هه وايى نه فحى مه ستانه چو ملح ئه ندهرانيها .

هه يولا: نهفسى ناپاك، نهفسا نهپاك.
ملح: خوى، خويى.
ئه ندهرانيها: رى بچكوله، شفه رى.

طه مه فا(*)

طه مه فا قه لبى گولا، لامه و ني رگزن طه مه فا
مه طه فا عه كسى دلا، لامه و قورمزن طه مه فا
مه طه فا شين و ئه ليف هه مزه و باتايى وهلى
كول سهر شام و عيراقى، هه يه دنكز طه مه فا
طه مه فا قوطبى جيهان و مه لك و حاكم و شاه
و سؤك هاتنه بو وه صله تى شهب دن طه مه فا
مه طه فا عه نبر و مسكى د دنيدا ژ ته بو
د مه شامى و د ئه نوقى، هه مه كوندر طه مه فا
طه مه فا سه برى مه ناى، كو ژ هجرى دميرين
چو حه كيما قه نه دى، مايه ل سه ركز طه مه فا
مه طه فا ضه رب و جه فا ياته ژ بو من بگه هت
دگرين عه ينى قه بولئ وه كو ماعزن طه مه فا
طه مه فا لال كرم، گه ر چ وهكى بلبل بوم
وى دهما فاشى ته بو، لاله ئى موعجز طه مه فا
مه طه فا تلخى و طه بعى مه يى شيرين ته كرى
هه ر ژ هنكى كو مه دى شى وه يى ته يمز طه مه فا
طه مه فا روم و عه جه م حاملئ عالاى ته بن
ل سه رى شاه و غولامانه مه راكزن طه مه فا
مه طه فا سينه يى داغات هه واندى، شهب و روز
ژ فيراقى وه كو بريانه، ب كزكزن طه مه فا
طه مه فا قه يصهر و كيسرا، كو په ياماته ددى
سه رنگون هاتن و بى مننه ت و عاجز طه مه فا
مه طه فا ئاشى مه گيرايى دفكرا ته مه جان
جان و روح هه ردو فيدايى ته نه، بى مز طه مه فا

طه‌مه‌فا عيززه‌ت و قه‌دری مه ب عشقاته گه‌ها
د دنیدا مه چ حاجه‌ت به موعه‌زه‌طه‌مه‌فا
مه‌طه‌فا ظاهر و باطن ژ ته نوری فه‌تح کر
ژ جه‌مالاته و قه‌ددا ته‌یه نی‌رگز، طه‌مه‌فا.

(*) دناف قی هه‌لبه‌ستی دا پواله‌تی (طه‌مه‌فا، مه‌طه‌فا) نه‌وه ده‌گه‌هینی که مه‌به‌ستی (فاطمة الزهراء البتول) بی، به‌لام داخو‌زه‌کانی نه‌و ناپیکی، له‌وه ده‌چی مه‌به‌ستی خودابی چونکه نه‌و کرده‌وانه له (فاطمة) ناوه‌شیت‌وه.

مه‌شام: الشم، بهن کرن، بۆن کرین.
کوند: صه‌مغیکه له داری کوندری هن‌دی ده‌گیرئ، (صه‌مغ: چریش، جه‌وی، هیلیم).
بی مز: بی کرئ، بی ئیجار، به به‌لاش.

می‌صباح و چرا

چ عه‌جه‌ب گهر ژ ته می‌صباح و چرا
بسوژن، مسلئ مه نه‌پواحه چرا
نه‌فه مسکئ ته عه‌به‌ق دا ل دنی
ل هه‌مه عاله‌می فه‌ییاح و چرا
ناهئ ئالاله و جنس‌ری و بنه‌فش
ژ فی‌راقا ته‌نه، ره‌نناح و چرا
تویی زیندایی، تو ب ده‌ستی قدرت
ب یه‌قین خالقئ نه‌صباح و چرا
ل دلئ عاشقی، فه‌تت‌احی تویی
مه نه‌ما حاجه‌تی می‌فتاح و چرا
که‌رهم و لوطف و نی‌گاراته قه‌دیم
ژ نه‌زهل به‌هره و مه‌نناح و چرا
ل به‌حر به‌لکی ل عوممان و زهمین
قووه‌تی هه‌ر حوت و تیمساح و چرا

ژ ته ته‌وفیق گه‌ها، خه‌زرج و نه‌وس
پوشنایی ژ ته ئی‌صلاح و چرا
هه‌ر ژ هنگئ کو بچا‌فان مه تودی
هه‌ر دبینم روح و نه‌ش‌ب‌باح و چرا
ده‌ستی خو‌بانه سه‌هر دامه مه‌دام
بادیا قو‌ر‌م‌ز و نه‌قداح و چرا
لئ هزار تیرئ ب قه‌وسین د هه‌له‌ک
دانه جه‌رگئ مه ب نه‌رم‌اح و چرا
(ورم‌انی بنش‌باب و بنار)
شو‌عه‌یی غه‌م‌زه‌ئو ره‌م‌ماح و چرا
وه‌کی مه‌نصوری ب شه‌طح‌کئ کو کوشتی
ژ هه‌وا‌یا ته‌مه شه‌ط‌ط‌اح و چرا
(بف‌راق و بو‌صل دنف)
(واذا لاح ن‌وی ط‌اح) و چرا
تویی له‌یلا و بخ‌و قه‌یس نه‌زم
مه‌هی تابان مه‌هی سه‌ییاح و چرا
قو‌طب و غه‌وسین ژ جه‌مالاته‌یی مه‌ست
ده‌ستی نه‌ز حوسناته به‌پ‌راح و چرا
(قطع الله بمص‌باح‌ک‌م‌وا)
(حجب القوم بمص‌باح) و چرا
سه‌رم‌یانی هه‌مه عارفی نوری
وه‌کو من دی ژ ته نه‌ف‌راح و چرا
گهر خه‌به‌ردت ژ دنی ئی‌توتی
دی کتن شو‌هر‌یه‌ی ئی‌ض‌اح و چرا
لئ ل مه‌یدانی چو خه‌ییالی نه‌مان
بدمئ سه‌به‌قه‌یی جه‌م‌ماح و چرا

ب زبانی ته بریفکی ودهبی
لهو گهها مهدهنی ئیفصاح و چرا.

ثالاه: هه لاله.

روشنایی: روناکی، روناھی.
بادی: باده، پیالهی مهی خواردنهوه، پیالا مهی قهخوارنی.
شعطاح: شطح: ئه قسانهیه که سؤقییهکان له حالی جهزبهدا دهیلین که دورن له وتهی باو، وهک
أنا الحق مهنصوری ههلاج.
مههی تابان: ماهی تابان.
بریفکی: ئامانژهی بو خوی دهکات، هه وهها (نوری) ناز ناوی شعری بی شیخ نوره‌دین بریفکانی یه.

تیرا قه‌جهر

ئهی مورشدی وهک ئیلییا، ده‌ریای جه‌وه‌هه‌ر دانه‌را
وی په‌روه‌ری گه‌یلانییا، سالاری دهرمه‌یخانه‌را
دهرگه‌ه‌ل مه‌یخانێ قه‌کر، به‌نده‌ک ژ فنجانێ قه‌کر
دلبه‌ر بدلدانی قه‌کر، به‌ندا دلی مه‌ستانه‌را
مه‌ستانه‌یی ره‌وشه‌ن دلین، قه‌رخونده‌ مثنی بلبلین
حه‌یرانی قولفا کلکلین، چه‌شمی سییاه‌ موژگانه‌را
حه‌یرانی سه‌روا قه‌ددیوی، بوتخانه‌یی پورچه‌نگی مه‌ی
دل هه‌ر ئه‌مانه‌ت دانه‌ده‌ی، با سمبله‌ک سیوانه‌را
ئهو سنبله‌ عه‌قرب صیفه‌ت، بی‌هوده‌ دل ئه‌بته‌ر دکه‌ت
سه‌د کی‌ری بو‌رپان لی‌ده‌ت، بی‌هش دکه‌ت دیوانه‌را
ماداری به‌دری گرتی صه‌ف، سه‌د ئه‌نجوما هه‌ر چارته‌ره‌ف
ناگه‌ه‌ دلی عاشق بخه‌ف، من دی نوها بوتخانه‌را
غارته‌ ژ دل کر عاجه‌کی، ئخسیر دکر تاراجه‌کی
غونچه‌ک ژ نک غونناجه‌کی، جه‌رگ و دلی بی‌گانه‌را
جوری مه‌دی وه‌قتی سه‌حه‌ر، ظاهر نه‌مابون سو‌ر و زه‌ر
بشکه‌فتن لی ژ له‌ب گو‌هه‌ر، شیرین نیگه‌ه‌ دو‌رپانه‌را

زنجیری به‌ندا سلسلین، گردانه‌ له‌علا فلفلین
بانی صه‌باحی سونبلین، تاری دکن په‌خشانه‌را
نوری ژ قه‌وسان داخه‌به‌ر، له‌و هه‌ر دبارن لی جگه‌ر
خون خون دکر تیرا قه‌جهر، قه‌ت لی نه‌ما په‌یخانه‌را.

ئیلیا: ئیشاره‌ته به‌ قه‌یله‌سوفه‌ی ئیلیایی له‌ یونانی کون دا.
قه‌رخونده: پیروز، شاد.
کی‌ری بو‌رپان: کترکا تیژ، کی‌ری تیژ.
شیرین نیگه‌ه‌: به‌جوانی سه‌یرکردن.
موژگان: برو، بری، نه‌برو.

هه‌رکوجا

هه‌رکوجا حازر بيم، حازر تویی لی هه‌ر کوجا
من فه‌لاحه‌ک دی ژ نه‌سرینا مه‌یا عه‌ره‌ه‌ر کوجا
روژی تابانم هه‌لی، ده‌ریا دلی نیلوفه‌ه‌رین
ئافتابی ئاسمان، ده‌ریا و نیلوفه‌ر کوجا
حوسن و ذاتی حه‌ق ب ته‌قویم و جه‌مالا دلفروز
دلگوشابت مه‌هوه‌شا، سیماسه‌مه‌ن زیوه‌ر کوجا
سه‌ره‌می مونقادی فه‌رمانن، دفکرا خدمه‌تی
هه‌ر ته‌نی فه‌رمان بکن، شه‌ه‌ قه‌یسه‌ر و کیشوه‌ر کوجا
ئه‌ر ژ بن به‌ندا نیقابی، مسک بو‌کاکول هه‌ریر
شه‌مه‌یه‌ک رابی ژ مویا ئه‌ژده‌ها عه‌مبه‌ر کوجا
یا ببینم فورصه‌تا دینی مو‌باره‌ک بت ویصال
عومری سافی خوش ددیرم، عومری ئیسکه‌نده‌ر کوجا
یا بمهمانی بخونن به‌ر شو‌یاک و په‌نجه‌ران
قه‌ت نه‌ما ئیدی بزاین، دهرچه‌ و په‌نجه‌ر کوجا

يا ژ گول نه سرينى قهددا نيرگزين بت ناشكار
 مه تهام و سهرو قامهت، خويى و ئهسمه كوجا
 يا ژ عوريانى جهوابهك بيت و لهيلا ده عوه كهت
 دئ ل سه چاقان بچم، قهيسى ژ دل ئه بتهر كوجا
 يا ژ قهوسى رهش كه مان و عقدى پهروينا ههلى
 عاله مهك ئه نوهر بتن، بهس كهسك و سؤز و زهر كوجا
 يان بهرى ئافاقى زولهت پابتن وهقتى سهحه
 مه تهجهللادهت دنى، ماهى تهام ئه قمه كوجا
 ههيبه تهك من دى ژ بو چهشمى غه زه نفه ناورى
 هوشيارى من نه ما، ههيبهت ژ بو قهيصه كوجا
 مه نشه ئى فه يضا ته ريقى، من ب ئادابى ته دى
 بى رياضت ههيدهرين، عالى هيمه قهنبه كوجا
 داورى ئه فلاك و نهه چرخا (بتحقيق اليقين)
 شه ممه يا لوطفات ه نائى، داوود و خاوهر كوجا
 خاوهر نورى سه عادهت ژ نه مائى سه د ئه مان
 مه عدهنى فه ضلا ئيلا و لوطفى پيغه مبه كوجا.

ئهف ههلبهسته ئامانزه به بى نرخ بونى هه موو يارمهتى و ديا ده و جوانيك له بهرامبه ر نيوهنگايىكى
 پهروه رىكاره وه و ئه مهش روحي عيرفانه.
 ماموستا د. حوسهين خهليقى له سه ر شتيخ نوره دين ده ليت: كه ئه وه يه كه م جاره خاوهر ريبازنيكى
 عيرفانى به م چه شنه بروانى به خواى پهروه رىكاره، دياره كه شتيخ نوره دين به گه وهه رى عيرفان
 كه ييوه.
 هه ر كوجا: ل هه ر جهى، له هه ر كوئى، له هه ر شوئيكت.
 دلفروز: دل روناكه ره وه.
 زيوهر: خشلى ژنان، خشلى ژنا، خشرى ژنا.
 مسك: نيته نه كا خوه شه ژ نافكا غه زالا (ئاسكا) تينه ده ر.
 كاكول: په رچم، تونجك، ته مبه رى، پيش ئه ينك.
 سه رو: دارى سه رو، سه ول، دارا سه رووى.
 ئه بته ر: بى پاشينه، عقيم.
 نه ه چه رخ: نه ه فه له ك.

مه رقه دى نورى

هائيمى دىر و بيا بان و سه را
 قيب له گاه ا دلى هه ر موعته به را
 (علم الســــــــــــــــيف له في يده)
 (أهو الشمس لزاع البــــــــــــــــصرا)
 (هدر القــــــــــــــــهــــــــــــــــر به منكره)
 (هو مــــــــــــــــهــــــــــــــــريق دمــــــــــــــــاء الكــــــــــــــــبرا)
 (غــــــــــــــــسق الليل إذا قــــــــــــــــابله)
 (بــــــــــــــــصــــــــــــــــابيح مــــــــــــــــحــــــــــــــــيا زهرا)
 (ومــــــــــــــــولاه يواس البــــــــــــــــــــــــــــــــرده)
 (إن من عانده قد فــــــــــــــــجــــــــــــــــرا)
 (وإذا جــــــــــــــــاء بــــــــــــــــاحــــــــــــــــاوله)
 (نظراء بــــــــــــــــصــــــــــــــــراء خــــــــــــــــبــــــــــــــــرا)
 (مــــــــــــــــقتــــــــــــــــبس بــــــــــــــــقيــــــــــــــــاس وتعــــــــــــــــي)
 (أيها الناقد فيــــــــــــــــما نظرا)
 چل و چلخانه طهواندن چو كه ليم
 (أيها المخطيء فيــــــــــــــــما أختــــــــــــــــبرا)
 (هو في كنز قــــــــــــــــبــــــــــــــــاب و عــــــــــــــــلا)
 (سقف العــــــــــــــــز و قد زال مــــــــــــــــرا)
 (ويناين و ضيائين عــــــــــــــــجــــــــــــــــيبــــــــــــــــين جــــــــــــــــرا)
 (بجــــــــــــــــمــــــــــــــــال و جــــــــــــــــلال و ســــــــــــــــرا)
 (وكرمــــــــــــــــي العــــــــــــــــالم أقــــــــــــــــصى بــــــــــــــــعــــــــــــــــصــــــــــــــــي)
 (أفلا يهــــــــــــــــجــــــــــــــــره طيف كــــــــــــــــرا)

(وله الصّحّ بخلد ونعيم)
 (وبه المنكر ويصلى سقرا)
 (درجات وعليها بسموا)
 (درکات هو فيها أكتثرا)
 (حسبي الله فلا يخلفني)
 (وأنا الناقل عنه الخبيرا)
 (ولساناني وجناني هو في)
 (خلدي ما الدعي مقتدرا)
 (وإذا القلب بربي ظفرا)
 (أي شبيء فبه ما ظفرا)
 (كرم الله لقد حل به)
 (ها هنا بل وإذا حل شرا)
 (وإذا قصى عليكم جملا)
 (أفلا يعذر فيما أعتذرا)
 (شغف القلب لقد أحرقه)
 (جمر الحب لذا ما أضطرا)
 (كول دلدا هيه ناتهش زدهنهش)
 (بگههيتن دلدی دا (جـمـرا)
 (نییه حاجهت ته بقی قصصهیی زور)
 (وهره ژئ بکره جهواهر گوههرا)
 (حیکمهتئ هردو جیهان، تئ ههنه پر)
 (فهکه بو تهجریبه، یهک دوو سههترا)
 (هو مکتوب وما فرط في)
 (حکمه إلا وفيه استظرا)

وهره سهر مهرقه‌دئ نوری و ببین
 چ مه‌صاییح و مه‌فاتیحه چرا.

بیایان : صحراء ، صحرا.
 لزاغ البصر: ئیشارهته بو ئایه‌ته‌کا قورئانا پیروز.
 غسق الليل: ئیشارهته بو ئایه‌ته‌کا قورئانا پیروز، (والليل إذا غسق ...).
 که‌لیم: ئیشارهته بو پیغه‌مبه‌ر موسای (من تکلم مع الله).
 ئاته‌ش زده‌ن: ئاگر تئبه‌ردان، ئاور تئبه‌ردان.
 جمر: پهل، پولو، پهلین ئاگری، ئیشارهته بو ئایه‌ته‌کا قورئانا پیروز که‌موسا پیغه‌مبه‌ر له کتیوی طور
 سیناء ویستی پولویک بیئ.

دلبه‌ره‌ک

هه‌رچی ببینیت دلبه‌ره‌ک، لازم دکی‌شیتن جه‌فا
 ئه‌ر قه‌ت نه‌بیئن ئه‌سمه‌ره‌ک، ناگه‌هیته‌ ده‌وق و صه‌فا
 ذوق و صه‌فا و نه‌فع و ضهر، جه‌ور و جه‌فا و خیر و شه‌ر
 گه‌ردان دبن ئه‌نیا قه‌مه‌ر، وان مه‌هوه‌شا نین وه‌فا
 پاش کوب به‌ندا موحیه‌تئ، دل که‌فته به‌حرا میحنه‌تئ
 یاره‌ب ژ عینی رحمه‌تئ، دهردئ مه‌ده‌رمان بت شیفا
 ئه‌زمان ژ مه‌لال بو ژ به‌ر، جه‌ورا حه‌بیبا سیمبه‌ر
 ئه‌برو هیلالا روقه‌مه‌ر، دهردل جه‌ماندن پر جه‌فا
 دیسا په‌شیمانین بخه‌ف، من دل کو دا به‌ر سه‌د که‌له‌ف
 گیسو سییه‌ه ئه‌نیا سه‌ده‌ف، شه‌مسا د جاری بی خه‌فا
 سه‌د ناله‌ی و فریاد و ئاه، وی تئین ژ دل بی ئیشتیبا‌ه
 یاره‌ب تویی نوری په‌ناه، یاره‌ب ب حه‌قی موسه‌ته‌فا.

مه‌هوه‌ش: که‌سه‌کی جوان وه‌ک مانگ، که‌سه‌ک جوان وه‌ک هه‌یفئ (هه‌یفئ).
 گه‌ردان: شتیک ده‌سوریت‌ه‌ه، تشته‌ک لدور خوه‌ د زه‌ره.
 سیمبه‌ر: که‌سێک که‌له‌شی له‌ژیو یان زیف ده‌چی، په‌یکه‌ر زئیرین، له‌ش زئوین، لاش زیف.
 گیسو: بسک، زولف.
 سییه‌ه: ره‌ش.

فہ قیرئ پر خہطا

من فہ قیرئ پور خہطا، موحجاجی ئیحسانئ خودا
 بی مہدد ئہز غہیری حہق، فریاد و غوفرائئ خودا
 پوژ و شہف بورین ل من، ہہردہم دچاھا غہفلہتئ
 دئ چکم ئاسیمہ لئ، مہجبوری فہرمانئ خودا
 دل قہساوہت تہن پەرستم، سہد ئہمان ئہی رھمناک
 بھلکی لوتفہک بیت ژ بومن، پاشی عوصیانئ خودا
 کھفتی و بیمار و رهنجورم ژ کئ کھم (کلھا)
 دئ ببینم چارہکئ، بو دہرد و دہرمانئ خودا
 ئہحمہدئ موختار و موسایئ کھلیم و جبرہئل
 کھم وھسیلہت وان ژ خور، جوملہ مہستانئ خودا
 گہر و تہرسا و فہرہنگ و تورک و ئہعرا ب و عہجہم
 روزہوارن غہمگوزاری، لوتفئ سولتانئ خودا
 جوملہیئ پیغہمبہران و پیر و شیخئ عالہمئ
 بہختیاری قوتبئ وھقتئ، پیرئ گہیلانئ خودا
 شافیئ دہردئ سہقیمئ، پاک ئہیوبئ حہکیم
 ساقیئ جاما خودا، یہعقوب کھنعانئ خودا
 ئہم نہدیمین پور نہدامہت، طالبئ جاما تہیین
 دئ بنوشیتن شہرابئ، دل ژ فنجانئ خودا
 نہ د دل سافی و پاکین، نہ عیبادہت پور دکھین
 لئ تنئ نورہک ہہیہ، ئیسلا م و ئیمانئ خودا
 گہر بگریانم ژ دہردئ خو و گہر مہحزونم ئہز
 نینہ ئاگہ کھس ژ من، ئہی دل شکہستانئ خودا

دادرہس گہر لوتفئ حہق نوری نہبیتن، غہمرفہقین
 دئ چ ہیفئ کم، ئہزئ مہجوری ئیحسانئ خودا .

فہرہنگوک:

چاھ: چال. بیر. قولکہ.

تہن: لہش. لاش.

رھمناک: یہ بہزہیی . بہرہم . ب رھم.

گہر: گا ور.

تہرسا: نصرانی. مہسیحی. فہلہ. فہلہ.

گہر و تہرسا: ئامانزہیہ بہ شیعرئکی (سہعدی شیرازی).

روزہوار: لہوانہیہ ئہوی دروست (روزہدار) بی، واتا: بہرؤو . ب روژی . صائم.

دادرہس: ئہو کھسہی لہ داد ئہپرسی . کھسئ دادگہری . کھسئ دادگہر.

ربنا

ربنا بأسْمِکَ بأَسْمِ اللّٰہِ ثم المصطفی
 سید الکونین من أرجو بہ حال الصفی
 (ربنا پس باعلی آن کسانئ دہریای علوم)
 (آنکی پس أحمد کذر بردی طریقش باوفا)
 (ربنا دیکر باسم تو کہ رحمن و رحیم) (*)
 (پس بہبصری آن حسن قطبی جہانش بی خفا)
 ربنا یا مالک الأملاک بالشیخ الحبيب
 سید الأعجام فاملاً لی کوؤسا قرقفا
 (ربنا) ہاتم بدہرگاھیتہ، ئہی ربی سہلام
 ہمہم تو قوددوسی ب حہقئ، پیرئ طائئ (مقتفا)
 (ربنا مؤمن) تویی سولتانئ کھرخی قئ دہمی
 من بوی قہسدا تہیہ، ئہیمہن بکی من لہ جہفا
 ربنا أنت المہیمن یا رقیباً فی العباد
 فاعفوا بالسقطی عبدا مذنباً یا من عفا

(ربنا) هاتم ب ئان سولتانی به غدادی جونهد
 هم بئسمی تهی عهزیز، (این بنده ده ربی شفا)
 ربنا جبارنا فاجبر لنا کسرا بمن
 کان مجبورا بک الشبلی حتی (این صفا)
 ربنا لوتفاتہ بیّ حەد دیمه ئەهلی کیبریاء
 (کن لنا بالقطب والشیخ التمیمی ملقفا)
 ربنا ضع لی بأعلى الخلد ربا خائفا
 عند طور سیناء أعلى مقاما رفرفا
 (ربنا یا باریا ســـــولی بحکارینا)
 بو موحه مه د ئان عهلی (کن لی حسیبا قد کفا)
 (ربنا اسم مصور) پاشی سولتان بو سه عید
 این هه مه ئاوه ردیم (کفر لعبد ماهفا)
 ربنا غفارنا بالغوث عبدالقادر
 لا تعاقبنا إذا قمنا مقاما صفصفا
 ربنا نرجووک بإین الشیخ یا قهارنا
 من سالات الصفی عبدالعزیز المصطفی
 (ربنا این بندرا باحق فرزندش نمای)
 (پیری هه تا کش محمد جادئی صدق و صفا)
 ربنا وهابنا رزاقنا فـــــتاحنا
 بإینه المعروف شمس الدین نبه من غفا
 ربنا أنت الذی علمت کـــــلا یا علیم
 (باشرف الدین که شد فرزندی آن بحرّی وفا)
 ربنا علم لنا یا باسط الأرزاق من
 علمک الفیاض فی أشراف قومی أحرفا

ربنا زین فؤادی بالهدی یا قابض
 هب بزین الدین (فرزندش) طریقا أطففا
 ربنا کن لی على رأس المعالی رافعا
 خافض الأعداء وإن کنا بهم مستضعفا
 ربنا وأجعل ولی الدین (فرزندش) لنا
 یامعزی فوق مرکوب المراق مردفا
 ربنا بالشیخ نورالدین (فرزندش) أزل
 یا مذلا کائدا لی أو عدوا مرجفا
 (ربنا پس باحسام الدین پاکش هم پس)
 یا سمیعا للدعاء الطف بعبد مسرفا
 (ربنا دیگر بفرزندش که حیی نام شد)
 یا بصیرا عنده ضعفی و ذکی ما أختفا
 (ربنا با نطفئی پاکش أبوبکری شریف)
 أنت یا نعم الحکم یا عدل آمن خائفا
 (ربنا دیگر بعثمان طریقش أى لطیف)
 یا خبیرا أنت من ذخرتہ لی مسعفا
 (ربنا دیگر بآلوسی أبوبکر عـــــفیف)
 یا عظیمما حلمه أسکنی قلبا واجفا
 ربنا بالشیخ محمود الجلیلی شیخنا
 یا غفورا ما بدا منی بجهل مخلفا
 ربنا یرجووک نورالدین بالجمع الکرام
 وبأهل البیت والأصحاب بعد الخلفاء
 ربنا بالله ســـــر الله مـــــعنی الله فی
 میم ببسم الله والطاء قبل میم بعد فاء^(۱)

ربنا بالنور نور النور —عنى النور من
نورک المصباح في مشکات خدي طههفا(۲)

ربنا وإختم لنا بالخیر والحسنی کما
أوتیت أشیاء ذا المسکین قوما شرفا

ربنا وأجعل صلوة مالها حصر أبد
بعد تسلیم على طه الحبيب المصطفى.

- (*) شیخ مہدوحی بریفکائی د دہست خہتا خودا ٹہف ریزہ بٹاواہکی دن ژى نفیسی یه و لہمبہر دانایہ (نسخہ): (ربنا بار دکر بأسم رحمن و رحیم).
(۱) ٹہف رستہ دبیتہ (طہمہفا)، ٹامانژہیہ بو خودای گہورہ.
(۲) ٹیشارہتہ بو ٹایہتہکا قورٹانا پیروز (مثل نورہ کمشکات فیہ)، ہندج لہ فہیلہسوفہ ٹیسلامیہکان پئی یان وایہ ٹہوہ ٹیشارہتہ بہ پلہکانی عہقلی نہزہری وک (ابن سیناء).

رہعدی فیراق و حیرقہتی

رہعدی فیراق و حیرقہتی، جان و دلّی مہردانہرا
ٹابی رہوان و بہرق ہا، بارکـرن بہانہرا

بازی و مہستییا دنّی، من د صہحیفییا نہدی
حیکمہتی غہبغہبی شہکرخا، د بہرت فسانہرا

فسانہ قہوسّی کہسک و زہر، بہہانہ لبسّی زیوہری
داور و نہقشّی خاوری، بہستییہ ٹہز کہمانہرا

بہحرّی بہیادی حوسنّی پر، لہو ب نہسہق مہدیتن دور
سینہیی تہختی شہل سہر، جایگہا تہ خانہرا

داد و فیغانّی ہہرکہسّی، سوزی گہہاندہ ہہر تہرہف
بہلکی فروشتہ ژئی دچن، داد و ٹاہی فیغانہرا

من ژ جہمال و پہرتہوان، گریتیہ میرییا دنّی
کہس نوهہ لی نہفشاری، جانّی قہدیر جہفانہرا

نوقطہیی بایی من کودی، من ژ خہطی لوعاجی دی
جامی جہم و سکہندہری، نوقطہ گہہ و نشانہرا

قوسدسی و ژیر و ژوریان، روحی ٹہمین و حوریان
سنبل و وہرد و جوریان، باز و شباک و دانہرا

گوشہیی ماہی نہومہرا، غہمزہ کوژی ب دل کہتن
تیر و خہدنہک دانہ گیان، خوش دکرن نہانہرا

گہر چ ل ژیری چاہی بوم، لی مہکو گشتہ سلسلی
دہستی گہہا مہ پیرّی وان، جاگہہ و ٹاشیانہرا

ٹائینہیا حہقیقہتی، گہر تو ب حہقی عارفی
وہر تو ببینہ سورہتی، ٹائینہیی جہانہرا

قہنجی ببینہ سورہتی، نوسخہیی حہق ناکری
جلوہ ب کہشف و پرتہون، سیمتہنا شہبانہرا

دل بہ برین و ٹاتہشن، سووختہیی گولاگہشن
تیکدا نیگار و مہہوہشن، ٹہحمہدی و کنانہرا

ٹہحمہدی و موحمہمہدی، گوشہنشینی سہرمہدی
من کو د سیلسیلا تہدی، سہرچہمیا کژانہرا

چہشمی کفان و سہحنہکی، سہح بکتن ب لہونہکی
حوکمّی ٹہزہل دگہل ٹہبہد، سہر تہدنّی کفانہرا

گہر ژ دوو جامی سہر ب سہر، زیرو نشان و سیم و زہر
یانی ژ غونچہیی دتہر، کہشف ببن قہسرانہرا

پیرّی موغانی سوجدہیہک، لازمہ لی بجان و دل
فورسہت و دہولہتہک وہدی، پیرّی مہیی موغانہرا

(یاعجبا) چ عارفی، نوری پیرّی مہعارفی
بہحر ل سہر تو واقفی، سہرکیش و سہرمیانہرا

(پاعجبا) چ عاشقی، کافر و دل مونا فقی
 گهر توب عشقی صادق، خهف مه که عاشقانه را
 خهف مه که عشقی سهرطه می، چیتره نارئ جهنه می
 دا نه مرین دفی غه می، فیرقه تی مه هوشانه را
 گهر ژ نیقاب و بورقه عی، نوری ته جه لایه ک بدت
 خضری ب رازی نورییا، کامل و مورشیدانه را.

بهرق ها: بروسکه، بریسی، بروسک.
 شهکه رخا: قسه خوش، دم به قند.
 ثابئ رهوان: ثاوی رهوان، ثا قا دچه، ثا قا کو دچه.
 د بهرت: له بهرام بهر تو، ل هه م بهر ته، (قیاسا بک).
 فسانه: نه فسانه، داستان.
 غه بغب: ژیر نه رزینک، ژیر چناکه.
 به هانه: بیانو، پهلپ، بیانو کرتن.
 زیوهر: زیر و زیف، نالتون و زیو.
 خاور: روژه لات، روژه لاتنی.
 پهرتهو: تیشک، نور، پونا هی.
 سکه ندهر: ئیسکه ندهر.
 شباک: تور، رایه له، شه به که.
 پیرئ موغان: پیری زهرده شتی، (موغ: مه لای زهرده شتی).
 بورقه: جبه یان په شمینه ی بالا پوشی مروقی پهره زکار.
 مه هوش: وهک مانگ، جوان.

سهلما (*)

مه سهلما هه ر تنی دیبو، ژ خویانی جهان سهلما
 قه سه م با وهجه ی سهلما یی، تویی یه که تنه عیان سهلما
 دناسین نه م ته سهلما یی، جهانگیرئ مه یه کتایی
 ژ دونیایی ژ عوقبایی، عیان و هه م نهان سهلما
 د چه شمان دا یه قین نوری، تو داغی جان و پهنجوری
 د چیندا تو ژ فه غفوری، شاهنشایی زه مان سهلما

تو لهیلا دل بهرا قه یسی، تو زایی سینه یی دهیسی
 تفی رهنگی تفی که یسی، مرادا هه رکه سان سهلما
 مرادا موسلم و مولحد، چ دهر دیرئ چ دهر مه سجد
 نه فته تی هه ریه کی مورشد، شریکی موشرکان سهلما
 شریکی موشرکانی تو، نه مینی سلاب کانی تو
 مه تاعی هه ر دوکانی تو، دوکانا جه وهه ران سهلما
 سزاوار و که رهم داری، ل سهر گهنجی تو هه ر ماری
 دگهل موسا و سه ححاری، ئیمامی ساحران سهلما
 ژ دهریایی دده مه و جان، ژ وئ تین هه ر دور و مه رجان
 تو دام و دانه یا هه ر جان، تویی روح و رهوان سهلما
 تو شه مساکه و که با جاری، فه له ک گیترو و سه ییاری
 د چه رخا له وله با جاری، د عشق اته داین سهلما
 ژ بهر عشق اته بیخود بو، نه گهر روژ و نه گهر شه ب بو
 شبی مه هه ر تی نه بو، هه مو سعت و دهمان سهلما
 چ بنقیسم چ بیژم نه، قه وی حه یران و گیترم نه
 نه گهر دینی ژ میژم نه، تور ا ناخر خودان سهلما
 تویی وللا ه خودانی من، تویی روح و رهوانی من
 تویی فه صل و به یانی من، بکم به حث و به یان سهلما
 نه گهر دل بهر بدت فورسه ت، مه دد کاری مه بت نه صره ت
 قه له م دئ به حثه کی ژیکه ت، ژ شه هزادی جهان سهلما
 ژ شه هزادا صیفه ت حوری، حه بیب و دل بهرا نوری
 سییه ه چه شم و گولا جوری، خودانا نه ر قمان سهلما.

* نهف هه لبه ستا شیخ نوره دینی بریفکانی د ده ست خه تا شیخ مه مدوحی بریفکانی ده تونه بو، مه ژ بهر ده ست خه ته ک دن نفیسی یه.

نور: روناہی، روناکی،

سلاپ کان: کانی سخت، مہدہنی سخت،

فہ غفور: شاہی چینپیہ، شاہی صینیہکان،

گہنچ: گہنچینہ، خہزینہ،

لیژہدا بہشیکی فہلسہفہ باس دہکا ئویش بابہتی دیالکتیکہ:

تیز (TEZ)، ئانتی تیز (ANTI TEZ)، و سہنتیز (SENTYZ): دانراو (تیزہ)، بہرامبہر دانراو (ئانتی تیزہ)، بہرہمی ئودوانہ (سہنتیزہ).

بو نمونہ لہ دہرونی ہیلكہدا دوو شت ہہیہ:

یہکیان دہیہوئی ہیلكہ و ہک خوئی بہیلایتہوہ و ئہوی دیکہیان دہیہوئی بہرہو بوون بہ جوجک رابکیشی، لہم (بگرہ و بہرہدا) ئاکامیک بہرہم دی.

بو نمونہ جوجک لہدایک دہبی (سہنتیزہ SENTYZ).

نوسہر دہیہوئی بیژی سہلا سہم ئہمہ و سہم ئہوہ، سہم (تیزہ) و سہم (سہنتیزہ)، واتا دژ و بہرامبہرہکی و ئاکامی دژایہتیہکہ، گشتی بو خودی سہلایہ (یہکبونی بوون، وحدۃ الوجود).

قہلبی رہقیب(*)

دا قہلبی رہقیبی، مہ شوکر بومہ ستہم دا دہر دیدہ ســـرشک و د دلی، زیدہ ئلہم دا من گوتی چ حالہ، کو دی دہی جہور و جہفای سہعتی کو دہمی روپہری، پی فرقہت و غہم دا فرقہت ل مہ وک تہحلہ، کەرہمکہ بدہ ووصلی ووصلت کو نہدا زہمہت و پابہند و سہقہم دا طہبعی مہ نہقیتن ژ ویصالاتہ فیراقہک تیرہک ژ کفانی قہجہری، بومہ عہجہم دا حیکمہت چییہ نائیتہ خہیالی تہ غہما من بو جہہلی شہقی، عیززت و ئینعامی حہکہم دا

پی پی دگرت لوطفی و بمن دل وہہ دسوژی ہادر کو وکی ماہی، کەرہم بومہ عہلہم دا

بئسمی تہ دخوم سوندی، مہ دل پیٹ و پرہنگہ دہر سینیہی ئاتہش، کو لہہیبی جگہرم دا

چ دوری د فیراقی د مہہا خیزن نمایی وللاہی دزانی کو نیگاری، چ کـــرہم دا

شہف چو مہدی نہجمایی سعودا مہ ہلاتن بہردایی ل مہ بہخت و خودا، جامی ب جہم دا

ئیسلامی کو پیوہندہ دبون، وہہ وہہ دگوتن ہہی ہہی کہ چ ئیسلامہ، چ ئیمان و سہلہم دا

ہندی کو فہرحناک دبین، ہرہوہ دبیزن شیخی مہی نوری، بہرقی بی دہم و سہم دا.

* ئہف ہلہبہستا شیخ نورہدینی بریفکانی د دہست خہتا شیخ مہمدوحی بریفکانی دا تونہبو، مہ ژ بہر دہست خہتہک دن نفیسی بہ.

فہرہنگوک:

سرشک: فرمیسک، روندک، ہیسر.

سہقہم: دژواری، سہختی، بی بہری.

جام: ئاوینہی کہ شاہ جہمشید ہہبوی.

جہم: جہمشید شاہی ئیران، شاہی ئیرانی.

تیری قہجہری: تیر و کمانی قہجہری، تیر و کفانی قہجہری، (قہجہر: عہشیرہتہکا تورکن ل ئیرانی).

راسته ها هردو سهرايان(*)

راسته ها هردو سهرايان، بخودى من هه فيرا
چكو ئهم پر ناگهين شوكر و مننهت، ژ خودى را
ژ غه مياكى چيه، من كو دلى شاده بجانا
دل كه شادين و فهرحناك و سرورين بده فيرا
چكو ئهم باده دنوشين و ب عشقاته دمهستين
ژ سه فرگاهى گونه، دل تن و جان به خش و فكي را
دل و جان هردو مه دان، بادو سييه ه ئه فعا دبه خشين
عه جب ئهم مهست و خراين، ژ ئه فى سيمين ته نيرا
ژ خولد كو دوو جيهان، جلوه و ميرئاته چ بترم
دل ژ كى رابه، پرى سوجه و ته عظيمى ژ كي را
به يه قين يوسفى مصرى و زوله خايا زهمانى
عالمى تن كو طه لب كار، ژ فى موخته شه مي را
كو زوله خيا (بى تونه م) دل بستر يوسفى حوسنى
كه فته به ندا ته و كيشان كه له كى، غه م ب غه مي را
هر كسه سى طالبى ديدارى ببت روحى بدهت
بنشارا قه دمه ما دل به ري، شه كه رشكه ني را
خورد و عه قلى ژ هنگى، كو هه وهس بو ددل نورى
به نه مانه، وهه ري تينه ژ ئا فا قه نده لى را.

(*) ئه ف هه لبه ستا شيخ نوره دينى بريفكانى د دهست خه تا شيخ مه مدوحى بريفكانى دا تونه بو مه ژ
به دهست خه تهك نفيسى يه.
سيمين: زيوين، زيفين.
نثار: به خشين، شاباش.
شه كه رشكه ن: شه كه رشكين، كه سى كو شه كه ري دشكينه، مه به ست ئه و پهرى جوانى و شيرينى يه.
خورد: عه قل وهوش.
هه وهس: ئيشتياق.

حرف الباء (پيتا ب)

زبانى كوردى

چ خه به رد بزيانى ته ژ دونيا، چ عه جب
ژ سه ري زولفاته و قامه تى يه كتا، چ عه جب
ب كه ره م فه تح و فيوضان و ئه ميرى دوو جيهان
كو بده ستى مه كه فت دهوله تى عوقبا، چ عه جب
مه ژ ئكسي ري جه مالى كو سه فا قلب و جه سه د
كو به يانامه كه هت، ئه صلى هه يولا چ عه جب
ب دوستى نه ظره كه ها، موعجزى عاده ت دل وسينگ
بيتن ماه صيفه ت، سخره يى خارا چ عه جب
ته ژ ئاشوبى شوباتى ب غه زه ب تارى كرن
پۆم و تاتار و عه جم، بايه دي به يضا چ عه جب
ب ته هه مول به حيماياته و فرقه ت، د كودى
كورد ييك بيت و لگه ل ئاهى ل دلا، چ عه جب
ته لقه يه كه قىم كه فت، ره فعه بكم برم گران
ل هه وايى بفرم، بى به ر و كالا چ عه جب
عه جب ئه ز مامه ژ غه فله تى كو بن داوى برم
دوو عيقابان كو دمه ئه ز دخه ويدا، چ عه جب
ژ ميثالا سه ري تاجى مه يى خوضرايه زهمين
كو جله ودارى مه يى قوبه يى غه برا، چ عه جب
نه دووين به لكى يه كين، ئه ز بخوفه رقى ناكم
چكو روحو لقو دوسين، مريه م و عيسا چ عه جب
صوحوفا مه عريفه تى، من ژ هه واياته كو خواند^(۱)
بنه سه ق بين ژ دل، حيكمه تى ئه شياء چ عه جب

ته دبېنم ژ وهطهن، غهیري موخالف ژ مهړا
ته دگو قالبی ئیقذارئ تهعالا، چ عهجهب
د صهباحی مه دوئ بهزمی موقهدهدس پهرييان
ژ خروشی دمهشین، ئهو ب صیبارا چ عهجهب
تو بناز و ب دهلالی ژ وچوودئ خوو بکی
بکری لوتفی بهدین، بهندهگهدارا چ عهجهب
مه ژ شاماته سییه، سهح دکرن شام و عیراق
بدتن جلوه مهړا، ماهی بوخارا چ عهجهب
حهیفه بازئ ل سهما زیرزمینی بته مهحبوس
ب ههقالا بگههیتن، ب سهمارا چ عهجهب
ل سباقی دبتن کهپړهیی، جا کهون و بحال
کو ببت قودوهیئ ئهړیابی صهفارا، چ عهجهب
ب سییاهئ چهشمی نهزاره بقهدهاته غهپور(۲)
همه ئکسیره بخو نهقرهئو سارا، چ عهجهب
ب لیسانئ تو دبئژئ و بدهستی تهیه خهت
کو ببت جهوهري صافی بته ئیملا، چ عهجهب(۳)
نه دناسی نه دبینی، نه دفکرا کهسهکی
کو دهرئاغوشی تهبت، یار دگهل دا چ عهجهب
سرپړی قهییومی د دهستی هیه، وللاهی وهبیلا
ب حیاتاته کهتن موردهیئ ئهحیا چ عهجهب
ته دبن صومهعهی سرپړی خهفا دیم بهلی
دظهورئ مهی تابان و شکارا، چ عهجهب
ل سهري مهړکهزئ ئهسرارئ حهقیقهت، خضرین
ل شهريعت بگرین جانی موسا، چ عهجهب

ژ خه‌یالاته مه‌دی جومله خه‌یالن د به‌تال
ئعه‌دئ غه‌یری ته من دیتنه عه‌نقا، چ عه‌جهب
ب فه‌قیری دگرین ئاینه‌یا هه‌یئه‌تئ ذات
تیک به‌بنیت عه‌سکه‌ری به‌درئ، قه‌مه‌عنا چ عه‌جهب
بتفاقی و موخالف، چ ب ته‌شبییه و قیاس
چ خه‌فایا چ جه‌لایا، چ مه‌ړایا چ عه‌جهب
چ خه‌فایا ب به‌لافي چ جه‌لایا بتففاق
چ قیاسی چ سه‌ماعینه خه‌فایا، چ عه‌جهب
چ جه‌لایا ب عه‌یانی چ عه‌یانی مه‌ددین
همه‌نیشانی گه‌هن، به‌ر دهرئ سارا چ عه‌جهب
مه ژ خو دهستی قهرست و بته ییکسه‌ر دگه‌هشت
تو مه‌ړابی مه‌دهدان، په‌رده عه‌طایا چ عه‌جهب
ژ حه‌قائیک ژ ده‌قائیک، ژ حه‌دیث و ژ قه‌دیم
ژ وجود و ژ عه‌دهم، عارفی دانا چ عه‌جهب
ژ شه‌هادت نه ژ غه‌ییبی ته تبینم ب یه‌قین
بدلی چاکه‌هی حوسناته و بینا، چ عه‌جهب
واجب و مومکنه عاله‌م ب قورئان ئایه‌تئ ذات(۴)
ژ ته حاشا کو جودابن، ژ ته حاشا چ عه‌جهب
مه‌طه‌واندن دبه‌یاضی و سه‌وادی، سه‌ر و حال
وه‌ره نوری بته‌را هه‌قدله مه‌ولا، چ عه‌جهب
(لک طوبی لک ذا حسن مئاب وکذا)
(وکلامي وسلامي لک طوبی) چ عه‌جهب

(۱) صوحوفا مه‌عریفه‌تن: (مه‌عریفه‌ت) کتبی ئایینی زهرده‌شت یان فیهی ئهو ئایینه بووه، که له‌لایان
(پیر شالیاری هه‌ورامی) یه‌وه دانراوه، و زهرده‌شتیه‌کان وهک کتبی ئایینی و قانونی په‌یره‌ویان لی
کردوه. من لیره‌ پیم وایه ئهم هونراوه ئامانزه‌یه به‌ی کتبه‌ که له‌سالی ۴۰۰ هـ دا له‌هه‌ورهمان

به‌دهست موسلماننه‌كان نه‌يان هشتوه.

(۲) شتيخ مەمدوحى برىفكانى ئەف ريزه د دەست نفيسا خوه‌دا بقى ئاوابى ژى نفيسى يه و له‌همبەر دانايه، (نسخه).

(ب سيبه‌ه چه‌شمى ته نه‌ظاره، ب قه‌هرا ته غه‌يور).

(۳) مه‌به‌ست ئەفهيه كو (كورد) بوى زمانى دپه‌يفه و كو بدهستى خوه بنفيسه، وئى ده‌مى ئەگەر ئه‌و نفيسينه ببيته گه‌وه‌ره‌كى پاكر جهى سه‌رسومانى نينه، (عه‌جەب نينه).

(۴) واجب و مومكن: واجب ئەوهيه كه ذاتى له‌خوى دايه، واتا خوى له‌خوى دايه. مومكن: ئەوهيه كه بونى له‌لایه‌ن خالق‌ه‌وه پي‌دراوه.

:

ئەكبىر: ماده‌يه‌كه كو ماهيه‌يه‌تا(نافه‌روكا) تشتى د گوهره، ئاوى حه‌يات، ئافا ژيانى.

هه‌يولا: شتواژى سه‌ره‌تايى هه‌موو جيهان، هه‌يولاى ئولاى هه‌موو بونه‌وه‌ر.

سخره‌يى خارا: به‌ردى رهق، به‌رى رهق.

قوبه‌يى غه‌يرا: ئاسمانى شين، ئاسمانى ب تەم و مژ.

خروش: بزوتن، بانكردن، بانكرن.

بكرى: بكه‌ي.

كه‌دا: سوال كه‌ر، فه‌قىر، په‌رمخواز، ده‌ريوزه.

جا كه‌ون و بحال: رابردو و ئېستا(في الماضي والحاضر).

مورده: مردو، مري.

سه‌ومه‌هه: په‌رست گاه، شوپنى راهيبه دپانه.

خه‌فانديه: فه‌شارتيمه، شاراوهم.

ئاكامى ئەم هه‌لبه‌سته ئەوهيه: ئەگەر (كورد) خاوه‌نى زمان و خه‌ت و خاك و ولاتى

خوى بى، گشت ئەو شتانه ئەنجام بده جى سه‌رسورمان نيبه، چونكه (كورد)

ئەنجامدانى هه‌موو ئەو كارانه‌ي له‌توانادا هه‌يه.

شەب

پا‌به هەر جو‌ژئە‌ک ژ بو‌تە‌قدیسی‌ی روحی مایه‌ شە‌ب

هەر شە‌بی‌ی تابانی‌ی پرویی، رومه‌هان لی‌دایه‌ شە‌ب

قە‌ت هه‌یه سه‌رمایه‌یی دیداری‌ی حینان، که‌سه‌وته

خه‌لعه‌تی‌ی دل‌به‌ر بدت، خوش خه‌لعت و سه‌رمایه‌ شە‌ب

صوحبه‌تی‌ی ئە‌حمە‌د مه‌ هەر مه‌قصوده، یا روحه‌لئه‌مین

ما تو نابینی سه‌هه‌رگاهت، هه‌یب‌بوللایه‌ شە‌ب

دل برینداری د عشقی، گەر ته مه‌طه‌لب هەر ئە‌ون

ئاب و خونا دل دريژت، سه‌ره‌بخو لسه‌ودایه‌ شە‌ب

ده‌هر قی‌را ناموخالف، خامه و شه‌هواریه

بایه‌دی‌ی به‌یضایی‌ی موسا، بفه‌خري ته‌سبیتا شە‌ب

کیمیا‌گەر بی‌ بیناو ئوستاد و بی‌ روح و جه‌سه‌د

قە‌ت عه‌جە‌ب نينه د دەست دا قودره‌تی‌ی ئە‌حیایه‌ شە‌ب

له‌حزه‌یه‌ک نیمه‌ شە‌بی‌ی حاصل ببت کافی مه‌یه

خضر و ئلیاسن مه‌ قی‌را، خوشی و په‌هرایه‌ شە‌ب

ته‌شنی‌گانى (لم یزل)، کریشمه‌یی‌ی سه‌حکن مه‌یی

(لاجرم) دی‌ بن صه‌فائی، حوسن و سه‌ر ژئ مایه‌ شە‌ب

قه‌طره‌ئی‌ی نوشی‌ی دبینی‌ی پی‌شی‌ی چافان، سه‌د بی‌حار

علمی‌ی مه‌عانی ته‌ حازر، قسه‌مه‌ته‌ک ده‌ریایه‌ شە‌ب

من به‌هه‌فساری‌ی شە‌بی‌ی و حشک ژ شه‌هبازی‌ی سه‌ری

گرت و ئە‌هلییه‌ت گه‌ها، گەر چه‌ندی هەر تو نایه‌ شە‌ب

زه‌هره‌یی‌ی به‌رپراق و سو‌ر، ماهه‌ر سه‌حه‌ر به‌رقی‌ی ددت

قه‌هقه‌ها طه‌بعی‌ی مری و ظوله‌تی‌ی گه‌رمایه‌ شە‌ب

ئاده‌می‌ی سرپ‌ری‌ی ئە‌گەر جه‌معیه‌تی‌ی حاصل بکت

روژ و شه‌ف هه‌ردو بخو، وه‌ک ئاده‌م و حه‌وايه‌ شە‌ب

سه‌رده‌ری‌ی حه‌وزا شه‌ودئ، بی‌خود و هه‌م بی‌ خوزی

سیره‌تی‌ی سه‌رمە‌د می‌ثاله، بی‌خوده و هه‌م بایه‌ شە‌ب

هیممه‌تا ده‌رشە‌ب بدت، ته‌لقی‌ی د په‌رتی‌ی تا فه‌له‌ک

توپا جه‌نگی‌ی سه‌هه‌رگاهى، قه‌وی بالایه‌ شە‌ب

مه‌سه‌ئه‌لا خون و خیالی‌ی قی‌ی دنئ، پرسى‌ی نه‌کن

عاله‌مه‌ک دییه، لی‌ هین ب حیکمه‌تی‌ی غه‌وغایه‌ شە‌ب

(ماوراء) قى عالهمى، من دى ب سهد ئهلوان و رهنك
 ئه ووهل و ئاخر بخو، فهرزهنده لهو ژئ زايه شهب
 هر كهسهك گهر خو ببينت، بهحرئ بى پاiane ئه
 مهوجى بهحرئ قولزوم ئهز وهى ديچلهيى دهعوايه شهب
 سينهئى پر ئهز عهجايب، تئ موكهپرپر راست و چهپ
 كهس نزانت قى دلى، ئه و چند پرى ههيهايه شهب
 حهق دزانت من ژ بهر، وهجهئ مونهوهر پهرده در
 (اعظم الله) ئهف چ وهجه و پهردهئى طوغرايه شهب
 دهركههئ فهيزا شهوئى، ئه و ب شهف مهفتوح بى
 صهفحهئى عارف چو بهرقا لامعه و مهجاليه شهب
 سهدهزار سالا لحو، گهريام و قهت من خونهئى
 دل بخو شهئى عظيم، هر قى دهمى حسيمايه شهب
 چال و زيندانا بخو تئدا ب زنجير و قهفهس
 هل كرئ يئك يئك ژ خو، بهردا بخو گهريمايه شهب
 ئهز بچاقي حهق دنيرم، لهو دببنم دور و دوير
 ئهز پهياپهئى حهق دچم، لهو پئ مههر مهشمايه شهب
 ئهز ب ئهزمانئ ته دهر، گوشتارها گويهندهئم
 لهو ب علم و سرپر و عيرفانئ، زبان گويمايه شهب
 ئهز ب علمئ حهق دزانم، دل بخو حهق مهسكهنه
 لهو مه دل تشبيهئ طوره و ئاگرئ موسمايه شهب
 ئهز بخو فهرقئ قهناكم، ئهز ئهوم يا ئه و ئهزم
 (كل شئى هالك)، لئ ههرتنئ يهك مايه شهب⁽¹⁾
 شئخى عهبدولقادري گهيلانى و بهستامئ پير
 شهمهئى مسكى خوتهن، عهमेهرفشانى مايه شهب

سرپرئ لاهوتى بهناسوتى مه هر مهمزوجه لهو
 ومحمدتا موطلهق ژ تهوحيذا مه سرپرئ لايه شهب
 لائىلاھ ئهز لهو دببنم، دانهبئژم غهبرى هو
 مهدههئى يا هويه ئىلاللاھو مهنفى هايه شهب
 ئهز فهنا قهت پئ ههلينت، ئهز بهقا راجيع بكت
 ئهز ب ظاهر خولقى لئ، ئه و واحدئ يئكتايه شهب
 گهر تو ئينسانى، بچاقي ئعتيراضئ قهت مهئير
 ئهز تو هيوانى، خو دهعواياته بى دهعوايه شهب
 بوته ئينصافهك فره، علمئ مه حهوضا كهوئره
 بئ جهدل بگره بخو ژئ، سهدرهئى طوبمايه شهب
 حهرف ب حهرف جهوهر ميثالن، شيرئ مهردان قهسده ئه
 موشتهرى كيمن، مهگر ئه و لوئلوئى لالايه شهب
 گهر ت فانوسا ته هلبت، شهمعئ سيرپر پهرتو بدت
 خوش دببنى من چ حيكمهت گوتيه و دانمايه شهب
 ئهز شكورى وهر كفورى، جاھلى يا غافلى
 من ژ بو صاحب دلان، ئهف سيرپر مهعنا دايمه شهب
 (أجمعت أرباب عرفان على أحكامه)
 (إن من هذا الفتى التحرير)، خوش فهتوايه شهب
 (ليت من بينكم ذا فطنة يلقاه هـل)
 (قارن للبحر ذا الأمواج من) ئينشمايه شهب
 (كل ضد علمه من ضده فليفقهوا)
 (إن ذا التوري في إملائه) مهولايمه شهب
 شهب نزانم قهوسه يا چهشمئ غهزاله، يا خهته
 جامهئى جهمشيده نورى، يا بخو بينمايه شهب.

(۱) ئەڭ ھەردو رېزە ئىشارەتە بو يەكپونى بوون، (وحده الوجود).

سەرمايى: دەست مایە، دارایی، سەرما.

كەسەت: چل، كنج.

كىمياگەر: كەسنى كۆخەرىكى علمى كىميايە.

تېشىنىگان: تېنوكان، تەنى، تەنو، تى.

(لاجرم): بى گومان.

كرېشمە: ناز و جوانى.

بى پايان: بى كوتايى، بى دومايى، بى داوى.

پەردە دى: پەردە دراندن.

گوفتارها: وتارەكان.

گویندە: قسەگەر، وتەبېژ، (من به زمانى تو له وتارەكاندا دېمە قسە).

مسكى خوتەن: مسكى ژ غەزالا دەشتا خوتەن ل پوژھەلاتى دور تېنە دور.

(لاھوت): دونياى ئەرواحە. (ناسوت): دونياى ئەجسامە.

(فەنا): لەنتو چو، ژ ناف چو. (بەقا): مانەو، مايىن.

سەدرەيى طوبيا: دارا بەهشتى، دارى بەهشت.

چ زانم ھەيئەتتى

يارەب چ زانم ھەيئەتتى، ئەڭ ناپە يا گولنارە حوب

بەحس و بەيانا قىصەتتى، خوش قىصە و گوفتارە حوب

گوھدن بەيانا موحبەتتى، قى مەسئەلنى و حىكمەتتى

ھەرچى كۆچاقتى دل دەتتى، زانى چ خوش كىردارە حوب

موسا يەدى بەيضايە ئەو، يا موعجزى عيسايە ئەو

يا قەيصەر و كىسرائە ئەو، يا واحدنى قەھھارە حوب

يا كاسە چىن و بادەيە، يا جەوھەرنى جاننى مەيە

يا بەنكەيا مەيخانەيە، يانى دلدنا نارە حوب

ئەڭ روحنى جانى بلبە، ئەو غەندەلىبى دل كۆلە

ئەو ئىرگىزە يان سونبە، ئەڭ غونچەيى پىر خارە حوب

ئەڭ باغە يانى گولشەنە، يا زولەتتى يا روشەنە

فەنجانىيا سەر پوشەنە، يا گولشەنى گولزارە حوب

ئەڭ نور و ەرشى كورسييە، ئەڭ جىننە يانى ئىنسييە

يانى فروشت و قودسييە، عاصايە ئەڭ يا مارە حوب

صەيپادە يانى بازە ئەو، يا كەبەكە يانى قازە ئەو

يا مەركەبا حوججازە ئەو، خەركوشە يا شەنقارە حوب

يانى عەصا يا تاجە ئەو، قارورە يانى عاجە ئەو

يا باعثنى تاراجە ئەو، جانيئمەيى بيمارە حوب

مسكى سييەھ گيسويە ئەو، گول دەستىيە مومايە ئەو

ئەڭ صوبحە يانى رويە ئەو، رەشتوزە يا شەممارە حوب

زنجيرە يانى سىلسيلە، رەشمارە يانى كاكە

يا فەجرە يا رقا دلە، يا بەدرە يا ئەنوارە حوب

دەورا ل بەدرى عەقرەبە، كەنعانى جاھا غەبغەبە

يا سىلسىلا كاكول شەبە، يا عەقرەبا سەتتارە حوب

بن كوشىيا زىرى زەرە، يا مسحەفا سىمەن پەرە

سەرگوشە قولفا دلەرە، مەيخانە و خەممارە حوب

يا بەرقەعا شەب تارييە، يا پوژە يانى تارييە

مەحبوبە يانو بارييە، يا زەيبەقا دەووارە حوب

مەعشوقە يا عوششاقە ئەڭ، مەخلوقە يا خەللاقە ئەڭ

بەدرە سىپى بەپراقە ئەڭ، يا لەعلە يا مروارە حوب

ئەو كەعبە و قىبلا مەنە، گول دەستە يانى گول بەنە

پەيكانە دلدارى مەنە، ئەڭ نشتەرى دژوارە حوب

ئەو كەعبە مەن زى ئىستلام، ئەسودە جەجەر پىر كەسەلام

مەن دى نوھا صوبح و ضەلام، پوژ بول مەن ئىقارە حوب

ئەسودە ھەجەر بو حاجییان، شیخ و مرید و سوفیان
 مەیدان تژی کر نیکیان، ئەف ھەیدەری کەرپارە حوب
 کوشتن ل وان کر بئ عەددە، ئەف دلبەرا ئاور ئەسەد
 رەشتوزەیی قەوسئ سەمەد، دلداپرە غەددارە حوب
 دل دایە بەر تیر و خەدەنگ. من دی نوھا روم و فەرەنگ
 لەو تین ژ دل پیت و پەرەنگ، مەجروحە دل بئ چارە حوب
 ھندی شەکر خارا بتن، چەشمئ سییاه شەھلا بتن
 عومرئ مەژئ پیتا بتن، تالغ مە بەخت یا نارە حوب
 حوب تالغە ھەم کیمیا، ھەرچئ ژ دلبەر دی قییا
 خوش قیسەمەتە کاکول سییاه، ئەو مەھووشا دلدارە حوب
 حوب جەوھەرئ ئەرواحە ئەو، یا روزەیی ئەشباحە ئەو
 مفتحە یا فەتتاحتە ئەو، قەھھارە یا جەببارە حوب
 حوبخولد و ئاب کەوئەرە، حوب نەینکا ئیسکەندەرە
 حوب شاھ و میر و بەگلەرە، یا زولفە یا طەرپرازە حوب
 ئەف جەوھەرئ مەعنایە ئەو، ھشیارە یانی پایە ئەو
 دلشادە یا دامایە ئەو، بێھوشە یا بیدارە حوب
 تەوحیدە یانی موشرکە، سورەت نەما یەک نەینکە
 ئەف موھرە یانی مونحیکە، صابونە یا قەصصارە حوب
 قەصصارە یانی رندەشە، سیقالە یانی دلگەشە
 یانی جەمالەک بئ غشە، یا توبە ئستیغفارە حوب
 ئەف توبەیی دل سوزە ئەو، یا پوشە یانی کوزە ئەو
 ئەف تیرە یا رەشتوزە ئەو، یا دینە یا ھشیارە حوب
 ئەف دینە یانی عاقلە، دانایە یانی جاھلە
 تولازە یانی قابلە، یا پاکە یا فەججارە حوب

فەججارە یانی قەنجە ئەو، کەنزینە یانی گەنجە ئەو
 غەمگینە یانی رەنجە ئەو، یانی ئەزئ بیزارە حوب
 قەلبییە ئەف یا روحە ئەو، ئەف کەشتییە یا نوحە ئەو
 جانئ مەیی مەجروحە ئەو، یا سینەیی غەمبارە حوب
 ئیرشادە یانی ھادییە، ئەف شامە یا بەغدادییە
 تەعلیمە یا ئوستادییە، یا مورشدئ سالارە حوب
 سالارە یانی رەھبەرە، ئەصحابە یا پتغەمبەرە
 یانی ئیلاھئ ئەکبەرە، ئیسلامە یا کوففارە حوب
 ئیسلامە یانی کوفرییە، ئکسیرە یانی سوفرییە
 تەئسیرە وەقف و جوفرییە، یا زوھرە و طەییارە حوب
 ذالنونە یانی بەحرە ئەو، فیرعەونە یانی قەھرە ئەو
 کەلکونە یانی ژەھرە ئەو، جەرگیسە یا نەججارە حوب
 جەرگیسە یانی یونسە، تەئنیسە یانی مونیسە
 ئالالە یانی نرجسسە، یانی ئەزئ پرکارە حوب
 یانی ئەزئ غەمناکە ئەو، یا دلبەرئ چالاکە ئەو
 ئەلماسە یا ھەککاکە ئەو، یا عاشقئ مەردارە حوب
 ئەف شاھدئ حالئ منە، وەک ماھئ کوپالئ منە
 فائیز و رەئسمالئ منە، خوش شاھد و ئیقرارە حوب
 بەلکی رەقیب و شاھدە، حاضر قەریب و جامدە
 یانی رەجیمئ مولحدە، یا کیذبە یا ئینکارە حوب
 ئینسانە یا شەیتانە ئەو، سەکرانە یا کوفرانە ئەو
 ئیشراکە یا ئیمانە ئەو، بئ دینە یا صەببارە حوب
 ئەف رەعدە یانی بەرقە ئەو، تابانە رو یا شەرقلە ئەو
 تاجئ سەرە یا فەرقلە ئەو، خوش خەلعت و تیمارە حوب

تیمار و بار و بهخته ئه‌و، کوچک و سه‌را و تهخته ئه‌و
 ئه‌ف هه‌سپه‌ زین و رهخته ئه‌و، یا شاهه یا خوندکاره حوب
 ئه‌ف شاهه یانی قه‌یصه‌ره، کیسرایه یا ئیسکه‌نده‌ره
 ئه‌ف خه‌مره یانی هه‌یده‌ره، یا فی‌رسی فی‌لاره حوب
 ئه‌و فی‌رسی مه‌یدانه ئه‌و، یا ئه‌حمه‌دئ عه‌دنامه ئه‌و
 یاضللله یا سی‌وانه ئه‌و، یا که‌هفه یا دیواره حوب
 مه‌نشوره حوکمئ موته‌فه‌ق، ده‌رقه‌یده یانی مونطه‌له‌ق
 ژیک فه‌صله یانی مولته‌صه‌ق، په‌یوه‌سته یا بزماره حوب
 مه‌زبوته یانی زه‌بته ئه‌و، مه‌ربوته یانی ره‌بته ئه‌و
 مه‌خبوته یانی خه‌بته ئه‌و، ئه‌ف داره یا منشاره حوب
 چه‌کوچه یانی ته‌فته‌قه، مه‌فتوخه یانی ره‌قره‌قه
 بسماره یانی شه‌قشه‌قه، هه‌داده یا بیطاره حوب
 مه‌حبویه یا مه‌لعونه ئه‌و، مه‌وهویه یا مه‌غبونه ئه‌و
 مه‌عبویه یا مه‌فتونه ئه‌و، مه‌طروده یا موختاره حوب
 موختاره یا مه‌طروده ئه‌و، مه‌سعوده یا مه‌عه‌وده ئه‌و
 مه‌حرومه یا مه‌ردوده ئه‌و، هاروته یا سه‌ححاره حوب
 ئه‌ف قوتبه یا ئه‌بداله ئه‌و، جب‌ریله یا میکاله ئه‌و
 عیرفانه یا ئه‌حواله ئه‌و، مه‌زکوره یا ده‌ککاره حوب
 ئه‌قلامه یانی کاتبه، ئیلهامه یانی واهبه
 عه‌للामه یانی راهبه، ئه‌ف خه‌ته یا خه‌تتاره حوب
 عه‌سمانه یانی ئه‌رضه ئه‌و، مه‌بصوته یانی عه‌رضه ئه‌و
 مه‌سنونه یانی فه‌رضه ئه‌و، مه‌تابه یا ئه‌قماره حوب
 ئه‌ف به‌حره یانی حوته ئه‌و، یا نه‌فته یا باروته ئه‌و
 یا عه‌سکه‌رئ طالوته ئه‌و، پر مه‌وجه یا ئه‌نه‌اره حوب

دژواره یانی ئاگره، ئوستاده یا پێ‌لاگره
 شه‌مشیره یانی چاگره، ئه‌لماسه یا موککاره حوب
 ئه‌ف راسته یانی خیبطه ئه‌و، غوفرانه یانی حیبطه ئه‌و
 یا زه‌خه‌ف و مونخه‌طه ئه‌و، مه‌کتوبه یا طوماره حوب
 ئه‌ف ملکه یانی به‌رزخه، نی‌قا وجوده یا ره‌خه
 صه‌حنایی جینه یا ره‌فه، یا به‌ژن ئه‌سپیداره حوب
 لازم تزانم په‌نگه ئه‌و، به‌ژنا شرین و شه‌نگه ئه‌و
 خوش ناب و نای و چه‌نگه ئه‌و، یا غغنا ئه‌وتاره حوب
 قه‌لبی مه‌یی پری‌ژه ئه‌و، زانم ده‌ماغا گپ‌ژه ئه‌و
 چاخی مودامع پ‌ژه ئه‌و، یا سینئ پ‌ری هاره حوب
 وه‌للاه تزانم قه‌رقه‌شه، چه‌شمین سییاه خالا ره‌شه
 ره‌فتاره یانی بپه‌شه، مه‌خموره یا خه‌مماره حوب
 بوشرایه لی مزگینه ئه‌و، فه‌رهاده یا شرینه ئه‌و
 یانی مه‌موئی زینه ئه‌و، به‌لکی مه‌لایی ژاره حوب
 ئه‌ف ئه‌وه‌له یا ئاخ‌ره، ئه‌ف باطنه یا ظاهره
 ئه‌ف حیکمه‌تی دنیاگره، ته‌قدیره یا ئیق‌داره حوب
 ئازاله یا ئاباده ئه‌و، مه‌صنوعه یا ئوستاده ئه‌و
 قانونه یا موعتاده ئه‌و، ئیع‌جازه یا شه‌هواره حوب
 ئه‌ف ئه‌صله یانی عونصوره، یا خاک و ئاب و ئاگره
 به‌لکی ژوان طاهرته، یا مشتی خاکی پاره حوب
 یا مشتی خاکی ئاده‌مه، یا ئه‌صلی هندی عاله‌مه
 ئه‌ف له‌وحه یانی خاته‌مه، فه‌رمانه یا به‌رداره حوب
 ئه‌ف ژوره یانی ژیره ئه‌و، ئه‌ف شه‌رپه یانی خیره ئه‌و
 ئیم‌روزه یانی پیره ئه‌و، یا سرمویی ناچاره حوب

دهريايي بي پايانه ئه، عهلامه يي سيريپانه ئه
يا نوريي پيزانه ئه، يا مهدهني ئه سراره حوب.

فهرهنگوک:

کردار: کردهوه، کار.
خار: درک، درو، ستري.
گيسو: زولف، بسک.
کاکول: په رچهم.
له‌عل: به‌ريکي گران بهايه.
مروار: مرواري، لوئلو، (به‌ري سپي له ناو سه‌دهف).
په‌يکان: تير، ږم.
نشته‌ر: جورتي له تيغ، (چه‌قوي نوک تيژ).
نيکي: پاكي، چاکه.
کيميا: علمي کيميا.
مه‌هوش: جوان وهک مانگ.
نه‌ينک: ناوينه، مريک.
گه‌نج: خه‌زينه، خه‌زينه، گه‌نجينه.
زوه‌ره: که‌وکه‌به‌که بناقي زوه‌ره، (کوکب الزه‌ره).
ذالنون: ئيشاره‌ته بو پتغه‌مبه‌ر (يونسي ذالنون).
تيمار: چارکردني برين.
په‌يوست: به‌يه‌که‌وه نکاو.
مه‌تاب: مانگه شه‌و، روناها هه‌يفي.
شه‌مشير: شير، (سيف).
خيبط: کاري نادرست، کاري نه راست و دروست.
طومار: نامه، نامه‌ي دور و دريژ، نامه‌ک دريژ.
ملکه: به‌هسته.
دنياگر: جيهان داگر.
مشتي خاک: مشتتي خول، مستي ناخي.
چه‌شم: چاو، چاف.

راست و چهپ

راست و چهپ تير دانه جاني، راست و چهپ
قه‌وس و په‌شتوزي کفاني، راست و چهپ
بي دل و ئينصاف و زالم فيتنه خيـز
سینه غه‌ربال کر نهاني، راست و چهپ
ئەز د خه‌ودابوم مه‌دي بي مروه‌تان
ريته جاني من نشاني، راست و چهپ
تير و ږم دل ما د ناقي حه‌لقه په‌نگ
من ب ئه‌حـوالـي نه‌زاني، راست و چهپ
ئەرضه دل له‌و وي دبارت هه‌ر ل سـه‌ر
شبه‌ي قه‌تري ئاسماني، راست و چهپ
غهم ژ من ناهلگرت له‌و حوججه‌تان
ليک تگيـريـتن نهاني، راست و چهپ
(ما الذي عندي ومالي يا فتى)
(هكذا خلا جفاني)، راست و چهپ
(أنت موسوم بظلم قبل ما)
(جاء تحقيق إمتحاني)، راست و چهپ
لي مه‌ هه‌ر ده‌ورانه شبه‌ي گولژه‌ني
ئەم ل ده‌ورا باغه‌باني، راست و چهپ
قي جه‌فايي هه‌ر ل نه‌فسا خود که‌ت
به‌س يه‌کين بي شک نه‌ ثاني، راست و چهپ
ئەز برينداري کفاني مال هه‌له‌ک
ئەف زوله‌يخايي زه‌ماني، راست و چهپ
لي بلا نوري فـيـدايت هه‌ر تنـي
دلبه‌ري بينم ته‌ خاني، راست و چهپ

ئەحمەد ئى مۇختارە دلبەر نورييا
 كا مراد و كامراني، راست و چەپ
 ئەي موحەممەد شىۋە حوسنا بى نەظير
 (مفرطا) ھەتا كو ئانى، راست و چەپ
 جەرگى ئىتوتى تەكر ئارمانجى تير
 شېھەتى شىخى يەمانى، راست و چەپ.

فەرھەنگوك:
 غەربال: مۇخلەك، پېژنگ.
 سېنە غەربال: سنگى منى كون كون كرد وەكو پېژنگ.
 نشان: بېشانی.
 كامرانی: بەختەوهرى، خوش بەختى.

ل كوردستانى كىقى ئەز

موحەممەد ھاتە ميعراجى، يەقېن ئەز ھەر ئەوم يارەب
 ژ سېنە شېبھى وەھاجى، چ نوراپ پرتەوم يارەب
 بخو موسامە ئەت بېنم، بىقەلبى نەينك و ئايىنم
 خەلىلۇللاھى ياسىنم، ئىمامى پەيرەوم يارەب
 شەفا تارى كو روژم ئەز، نەعىمى خولده دوژم ئەز
 وەلىكن سېنە سوژم ئەز، مەگەر ئەز بى خەوم يارەب
 دسوژم ئەز ب نارى خو، ب نار و قەھرئ يارى خو
 روح و جانىت نەيارى خو، بىار و پەھلەوم يارەب
 بىار و پەھلەوانم ئەز، سىپەھ سالارى وانم ئەز
 خوداوندئ جىھانم ئەز، كو سەعدئ قەیلەوم يارەب
 بخو فەيضا ئىلاھم ئەز، ب تەخت و شاھ كولاھم ئەز
 ل سەر عالەم چ ماھم ئەز، شىرىن و خەسرەوم يارەب

بخو كەوينى كوفتارم، ھەفالى تەير و وەحشانم^(۱)
 وەكى بلبل ب ئەفغانم، د كوزىدا كەوم يارەب
 ھەوا و ئادەمە دىسا، ئەزم ئەف مریەم و عىسا
 سولەبىمانى و بەلقىسا، ز عشقى ناعەوم يارەب
 وەكىلى گومبەتا كەسكم، ل دنيایى بخو مسكم
 ل كوفتارى ئەما بەسكم، د كوزىدا كەوم يارەب
 چ كەوكى خوشى ئەزمانم، چ ئىنس و جىن و سولتنام
 چ قەسسى دىر و رەھبانم، ل حالى مەھىەوم يارەب
 ھەكارىمە سلیوی ئەز، ل كوردستانى كىقى ئەز
 ژ كرمانجى نشیقى ئەز، ژ بەھدینا ئەوم يارەب
 ژ بەھدینانى خاسم ئەز، ژ پىرانى خەواسم ئەز
 ل مەیدانى رەقاسم ئەز، ل دەعو ناکەوم يارەب
 ئەگەر مىرم ئەگەر بەگلەر، بخو نوری چ خوش رەھبەر^(۲)
 ل بەر چاوم تنى دلبەر، نىمايە ھەر ھەوم يارەب.

(۱) دو پەيغەن كو دناف فى رىزا ھەلبەستى دا ل ئالىھكى دەست خەتا شىخ مەمدوحى بريفكانى بو، پر
 بزممەت تىتە خواندن، بى ئاوايى نقتىسى يە:
 (بخو كويىن كفانم (كفپانم) ھەفالى طەير و وەحشانم)
 (۲) ئەف پىزە ب ئاوايەك دن ژى ھاتىە نقتىسىن: (ئەگەر مىرم ئەگەر بەگلەر، ئەگەر نورىمە خوش
 رەھبەر).

فەرھەنگوك:
 پرتەو: تىشكى نور، أشعة الضوء.
 پەيرەو: كەسىك كە ئەكەوئتە بەدواى شتىك.
 سىپەھ سالار: سەركرەدى لەشكەر.
 شاھ كولاھ: كووى شاھ، تاجى شاھ و مەلك.
 خەسرەو: شاھى ئىران كە ھەزى لە (شىرىن) دەكر. (فەرھاد و شىرىن).
 كەوك: كەبك، كەو.

نهي صاحب

مه ل سهر تهخت و قهديفا وه دگو نهي صاحب
 ههمه خوشي مه د دين، نهژ تو په ياپه ي صاحب
 جامبيا كه وټه و خوش پوهنه ق وهقتي سه حري
 مه ژي ننگوشتي سهمه ن دي ب مه دا مه ي صاحب
 ب سه لامه ت بگه هي، مه قسه د و حه جي بگري
 حه جهر نه سوه د ب مه را، روزه تو ناده ي صاحب
 ته هه بو نازك و پهنجور و ضه عيفه ك نه نه و
 ل چ كار ه تو عيلاجامه چه وا كه ي صاحب
 نوهه خانم ژ ره قيبا، مه بهيستي خه به ره ك
 مه ل گه ل خول سه فهرگاهي تو نابه ي صاحب
 ته دووسي پوژ و شه قان، پوژ ل من شهف كه ر دكر
 فره ضه حه ققي مه ژ نوو، قهنجي نه اكه ي صاحب
 وهره چاره ك بده گو، قصه يي دهر دي مه بري
 ژ فراق ي چ جه فابو، ل مه هه ي هه ي صاحب
 ته نه دي ټاه و فيغانامه چه وا تات ژ دل
 ته دگو سينه يي ما چه نگ و سه دا نه ي صاحب
 شوکور ليلاهي كو چون، قهبر و حيساب و عهره صات
 تول مه ئيدي نه ما جه و و جه فا كه ي صاحب
 ب دهر ټاغوشي مه جان دايه به شيري ته ژ نوو
 قه نجه خانم مه ب گوفتاري خو راکه ي صاحب
 وهفته يه كتا بگري، قامه تي سه روين و شه فاف
 ب زه باد ي بړه شيني و جه لاده ي صاحب
 وهره ديوانه كي ميرانه و شاهي ب شه ق ي
 بگري وا ژ دني، من بخو شاكه ي صاحب

جامي ته لڅ و مه يي نه نگوږ ب دهستي ب نكين
 بمه ده ي هه منه فه سي، مه رده روهاكه ي صاحب
 دوو كه لامان د سه را يي ته ب گوفتاري شرين
 تو خه به ر ده ي نهژ دلي خه سته شيفاكه ي صاحب
 ته ب ديدار موزه ففهر، د كرن شاه و نه مير
 نوهه وهفته كو تو گازی عوله ماکه ي صاحب
 مه حه ياتا نه به دي خوش ديه دهر صوحبه تي شه ه
 رابه دا سالكي راهي ب به قاكه ي صاحب
 به يه قين يوسف ي مصري، و ته نين چو بوها
 خولد و جاويدي ب يه ك، مه وكويه اكه ي صاحب
 وهره شوكرانه يي ديدار بكه جاني شرين
 ته دقي صدقه يي نهف زولفي دوتاكه ي صاحب
 عمر ي نوح ي دوو سالي، مه بو ار و نه بو تي ر
 دلي تي شنه تو ژ نوو، پرسی مه ناكه ي صاحب
 تو دپوشي و د نوشي، ل دهر و په نجـه رهيان
 ب سييه ه شه هله نيگه ه، به ر فه قه راکه ي صاحب
 دوو هزار زهوق و صفا، من ژ ته ئيم سال د دين
 لي ته هيژ فكه ر بمن، زهوق و صفاكه ي صاحب
 دني ټاباد دكي، ياري خو ههم شاد دكي
 ديوي مه لعوني كو تامار و فه ناكه ي صاحب
 به مرادا ته بتن، دهستي دوعايي نوري
 فه دكه ت چه ندي هه لالي، مه كو شاكه ي صاحب.

ننگوشت: تيل، په نجه، تل.
 جامي ته لڅ: شه رابي تال، شه رابا ته عل.
 نيگه ه: روانين، چاو.

عمری غالب

ئاخر بنامرادی، بوری مه عمری غالب
دل تیشنه و نه شادی، دیتن مه پر عجبایی
پوژی کو دا کوسوفی، طاری دین مشارق
هه یقامه ناهلیتن، پی پون بین مه غارب
دهستی دخود مه شتن، قه تلا مرید و شیخان
خونا مه هه دریتی، سیمین بهر و هه بائی
دلخوشیا ره قیپی، دهر هیجره تا غریبی
سوننه کرن هه بیبی، لهو چونه من نه طایی
چهنده هه بون مه خوشی، یا خورپهم و خروشی
پیکسه مه دی قه نابون، هه یفا کو بونه غایی
صاحب جه مال و یه کتا، سه روا خیرام و هه متا
قازی کرن ژ قانون، هه دهفته ر و که تایی
قال و بهلی مه دی میر، دل بهر د دهسته شه مشیر
(في قتل کل صب، ذو شیده و راغب)
ره غمه ن مه بی نه وایان، بیمار و بی ده وایان
(حكم الحبيب جار في ظلمة الترائب)
(لا تعجبوا مقامي، في سادة كرامي)
پوژا وهلیدی هندی، (صوفیه الرغائب)
(قد شاب عنفواني، والوصل ما جفاني)
دل بهر مه دی جوانی، (في أكبر الشوائب)
شی ری دبیشه من دی، په نجاه سال بویی
لاویدی شی ری نیچیر، ریژهاربین وهه یایی
له یلایه قه یس کوشتی، زینا مه مو بریشتی
شیرازییا دکیشن، با مخته بان وهه صایی

یانی مه لای جزیری، بهلکی عهلی هه ریری
فه ره اد و خوسره وانه، بو کوشتنا مه طالب
(أفرطت في هواها، والقلب في نواها)
(يقضي عليّ بعداً، في أبعد المراتب)
(إني رضيت منها، بالحكم في بعادي)
(إذ كلمت بثغر، ذا أرفع المطالب)
دهستا ژ دین و دنیا، قی له حظه یی دشوم نه ز
(ما إن لها عذاب، في الروح كاللهائب)
عشقامه دت جه وایی، وهک تيمه بهر حیسایی
(يُغنيهِ ذاكَ عمّا فرطت في المكاسب)
(كل مرء قرين في جنبه واني)
(عندي قرين حبي في الدهر خير كائب)
(لولاك يا حبيبي، ما إن عرفت ربي)
(أعربت عنه علماً في مصحف الدوائب)
من دل به رهک وه دیبو، با ناز و پهروه ری بو
قهستی دکن ل بو شاه، (بالخیل والنجايب)
عه دنانی و قوره یشی، (منها بفتك عيشي)
تیرا ژ قه وس و نه برو، پیکان و جانی صایی
من دینه پر ده لائیل، بورهانی دهر هه مائیل
ره مزا علومی حکمهت، ظاهر تکن مه ناکیب
صاحب بخو دزانی، نوری چ دل مراده
ئیمان و دین و دنیا، چوین ب دهر دی صاحب.

سیمین بهر: کهستی لهشی وهک زیو وایی، (لهش جوان).
خروش: هاوارکردن، هه وارکرن.
هه متا: هه وتا، دوست، هه قال.
بیمار: نه خوش، خهسته، نه ساخ.
بیشه: دارستان، غابات.

دلبه‌ری خوب

بئی په‌هلو دلبه‌ری مهن، شورطه‌یی خوب
(رسان این بنده در هجر اشوب)

بکن ته‌رکا نه‌یاری دل مـونافق
رثیبان ره‌جمی دین، باسه‌نگ و باچوب

حه‌بیب‌با پیره‌ن، لازم ژ خارا
ره‌قیب‌با نه‌له‌یی، مسمار و جاروب

ویصاله‌ک قسمه‌تی صاحب دلان بت
فیراق و هجرئ هر بت روزه مه‌حجوب

ل ته‌ختی شاه‌ی و هه‌مرازی نه‌ز بئی
ل بهر پالا نه‌یاری قسوط ب خه‌رنوب

ب نه‌وصافی ره‌سول و سرپرئ قورئان
دبینم قئ دنی هه‌مراز و مه‌نسوب

مخابن هر مخابن به‌س مخابن
کو دورین نه‌م ژ وئ دیداری مه‌طلوب

حه‌قیقه‌ت نه‌م د مه‌رفوعین و مه‌جرور
ب چنگالی سه‌ری زولفات مه‌جذوب

د جه‌نبد‌دا مه‌دیتن عه‌سکه‌ری غه‌م
نه‌مین بو عه‌سکه‌ری حویب‌اته یه‌عسوب

په‌یپه‌ی تیخه‌ دل ره‌شت‌وزه ولّاه
ده‌ر وه‌قت و ده‌مان بئی وه‌قت و بئی نوب

فیراق و می‌حنه‌تی عشق‌اته جانم
دبینم خوش ژ به‌ر مه‌حزون و یه‌عقوب

دک‌یشم م‌حنه‌تی دهردی فیراقی
ته‌ماشاکه‌ی تو جاره‌ک حالی نه‌ییوب

م‌وحب‌بئی، دل بریندارین و پر غه‌م
ژ دهرمانان مه‌هر دیداره مه‌حسوب

وه‌ره پیکن لی‌قائی نامه‌یی حال
ب مومو دا ببینت حالی مه‌کتوب

بب‌یژی حالی عاشق من بخو دی
د به‌حرا غه‌م ژ هجراناته مه‌کروب

ب گه‌ریان و بخوشیان صه‌بر نایی
په‌یپه‌ی ژئ مه‌دین نه‌ف حال و ئوسلوب

دبئی جاره‌ک بخونن شه‌ه غولامان
ب پرسن که‌له‌یی مه‌حبوسئ مه‌سلوب

نه‌گه‌ر نایی بک‌یری حه‌ضره‌تا شه‌ه
دب‌یژیتن نه‌فئ من عه‌بدئ مه‌عیوب

که‌هره‌م کت توله و که‌له‌بی شکاری
حه‌قیقه‌ت نه‌م نه‌وین بئی شبه‌ه مه‌حسوب

(خطابی أو سـوالی مـن یـلـقی)
(إلى علیه الأحباب مخطوب)

(لقلت القلب قلب الخـل لکن)
(منال الکون مـالی منک مـوهوب)

بلا نوری نه‌مـینن زیر و زیوهر
تنی دل دت ب نوری دلبه‌ری خوب.

شورطه: بایی شورطه، (جوریک بایه).

پیره‌ن: کراس.

خارا: به‌ردی ره‌ق، به‌ری ره‌ق.

په‌یپه‌ی: یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، یه‌ک ل په‌ی یه‌ک.

که‌له‌بی شکاری: صه‌گی راو، صه‌یی نیچیرئ.

زیوهر: زیر وزیوهر، خشل.

کاسا مه نوشی

کاسا مه نوشی دای، ساقی کودا تژی ناب
 هادر ژ مه وچ و به حران، ته شبیهی نون و گرداب
 من دی غزال د چاقان، ده خسی کری هنافان
 ره یحان و سمبلا مه ست، هاقیتته دل خهم و تاب
 دیدار و قامه تا شه نک، ئینا خروشی خه رچه نک
 سه د دهق چ شکل من دی، عه رعه ر خرامی سیراب
 صهیادی شایخ و پیران، ئیخسیر تکن ئهمیران
 حاضر ژ خه لوه خانان، هم واقفان و میحراب
 سوزی د جانی صدیق، بیراقی جامی ئه نبق
 مثلی مه حه مزه بی شیر، کرتن چهوا بن خه ططاب
 فرمانبه ری ته جبریل، حوکی ته نوسخی ئینجیل
 مه نلگه ها ته که یوان، فه ریادره سی ته وه ههاب
 ئیثبات و نه فی و ئیمکان، دنیا ههمی د فرمان
 حکمی تهکت بیانی، لازم تبی ژ ئیجباب
 عالهم ههمی قه له م بی، دنیا ههمی شکم بی
 ظاهر بکن جه مالته، ته قصیره نینه ئیطناب
 عشقاته ئاهه دیسا، جانی مه پی ئه بیسا
 ئاها مه لهو ژ دل تی، هه ردهم ب سوز و خوناب
 حویاته سه رطه ما من، سیمین ته ن و غه مامن
 سه د نیشته رن د دلدا، یا که یبرن د خه للاب
 جه نئات و خولد و حوری، ئیک پهرتهوی تو نوری
 باغی نه عیم و رضوان، ئهف نازکا مه حه جباب

ئهف نازکا شه کرخا، قامهت ئه لیف و ره عنا
 قامهت نیما قیامهت، به ردا ژ چه رخی دولاب
 (یوم الفراق ادهی، عند المحب مما (عما))
 (یلقاه کرلانی)، یا مه هدی د سه رداب
 به حر و به ری و عوممان، نیشانه سه رطه می جوان
 غایهت لیحه دی غایهت، ئه م سه رمیانی ئه قطاب
 ئه و باغی برقه کوهان، ئهف سه رمیانی عیرفان
 سالاری ئه هلی ئیمان، وهک دامه کاسی منیاب
 ئاغوشی کوهنه رازه، یا گولبونن موجهه
 یا مه عده نا حیاتتی، یا جائیگاها ئه صاحب
 یاقیبله بی موریدان، یا مورشدی فه ریدان
 فه ردم د هه ر مه قامات، سلاب کوی سلاب
 ئیمکان نه مایه چه شمهک، به ردت ب شه عشه عانی
 عه وقهک ل بهر بوهستی، فهتتاحی قفلی هه ر باب
 نورا و قه لبی (نوری)، نوری چ بی قوسووری
 یا نوره نوری طوری، یا نوری ره بیی ئه رباب

عه رعه ر: داریکی به رزه، دارهکا بالابه رزه.
 خرام: روشتنی ئارام و به له نه.
 سیراب: تیرئاو، تیرئاف.
 فه ریادره س: ناجی، ئه وهی له هاوارت دی.
 ئیطناب: دریژه پیدان، دریژکرده وه، دریژکر.
 ئاغوش: باوهش، باوش.
 کوهنه: کون، کهون، کهفن.
 راز: سیری، سیر، نهینی.
 گولبون: بنچکه ی گول، قه فتا گولا.

لهب

لهب گوهرانې جېلوهرگر، رابه ژ دل بېينه لهب
 غونچه له بانې سيمتن، شهريه تې ټنگه بېينه لهب
 عهيني ته عينا تې حهقي، دا دلې عارفي شهفهق
 من ديه ذاتې حهق ژ ټي، غونچه يې دهر كه مينه لهب
 ټهف قودوسي و موقت بېان، ټاه و فيغانې گازيان
 عهظمې رهمي گورزيان، شهوقه فسهر كه تينه لهب
 شهوقه فسهر كه تينه وان، جوهره د وي كه وينه وان
 تاب و غه مي نه راهمي، طالع و موشته رينه لهب
 بې شك ټيمامي جاده يي، باده ژ لهب چشواوه دي
 (ژهر هلاهل اېن همه)، ته حلي و گه خوشينه لهب
 لهب نه چو پهنك و قهنده ټو، دارويي دهر دمه نده ټو
 بو هه مه سوژي جگه ران، دهر دې سکنجه بيه لهب
 باصره يي مه عاميان، چه شمي سياه و قاريان
 كهنگي تې كو سه ح بكن، طاقه تې قامه نينه لهب
 طاقه تې قهند و لهب گوهر، سهرو خرامې سينه زهر
 كه عبه و (أسود الحجر)، عاليه مكن نه دينه لهب
 روژ و قه مهر ژ غه فله تې، من كو د دين ژ خه جله تې
 جاني شرين و دل فيدا، روژ و قه مهر كرينه لهب
 له ذذت و شهريه تا له بي، عهيني به قايي سالكه
 عارفي جلوه جانم ټن، جورعه كو ژي مه دينه لهب
 باده ژ لهب كو نوشي دا، خوړپهم و دل خروشي دا
 من نوه جان و هوشي دا، جومله بخو برينه لهب

خاكې نهې ب شهر نه يي، عونصوري سيم و زهر نه يي
 گهر چكو خضر و عارفين، مه حيه ويي قه وينه لهب
 لي نه ته ووصول عونصوري، خاكې نه ټاب و ناگري
 ده ستې قه ديري چيكرې، موعجيزه يي موبينه لهب
 حهق بته دت عينا يه تې، ههر چ ته ټو قيا و هتې
 لومه كريمه پي حه سه د، دل ب غه م و برينه لهب
 مه دح و ټه نا يي دل به ري، فكر و خه يال و هوش و دل
 عاشقې دهر سه حه رگه هان، ټيكي هه مي مه حينه لهب
 دور و درازه ټي صه با، نامه يي عه رضې حالي من
 عه رضې بكي ل حه ضره تې، نامه يي لي بخوينه لهب
 نامه يي فه قهر و ژاري يي، هلگره شه ب سحاري يي
 به لكي بخونتن كو ټم، چه ندي موشه ووه شينه لهب
 عاشق مه ته ركې دت ژ دل، گهر چ جه سه د برينه من
 جنن و به شهر دگهل ټوان، د بو موزه بذه بيه لهب
 ټن بخو ههر د دم دهرې، مه ظه ر و طورې حه ظره تې
 به ري شيرين و نه كه يي، جاني خويي شيرينه لهب
 (أنت فريد حظرتي)، غونچه له يي مه نور ييا
 هه مننه فسي مه هه رده مي، نوري و هه م نشينه لهب.

ټنگه يي: هنگوين، هنگفين.

لهب گوهران: دهف گوهر.

سكه نجه يي: جوهره كي شهريه تې يه، جوړيگ شهريه ته.

هوب هوب دمهش

هوب هوب دم هوب هوب هوب هوب
کوب کوب د خوش کوب کوب
ران ران ل م هیدان ران
خوبخوب چه هیش خوبخوب^(۱)

خوش خوش ب قهت بیهوش
طوب طوب نههش طوب طوب
ئوش ئوش دههه ئوش ئوش
قوب قوب لههش قوب قوب (۲)

میر میر دلایر ویر
زوب زوب کھلش زوب زوب

[illegible]

داه داه مـــــــــــــه نف داه داه
صوب صوب ب مهش صوب صوب

پاک پاک ژ زک ماک ماک
دوب دوب ه ه م ش دوب دوب (۳)

چال چال لوی مال مال
 ئوب ئوب نہ غش دو ب دو ب^(۴)

وای وای چ دامـای مـای
 ذوب ذوب زبـی ش ذوب ذوب

ناب ناب ژ کول ناب ناب
 سوب سوب دمەش سوب سوب

توب توب ژ دل توب توب
یوب یوب ئه بهش یوب یوب

ڪون ڪون ب ڄاڪون ڪون
چوب چوب ب ڪهش چوب چوب
قوم قوم ب فاطوم طوم
شوب شوب برش شوب شوب
چين چين ڙ دل نوردين
هوب هوب م هئيش هوب هوب.

ددهست خهتا شیخ موحهده طاهری بریفکی دا ئەف ریزه، بقی ئاواپی بون:

(۱) خوبخوب حاله‌جش خوبخوب.

(۲) قوب قوب ل سەر قوب قوب.

شیخ مہمدوحی بریفکائی لہہ مہر فان دوو ریزا بئاوایہ کی دن نفیساندیہ ولہہ مہر دانایہ (نسخہ):

(۳) دووب دووب نه غش دووب دووب.

(٤) ئوب ئوب ھەمش ئوب ئوب،

جه‌ه‌ییش: بازدان، خوش به‌زین.

عالمی غریب

ب شہادتِ تہرا، ہاتمہؓ نہز صہومہ عیؓ غہیب

لازی جلوہیّ موحه ممد، نہ کری غمزہ لوهیب

د قیدہ مدا بہ خو مہ عمو دی قہریم ل سہ ما

(مطلق ثم ثري الشك بنا منك وريب)

(أنا في بحر وجود كعباب ظهرت)

(وکبیر صغري ان شباى هو شيب)

(أنا فرد بصفات لي فيها رشحَات)

(کجبینی و خلیل و بلال و صہیب)

(أنا ذو المجد ولي بعد شؤون خفيت)

(وعلى استتارت كل عطيات وهيب)

(لسمائي قـدري كنت أنا الله ألم)
 (ترفي أرض برياتييه تفريج كـريب)
 گهه شـخيم ب لهطافهت، گهه موحـاجي موريد
 گهه سالـك گهه عابد، گهه زونـاره د جهيب
 گهه دهـريا گهه دنيا، گهه بالا گهه زير
 گهه كافور و عـبيرم، گهه مسـكم گهه طيب
 گهه كـرمانج و عـجهـم، گهه شهـه فارـس و روم
 گهه قـهـصر گهه كـيسـرا، گهه ئـعـراب و عـورـيب
 گهه حـقـقـي ب حـقـيـقهـت، گهه نورى تويى خـلـق
 گهه مـشـهوـدى شـهـادهـت، دكرى عالـهـمـى غـهـيب.

فهرهنگوك:

زوناره: ملوانكهى مهـسيـحيـهـكان لهـبـهـر دهـكـهـن.

زير: ژير.

دجيب: لهـناـو جـيرـفـانـدام.

شهـه: شاه. مـهـلك.

أنا البرهان(*)

أنا البرهان والديان أحكامي تجاريب
 أنا الجبار والقهار لي صد وتقريب
 أنا الباقي أنا الفاني أنا الماحي أنا الصاحي
 أنا الموجود والمعبود يدريني المجاريب
 أنا المعـدوم والمـوهـوم في رسمـي تـلاشـيت
 أنا الأصل الهـيـولا فهـي أغـصـاني الـيـعـاسـيب
 أنا الأعـجـوبة الأـكـبر أنا الأنـبـوبة الأبـهـر
 أنا القـدوس في الكونين أحوالي أعاجيب

أنا الأجساد والأرواح إنني عنصر الأشياء
 أنا الجراح والمجروح بل مني التعاصيب
 أنا العشاق والمعشوق إنني فتنة المبلي
 أنا الداعي أنا المدعو بل دأب وتأديب
 أنا الهادي أنا المهدي إنني واجب المومكن
 أنا الإمكان والأعيان تفصيل وتشريب
 أنا الراكع أنا الساجد أنا المسجود لي حقا
 أنا العباد والزهاد ماتحوي المحاريب
 أنا المحبوب والمطلوب والمقصود والقاصد
 أنا ذا القيسي بل ليلي ولبنا والمحاييب
 أنا الغواص بل يم حوى حوتا وبهموتا
 وناسوتا ولاهوتا نعم نار وتعذيب
 أنا الفياض في لبي أنا الينبوع من قلبي
 فيوض النور يا نوري من الأعلى ميازيب
 (ئـهـنـابـيـي تـه نوراني، پـهـيـاـهـي تـين ژ ئـهـسـمـاني)
 فـيـا نـوري بـريـفـكـاني أنـهـرتـك الأناـبيـب.

(*) ئهـف هـلـبـهـسـته دناـف دهـسـت خـهـتا شـيـخ مـوـحـمـهـد طـاـهـريـ بـريـفـكي، هـاتـيـه ديتـن.

حرف التاء (پیتا ت) دل جہلی بت

تہ د فئی دل تہ ب پھنگی، مہ و خورشیدی جہلی بت
 ہر ل ژنگاری صفر، جہوہر و گہوہر عہمہلی بت
 بہ جہلیسی مزلئی کفنی، ل خو پیچہ خہمولی
 داکو غہسالی تہفہککور، تہ بشوتن نہ بہلی بت
 نہ بہلی بت ژ تہ ییک پھنگ، و نہناسن ژ تہ رہسمی
 ئینس و وھشہت ژ تہرا، وارث و ہمران و وہلی بت
 سہدی پھنجائی شہواہد، کول بن جہیی کراسی
 تہ ل ہرجا ب عہیانی، شاہد ناموحتہمہلی بت
 ہہفرئی قاز و قولنگاہ، دگہل سیہ و غہزلان
 وہ ل کوهانی چو کہوین، تہ مقامہک جہبہلی بت
 قوتی روحی ژ گیا بت، جا ل ہر کہہف و مہغاران
 خول سہر بہسطی ذیراعی، ئاف ژ غہدران و گلی بت
 خاومنا دل ژ تہ ژہنگی نہبتن، عہینی نیفاقہ
 گہر تہ دل ئہز ہمی ئہغیاری موبہرپا و خہلی بت
 تہخت و حکمہت وہ دبیم، د بنی چاہ و ل سہر چل
 قسمہتی ژئی بگری، صہومہعہ دی چاہی جہلی بت
 پیر و ئوستادی چ حاجت، ب عہلی حہیدہری ہہستن
 شہف و پروژا ژ تہرا پیری خوداوندی عہلی بت
 مہ و سال و شہف و پروژ و دہم و گاف، ئہز ہمی عومر
 مہ ہوارن ب خسارہت، تا فکہنگی ہہزہلی بت
 وہکو طفلان ژ غروری، ب دنی غافلین ئہم
 روسیہاہین ژ خودی، وھقتہ مہ شہرم و خہجہلی بت

خہلوہیک جلوہ ژ نوری، مہ نہدی صافی ببت
 جلوہیا خہلوہ قہران، سینہ ژ فئی بہدری جہلی بت.

فہرہہنگوک:

خورشید: ہہتاو، پروژ، حہتاف، تاو.

ہہفرئی: ہاورہدیف، ہہماہہنگ، ہاورئی، رہفیق، دوست.

غہزال: ئاسک.

کوہ: شاخ، چیا.

قوتی روح: خوراکی روح.

خاومنا: خوداوند، صاحب.

موبہرپا: دور، بہری، (برئی).

خہلی: خالی، قالا.

چاہ: بیر، چالہتاو.

چل: تابی داری، لقی دار.

ہوارن: رابوارن.

تا فکہنگی: ہہتا کہنگی.

ہہزہل: گالہ و گہپ، گالہچی.

طفل: منال، زاروک، مندا.

روسیہاہ: پورہش، پوی رہش.

خہجہل: شہرم.

شہرہک عہجاییب

کاتب ژ لہوئی لہم یہزہل، حہرفا ئہزہل تہحویلی کت
 سہرپا ئہلہم نہشہرہ ل سہر، موہرا سہدہف تہفصیلی کت
 دل مالکی حوسنا ئہزہل، نابت کو مہعزول بت ئہبہد
 تہرغیمی چہرخی بو مہرا، دی حورمہت و تہجیلی کت
 من دی غولامانن د دل، تاجی موکہللہ وان ل سہر
 خارج ژ بہر خہطی قہلہم، من دی خودان ئیکیلی کت
 مہنزلگہا حاکم ئہفہ، بہلکی بخو حاکم ئہفہ
 حوکمی ل سہر باخوی دکت، ہہرچی فییا تہنزیلی کت

ئەف جادړه يا شاهه دل، ئەف بەدره يانی ماهه دل
 چهشمی دلی بئی نور و سهر، لازم ژ فئی تهبدیلی کت
 قورئانه يا تهوراته ئەو، میصباحه يا میشکاته ئەو
 جبريله يانی ئەحمده، نهسخی ل سهر ئینجیلی کت
 ئەف طوره يا موسایه دل، ئینجیله يا عیسایه دل
 مەزلگه‌ها ئەسمایه دل، سهیران د وان جبریلی کت
 ئەف فیله يانی روسته‌مه، ئەف به‌حره يانی قولزومه
 جه‌مشیده يانی جه‌م جه‌مه، وه‌ک فی‌رسان و فی‌لی کت
 ئەف عهرشه يانی کورسییه، ئەف گایه يانی ماسییه
 ئەف جننه يانی ئینسییه، پر وه‌سوه‌س و ته‌سوولی کت
 ئەف ره‌عه‌ده يا بارانه ئەو، ئاداره يا نیسانه ئەو
 يا ره‌وضه‌یی ره‌یحانه ئەو، می‌کاله می‌کائیلی کت
 می‌کاله يا جبريله ئەو، ئی‌جماله يا ته‌فصیله ئەو
 یه‌حیا و ئیسماعیله ئەو، ئیرشادی عزرائیلی کت
 یا نوح و ئیبراهیمه ئەو، ئیدریسه يا ته‌علیمه ئەو
 ته‌غویضه يا ته‌سلیمه ئەو، ته‌شبییه ئیسماعیلی کت
 ئەف نوره يانی نوریه، ئەف نوریی ئیتوتییه
 شعره‌ک عه‌جائب گوتییه، مه‌قصوده فئی ته‌نزلی کت.

چەشم: چاو، چاڤ.
 نه‌سخ: باطل.

حاکم

من دی د فئی مه‌زاری، بئی حیکمه‌ت و حکومه‌ت
 بازی و لوعبه‌کاری، بئی مروه‌تی و رومه‌ت
 حاکم بخویی جائیر، طامی و سفریا وی
 کوشتی مه‌را پویییه، پرخون و پر زه‌ومه‌ت
 وی گوته من بخو ژئی، من گو ژ پهنگی وی تو
 طه‌عمی ته بومه ئینا، لائیک ته ئەو طه‌عمه‌ت
 عهرشه‌ک بخو‌ئه‌دابو، گو ئەز خودایی خه‌لقم
 من گو خودا نه‌مینت، ئەو جلوه‌کار و جومه‌ت
 سه‌د حيله لی‌می کردن، هه‌تا ب ده‌ستی که‌فتم
 ئەم ئەبره‌م و که‌کیم تر، ئەز مو‌به‌را ب رومه‌ت
 ئەبدال و قوطب و ئەوتاد، ییکسه‌ر ت هیثیا من
 هه‌ر وی د کن ریجایی، کو نابرم همومه‌ت
 ئەز نابری همومان، من قه‌ت ژ ته نه‌قی‌تن
 خوش ژ گو‌فتو‌گوویم، ئەولا تر ئەز نعومه‌ت
 ئەللا‌ه چ دل مرادی، یا مه‌نبه‌عی فه‌سادى
 فنجان د ده‌سته هه‌رده‌م، لی ئەو تژی غمومه‌ت
 شه‌یطان و گایی پیره، دنیا کری که‌بیره
 بو ناکسان بله‌زه‌تی، باسه‌عی و باهجومه‌ت
 پی‌ری ل غایه‌تی نور، نوری تو عارفی زور
 ئەى جاهلی صیبا خو، طه‌بعه‌ت ته‌پیره تومه‌ت
 نوری ژ چل و ئەلفی، د کر دوسه‌د ژ هجره‌ت
 دور بو ژ ئەحمه‌دی خاص، له‌و پر دتن خصومه‌ت

خاصی زهمانی ئاخیر، نوری تویی ئه کابر
 سولطانی ئه هلی حالان، شه هوار با حکومهت
 ئه خلاطی و بریفکی، ئیتوتین و مه ککی
 حازر ل قهریه ئیتوت، مه نزلگه هی کلومهت
 ئه ی بنده یی خودایی، رابه سه فهرکه ئیرو
 ئه رضی موقه دده سی حق، مه قصودی و هم مرووهت
 ئه حوال و سه د مه قامان، دهر جاده یی مه دیتن
 عارف ئه مین و غه وین، دهر جاده یی ئمومهت
 دهر جاده یی ئیمامین، پرخادم و غولامین
 شاه ی عیراق و شامین، دشمن گه ها رغومهت.

 فهرهنگوک:
 ئه برهم: پاک، خاوین.
 هموم: غم، عاجزی.
 گفتوگو: وتووێژ، راز و نیاز.
 ئه لف: هه زار.
 چل و ئه لفی د کر دوسه د ژ هیجرت: د که (۱۲۴۰هـ).
 شه هوار: وهک شاه، وهکو شاه.
 رغومهت: به زوری، بزوری.

حیکمهت

ته ئه ف حیکمهت، ژ بو ههر ناکه سی گوت
 چ زانن غه رقه تی، دهر به حرری ناسوت
 مه گهر ذالنونه، ئه ف شاهدی ل حال ی
 ژ ویرا مولته قم، دهر حاله ئه ف حوت
 شه هادهت عاشقی مه رداری بی روح
 چه وا بی هوشه، دهر سه ددافی تابوت
 دن ی وئ لهف کیری، ره سمی حه یاتی
 ل نک من نی نه مایه، گهر چ مه نعوت
 دن ی ئاگر بومن دی، جها هلانی
 وهکی په روانه، چ نی قی و بی صهوت
 ئه زم فهردی و جودی، بی نه ظیرم
 ژ ئه ربابی که مالی، نینه یهک جوت
 ژ پاشی من، ره هابون ژ خه ونی
 هزاران عه نفه ری، وان تین و هه یهوت
 ل عه سمانی عه بیرا، من عه بهق دا
 ل نک خاص ی، ل عه ردی مسکی مه فتوت
 بخو دهر صه ومه عا قودسی مه، داوود
 ب علم ی خو، که ز ئه گهر جه هلی جالوت
 ته مه قصوده ببینی، پیری خه ران
 ژ عی رفانی ب بین، هادر ل حانوت
 ته واضوع ژیم گه ها، حالی فتووهت
 ته طاول عه یبه، ئه ی هه مراهی طالوت
 ل ئه فلاکان دبینی، تاج و ئی عزاز
 ئه گهر ذوللهت گه هینی، جای بی به هموت

د بـیریدا گـهـهـاندی، خـهـلقـی بـی هوش
هـهـوا و شـهـهـوـهـتا، هـاړوت و مـاړوت
عـهـصـاـیـانـی یـهـدی بـهـیضـایه، مـن قـی
ل سـحـرئ سـامـری، یا سـحـرئ هـاړوت
تـه پـرتـه و دانه عـامـی، گـهـر چ بودی
مـهـهـی تـا بـانـی مـهـشـرق، جـایـی ئـیتـوت
بـهـیـانـا قـی مـوعـهـمـمـای، گـوـهـر سـهـنج
چـرا نوری، تـه بـو هـر ناکـهـسی گـوت.

فهرهنگوک:

بی نه‌ظیر: بی‌هاوتا، بی‌وینه.
ره‌هابون: نازادبون، رزگاربون، خه‌لاسبون.
عه‌بیر: عه‌تر، گولاف.
مسک: بیتنه‌کا خوه‌شه ژ نافکا غه‌زالان دهرتین و وهک دهرمان ژی تی بکارئانین.
که‌ز: که‌ئز، که‌من، دیاره‌ئ هف پهیف دوئ سهردهمی ده بقی‌ئاوایی دهاته بکارئانین.
ته‌واضوع: خو به‌که‌وره نه‌زانین، فروته‌نی.
هه‌مراه: هاورئ، هه‌قال.
هاروت و ماروت: دوو مه‌لائیکن، دوو مه‌لائیکه‌تن.
پوته‌و: تیشک، چرا، نور.
گه‌ر چ بودی: هه‌ر چنده‌بوی.
مه‌ه‌ی تابان: مانگیک که‌ئدره‌وشیت‌ه‌وه.
موعه‌مما: نه‌پنی، سرپ، مه‌تل.
گوهر: گوه‌ر.
گوهر سنج: که‌سپک یا شتیک که‌نرخ‌ی ته‌لا و ئالتون دهره‌که و دیارده‌که.
ناکه‌س: که‌سی خراب، که‌سپن نه‌باش.

نه‌ویرم

دیساقه نه‌ویرم کو بکم، که‌شف و که‌رامات
گه‌ر چهن‌دی مه‌پر دیتنه، ئه‌حوال و مه‌قامات
دل شېه‌ه‌تی قی‌یرین د ره‌شن، باطنی پر ته‌نگ
ئینسانئ دق‌ی عه‌صری، خو طفلی به‌مه‌مامات
عوجبئ وه‌فه گه‌شتینه ژ کوپرا، وه‌کو شیرین
باطن د جـهـبان و ب‌ظاهر، هه‌نه لامات
مالی خولیا وان دهینه دخه‌ودا، کو دبـیژن
جورته‌ک مه‌ژ وه‌حیی هیه، دهر وه‌قتی مه‌نامات
ده‌قدانه ل لی‌فان و ل گه‌ف، نه‌قشئ هشی کر
کوقه‌نجی ببین، مه‌چ خه‌تن مه‌چ شامات
ئه‌تباعئ نفوسن، ژنی مالان د پهریسن
ته‌شبی‌ه‌ی شیوخن، ل سهری تاجن و هامات
مه‌لعونی کرن نه‌فس و هه‌وایی، چو نزانن
ئه‌صحبئ کولاهن، بریدا فیس و که‌مامات
وه‌عظئ دمه‌ناچن قه‌دلیدا، ژ وجو‌دی
فرعونی می‌ثالن ژ ده‌ماغی، به‌شه‌هامات
له‌و من ژ ئه‌وان، موعته‌که‌فی گرت و ره‌فیمی
ئیدی نه‌قیام، شیرت و ئه‌خبار و که‌لامات
ده‌ستان دقوتن، کوتر و ته‌یران دره‌شین
هی‌فی چ دمینت، مه‌ژ ئه‌ربابی هه‌مامات
مه‌هجوری کرن، موعته‌که‌ف و مه‌سجد و قورئان
نائینه‌خه‌یالی، چ خودان فه‌ضل و که‌رامات

نوری، تویی سهر مهرکه زئی عیرفان و مهقامات
(صممتا و خمولا و زبولا و سلامات).

قه نه ویرم: قهت نه ویرم.

عوجبی وهقه: سهر سورمانی ئیوه مه.

گهشتینه: گهشتینه، گهشتینه.

مالی خولیا: مروقی گیل و بیهوده گو، مروقی ئاخفتنین بیهوده و بی واتا دبیزت.

مه نام: نوشتن، نفستن، خهوتن، رازان.

دهقدان: لهقدان، کروشتن، گهستن، گهزکرن.

هیقی: هیوا، ئومید.

تأمل هذه الاکوان

(تأمل هذه الاکوان إذ هن الطواغیت)

(إذا أعمت عن المولى وإلا فالیواقیت)

نه واجز بگره پی تلیمان و مهحبوبی ژ دل بگره

(حجیج العام قد فاتوا وفاتتک المواقیت)

موناجاتی ب قورئانی که، (لا تلعب بانجیل)

(دع الاکوان بالقرآن ألهمتک التواریت)

مهتاعی سوک و بازارئی، ژ فی عهصری دوکانهک ما

جهواهرتی هه نه بی هدی وان ﴿جَلَّتْ حَوَانِیتُ﴾

ئهساطیری د دیوانی، ل نک پیری ل مهیخانی

ئهگهر هه لکت ب تهفسیری، (أنت منها توابیت)

ژکوثرهتی ومهدتا موطلهق، مهظاهر ئه موعهییهن کت

چ هیممه تا ییک دبی واحد، (وما قلت نواسیت)

(ففي ذا وجهه باد وفي هذا تجلیه)

(فلا زید ولا عمراً أجل کل لواهیته)

(فلا يخفی عن العینین في أحداقنا نوری)
(حبيب مجتل لکن تواریه الطواغیت).

فهرهنگوک:

ومهدتا موطلهق: خودی بی یهک و بتنی، خوی تاکو ته نیا.

موعهییهن: ته عین، دیاری کردن، دیارکرن.

صالحی ناهته

هه هه ناهته دهقی بهش بی شکل سیه رهنگ و لیاقهته

کو چو ئهگهرن و دهخسی ل دلی، کرمه نه طاقته

ههره ئهی بهد صیفهتی، زک رهشی مثلی که ری رهش

مه و ته قهت نییه فیکرا، نه سهداقته نه عهلاقته

وی چ لیکم گهلی خه لکا، قه نه شهرمه قه نه عهیب

ب کوتهک زا ئهز و تو ههر ههم یهکین ب سهداقته

ههره وی عهردی تو ژئی هاتی، ژ پی ششم ههره زو

بقششی بی نهظه ری، شکلی به رازی ژ بهلاقته

قهدهرم، کو قهدهرم کو قهدهرم کو قهدهرم

قهدهری بهد قهدهری، من نییه قودرهت نییه طاقته

ههیه خارته ههیه تارته، ههیه طاقته وهکو دیو

نه توبی و نه خودانی ته، ههره ناهتهتی ناهته

دیز و کاسک، مهتژی زاد کورن ئاب کورن

ب صم و کابی مهزن، ریتن و ییک جومله ئیراقته

ل دوکانا مه نه هیلا ته مهتاع و سهر و مال

ژ ته غافل مه کودی، هاتی برن دزکه ر و باقته

ب دوولیفی دشبی چیلی بهلهک، ههروه دقوری

ههره ئهی پیسی نه جس، کونه مه فی رایه شهرافته

نه توبی و نه خوځودانې ته بتن، بې ټوډه بې
 ژ گوناها ته قهه دیم، بوله تژی کونه فها و اقهه
 ته نه فیتن ته بقیتن، ته و صاحبې وه دکم
 د نیدا ژ عیوبان، کو عیان بت وه حه ماقهه
 هر چ جای مه بخو گرت و سکونهک مه ل وې بو
 هادری هاتی بوی ئاگر و پیتی و حه راقهه
 سهه ده لیت بکهفت، ئهف چ خودان بهختی بهدی تو
 تو مربایی چ بې بهختی کو وی نینه، شه فاقهه
 نرنرا صا و به رازا، ژ ته دائم تگه هیت
 هره فی نرنری بهسکه، ئه صه هی گو ه ب شه لاقهه
 تو و صاحبې بخو ییک و تناسی، ب زهواج
 هره ئه زهجه تی گای رهش و هرگی رای، ره تاقهه
 ته نه هیلا ل دنن قوطبی بریفکی، بخوشی بت
 وهره جه زاری فه کوژ، گهر چ ببت صالحی ناقهه
 وهره نوری تو سه بهق ده، هره بن توخه کی دی
 ماتنی توخه که دنیا، تو خودان فورقه ب ساقهه.

فهرهنگوک:

به: خراب، نه باش.

به صیفه: رهوش خراب، به رهوش.

خاره: سوک، رهیل، پورهش.

دپو: دپو و درنج.

ناقه: حیوان، (دابه).

دیز: دیزه، قازانی له خول دروست ئه کری، قازانا ژ تهقنی دروست دکن.

توخ: شوین.

حرف الاء (پیتا ث) ئه لغیاث

هر ژ بهر هیجراته جانم، ئه لغیاث
 بی دلوروح و رهوانم، ئه لغیاث
 وهک مه هی نو، هم ضه عیف و بهرزه پین
 غه رقه یی به حرا غه مانم، ئه لغیاث
 خانه قهای صوفیایان ویران نه کن
 دا بیوری لی تو خانم، ئه لغیاث
 بلبللی دل شبهه تی طه نبور و نه ی
 سینه پر ئاه و فغانم، ئه لغیاث
 قهوسی رهشتوزی ته نیکی، ژئ قه رست
 لهو ژ دل سهه دهر و ژانم، ئه لغیاث
 بی وجودین هم ژ بهر جه ورا گران
 لهو ل سهه دهری گرانم، ئه لغیاث
 هم عه رهض دل بهر بخو ذاتی گوله
 باغی یار نه ز باغه بانم، ئه لغیاث
 هر تنی ییک له حظه من دیبا ژ دل
 ئه شک تبو ئه شک ی رهوانم، ئه لغیاث
 شاره زایی و حده تا مو طلهق، همین
 ساحل و قه عر و عومانم، ئه لغیاث
 سهه رفرازی قوطب و ئه بدالین و غه و
 بهلکی نه ز قوطبی نه وانم، ئه لغیاث
 ئه لغیاث نه ز لهو تنالم، فی ده می
 کهس نرانی یا دزانم، ئه لغیاث

دل وهکی باروته، یا مـثـلـی پـر هـنـگ
 موبته لای دلبه رانم، نه لغیـاـث
 دلبه ری من سهـد وهکی صهنعانییان
 دل پبال و یتک ژ وانم، نه لغیـاـث
 چه رخ و ئازاری ته دنیا تیکی گـرت
 پرغیـاـث و پر نه مانم، نه لغیـاـث
 توله یی دهر گاهی دلبهـر، نوریه
 یا صهگی دهر ئاستانم، نه لغیـاـث.

فهره تگوک:
 رهوان: ژیان.
 مه هی نو: مانگی تازه.
 سینه: سنگ، لفر مه بهست (دل)ه.
 فغان: دهر د و غم.
 قهوسی رهش: ئاماژه به (برو، بری، نه برو) یه.
 باغه بان: باخه وان.
 نه شک: فرمیسک، روندک.
 نه شکي رهوان: فرمیسک له چاو هاتن. روندک بارین ژ چاقا.
 ساحل: کهنار، کنار، قهراغ.
 قهعر: قولایی، کورایی.
 عومان: بهحری عومان، بهحرا عومان.
 موبته لا: جبروده، توشبون.
 دل پبال: دل رفاندن، دل بردن، گیروده بون، کهسی کو دلی من ره فاندی.
 توله: سهگی بچکوله، صهیي بچویک.
 دهر: درگا، لبر، دهر کهه.
 ئاستان: بارهگا.
 دهر ئاستان: بهر بارهگا.

دهریا عه بهت

دور دانییا بهس بینه دهر، نه ز دل وهکی دهریا عه بهت
 عه وری سییه عامی ل بهر، چاخی هه می دنیا عه بهت
 که وین و بلبل سهـر ب سهـر، نه هـف عهنده لیی خون جگر
 بو ناته مامی پنجه بر، گویایه پر گو یا عه بهت
 علمي که لیم و روحی قودس، تو ژ عارفی دانا بپر س
 نه هـف شهـره زایی جاده یی، مه هجوره وهک سه عیا عه بهت
 تاکه ی هلینم تاجه کی، یا خو بکم میعراجه کی
 بینانه بیتن چه شمی دل، نه هـف ته خته که عولیا عه بهت
 نه هـف ته خته که لی خوسره وین، کیسرا و قه یصر لی نه وین
 له یلا و قه یسی زانییه، بی قه یده مالوقیا عه بهت
 وهک جه وهه را به حری مه بهر، حوتی ل پیش مه هجوری کر
 دیوی د دهست پهـردا سییه ه، لهو چوو و خوش تو یا عه بهت
 بی عقل و عیرفان و ضهرهـر، روژ لی گه ها بورجا نه سهـد
 لهو سوت لوی جهـرگ و که بهـد، مابی هـش و دغهـر با عه بهت
 ساقی د دهست دا قهـرقهـفه، مه یخانه پر چهـنگ و دهـفه
 بهلقیس موناسب ئاسفه، مهی دا به لی رژیا عه بهت
 رژیا و جوز نهک تی نه ما، عام مان ل سهـر دهر دی غه مان
 لی من بخو سهـد جلوه ما بی باده و ناحوبیا عه بهت
 نوری ب نورا باده یی، دل ما د کول شهـزه ده یی
 حاجهت بقی سجاده یی، چ دبی دلی دهریا عه بهت.

دور دانی: دادن دور، دیانی وهک ئالتون.
 عهنده لیپ: تهیری که، تهیره که بناقی عهنده لیپ.
 بینا: روشن، بینین.
 بورجا نه سهـد: (یه کی که له مانگانی ساله، بهرام بهر به مانگی که لاویژ، ته مموز).
 ئاسف: زویر، مات، غه مگین.

پیری حدهٔ

پیره‌زن دنیا و دل، لازم ژ وئی پیری حدهٔ
 زپیری ژینا سحرییا و سامه‌ری، پیری حدهٔ
 گهر لوی پیری بنی‌رت، وئی ده‌می کافر دبت
 له‌ش مراره سهر عصابه، په‌نگی دلگیری حدهٔ
 دانه‌بینت وئی زنی، یا دل وضویه‌ک دئی بش‌وت
 لامس و مه‌لوس بخو، ده‌ست دایه خنزیری حدهٔ
 دل د به‌ندا وئی جوانی، دانیای ئیلیسی ما
 هه‌رکه‌سی حوسنی عه‌جوزی قه‌صده یخسیری حدهٔ
 گهر بش‌وتن ده‌ست و چاقان، پاش کو دئی شکلی مرار
 نینه حاجت وی ب ضه‌ربا، تیر و شه‌مشیری حدهٔ
 عارفی قه‌صدا طه‌وافی کت ب رهمی فه‌رضه لی
 دئی موجه‌پره‌دبت ژ لبسی و زیوه‌ری، میری حدهٔ
 ئه‌وولی پاقتی ژ خو، مه‌لبوس و مه‌لوسی دئی
 دئی ب ئیحرامی ه‌لینت، هه‌لقه زنجیری حدهٔ
 هه‌م موبه‌دده‌ل کت ژ عوجب و کبریایی ذولله‌تی
 ئینطیباع و ئینعیکاسی، میر و وهر زیری حدهٔ
 یوسفی مصری ژ بیرا طولله‌تی خارج دبت
 خوش دبینت عیززه‌تا دارا و که‌شمیری حدهٔ
 مونطه‌بع دل مایه وه‌ک هه‌یفتی، نه‌عه‌ور و نه‌حیجاب
 پرس بکن علمی غه‌ریب و به‌حیثی ته‌عبیری حدهٔ
 به‌حیث و ته‌عبیری ژ یوسف، یا ژ که‌پراری عه‌لی
 هه‌رتبی دنیا کو داسی طه‌لقه ته‌حریری حدهٔ

عاقلان‌ه و جاهلان‌ه، وه‌عه‌ده بو وی وه‌عه‌ده‌کر
 پاش کو هو په‌نگی ته‌کر، لازم بو ته‌کفیری حدهٔ
 حرص و ته‌لویعا ب دنیا، طه‌بیعه‌ت که‌لبه ئه‌و
 زوه‌دی شافی فه‌رضه، هه‌رچی قه‌صده قه‌طمیری حدهٔ
 دئی ب زوه‌د پر پاکی بت، دنیا شبی که‌لبی مرار
 ئیمتزازجا ئاب و خاکی، زوه‌د و ته‌کفیری حدهٔ
 ما نه‌جاسه‌ت پاک دبت، ئیلا بقی ئا‌فا طه‌هور
 جیفه و پره‌یزییا دل، ئاف و ته‌طه‌یری حدهٔ
 (زینهار ای دل از این غوغای غفلت نورییا)
 (ره‌گذر بازار غفلت، هست تشمیر حدت).

فه‌ره‌نگوک:

دانیای دانان.

عه‌جوز: لفر مه‌به‌ست (دونیا) یه.

شه‌مشیر: شیر، (سیف).

یوسفی مصری: ئیشاره‌ته بو پیغه‌مبه‌ر یوسفی ده‌ما لناف بیرا تاری ده‌ بو.

دارا: توانا، ژته‌اتی، به‌ده‌سته‌لات.

که‌شمیر: شاریکه له هندستان.

عه‌لی که‌پرار: ئیشاره‌ته بو (علی بن ابی طالب (ر)).

زینهار: ئاگاه‌کردنه‌وه، ئاگاه‌دارکرن، (إنذار).

غه‌وغا: پاشه‌گردانی، ئاشوب.

ره‌گذر: که‌سپک که به‌ریگایپک دا تی ئه‌په‌ریت.

هست: هه‌یه.

نهنوره غهوټ

به زهڅي عالهمه يا نوريي دل نهنوره غهوټ
 ئافتابى ل فلهك، بهلكى مهى شههوره غهوټ
 باغباني نهحهدييه، نهتنى عارفى خاص
 جلوهي شهب به يهقين، پيره و پيغمبره غهوټ
 نه ب تهحقيقى عمهل، هاتييه مهيداني كه مال
 مظهرى فعلى حق و لوطى شهى كهبره غهوټ
 وهكو ئائينه مه دل گرتييه در بهحرى كه رم
 نهينكا رويى خوداوونده و نيلوفره غهوټ
 ب چو طهرزانه تبو حاصلى تشتهك ژ خصوص
 هادري جهزبه گهايى، كو ژ نو سهروهه غهوټ
 وهر بنيري باغى عارف، گولچمهن پر تى هه نه
 خوب روئى لهب ژ قهند و شاهد و ئسمره غهوټ
 يا ببين ساقى ل سهر دهستى هه نه سهه كاسه چين
 سهله نهت جاه و ئمير و شاه و ئيسكه ندهره غهوټ
 دانه بينى په ردهيا عارف، ل سهر ظاهر د بهست
 باطنى بهحرى نه ما پر كهوهه و جهوهه غهوټ
 ئر ته جوزئهك ژ ويصالى بدييا، شاهدى حال
 نه دما هوشى ته ئهف چهندي عالى حهيدره غهوټ
 ب لهطافهت ژ كهسى لائق و دل صافى، ئمين
 لى بينا عهقلى ل جهركى پره ئهف خه نهجهره غهوټ
 تونه ئهف طفلى ژ بستانى پهياپه شيره خور
 مه ل دنيايى پهياپه، چ عجهب زيورهه غهوټ
 ب لياقهت مه كهرم پيشى ل هه كهس د كرن
 هيه مومكن ب لياقهت ژ خيران كهوهه غهوټ

هلقهيا مهربمهت، كهر ته دق قهنجى هه بى
 ببه تارك ژ وجودى، كو موجب بى سهره غهوټ
 ژ فنهنايى مه بخو جان و جهسهه، نينه ئه بهد
 بخو رهنكى مه شى ببل و رهزى زهره غهوټ
 ژ نهنايى ته، خوداوونده مه داگرتيه وهقت
 نيه وهقتكه مه ژ غهبرى ته، نهنايى فهره غهوټ
 نه تو موحتاجى مهى، بهلكى ئمين موحتاجى ته
 روزهيى لوطى ته بى غايت و بى دهفتهره غهوټ
 ژ مه را نوح و نهى شيته، ئيمامى همميان
 گازييا دهست و دوعا، هه سهعهتى به ردهره غهوټ
 نه ب شهطرنج و ب لوعبى، مه بوارينه چو فان
 روزگار خوهكى رو، د شهى قهيصره غهوټ
 كه ژ شهركى كه ژ غهبرى، كه ژ عرض و ل فلهك
 شاهيانه مه تگو، تاجى مرادى وهره غهوټ
 دى ژ جن و ژ بهشهر، مونعهكس و عادهتبيان
 ژ فرشته بگهن، فهرحه و سهه عهنفهره غهوټ
 مهدهدا ظاهر و باطن، هه نوري بگرين
 چ تبى پاشى ته دل نيمى مهى، نهنوره غهوټ.

 ئافتاب: خور، روژ، حتاف، هه تاو.
 شههوه: بناف و دهنك، بهناويانك، مهشهوه.
 ئائينه: ئاوينه، مريك.
 نهينك: ئاوينه، قوديكا روناھيى.
 نيلوفر: ناسمان، گولهكا بوھاريه.
 كاسه چين: پيالهى فغفوري، پيالا چيني (صيني).
 پهياپه: بهدواى بيك.
 فرشته: مهلائيكه، مهلايك.

وهقتی حەدیث

جەرگى تىكەل خونى، دەر وهقتى حەدیث
 شەب کوللى کەلکونە، ئەى بەختى حەدیث
 بازى دل هجران تکت، هەیکەل قەفەس
 پاشى کو تى شەممەیی، صەمتى حەدیث
 چەنگ و ناعورا مە ژى تین، سەد سەدا
 تا گەھایین لەولەبا، حەفتى حەدیث
 دانیایا وهقتى سەحەرگەھ من ئەدا
 ناگەھان حورى گەھا، گوشتى حەدیث
 قەمرییا ئاواز و بلب، دەنگى دەنگ
 هەر پەیاپەى تى، و پەف پەف تى، حەدیث
 سەد پەرى من دى د بەر وهقتى سووى
 تىکەلى سپىدى، ب صەف صەف تى، حەدیث
 ئاگرەک هلبود دلد، من ژ عشق
 ئاگر و پەل بو، ل سەر نهفتى حەدیث
 ما حەدیثەک بىت و ئەز گوھ پى نەدم
 لى مە دەردل سەدەزار، سەختى حەدیث
 نشتەرا زولفا سىیەھ، وهقتى گەھا
 جەرخییا جانى مەبون، هەستى حەدیث
 موسستەمع هاتن، نەبى ئەزمان و زار
 نەغمەیا مەزمار و نەى، لەو تى حەدیث
 موردهی کورین، وەکی عەظمى رەمىم^(۱)
 رەنگى زەر بىتن جەسەد، سەققى حەدیث^(۲)

گەر مەلەک بىتن ژ من پرسی بکت
 حوججەت و بورهانی من، حەشتى حەدیث
 ئەر حەدیثا لەب گوھەر قەندە مەبى
 دەر جەواپى هەر پەیاپەى تى، حەدیث
 بى ب ئەزمانى منى، ئىخبارى دا
 لەو چو دەفتەر، علم ناگەهتى حەدیث
 دل بخو وەک دەفتەرا حوسنا تەیه
 بى عەدەد ئەنوار و پەرتەو تى، حەدیث
 عەرضى حالى دلبەرا، دلدارى بت
 سینه ژى ئەفغانى، بى حەد تى، حەدیث
 راحەتا هەردوو سەرا، ئىقبال و بەخت
 نورىیا و لاھى، دەر وهقتى حەدیث.

(۱)، (۲) ئەف هەردو ریزە د دەست خەتا شیخ مەمدوحى بریفکانى دا تونەبون، مە د دەست خەتەک دن
 دا دیتە و لقر چاپکریه. (زاھد بریفکانى).

فەرھەنگوک:
 کوللى: ھەموى، ھەمى، گشتى، تەفى، گشک.
 سەدا: دەنگ.
 قومرى: بالندەپیکە وەک بولبول، تەیرەکە وەکی بلبلى.
 نشتەر: چەقویکی زۆر بیز و بارىک، جورەکی خەنجەرێه.
 پەرتەو: تیشک، چرا، روناھى، (نور).
 ئەفغان: فوغان، نالە.
 ئىقبال: بەخت، شانس، نەسیب.
 سەرا: مال، لێرە مەبەست (ھەردوو سەرا: ھەردوو دونیا) یە.

حرف الجيم (پیتا ج) کچ

چییه ئەف تاج و عەصایه، که ژ فئی که چ کوله‌ها کچ
هەمییان قەصدە بکن، حورمەتئی ئەف پادشەها کچ

کول چەهخی دە، ل سەر دەستە پیالەک ژ مەیی هەر
چکو شاھدئی ژ قودسی بو نەبینم گونەها کچ

گونەها کچ کوله‌هی، عەینی عیبادەت نە بتن، ئەو
نەچە بەزمئی کو سییەه، ما لته ئەف بەدر و مەها کچ

چ عەجائب ژ جەبینئی، دوەرت رەشحهیی مسکئی
ل زوجاجئی و لوعاجئی، ئایەتوللّاه فە سەها کچ

هەمە عالەم مە کو دی، سورەتئی رەحمانی دمینت
ب حەقیقەت دە نەما، طەلعهیی سیمین جەبەها کچ

ژ جەمالا ئەحەدیەت، وەه دبینم کو جودا بو
زەرپە زەرپە هەمە عالەم، ژ نیگار و نیگەها کچ

بخو ئەم فاتحئی هەر بابئی خەزاناتئی و جەورین
کو عینایەت ژ مەرا هاتییە دەر صوبەگەها کچ

کەسئی فئی پادشەهئی کو ژ چەشم لئ ب کەهینت
د کەهینت، سەر و پایئی خود چال و قولەها کچ

ناشییان گرتییە بەر کوھ و درختئی دلی، یتک دل
ئاڤا سیمورغئی و یصالی، ب یەقین قار و سەها کچ

کوچک و صەحرا و جەهان، جوملە ب ئاواز و سەدایین
ژ ئەواب و ژ عیقابی پەر ئەف عەربەدەها کچ

تو بخونی وەه بە بین، حاکم و کەبیانوت، شەھود
جلوہئی دا بدتئی، پادشەه و قیبلەگەها کچ

بە یەقین کو ژ دوو چەشمائی، کو خەطا زور نماکر
هەرە بەر ظللئی کچی، پاکی دبینی بەدەها کچ

ئەنبییا گرتییە راھەک، وەه دجیت خەف ل دەری وان
ئەف کچا پەنجەه هزار سالی، غەلەت نینە رەها کچ

چییه ئەف کچ، تە دگو نوری هەیه تەحقیق بەیان ژئی
تو بزبان راستە حەقیقەت، بە یەقین کەژ کوله‌ها کچ.

فەرھەنگوک:

عەصا: گۆچان، گویال، کەفەزان.

کەچ کوله: کەچا کۆلاف خوار.

بەزم: شادی، شاهی، خوشی.

بەدر: مانگی چوارە، هەیفە چارە.

طەلە: چارەنوس.

سیمین: جوان، زیوین، زیقین، سپی وەک زیف.

نیگار: وێنە، شکل، رەسم.

نیگەه: سەحکرن، تماشاکردن، تەماشەکردن.

جەور: خەم، خەفەت.

خەزانات: گەنجینە، خەزینە.

صوبەگەه: ئەلند، بەری سپیدی، دەمی بەیانی، بەرە بەیان.

ناشییان: هێلانە.

درخت: دار و درخت.

سیمورغ: تەیرەکی خەیاڵییە، مەلەکی ئەفسانەییە.

قار: گران بوها، و یقار.

سەه: ئاسان.

کوچک: بەرد، بەر.

جوملە: بەگشتی، ب تەفای.

عەربەد: هاوار.

تو بخونی: بچریت، تو گورانی بلئی،(واتا لیترە وەسفی دەنگی ئەکات کە چەند خوشە)

بە بین: ببی، ببی.

کەبیانوت: خێزانئی تو، ژنا تە.

شەھود: شاهد.

جلوہ: خو نیشانەدان.

نما: دەری خست، دەرکەر، ئاشکرای کرد، ئاشکرا کر.

ظل: سبەر، سبەر، سبەر، سبەر، سبەر.

راھ: رێگا، رێک.

حوسنا نمايي

بوئ حوسنا نمايي، دهر شـبـهـي داج
جهـبـينا موشـرق، عـهـبـيرا شـبـي عـاج
ژ نوري، حـوسـنـي ديداري بهـيان بت
جهـمالـي بي جهـلال كهـئـس و مـيـعـراج^(۱)

* پشـتي في هـلـبـسـتا چار ريژي يا شـيخ نورهديني بريـفـکـاني.
شـيخ مـهـمـدوحي بريـفـکـاني د دهـست خـهـتا خودا نهـگوتـيه (وله ايضا) و هـيـشـتا هـنـه وکو هـر دهم ل
پـشـيا هـلـبـسـتـهـک نوـه نـيـشان کـريـه، لـي مـهـديـت کو هـر دوو هـلـبـسـت نه پـهـکن بهـلـکي ژيک جودانه
لهـورا مه ژيک هـقـهـتـانـدن. (زاهد بريـفـکـاني).

فـهـر هـنـگـوک:

حوسنا نمايي: جواني نيشاندان، جواني تميشاندان.
عاج: ئيسکي دداني فيل، بهشيکه له دم و ديانې فيل زور به قيمه‌ته.

خهلاتي قوربي

ميا شهـش سالي قـسـمـهـت کـر، ل رندان هـر دو ئـسـفـيداچ
خهلاتي قوربي ييک لبسي، ژ تهلبيسي د ئستيدراج
ب بهد حالي وصافي، حالي نوري جورعه‌يهک نوشي
به‌ناگاه مايي سه‌کران، هـر دهمي دهر صوره‌تي غيناچ.

فـهـر هـنـگـوک:

ميا: ميان، له‌ناو، له‌م.
ئسفيداج: سفيد:سپي.
تهلبيس: تـشـتـين نه‌راست دچارچوفا راست نيشاندئ، شتي نا راست له قالبې راست پيشاندان.
د ئستيدراج: يارمه‌تي شپاين، يارمه‌تي جندوکه.
غيناچ: دهقدان، خال کوتاندن، (وشم).
به‌ناگاه: له‌ناکاو.

حرف الدال (بيتا د)

نه‌قشه‌به‌ند

خاکي جه‌ننه‌ت به‌حري رحمه‌ت، ته‌ختي پايي نه‌قشه‌به‌ند
فضلي نيعمه‌ت جه‌ددې حورمه‌ت، دهرسه‌نايي نه‌قشه‌به‌ند
مسک و نه‌خضهر دورپي ژان و ره‌سمي نه‌لماس
سورگولا ئال ئال نه‌ظهر، کيميايي نه‌قشه‌به‌ند
عنه‌به‌را بي‌هنا گولافي، سورگولا ئال ئال دناقي
هر سه‌هر تيه سلافي، خاکي پايي نه‌قشه‌به‌ند
هر سه‌هر تيه وجودي، مه‌شعه‌له‌ک عيني شه‌ودي
ره‌قصي ره‌وراني سجودي، تيت سه‌نايي نه‌قشه‌به‌ند
ره‌قصي ده‌وران چه‌رخي ده‌وران جه‌زبي له‌علان
..... من تو پايي نه‌قشه‌به‌ند(*)
توتيا چه‌شم د کورم، زوه‌ريا قه‌لبي ستورم
نافتابي «ثيورم» رهنماني نه‌قشه‌به‌ند
خادمي شاهي جيهانم، هم چنينم ئاستانم
گهر قه‌بولکت دهرگه‌شانم، نورهديني نه‌قشه‌به‌ند.

(*) ئەف هـلـبـسـتا بـنـافـي نه‌قشه‌به‌ند ل روژناما (هاوکاري) ژماره (۷۵۴) روژا پينشه‌مبيي د
۱۹۸۴/۹/۲۰ سـيـدا سـهـگـفـان يوسفي به‌لافکريه، و دده‌ما چاپکړنا في ديوانيدا سـيـدا سـهـگـفـان
يوسفي ل هـولـپـري ئەف هـلـبـسـتـه پيشکيشي من کر لي هـنـهک ريژين هـلـبـسـتي ژي که‌تـيوون،
له‌ورا مه‌ژي بوي ئاوايي چاپکړ. ئەف هـلـبـسـت ژ بهر ده‌ستفيسا مه‌لا خـه‌لـيـلـي چه‌لکي ل بامه‌رنـي
بدهستي محمەد ئەمين قاسم شـيخ يوسفي به‌ري هـفـتي سالان د ۱۳۵۶ هـاتـيه نفيسين.

حرف الميم (پيتا م)

من دی ژ غه فلهت

من دی ژ غه فلهت هاته من، دهستهک هلینا نهز برم
دانا مه سهر چهرخهک سفقک، چهرخی ژ خو بی هوش کرم
هر سهعت و گاف و روژ و شفق، گوړ گوړ ژ وی چهرخی د چت
ئاخر ژ وی چهرخی گران، دهنگی ئهقی ژترسا مرم
میترهک ل سهر چهرخی هبو، مسکین د دا بهرکیتر برا
جانی مه دا بهر نشته را، هم کیتر برا کهرکه کرم

خادم ل نک میری مهن، هفتا و هشتا زیده نه
هندي هلاتم نهز برم، گرتم ل نک حاضر کرم

حاضر کرم وی ساعه تی، هسپارته من کارهک مهن
من قهده نه بو تاقهت بوی کاری د ژ ناصه برم

هم جوت ل من هسپار تبو، پتخاس ل سهر شوکا برم
گیتر ل سهر شوکا به لی، صبری ل سهر قهده ناگرم

تا ژان و ضه ربا خون ژ من، راحت نه دا من ییک دهمی
تشیبه یی چرخا دائیری، دهرکر ژ بهر راحت نه بوم (*)

تهنیمه ئافی نادی، برسییمه زادی نادی
زیده ژ بهر وی زهمه تی، ئه پهنکی من کهرکه کرم

گیره ل سهر شوکا بمه کر، من هردو پی لی بون سقهت
ظه ربهک ل من دا وی دهمی، (این در قفا) نهز ناظم

من گو رهم قه من بیه، ئینصاف و رهمهت ئه ی رهقیب
وی گو رهم مه را نییه، نهز ژبه ری دل هشکترم

به حرا ژ بهر ئاشی سفقک، جاری دگه را و نه گه ها
گرداب و پیلا دامه بهر، مهوجا ژ بو بهرری برم

وهقتی ب سهد حيله و حه وال، ژی چومه دهر من دل نه دا (۱)

خو ئیشهک د من کر سهدا، دهخسی ژ دهنگی نرنیم (۲)

ئاخر نزانم دی چکم، دهری مونا فو دکت (۳)

دهری به لایئ نه وهلم، به لکی وه تی دا ئاخرم (۴)

بارهک ل من وی بارکری، سی سهد هزار قینتار هه نه

قهده نهو رهقیب نابیه ته خو، نهز قهده نه شیمی هلگرم

نوری مرادا خو دکت، حاضر د وهقتی فورصه تی

گافا رهقیب عاجز دی، نهز وی دهمی ئی قادرم (**)

د دهست خه تهک دن دا ئهف ریژه ب ئاواپه کی دن هاتیون نفیسین.

(*) (راحت نه دا من ییک دهمی، تشبیهی چرخا دائیرم)

(**) (وهختی رهقیبم عاجزه، نهز وی دهمی ئی قادرم)

(۱) (۲) (۳) (۴): ئهف چار ریژین هله بهستی د دهست خه تا شیخ ممدوحی بریفکانی دا تونه بون، مه

د دهست نفیسهک دن دا دیتی و لفر چاپکریه. (زاهد بریفکانی)

نشتهر: چه قویکی زور نیژ و باریک، جوره کی خه نه ریته.

گرداب: گهرینوک، خولانه وهی ناو.

کهرکه: تیکه تیکه، پارچه پارچه.

دهر: دنیا.

سپارته من: سپاردی به من، دای به من، سپاردن.

قینتار: ئاواپه کی کیشانی به ۱۰۰ رتله.

شوکه: چوک.

(این در قفا): ئه مه له پشت وه.

چرخا دائیر: چهرخی گهروک، چهرخی گهردان که ده گه ری.

ناظر: چاوم لئی، چافی من لئی.

خوداوهندا

خوداوهندا ب سیرا حوکم، حاء میم

خوداوهندا بلوطف، حرف طاء یاء میم

بکی نوری و نونا مونا حه زف ژی (*)

وهکی ذهنونی هم دهر دائیری میم.

(*) ئهف ریژه دبیه په یفا (وری): من بسوژه، بم سوتینه.

خوداوهند: خدا، خودی، خوهدي مهن.
 حاء ميم: ئاماژه به سورتهکا قورئانا پيرۆز.
 طاء: (طه) يهک ژ ناځين موحهمه پيغهمبره ~
 ميم: موحهمه پيغهمبره ~
 ذهنون: پيغهمبر ذهنونه.
 دائيري ميم: دهمی ماسيهکه (دهقي حوتی) کو پيغهمبر يونس داعيرت.

حرف النون (پيتا ن) مرادا قهلبی

دي مرادا قهلبی سوژی، فی دهمی حاصل کتن
 هيممهتا باخوی تناسی، عارفی واصل کتن
 نهوول و ناخبر زهر، مایه دلدا هاته پیش
 وهک مه تافی مهقسهدي، کو کهوازی کامل کتن
 قوطب و غوث و شاه و مهردان، عارفی هر ئوممهتی
 هر مهدي فی لحظهیی، وی دهر ههيفی داخل کتن
 کاف هاء یاء عهین صاد (کهيعص)، نهی واحدی یهکتا بده
 حيفظی حاء ميم هر ژ من، دي لهژهبی زائیل کتن
 ئسمی نهعظم هر تویی، نهللاهی نهی نهللاهی نهی
 سهرمهدي قوددوس دي جهرحان، ل دل خوش هل کتن
 نهی کهسی کهس نینه ژي پرست مرادی يیک دهمی
 دل بوئی نوطقاته، دي نوطقا خو وهک زهنگل کتن
 دهست و پایي دژمنی، غم دهر ب دهستی حهق پرست
 بی سهر و پا و دل و جان و مل و چنگل کتن
 هر ب پایي حهق چتن، نهوقهت نزانت کیقه چوو
 عهنفهري مهحبوبی دل، دي وه ژ پایي شل کتن

شبههتی خهركوشي گوئی، هر د کونجا عوزلهتی
 دلبره ههقذل مووافق، هادری دي سل کتن
 سینی بسملااه رحیمی رحمهتی حایی هليم
 سینهیی پري غم ب دیداری جھ و مهنزل کتن
 خاسمه حينا شاهدهک، حاظر ببت جهنیهیی
 مهظهري حوسنا جهلا، قهضضا سییه سیلسیل کتن
 دي قهسهم کم نهز به نون و پهس به لهوح و هم قهلهم
 ههرجیا نوری بخوازیت، هادری حاصل کتن.

فهرهنگوک:

پرست: پرستن، ستایشکردن، خوش ویستن، براوپیون.
 خهركوش: کفریشک، کهرویشک.
 پهس: پشترا، دواپی.

حرف الهاء (پيتا ه) دلو رابه

دلورابه بکه کاری، بشو دهستال مهرداری(*)
 مهکه کسلانو فی جاری، دهست هلینه بکه ئسیاره
 بکه ئختیار ل دنیاپی، وهکی ئادهم و حهواپی
 یهقین توژ دچییه فهناپی، ل پاش دبی شهرموزاره
 ل پاش دکی گهلهک شهرمه، مرن حهقچه دپته سهرمه
 نهفرو بازاراته گهرمه، بهس بکه بهیع و بازاره
 بهس بکه بهیعان و شیرا، توتهرک بکه مال و کورا
 وهکی مهردی صاحب سهرا، وهکی ئالی دختیاره
 وهکی ئالان و نهصحابا، توکیم بکه خورد و خابا
 بهس بکه ذوق و شهراپا، گوھ مهده نهفسا کهففاره

نهفسی تویی بئ کار کری، پر سوچ و گوننه هکار کری
ژ مهولای شهرموزار کری، گهلهک عهیبه گهلهک عاره

گهلهک عهیبه تو هرهوکی، هه مو شولا بدلئ خوکی
تو دئ خولی بسه رئ خوکی، ئەف چ کهسبه ئەف چ کاره

ئەف چ کهسبه ته هلگرتی، حوببا دنیا یئ تو گرتی
جه معه دکی کرت و پرتی، ژ ئەنواعی د ئەمواله

جه معا مالی نه فعه نینه، توقه نچ بزانه بیه قینه
خیلاف و شک قه د تئ نینه، ب قه ولی ئەهلئ ئەپاره

ب قه ول نه بی و ئیماما، ذکرئ خودئ صوبح و شاما
لازمه لسه خاص و عامما، ب کیتاب و ب گوفتاره

دلو بوچی تو نزانئ، نه فسا شریکا شهیطانی
هم نه یاره لگهل خودانی، وهکی گورگان و ههفتیاره

وهکی گورگی ل ناڤ بهر خا، وهکی تهیرئ ل سهر فهر خا
دائم دکت دهور و چهرخا، شهف و پروژا مهه و ساله

شهف و پروژا تو غافل بی، ل سهر فعلا د باطل بی
ب دوری پیرئ کامل بی، ب چهند سالایی پاش ماره

تویی پروینی چ سهودایی، طالبئ مالی دنیا یی
تارکئ ئەمرئ خودایی، ئەی پورهشی گوننه هکاره

ئە پورهشی بئ هه دگهلهک، وهک عهبدئ بئ نان و نه مهک
بو وی فکر هایئ دلهک، عمر ته چوو ب خساره

عمر ته چوو توبه نه کر، ته پئ زانی عه مهل نه کر
قه د ژگوننه ها ته بهس نه کر، ته نه فکره، ته نه واره

تو دئ کهنگی که یو عه مهل، تو بهس بکه طولئه مهل
که هشته ته مرن و ئەجهل، تو دئ کهنگی که یو کاره

تو دئ کهنگی که یو کاری، دائم بکی گری و زاری
مهکانئ ته قه برئ تارئ، ته نه بانگه، نه هه واره

ته چ بانگ و هه وار نینه، دائم دکی گری و شینه
مهدهد یانه بی نورینه، ل بهر ته بانگ و هه واره.

(*) ئەف ههلبهستا رابوری یاکو سه رئ وئ ب (دلو رابه بکه کاره) دهست پئ دکه، مه وهک ئورژینالا
دهست خهتا شیخ مهمدوحی بریفکانی بوی ئاوا یی مه چاپکر.
لئ عینی قئ ههلبهستی مه د دهست خهتا ک دن دا بقئ ئاوا یی کو دهیت دیتیه، مه پیتقی دیت کو ئەم
وئ ژئ دانینه بهر چاڤئ خوندهقانان. (زاهد بریفکانی)

فهرهنگوک:

ئال: طائفه.

خورد: خواردن.

خاب: خوتن، نفستن، نوشتن، رازان.

سهودا: خهریکی چیت، معامله.

دلو رابه

دلو رابه بکه کاره، دهستا بشو ل مالداره
نهکه کهسلانو ییکجاره، دهست هلینه بکه ئختیاره

بکه ئیختیارئ ل دونیایئ، وهکو ئادهم و ههوا یئ
یهقین توژ چیهه فهنا یئ، لهو پاش دبی شهرمزاره

لهو پاش دکه یی گهلهک شه رمه، مرن حه ققه تیتته سه رمه
ئەفرو بازاراته گهرمه، تو بهس بکه بهیع و بازاره

تو بهس بکه بهیع و شیرا، تو ته رک بکه مال و کور
وهکی مهردئ صاحب سهرا، وهکی ئالان و ئەخیاره

وهکی ئالان و ئەصحابا، تو ته رک بکه خورد و خابا
بهس بکه ن زهوقا شه رابا، گو ه نه دن نه فسا که فقاره

بېژنه فسقې تو راوهسته، نه خو قهوی یا سهرمهسته
ل بو حیلان یا سهرمهسته، نه کافره سهیا هاره
نه فسقې توی هیلاک بری، پر سیچ و گوننه هکارکری
ل مهولای شهرمزارکری، گهلهک شهرمه گهلهک عاره
گهلهک شهرمه تو هر هوکهی، ههمی شولا بدلې خوکهی
دی تو ناخی بصرې خوکهی، نهف چ کهسبه نهف چ کاره
نهف چ کهسبه ته هلگرتی، فیانا دنیاى تو گرتی
جهمع دکی کرت و پرتی، بهسه عمرې ته ئیقفاره
جهمع مالی فایده نینه، تو قنچ بزانه بیهقینه
قهت خیلاف و شک تی نینه، ب قهولې نههلې نهپراه
بقهولې نهبیی ئیمامه، ذکرې خودې صوبح و شامه
لازمه لسهر خاص و عامه، ب کیتاب و ب گوشتاره
دلو گهرتو نهفی ذاکر، ب ئیذایی نهبی صابر
ل پیش مهولایی دبی خاسر، جهزایی ته ئاگر و ناره
دلو بوچی وئ نزانى، نهفسا شهريکا شهيتانى
نهيارى دگهل ئینسانى، ههروهکی گورگ و هفتيواره
وهکی گورگى ل ناف بهرخا، وهکی تهيرى ل سهر فهرخا
دائم دکت دهور و چهرخا، شهف و روژ و مهه و ساله
شهف و روژا د غافل بو، ل سهر فعلی د باطل بو
ب دورى شېخی کامل بو، ب چهند سالی دههژماره
تویی دینی بی سهودایی، طالبی مالی دونیایی
تارکى نهمرى مهولایی، روسیيا و گوناهاکاره
گوناهکاری بی ههدهکهک، عهدهکی بی نان و نهمهک
بوته خراب گهریا فهلهک، عمرى تهچوو ب خساره

عمرى تهچوو توبه نهکر، ل دونیایی ته بهس نهکر
ته بهس زانی و عهمل نهکر، هتا کهنگی هشیاره
هتا کهنگی نهی بهدعهمل، تهی کره (طول الأمل)
غهشته ته مرن و نهجهل، تودی کهنگی کهیه کاره
تودی کهنگی کهیه عیبرهت، بلا بهسبت بهیع و شیرهت
ته نه کهسبه ته نه غیرهت، ته نه عهده نه قهواره
تو گوهر بگره فی کوتنی، ژبیر نهکهی قهبری و مرنى
دائم هر قورئان خاندنی، بو قلوبا خوش صهفاره
... چی... ذکرى... ژ بو نههلې موسلمانانه
ژهنگی دبت ژ قهلبانه، ب قهولې نههلې نهپراه
ب قهولې نهلاهوههده، فایده نادت مال و وهله
تو تهرك بکه بوخل و هسد، بزانه نهو چ خساره
دلو بوچی ناکهی کارى، دائم بکهی گری و زارى
مهکانى ته قهبرى تارى، ته نه بانگه و نه هواره
ته چ بانگ و ههوار نینه، مهکانى ته زیرزهمیننه
مهدهد یانهبی نورینه، مهبر ته بانگ و هواره
مهدهد یا نهبالقاسم، تویی سولتان تویی حاکم
نهزى عاصی تهمنناکم، توی شهفیعى گونهکاران
مهدهد یا غهوشی گیلانی، توشههبازی و سولت انی
تو بحالی مه عاصیان زانی، دهر ومختى تهنگ و دژواره.

نهي مالکي هەر عالمي(*)

نهي مالکي هەر عالمي، دنيا ههمي مولکي تهيه
 يیکسەر هلینه ژځي غهمي، لوطفات هەر کافي مهيه(۱)
 نهووهل تویی دئ هەر ههبي، کهس نینه تهشبيهي تهبي
 یارب تو غهف فاري مهبي، هيقي ل دهرگاهي تهيه
 دئ هەر ههبي نه دئ مرین، دنيا و عهرشي مهرمهرین
 ملياکهت و مولکي بهرین، وان ترس و لهرز و سوجدهيه
 ذکرې خودې تهسبيح د دهف، چ خوش دچون نهف روژ و شهف
 ژ ههيههتا باخي (باخوي) بخهف، حالي ل وان نهف پهنگيه
 مهوجي د بهحرا قولزهمي، جوشا ل نارې جهههمي
 قهت نینه راحهت يیک دهمي، بي راحهت و بي سهکنيه
 ژملياکهت و پيغه مبهران، گه دا و مير و سهروهران
 نهو پادشاهي مههتهران، مرن و فهنا فيرا ههيه
 في لهوله بي فيکرا برن، نهو مولتهقاي قهبري کرن
 ما نهو نزانن دئ مرن، مولکي دنې بي فايديه
 پيغه مبهران نهو زانييه، وا ژدل خودې خو ناسيه
 عشقا دنې فيرا نيه، دل باشه مال و شه معيه
 داپيره قوړا هو چهپه ل، دنيا نهو خوار ب زغه ل
 گو نابيت نهف پهنگه مهتل، هلنه گرن نهو قهحپهيه
 نهو قهحپهيه تهلبيسه نهو، خواره خهسيسه پيسه نهو
 حهيفه کو بي ناموسه نهو، نه ژبابه تي پهنگي مهيه
 نهو چون و وان حالهک ههبو، ئيمان و طاعهت زیدهبو
 وان بهر ل دهرگاهي تهبو، حوسن و عمه ل وان بو تهيه

هندي کو وان خدمهت دکر، روژ و شهفا طاعهت دکر
 شوکرانه يي نيعمهت دکر، ژيرا کهرامهت شه هديه
 ژيرا نه عيم و جهننه تن، ئيحسان و لوطف و مننه تن
 ئاساني نهو بي زحمه تن، هەر يیک ل دنيا شه هنيه
 باخي (باخوي) کرن صاحب کهرم، روسپي هه موو پر موخته رم
 رويي زهمين باغي ئيرهم، ژيرا خهلات و بههرهيه
 ژي هلنه گرتن له زده تهک، ژي چوونه دهر چوست و چه لهک
 بهختي مه في دهر ري گه لهک، جهور و جهفا تييرا ههيه
 نه ماخري دورينه لهو، باخي (باخوي) ل مه گرتن جه لهو
 نه فسي دمه هه سپي ته لهو، کيم بو ژ بو وان توشييه
 نه ماينه هيري دئ چبيت، يان دئ گراني هەر هه بيت
 بهلکو ژ بهر فعلا مه بيت، رزق و طه عام قه تلازييه
 يارب تو چيکه ي حاکما، دا نهو فهنا کهن ظالما
 توبي بده ي مه عالما، دا چي ببن پي عامييه
 عامي کو نهو ري دبه رزنه، نهف حاکمي ته شه هزاده نه
 جهور و جهفا فيرا هه نه، نهف کولبه لهو ژي چي بييه
 کولب و گراني زيده بو، رزقي يه تيمان به رزه بو
 شين و گري بي فايدو بو، من گوت قيامهت رابييه
 هند دگرتن کو و دهشت، رابو ژ ناف سهيران و کهشت
 ناني جه هي لوان بو به ههشت، لاکيننه دنيا گرتييه
 نهف پهنگه بو موصل زهمين، ههم قه لعه و زاخو چنين
 ئاکره و عومادي چهند دچين، سي سال ته مام هو پهنگي
 کوليي زهر و کوليي به لهک، ئقليمي داگرتن گه لهک
 فاژي ل مه گه ریا فه لهک، کي نهف گراني ديتييه

کهنم و جهه ځو بهرزهکر، پر دهوله تان هیممهت نه کر
 عمبار و دهخلی ځو څه کر، لاکین چ ټینصافهک نییه
 خومسا جهه ځو دهه روبا، دهوله تییان تی کر تهاه
 نه دگوفه قیرا مه رحه با، قه حطی دلې وان گرتییه
 هه رچی کو دهوله تمهنده ټو، ده رکې دلی شهش بهنده ټو
 دونه ل نک گوځهنده ټو، ټاخره ت ژ بیروان چوییه
 نه دهاته بیر فکرا فه قیر، مسکین و به دحال و ټه سیر
 قه د پوځه کی نه تهاته بیر، ده ورې مه هو رابورییه
 ده ورې مه و ځی زحمه تی، که فتنه به حرا محنه تی
 پاشی نزان چ بسه مه تی، چیکم هه می ځو کمې ته یه
 چیکم خودا ځو کمې ځو کر، به ره که ت ژعه ردی بهرزه کر
 بی ره حمیې ټف پهنه کر، جومله لنک مه چټبییه
 هندي مه بی ټینصاف کرن، ظولم و تهعه دا زهف کرن
 شولین د بهد پټش چاف کرن، فکرا مه قه لبې تارییه
 فکرا مه دل رهش بو گه لهک، هه ردو له شاهد بو مه لهک
 فریاد ژ وان چونه فه لهک، مه شقی ژ وان به دنامییه
 به دنامییه خه طې ره شه، کارې مه ظولم و قه رقه شه
 حالې لوان پر ناخوشه، کاغه ز قه وی رهش تارییه
 ټاخر زه مان هو پهنه دچیت، قنچ دویدا لنک دچیت
 پوړ میحنه ت و دل تهنگ دچیت، له ورا کو هه مه سه رکینییه
 دور بو ژ من ده ورې ره سول، کاشو نه ما دابټه هول
 دینی مونه ووهر بو مه لول، پاکان جهه ځو زانییه
 هندي کو پاک و صالحن، راست و ټه مین و ناصحن
 ټو ځی زه مانی دبې روحن، پهنه کی ځومولې گرتییه

بی قه در و قیمه ت مانه ټو، دنیا ژ بو زیندانه ټو
 خه لوه ت مه کانی وانه ټو، مصر و عیراق و شامییه
 ټه بدال و قوطب خه لوه کی شه، عهیشې لوان پر ناخوشه
 ده ورې به لا به ختی ره شه، به حرا به لا تی که فتنییه
 ټم که فتنه به حرا دنې، نائیته بهر ټاخره فتنې
 هه ر یهک بخو مایه بتنې، بی گف توگو و بی رویه
 ما ټم نزان دنې وهبت، شولا گونه ه ژپهنه کی مه بت
 که ربا خودې ژې لپش مه بت، ټف کولبه هیژ کیماهییه
 کولب و گرانی قه تل و شه ر، داگرتینه ژې به حر و بهر
 کرمانج و ترکا سه رب سه ر، جهه ور و جهه فا تیرا بویه
 باران و رهحما خالقی، کی مبو ژ فسقا فاسقی
 زاد و زه وادی رازقی، کی یم کی یم ژ بو نازل بویه
 ټز له و دبېژم قیصه یې، ټینسان و خه لقی مه که یې
 خوار ټینه ټه هلی جاده یې، دنیا هه می هوسانییه
 هوسانی رابوری جیهان، به غداد جهه قوطبې زه مان
 هه مه مه سکه نې پیغه مبه ران، ټو موصلا نورانییه
 ټف شام و عورفا و حه له ب، ټف روم و ټف ترک و عه رب
 ترکا نه کوتی ماسه به ب، فعلا ته بو ظاهر بویه
 ته شبیهی قه ومې لوطی مان، نائیته گوتن ژظالمان
 بی هه د کرن یاره ب ټه مان، ټو شه هوه تا شه پطانییه.

(۱) ددهست خه تا موچه مه د سه لیمی چهلکی دا ټف هه ردو ریژ بقی ناوایی بون:
 (یا ټیلاهی عالمې دنیا هه می مولکې ته یه
 ییکسه ر هلین ځی غه می لوطفا ته هه ر کافی مه یه)

باغ: باغ.
 جوش: که لاندن، کولاندن.
 که دا: ده ریوزه، ده روزی، فه قیر، سوال که ر، پره خواز.

سهرور: ريژدار.

مههتر: مهزن، گهوره، ريژدار.

با شه مال: باي شه مال.

شه معه: مومك، شه مال، موم.

داپيرا قوي: مهبست (دونيا) يه.

چه پهل: پيس، ناپاك.

تهلپيس: تشتين نه راست دچارچوفا راست نيشاندې، شتي نا راست له قالبی راست پيشاندان.

قه حبه: ئوپوسپی، سوزانی.

رويی زهمين: سهرزهوی.

باغی ئيرهم: باغی بههشت.

چوست و چه لهك: گورج و گول، چه لهنگ، ئازا، زيرهك.

چه ور و جفا: ستم، زورداري، بي وفایي، خه و خهفت.

چلهو: خو پيشاندان، خو دهرخستن.

قه تلازی: گرانی، قات و قری، خه لا. (كولب): خه لا، گرانی.

شه هزاده: شازاده.

كوه: چيا، شاخ، كيو.

نقلیم: هریم.

ته باه: تياچون، نه مان.

قه حط: قات و قری.

دهولت مهند: دهوله مهند، زهنگين.

به حال: حال خراب.

جومه: به دهسه، به کومهل.

فرياد: هاوار و گازي، داد و بي داد. (مهشقی): راهپنان.

به نامی: به ناوی، خرابی.

مهلول: مات، مهليل، خه مبار.

خومول: بي هيز، حامل.

خه لوهكيش: كه سيك كه نه چپته خه لوهت خانه و لهته نيایي نه زی.

گفتوگو: وتوويز، راز و نیاز. (قه تل): كوشتن.

ماسه بهب: هوی چپيه، چپيه سه بهب.

ئهلای موصل

هرچی كو ئهلای موصلن، ئهر عالمن ئهر جاهلن

بحيله و حه والا تكاملن، ميزان و بهيعی كه يلیيه

كه يلا خودی بشه رعی شه ریف، ته دفيق كرن بی حد خه فیف

فرياد ژ كرمانجی ضه عيف، ياره ب چ شه هرهك ظولييه

مسكين رهزی خو چی دكت، قوتی عه يال په يدادكت

باری كه ری خو باردكت، هاژوته ری پر ته حلييه

ئهر فيقييه ئهر توتنه، هندی ب دهستی كه فتنه

كرمانج دبیت بهسی منه، قوتی بچوكان كافيه

زادی عه يالی كاردكت، باری كه ری خو باردكت

قه صدا جهی بازار دكت، موصل كو مه قصودا وييه

حينا گه ها شه هری مه زن، به قال ئه ویت شاشك مه زن

قه ومی دروغ ئه ف حيله زن، شولا ئه وان تهلبيسييه

وهقتی سحاری پوژ كه هات، نازل كرن سوقی كوهات

پهيدا كرن تیدا جقات، گوتی وهرنی كرمانجيه

چنگال كو ها فپته جهال، كیشا ب سه حيله و حه وال

تالان كرن صاحب عه يال، كرمانج نزانيت ئه ف چپيه

نيقهك دزی باری فه قير، خه وفا خودی نه دهاته بير

چوبوژ به هری زه مه رير، ئه و جه هنه ما پر پيتييه

وهقتی كو ئهلای موصلی، هورنگ جه مابون حيله لی

ئيسال بنافی مه قته لی، پر فيتنييه به دناقييه

طهريق بزائن مه غربه، شهيتان ژ بو خو صاحبه
 ئهفرو ل دنيا مه رتهبه، شههري مه زن واصل بويه
 بي حه د ژ بيك كوشتن گه لهك، شهيتان دنا ف گه ريا چه لهك
 جه مع و جه ماعه ت و مه لهك، وان چ ل باژيري نيه
 هافيته بيك توپ و تفهنگ، بي حه د دكر وان قه تل و جه نگ
 رومينه ئه و ياني فه رهنگ، سي مه ه ته مام هورهنكييه
 كوشتن گه لهك فه رزه ند و ژن، هر روزه كي چل ژي مرن
 ده ركه ل بيك ويران كرن، بي حه د هسار و خانويه
 خاني ژ بهركا موخلن، ماقوغا هورهنك موشكيلن
 فيجارا ئه هلي موصلن، وللا نه ئه و ئينسانويه
 ئه ف رهنكه بوخو كر جه ده ل، له ورا كو خه لك ي به ده مه ل
 زيه د ژ ته عريف ي مه ئه ل، فكا قيا مه ت بو نويه
 فكا خو دي وان چو ژ بير، (يه حيا به گ) سه روان بو ئه مير
 كوشتن توان ت كر نه شبير، ئه ف رهنك جه زاء به سر هاتويه
 پاشا ژ بو وان مه لكه موت، جان و دلي وان ژي دسوت
 ژيرا ده خل وه قتي فروت، شههري مه زن له و برسييه
 وي ده خل و غه له كي مكرن، عنبار ژ خورا وي برن
 له و چهن د ل كولانا مرن، غوربه ت لوي باژيرييه
 پاشا بخو به قاله لي، له و حاله كي به د حاله لي
 ئه و حاكم ي ده جاله لي، كولبي دلي وي گرتويه
 قارون صيفه ت صاحب طه مه ع، (من كل صنف اذ جمع)
 (في كل شئ ما أستمع)، ئيلا ژ خورا ئانييه
 ئه و حاكم ي قانون صيفه ت، نه بو ژ وان ده ستا فه كه ت
 دا ظالما چاك به رزه كه ت، ئه ف حيكمه تا ئيلاهييه

(هذا جزاء الظالمين يأيتها القوم الأمين)
 (هذا جزاء المذنبين)، تشتهك ب دهستي كهس نيه.

فهرهنگوك:
 بهيع: فروتن، فروشن.
 كهيل: دهستور.
 تهديق: دهستوري خوا دينه خواره وه و بو بهرجه وهندي خويان جي به جي دهكن.
 فرياد: هاوار.
 قوت: نان، خواردهمهي.
 دروغ: دره، درو.
 حيله زن: فيل باز. حيله كار.
 تهليس: فرت و فيل.
 جقات: جفين.
 جهال: جهال، گيني، گوني، گينيك.
 خه وف: ترس.
 پيتي: پيتون، زور گهرم و داخ.
 مه قتل: جهن كوشتني، شويني كوشتن.
 به دناقي: به دناوي، خرابي.
 فه رزه ند: زاروك، منال، مندا، (اولاد).
 هسار: هوش، هوشه، په رزين.
 موخل: موخل، بيژينك، بيژنك، هيلك.
 مه لكه موت: عزرائيل، (ملك الموت).
 غه له: گهنم و جو، گهنم و جه.
 غوربه ت: غريبايه تي، مات، عه زاداري.
 قارون صيفه ت: وهك قارون، گه لك ده وله مه ند، زور ده وله مه ند.
 طه مه ع: ته ماعكار.
 قانون صيفه ت: خاوه ن قانون، وهك قانون.

بهيتا کولی

ژوه باس بکم بهحسې کولی، ئەف عهسکهړئ ټيک سنسلی
 قوتکر گيا و بهلگې چولی، چ مهلکه موتی رزقييه
 تابوری بهستن شېهي روم، تهبار ل سهريپک بونه کوم
 ب شهبش مهها گرتينه روم، نهرضي خودی زوما وييه
 زوما وييه کوه و جهبهل، کولی زهر و کولی دهغل
 دهغل و گيا و رهن دگهل، ههتا بهرهيدا چوييه
 پهنبو و توتن قوتکر، سهري دخو فیرابرن
 رزقانييا ژترسا مرن، دارى برى دگهل خواريه
 نهلهمدوليلاه و شوکر، ميتوا رهنى برزقي مهکر
 کولی بهشهک خوارن نهکر، بيستان و ميتوا ديميه
 گهنم و جهه و هم نيسک و نوک، ههر چ کو نوو هاتی بوجود
 ههتا رههئ خارن سفک، دهخلى گههشتى مائييه
 خيقت ههتان کولی زهره، سوبحان ژ شاهي نهکبهره
 دهشت و جهبهل ټيک عهسکهړه، نهرضي خودی داگرتيه
 نهرضي خودی داگرت و هات، رابو ژ نهجدی کر خهبات
 ههتا تژی بوو ژى وهلات، زهربون زهفی و کانييه
 روبار و کانی ژى مههين، بى هه ژ خو بيزار کرين
 نهم قهه نزانن کيقهچين، ئەف ئينتيقاما بارييه
 ههتا کو خهرزى خو کرن، جوت جوت و کت کت ژى مرن
 هادر د نهرضي دا برن، کلکی دخو بى ههستيه
 نهرضي قههوى وهک ئاسنى، کلکا ژ رهنکى گاسنى
 روژ هات و دهخلى خو چنى، نيزيکی وهقتى خهرزييه
 رابو وهکی مييشا رهشه، پاشى دوو روژا يى بهشه
 سى روژا نهو غارهت گهشه، پى پيى ماکی جويى به

مانهندهي مييشانه نهو، سهري دخو کيشانه نهو
 ههميا ژ بهر ئيشانه نهو، دونيا ژ بهر بى كهيفيه
 گوت عهسکهړى باريمه نهن، بو عاصيان هاتيمه نهن
 وللاه ب نهمرى ويمه نهن، بهسکهن ژ دونيا داريه
 وهقتى موريد هاتی موراد، هاتينه نهم قههوى جهراد
 نههلى فهسادى يپک نهزاد، توبه بکن رحمانيه
 چل روژ و شهف بورينه لى، کولی زهرک جهميا وهلى
 ميتوا رهنى ههيفا مهلى، ته دگوت شهوات لى هاتيه
 فيقى و گيا و بهلگى دشين، بيستان و باغيت خهرهقين
 سوتينه بيستان و چنين، دا دهفعهکن فى قهومييه
 خوارن هژير و سيف و خوځ، بهلگى هناريت شهنک و شوځ
 نالى ژمه تين سهه ناه و ئوخ، کانى چنين و شينيه
 هيژ وهفته بو کولی زهرک، هات عهسکهړى کولی بهشک
 کولى بهري کيم بو لنک، سههجار نهفه هندی وييه
 وئ هات ژ شهرقى بى عهدهد، نهو عهسکهړى هوى بى مهدهد
 فرياد ژ نک شاهي نهبهد، دا نهو بهلاف کت جونديه
 دا نهو بهلاف کت عهسکهړى، هيممهت لنک پيغهمبهري
 داگرتيه کوه و بهري، دونيا ههمى سيهاوييه
 حاصل ژ بولدانى هشک، ئەف عهسکهړى کولى بهشک
 خوارن ههمى مهن و کچک، هشکار و گار و وههميه
 وئ كهفته نيخا بيدهره، خانى و کوچک و پهنجهرا
 ناچيت ب ههرپيت خهنجهرا، خوارن نفين و هرييه
 من گوت چرا هاتی کولک، ههتا ته وهرگيرا فهلهک
 سهه کس ژ ته چون دهرهلهک، لازم ژ بهر ناشوکرييه

وی گوته من لهو هاتمه، مایهک ژ وه نی عالمه
 دا قام بکت حالئ منه، ئەف ژههره‌ماره بوچییه
 گو ئەم بخوین ژههری ژههر، بونا بکاریت بئ بههر
 زهوقا لنک وی بو ژههر، ناخوش بکت ژهراوییه
 زهوقا لنک ناخوش بکت، دونیا لنک وی ره‌شبتن
 هشیار و بهس پئ هشیبتن، دونیا مه‌تاعئ بوچییه
 گو ئەم ژ بووه عیبره‌تین، بورهان و راهئ جه‌نه‌تین
 بو عاصییان پر زهمه‌تین، وا به‌رقه عوقبایئ نییه
 دارولغرورا ساحره، بهس پیره قورئ هلگره
 هلگر بخویا باکره، بوکا جوان و جندییه
 زائئ ب ژههر و سار و بار، دوربت ژ ته ئەو ژههره‌مار
 کهس تئ ئەداناکت قه‌را، بابی ژ بوته هیشتیه
 ئەف رهنګ کولی دا من جه‌واب، گو ئەم ل سهر طه‌بعئ ده‌واب
 ما تو نزانی مال خراب، ئەف عه‌سکه‌رئ مه ژبوچییه
 هندی دنئ بارئ ته‌بیت، بارئ گران دئ لسه‌رته‌بیت
 دایم دئ ئەف کارئ ته‌بیت، دئ ههر بقی حالی بییه
 کهه دئ گرانی بیت لته، غه‌مباری جانی بیت لته
 روبار و کانی بیت لته، ناخر زوها و هشیکییه
 گو ئەم هه‌می جوندئ به‌لا، گهر عاقل و شیخ و مه‌لا
 داخو نه‌کن پئ موبته‌لا، ئیمان ده‌لیلا عه‌قلییه
 عاقل دکت هزرئ د کویر، مرنئ ژ خو ناکت ژ بیر
 موسته‌غرقئ فکرا د هویر، هه‌رده‌م دگهل مه‌عبودییه
 دئ له به‌یان بت خیر و شه‌ر، نینه چو قه‌نجی جه‌زر و ضه‌ر
 تشته‌ک ژ وان نابت مه‌فه‌ر، فایدئ جیهانی فانییه

فایدئ جیهانی تیکه‌له، مه‌غشوشه لهو پئ حاصله
 باظوله‌تا نورا دله، لهو دل ژ وئ بئ هی‌فییه
 ئەز دئ چلیکم له‌ذه‌تئ، ئەز قه‌هنج دبینم ژههره‌تئ
 دا ژئ جوداکم شه‌هوه‌تئ، له‌ورا کو ژه‌هرا مارییه
 ژه‌هرا دناف زائئ شرین، ئینسان گه‌له‌ک ئەم دئ مرین
 ئەم ژئ ئەوئ قه‌ت ناره‌قین، لاکین ژ نوپئ زانییه
 پئ زانییه مه‌سمومه ئەو، چبکم نه‌یا مه‌علومه ئەو
 ئەف له‌ذه‌تا مه‌شئومه ئەو، ئەمما به‌لئ دوماهییه
 غافل نزانیتن خه‌به‌ر، هه‌تا کو نازل بتن قه‌به‌ر
 په‌رده ژ به‌ر چا‌فا قه‌که‌ر، حیلئ دنئ ظاهر بویه
 ئەز دئ چکم حالی ل من، هه‌وار ژ من ظاهر بتن
 کهس پئ نزانن مئیر و ژن، من چ ب سه‌ردا هاتییه
 ئەز دئ چکه‌م قئ وه‌حده‌تئ، قه‌به‌رئ گران و ظوله‌تئ
 دیسا ژ به‌ر قئ زهمه‌تئ، گورزیت گران و قه‌به‌رییه
 شکلی عه‌بوسانی د ره‌ش، چه‌شمئ د شین و پر د گه‌ش
 نازل ل سهر قه‌به‌رئ مه‌خوش، هاتن ب ئەمرئ په‌بییه
 دئ کن ژ من پسیره‌کی، ههر صوبح و ههر ئی‌فارەکی
 دئ هینه سه‌رم‌ن جاره‌کی، هه‌تا ته‌مام بت هه‌فتییه
 پرسئ ژ ئیمانی دکه‌ن، گه‌ه گه‌ه ژ میزانی دکه‌ن
 دیسا ژ قورئانی دکه‌ن، داکفش بتن لی قنجییه
 ئەی غافلئ بسیارئ مه‌ست، حینا ژ دونیایئ قه‌ره‌ست
 دینئ مونه‌وهر چو ژ ده‌ست، ئیرو مه‌قام ده‌رقه‌به‌رییه
 ئەو مه‌نزلا هونا بکار، پر تئ هه‌نه دوپشک و مار
 ئەم دئ دقه‌به‌ری دا که‌ین قه‌رار، هه‌تا کو بیتن یادییه

خوږيا كهسې راست و دوست، شبهه‌تی بوکې لې نفست
 كهس نينه هشیار كت ب دهست، ئیلا كو خوشتقیی وږیه
 ژئو باش دو مه‌نزل دی هه‌نه، ئو ه‌ردو مه‌لجایی مه‌نه
 دارولنه‌عیمی دژږنه، دژ و به‌حشتا باقییه

هیڅی دكم ئەز بې مه‌فه‌ر، ئو جه‌ننه‌تا شیرین نه‌ظه‌ر
 فه‌رمان ژ باری بېته‌ سه‌ر، بېژیت مه‌کانی (نوریه)

(نوری) ژ ته هیڅی دکت، قه‌صدا دلی صافی دکت
 جه‌ جه‌ننه‌تا باقی دکت، چنکی که‌رم کارې وه‌یه

وللا ه‌ مه‌ پر عصیان کرن، ظاهر هنک په‌نه‌ان کرن
 هیڅی ژ ره‌ماني کرن، ره‌مې بدت فی عه‌بدیه
 لوطفې و ره‌م و نه‌صره‌تې، حیفظې و باغې جه‌ننه‌تې
 دورکت ژ مه‌ نه‌فسانه‌تې، کافی مه‌ حیفظا کافییه

یارېب په‌ناهي من تویی، ه‌م می‌ر و شاهې من تویی
 ه‌م شه‌ره‌زایی من تویی، ژمه‌ دوربیت شه‌یتانییه

هیڅی ژ مه‌ولایې صه‌مه‌د، عه‌بدې فه‌قیرې بې مه‌ده‌د
 داخل بکی دارې ئه‌به‌د، جه‌ننه‌ت مه‌قامې ئه‌ولیه

سې سه‌د هزار ه‌م بې حیساب، بې حه‌د سه‌لام و ه‌م ته‌واب
 ژمن دا حه‌تا یه‌ومه‌لیئاب، به‌ر موصطه‌فا و ه‌فه‌رییه

بې حه‌د صه‌لات و ه‌م سه‌لام، ژمن دا حه‌تا یه‌ومه‌له‌قام
 به‌ر ئه‌حمه‌د و قه‌ومې کیرام، ئه‌صحاب و ئال و قه‌ومییه

هندي ه‌به‌ت دونیا ده‌وام، بې حه‌د صه‌لات، بې حه‌د سه‌لام
 به‌ر ذاتې طاها و ئیمام، ه‌ر چار ئه‌مینیت دینییه

ئو قیصه‌ من ژي له‌و د ر، دا ه‌ر كه‌سې صاحب فکر
 باخوی فه‌بیریت به‌ شوکر، ه‌ر ئو موسته‌حه‌ق شوکرییه

دا خوار ل قې جادی نه‌چن، چه‌ندی ل دونیایی ه‌بن
 داکو سه‌لیم تې بمرن، بې فیتنه‌ و صافی ژتییه
 (نوری) به‌یان کر مه‌سئله‌، ده‌ر هیجرا نه‌بی کامله
 ئه‌لف و دووسه‌د و ه‌م چله‌، به‌لکی دووسال وی بوریه(۲)

تاریخ بزائن مه‌غریبه‌، ئو ساله‌ قه‌حط و مه‌هریه(۳)
 دنیا نه‌ ه‌ر یټک مه‌رتبه‌، ه‌ر ساله‌کې کارې دییه.

*۱ خوه‌نده‌قانی هېژا ئو ه‌له‌به‌ستا بناقي (ئو مالکې ه‌ر عالمې) ه‌تا داویا قې رېژي (تاریخ
 بزائن مه‌غریبه‌ ئو ساله‌ قه‌حط و مه‌هریه) یه‌ک ه‌له‌به‌سته‌، ژ بو زانینا وې تاریخا کو شیخ
 نوره‌دینې بریفکاني لداویا ه‌له‌به‌ستی نفیسی دچې سه‌رده‌مې دا ئو داستانه‌ چې بویه.
 مه‌ ژیک فه‌قه‌تاندینه‌ ژبه‌رکو ده‌مه‌کې به‌حسا خه‌لکې موصلې دکه‌، و ده‌مه‌ک دن به‌حسا کولې دکه‌ لې
 بخوه‌ ئو ه‌له‌به‌ست ته‌فی یه‌که‌، ه‌م د ده‌ست خه‌تا شیخ مه‌مدوحې بریفکاني، و ه‌م د ده‌ست
 خه‌تین دن دا ژي. و بمن وه‌ره‌ کو ئو ه‌له‌به‌سته‌یه‌ کو شیخ مه‌مدوحې دناف به‌ره‌میتین شیخ
 نوره‌دینې بریفکاني نفیسی بناقي (ذخره‌ السالکین)، تېدا کوتیه‌ ژمارین رېژین ه‌له‌به‌ستی ۴۰۹
 رېژن، لې لقې ده‌رې ۲۶۴ رېژن یټن کو گه‌هشتینه‌ ده‌ستین مه‌. (زاهد بریفکاني)
 (۱) شیخ مه‌مدوحې بریفکاني له‌مه‌به‌ر قې رېژي ئو تاریخه‌ نفیساندیه‌ ۱۲۴۲هـ.
 (۲) شیخ مه‌مدوحې ل ه‌مه‌به‌ر قې رېژي ژي ئو جه‌دوله‌ چټکریه‌، کو لگور ه‌ژمارا ئه‌بجه‌دی دکه‌:
 میم غه‌ین راء باء
 ۴۰+۱۰۰۰+۲۰۰+۲ = ۱۲۴۲ هجری، سالا شیخ نوره‌دینې بریفکاني ئو ه‌له‌به‌سته‌ فه‌هاندې.

سنسلی: په‌یتا په‌یتا، رېژ لدوی رېژ، (متسلسل)، په‌ی ه‌ف، لدو ه‌ف.
 مه‌لکه‌موت: عزرائیل، (ملک الموت).
 تابور: ستون، تیم، مه‌فه‌زه. (ته‌بار): خیل، کو.
 کوه‌ و جه‌یل: چیا و شاخ و کټو.
 دیمی: پټویستی به‌ ئو نییه‌.
 شاهې ئه‌کبه‌ر: خوه‌دې مه‌زن، حاکمې مه‌زن، خوی گه‌وره‌. (نه‌جد): دار و ده‌رون، ده‌شتی بې.
 مه‌هین: ئامیان.
 ئینتیقام: تول فه‌کرن، توله‌.
 خه‌رز: کټلاندن.
 هادر: دکاقي ده‌، بیکسه‌ر، له‌نه‌کاو.
 کلک: دوچکه‌، قه‌لم.
 کاسن: ئامیري کو جوتی پې دکن.
 غاره‌ت: تالان.
 مانه‌ند: وه‌ک، وه‌کو، مینا.
 جه‌راد: کولی.
 نه‌زاد: نه‌بو، په‌یدانه‌بو، په‌یانه‌بون.

دفعه: عیلاج.
بڼی عده: بڼی هژمار، له اړه بهر، بڼی حساب، بڼی ټنډاره، بڼی ټرمار.
بڼده: ناشکرا، ناشکرا.

راه: رڼک، رڼگه.

پیره قوي: دنیا.

باکر: تازه، دهست لڼ نه دراو.

ټه اناکت: ټه نجامی نادهت، جڼ به جڼ ناکت، دروستی ناکت.

طبع: ټارهزو.

موپته لا: دوچار، توشبون.

د کویر: دکور.

د هویر: جوان، دهور.

فانی: مرن، نه مان، له ناوچون.

مهفر: رزگار، هیچیان له دهست رزگار نابڼ.

مهغشوش: عیپ دار.

مسموم: دهرمانداو کراو، دهرمان ره شانندن، دهرمان خواردکراو، (سهم: ژهر).

مشتوم: به دفر.

کور: دار ټکه که سوری خړه و بزماري پټویه بو شه پرکړدن به کارتڼ، گوپال.

چشم: چاف، چاو.

کهه گهه: جار جار، جارنا.

بسیار: گهلهک، ژور، (مهست: سرخوښ، سرخوش)، (بسیار: مهست: بڼی عقل).

فهرمان: دهستور، ټهر.

باری: خوهڼ، خوا، خودا.

پنهان: شارډنهوه، فهارتی، نهڼی.

نهفسانه: واتا لڼره (خو په رستی).

پناهڼی من: هاریکاری من، کومه کی من، یارمه تی دهری من.

شههزاده: شازاده، حاکم. (همه د): بڼی نیاز.

ټواب: چاکه.

ههقری: هاوریکانی، ټه صاحبه کانی.

ټال: مالبات.

باخوی ټه بیریت: بوخوی به بیریت، بزانت، باخوی له بیریت.

مهغریب: ټنواره.

قهحط: قات و قری، خه لا، گرانی. (مه رته به): پله.

دهرمانڼی مه (*)

یاره ب ههوار سه دجار ههوار، په روانه قهه ناگری قهه پار

ټه لاه تویی دهرمانڼی مه، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

سه دجار ههواران دڼی که می، یا ټاگه هدارڼی عاله می

دهرمان بکه ی قڼی عاله می، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

ټه له م چیه؟ موحیه ته، دهرمان صهر و سه کینه ته

ټه لاه بکه ی به قیسمه ته، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

ټه گهر که کیم عیسا بیتن، لوقمان ژ قهه برا رابتن

دهرڼی من دهرمان نابتن، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

ټه گهر که کیم لوقمانه، داوود لگهل سوله یمانه

نزانن من چ کوفانه، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

کوفانا من موحه ممه ده، لېو روژا قیامه ته

بو من بکت شه فاعه ته، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه

شه فاعه تا وی هیفیه، بهر دهرگاهڼی ټیلاهییه

بو فقه قیرڼی بریفکییه، ټه لاه تویی دهرمانڼی مه.

* ټه هه لېسه ستا شېخ نوره دینی بریفکانی د دهست خه تا شېخ ممدوحڼی بریفکانی دا تونه بو، مه د دهست خه ته ک دن دا دیتیه و لفر چاپکریه. (زاهد بریفکانی)

په روانه: په لاتینک، نمونک، په پوله، په لپه لاتینک.

بهيتا سهركه راتى(*)

قه برى بته نى چ عيبره ته
 روح كيشان چندان زحمه ته
 نه و هر وهكو قبيامه ته
 حال و نه حواله زانسته
 نه جهل كو هات دى مريته
 قبيامه ت وى له رابيه ته
 نه و وهقتى كو تپتن نه جهل
 رهنك و صوره ت دبن تيكه هل
 ليكفه دبن هيستى و وهصل
 د فهرمانه شاهى جهليل
 تپتن چل مهلهك، زووب ته عجيل
 ژبو روجا عهبدى ذليل
 دهه لسهر پيا، ده لسهر دهسته
 چ نه خوشه كى رهنك سهرمهسته
 روجى تكيشن لبن هيسته
 دهه لسهر سينگه، دهه لسهر نه زمان
 چ نه خوشه كى چهندي گران
 روجى تكيشن لبن تبالان
 هه تا ئينا جهرك و هناف
 فيك دكهفن عيرق و خيناڤ
 لى نه ماما چ رهنك و بزاڤ
 روح كو كيشا هه تا هناف
 لى پهيدا بون عيرق خيناڤ
 لى نامينن ههرك و بزاڤ

وهكى دلى وى دگفيشن
 جهرك و هناف ليت هه رشن
 فكر و خه يال ليت شهوشن
 ژ زحمه تى دل كهردبن
 روندك ژ چاڤان دهردين
 رهنك و صوره ت لى زهردين
 چ زحمه ته، چ جهفايه
 روح دگه هيه ته ملاليه
 نه و دهرده كى بى دهوايه
 نه و دهرده كى بى دهرمانه
 نه و روجا شيرين گيانه
 نه و ته قديرا يى رهمانه
 ته قديرا ماليكه لولكه
 دلى ضه عيف پورغه م دكه
 روجا وى نابت سڤكه
 نه و دهرده كى بى طه بيه به
 نه و قالبى روح قه ريه به
 نالى ژى دچن غه ريه به
 نه و قالبى روح چ سوكه
 چهنه نساخه چهنه نجوده
 دناليت هر وهكى عوده
 دناليت و چ دلگيره
 قى دكه فليت حيره حيره
 ديژيت ههوار له ئخسيه

چ عـــــــبدەكی بی ئاوازه
 نهساخهكی بی داخازه
 چاڤا دكهت سهـرئهـفرازه
 روح ژ دلی فــــــارغ بویه
 د سنگیــــدا داخل بویه
 چ زهـممهـته نهـخوش بویه
 چ ههـیبهـته چ غهـوغایه
 روح ژ دلی بوو جــــودایه
 د سنگیــــدا بو جهـمایه
 روح هلبــــوری ژدهست و ملا
 ژیرا ئینا جــــهرگ و دلا
 د سنگیــــدا روح واصل
 روح کو ژ سنگی هلبــــوری
 ژ حالــــی خو دا فکری
 هیـڅه ویڅه ئهـو حهـیری
 ههـردو چاڤان کو څهـتکهـته
 چ غهـوغایه چ ههـیبهـته
 راسته مرن قیــــیامهـته
 چ حالهکي جهـفا کــــیشه
 چ زهـممهـته بژان و ئیـشه
 صهـیـی لهـعین تــــیه پــــیشه
 چ حالهکي نهـخوش کاره
 چ بــــین تهـنگه، چ دژواره
 چ دل ســــوژده، چ بی چاره

چ بی تاقهـت حال و پاله
 خــــیر و شهـرپان تــــیه پاله
 شهـیتان تینی، ئاڤا زهـلاله
 تینه نک مهـلهکي صهـوابی
 ههـم تین مهـلهکي عهـذابــــی
 ئهـو دگهـل دیکن حــــسابــــی
 ئهـو شهـیتانی ب لهـعنهـتی
 هندی بــــینت دهـرفهـتی
 دا شــــوربهـک ئاڤی بدهـتی
 ژارو عهـبدو سهـرگهـردانو
 دژمن ههـمی لی جهـمیانو
 حهـضرهـتییه یی رهـحمانو
 شهـیتان دبیت عهـبد دی بکه
 ههـرچی دبیم تو قهـهـبولکه
 تو ئاڤی ل دهـڤی خو بکه
 ڤی د بــــیژیت ئهـلخهـناسه
 باوهـر بکه من بناسه
 دی لزهـحمهـتی بی خهـلاسه
 ههـرئ عهـبدی کهـفتیه داڤی
 دی تو څهـخو شوربهـک ئاڤی
 وی رهـحهـتبی ههـر ڤی گاڤی
 ئهـو دهـردهکي پر جهـفایه
 ئاڤی څهـخو دی بشیـفایه
 ژعــــیلهـتی د بی عهـفایه

فېـرا دبـت، قـى لهـعـينه
 ئاقـى قـهـخـو چـهـند شـرـينه
 بهـلـى ئـيـمـان بـمـن بـينه
 ئهـگـهـر ئاقـى وهرنهـگـرى
 ژ ئـيـمـانـى نـابـت بهـرى
 ژ شـهـيـتـانـى دئـ بـت بهـرى
 ئهـگـهـر تهـقـدـير بو بهـيانـه
 ئاقـى قـهـخـوت هـيـژ بـگـيانـه
 دئـ لى خـلـاس بـت ئـيـمـانـه
 ئـبـلـيـس فـيـرا هـهـقـدهـك دبـت
 رـوـح ل كـهـرـبـى رـهـنـگ رـهـنـگ دبـت
 هـنـدى كـو تـيـت بـيـن تهـنـگ دبـت
 ئهـو مـهـلهـكـيـن هـات بهـرايـى
 رـوـح كـيـشـا حـهـتا گـهـوړيـى
 دئـ هـيـلن بو دوـمـا هـيـى
 هـهـر نـاـف عـهـز اېـدا د مـيـنـت
 عـيـز زـائـيـل زوـو د لهـزـيـنـت
 رـوـحـى ژگـهـوړيـى دهر تـيـنـت
 ب فـهـر مـانـه بـى نـيـازـه
 قـالـب د مـيـنـت بـى ئـاـواـزه
 چـاـفـان دكـت سـهـر ئهـقـراـزه
 رـوـح كـو خـاـرج بو تهـقـاـفه
 راوهـسـتـا مـا ل هـهـنـدا قـه
 لى رـيـك د بـن هـهـردو چـا قـه

رـوـح ژ قـالـبـى د فـيـرـيـتـه
 رـوـح قـالـبـى هـهـر دبـيـنـيـتـه
 هـهـردو كـان قـهـوى ئـيـك و دو دقـيـتـه
 هـهـردو لـيـيـك و دوو د فـكـرـن
 د عـاـجـز ن تهـحـهـيـيـوړن
 ب حـالـى خـو د خـهـبـرن
 قـالـب دبـت يا رـوـحـايـى
 خـوـزـيا وهـكى لـسـهـر د نـيـايـى
 پـهـشـيـمـانـى بـكـيـر مـه نايـى
 هـنـدى د سـاـخـيـن نه هـشـيـا رـيـن
 وهـكى د مـرـيـن د هـشـيـا رـيـن
 پـهـشـيـمـانـيـن شـهـر مـز ا رـيـن
 ئهـو مـيـقـانـى سـهـفـهـر يـيـه
 مـال و عـهـيـال هـيـلا ئـيـيـه
 چـيـتـه مـالا قـهـدـيـمـيـيـه
 غـهـسـسـال وهـكو ئهـو تـيـتـه نـك
 جـلـكـان لـبـهـر دكـت نـاـزـك
 گـازى دكـت سـقـك سـقـك
 دبـت يا غـهـسـسـال قـهـوى خـيـره
 تو بوى كـهـى يـى خـهـبـيـره
 هـيـدى هـيـدى مـن وهـر گـيـره
 نهـكـهـى مـن زهـحـمـهـت و ژانـى
 بـرـيـنـدارم ژ ئـيـشـشـانـى
 ژبهـر عـزـز ا ئـيـل رـوـح كـيـشـانـى

دبیت یا غه سسال مهله زینه
قالب ب دهر د و برینه
کفن و چاقان لمن نه شیدینه

تو ههروهکی باب و کوران
لمن شه شیره عهیب و سرپان
شه رمی دکم ژیار و بران

وهکو کفنی دهر وار دکن
سه روچاقان سه تتار دکن
چار نه طرفان هه وار دکن

دبیت یا غه سسال بکه منه تی
چاقان نه گره قی ساعه تی
دا ب فوکرم د کولفه تی

سه فهرا من قهوی دیره
عهیالی من گهلهک هیره
داژی بخوازم دهستییره

دا ببینم قی ساعه تی
ژی بخوازم نه هیمه تی
دویره روژا قیامه تی

وهکی دانا لناف دارا
گازی دکه ته خزم و یارا
من سه فهرا لچار دیارا

نهو کو لدارا کر سواره
گازی دکهت بانگ و ههواره
کا زووکا من بین خواره

چوومه مالا ناخی و گلین
لخو فکرن یا خاسرین
عیبرهت بگرن یا غافلین

قی دنیا یی نه ز ره فاندنم
حه تا بمرنی گه هاندنم
قی دنیا یی نه ز غاراندنم

نهی عهبدی وی سهرگردانه
مال خراب و په شیماننه
چویه مالا تارستانه

چ حاله کی نه خوش کاره
چ قهبره کی دوکان ساره
تژی کرم و مشک و ماره

تژی مار و مشک و موره
چاردیواره قهوی کوره
قیامهت ژئ هیشتا دوره

گهلهک کوره گهلهک تهنگه
پر عه زابه بدهنگه دهنگه
هر نه لاله دزانت چ رهنکه

چ حاله کی بی مه فهره
دوشه کا وی تۆز و گره
بالیفنا وی هشکه بهره

ماری سه مموم هر دگه زیت
ژ هه یبه ته تی هه ردی له زیت
چو دهر نینه پی فیه ببه زیت

عهبدی سهفه ر کر ژ دئی
د قهبریدا مابو بتهئی
قیجا حالی خودیت بتهئی

چ حالهکی دوکان قهبره
بی عهملهل و زاد و دهبره
دبیت هوار من ناهیت صهبره

ب فهرمانی شاهئی عیزه
تین دوو مهلهک زور ب لهزه
د عهبریدا دچن گهزه

ئهو تین وهکی باو و هوره
لبن عهردی دکن قهره قهره
د سهرگریرن وهکی شیره

د شهکرن بی فهصاله
گورزیت ئاگر وان لباله
ژعهبدی دخوازن چهند سوئاله

خالق ئیکه هر نه مره
تین نهکیرو و هم مونکره
ژگورزیت وان دچت ئاگره

بیژه ئیمامی ته کییه؟
هم بیژه خودی ته کییه؟
پیغمبری تهژی کییه؟

بیژه کا دینی ته چییه؟
هم قیبله تا ته یا کییه؟
خویشک و برایی ته کییه؟

سؤال دکن فان ههمیانه
ل ههمو جینن و ئینسانه
لازم فهصیح بکن بهیانه

هرچی عهبدی کو صالح بت
زمان لوی دئی فهصیح بت
جوابا وی وی مهلیح بت

دبیژت (الله ربی و محمد نبی و الاسلام دینی)
(والقرآن إمامی و الکعبه قبلتی و المؤمنون إخوانی)
(والمؤمنات أخواتی) یعنی خوشک و برایت من (أهل الله)
(أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله)

فهرمان دکت پی خالقه
راستی ژعهبدی من صادقه
خوش میثاقانه ئهو لائیقه

یا مهلکین خدمهت بکن
میثاقانی من عیززهت بکن
کفنی جارار حورمهت بکن

میثاقانی من خدمهت بکن
قهبرهک فرهه ئیحسان بکن
تژی گول و رهیحان بکن

مسک و عهنبهر حوضور بکن
بیهنین دخوش بخور بکن
قهبری وی تهژی نور بکن

قهبری وی هینگ، تهزین بکن
مالا گلین، نورین بکن
کفنی سپی، پهنگین بکن

رهنگین بکن، کفنې جاران
حیفظ بکن، لمشک و ماران
فرهه بکن چار دیواران

عبدی من زور شهرموکیه
خدمهت کارې خودې خویه
نه فرو چاک کرن لسه رمله

نه فرو نه ز دې کم مننه تی
موقابلی قې خدمه تی
جهی خو بینی لجه ننه تی

قهرار دکت ئی ماله که
لقه بری وی شه کن قوله که
دا جه ننه بېینت عهده که

جه ننه تی بکن بهیانه
جهی خو بینن بچا فانه
نهو لایق خرمه تکارانه

نه ز لهو دکم قې هیامنه تی
موقابلی قې خدمه تی
حه تا روژا قیامه تی

هرکس بمرت بې توبه ته
ته حه یورت بت ژ هه یبه ته
نزانت وی چ جـواب ده ته

نهو نزانت وی چ بـیژ ته
نه زمانی وی دې شکـی ته
قه بری لوی تاری دبـی ته

هه چی عهبدی کو نه زانه
توبه نه کت ژگـونه هانه
لوی دشکـی تن نه زمـانه

نهو نزانت چ جـواب ده ته
نه جیرانه و نه میـثـانه
لوی دبـی ته تارستـانه

سوئال دکت زه بانیه
بومه بیژه خودې ته کییه؟
نهو قاصدې هاتی کییه؟

نهو نزانت چ جـواب ده ته
چوندکه یی مری بی توبه ته
نهو دمینیت بترسی و هه یبه ته

نهو جا کو نهو زه بانیه
لیدن گورزی ئاگرییه
قه بری وی تهژی دبت لئاگرییه

نهو ف جه زایي نهو کسه یه
بمریتن بی توبه یه
حالی وی دبت نهو فیه

قه برا تژی ئاگر دبـی ته
خودې بخو درانی ته
جه زای وی کهنگی خلاس دبـی ته

یاره ب ژوهقتی نه زع و سه که راتی
مه حیفظ بکی ژموهلیکاتی
بو خاتری (محمد سید الکائنات)

نهی گهلی برادر و جهماعهتی
من گوت بهیتا سهکهراتی
دا بخو بگرن عیبرهتی

یارب بناقی خو و موحه مه دکهی
بوسولمان واضح و کاتباً حیفظ کهی
رحمه تهکا زور لسه روان بکهی

(یارب صلی علی محمد المصطفی)
(و علی اله وأصحابه أهل الصدق والوری)
(الی یوم الحشر و النشر والصفی)

(ثم هدیة منا الی روح خیر الوری)
(والی روح آله وأصحابه الأنوری)
(والی كافة أهل الإیمان) سهران سهره.

(۱) بهیتا سهکهراتی: ئەف ههلبهسته د دهست خهتا شیخ مهمدوحی بریفکانی دا تونهبو، مه دناف دهست خهتهک دن دا دیتیه ولفر چاپکریه. عیری و خیناف: خوشی و ناخوشی دهرن. جهفا: خهه و خهفهت. نچود: بیمار. غهوغا: ههرا و هاوار، روداو، شلوق. جهما: کومبویه، کوپوتهوه. هلبوری: ژههف فهقهتیا، جیا بووه. پال: بهرههف، پهنا یهک. سهواب: راستی، چاکه، باشی. دهرهف: بیف، فورسهت. سهرگردان: سه لئ شپواو. بهری: دوربون، (AE0j1db) ههقهدهک: هاوری، دوست، ههفال. دهروار: تی ئالاندن. کولفهت: مال و زاروک، مال و منال. قاصد: فرستاده، پهیک، نامه بهر. غاراند: رهفیم، ههلاتم، رامکر. کورن: گوپال. فهصح: رهوان. تارستان: تاریکستان. (موهلیکات): دهر و رهنج و ناخوشی.

حرف الواو (پیتا و) کاسا مهستی

ب سیرا قوطبی گیلانی، مه کاسا مهستی دیبو
شهرابا ناب رومانی، د وئ سهعتی مه نوشی بو
هلینا پهردیا جانی، ژ ته شریفا تو سولطانی
شوکر ئەف غه وئ گیلانی، مه دهر عهدهی صیبا دیبو
موشه پرهف کر دلی نوری، بدهستی خو موبارهک کر
حجابا سینهیی پر غهه، بدهستی خو هالانیبو
ب فهیضا عالهه ما قودسی، سهفاندی دل موطه ههر کر
جونهد و کهرخی و جهیلی، و موحیه له دینی شامی بو
ل محرابی کو وهستا بو، ته جه لالادا دلی نوری
عهجهب نورهک بداگرتی، کو ئەو فهیضا ئیلاهی بو
سجودا دل بهرئ لازم، ژ عرفانی فهده نابت
تو رابه دهرگههی قوطبی، بوئ سوجدی مه صافی بو
مهعانی من گهلهک دیتن، سهرئ هه میا عبودییهت
کهسهک مادامه ئەو خهلهت، بهلئ شیخی مهعانیبو
ل ههضرهت قادری ئەکبهه، بخهف جانم ل دیوانی
ل ههر جاو و مهکان دامن، حضورهک کهسه نه زانیبو
ئیمامی قودومت ئیرو، ژ لوطفی قوطبی گیلانی
عهلهم دا دهست و رحمهت کر، ژ نو بهندا بهراهی بو
ژ بهحرا قولزه ما قوطبی، ژ بو من جو و جوباره
چ خوش ئەورا و قسمهت بو، ژ بهحرا شیخی جاریبو

سپیهه سهیوانی تاجی مه، ژ مه سهعتی دهمی قهصدا
 دلی کول ههردهم و گاڤی، ژ بو شیخی مه خالی بو
 دهما نهوول بزهحمهت بو، جهمال و دیتنا حوسنی
 ب تهعب و پهنج و ئازاری، چکو دور و درازی بو
 کهسی نهو لی بکت مننهت، دبت روژه ل عهسمانی
 هتا هنگی ب طولته بو، لوی عهبدی گرانیبو
 نهمان نهی قوطبی گیلانی، ب هقی ره ب و جهددی خو
 مهکه مهجور نهی نوری، فهقیری ته بریفکی بو.

ناب: عنتیکه، باش، بی وینه، پر بها، کهفنا.
 رومان: نافه وک (شهرابا رومان).
 فعیض: گورهیی، نور.
 سجود: کرنوش، تهمنه.
 عبودییهت: بهندهگی، کویلهی.
 جور و جوبار: جوگهله، ژ رویباری بچیکتره، جوگه، له رویبار گجکهتره.
 دور و درازی: دور و دریژ.

دهست خهتا حاجی سهعیدی شوشی دا نهف ههلبهست گوهارتن و پیش و پاشی
 تیدا ههبون، نه م کوپیا ئوژینالا دهست خهتی دناڤ فی دیوانی دا چاپ دکن.

طاعون

طاعون هاته دنیایی، چ ئافات و بهلابو
 سی روزا کهتهنه تایی، یا چاری بی وهفابو
 نهو کولکا سور و شینا، سی رو کهتهنه نفینا
 یا چاری تا بتههئینا، پاشی ژدنی جودابو
 ژرقورئ هتا ئیتیتی، ئاگر بهردا کبریتی
 مالهک نهمانهچیتی، شینوگری لی رابو
 کههشته بازیدکی و مهمانی، عالم ئینا یهمانی(*)
 قوطبی گهلی رومانی، نهو ل پیشیا وا رابو
 سهید نهحمه چو بریکی، نههئلا بگههنه صفتیکی
 زفراندن نهو ل ریکی، قورئان د دهستی دابو
 سهید نهحمه حوسهینی، ری گرت ل روژا نهینی
 تویی قورپهتولعهینی، پیغهمبهر هاتو رابو
 پیغهمبهر هاته نک وی، طاعون نهچو گوندی وی
 کهسهک نهبو شبتی وی، نهو ژمه ههمی چیترو بو.

(*) شیخ مهمدوحی بریفکانی ل ههمبر فی ریزی بئاوایک دن ژی نفیسی یه و لهبر دانایه (نسخه):
 (طاعون کههشته مهمانی، عالم ئینا یهمانی).

حرف الیاء (پیتا ی)

د باغی وده دته

د باغی وده دته ټی ټی دل، دزانم هر تو سولطانی
ل تهختی کیشوهری هندئ، عهجهب عرفان و خاقانی

عهزیزئ مصر و شامی تو، ل دهریابی ئیمامی تو
قمه ولای خوش غولامی تو، غولامی شاهي پرحماني

غولامی شاهي وهههابی، ئیمامی قوطب و محرابی
ته دل دهرسنج و سنجابی، طهلهب ټهنوار و عرفانی

طهلهب عرفان و ټهنواری، ب علمي خو تو خوندکاری
طریقا حق تو سالاری، خهلیفی شیخی گهیلانی

خهلیفی ناصري سوننهت، تویی پههبر دهری جهننهت
نه هی بهر طالبی مننهت، ژ نه سلا شاهي عه دنانی

ژ نه سلا سهییدئ عالم، فهخاری هر بهنی ئادم
قهسه م کم ټی سرپرئ نادم، ب ټه ملاکي سولهیمانی

ب سرپر حق خه بهردارم، ب دل ټهنوار و ټه سرارم
ل دهوئ شهبی که پرارم، دگهل دیوان و شهیتانی

ل زاری وی دکم ژهری، ل سهر وی هر دکم قههری^(۱)
نه مان دا وهقمن بههری، گونا ه و ذهنب و عوصیانی

ب تهو فیقا خوداوهدی، گونا هان هر بکم چهندي
ب لوطفا خالقی من دئ، عهفوکت ټو ب غوفرانی

دگهل ذللا خو تهو وایم، فهقییر و نازلئ بابم^(۲)
قمه عبودی خو ټه وایم، ژ عیبادهت و ئیحسانی

عهیان دل ناکتن پهیبی، د دینی ناکتن عهیبی
د بابی دیتنا غهیبی، دبینم نورا ئیمماني

ب دل من دی جهمالا حق، دگهل هر (شیء بلا مطلق)
نزانی من هوالی حق، به تهعبیری به میزانی

ته دل طوره تژی نوره، ته دل شههکاسي فهغفور
وهره (نوری) مه دهستوره، خودی خواندینه دیوانی

خودی خوهندین ژ بو دینی، شوکر فه من ناکت کینی^(۳)
ب دهست و زار و ئامینی، بکت عهبدی [بریفکاني]

ددهست خهتا شیخ موجهمد طاهرئ بریفکی دا، ټهف ریژه بغی ئاواپی بون:

(۱) ل زاری وان دکم ژهری، ل سهر دا هم دکم قههری

نمایت ټو بهمن بههری، گونا ه و ذهنب و عوصیانی.

(۲) دگهل ذللا خو تهو وایم، فهقییرئ ناظرئ بابم.

(۳) خوداخوهندیمه لهو دینی، شوکر من ناگرت کینی

ددهست نیداء و ئامینی، بکن عهبدی بریفکاني.

هروه ها ددهست خهتا حاجی سهعیدئ شوشی دا ټهف ههلبهست گوهارتن و پیش و پاشی تیدا
ههبون، ټم کوپیا ئوژینالا دهست خهتئ دناف ټی دیوانی دا چاپ دکن.

کیشور: ولات، وهلات.

خاقان: پادشایی چینئ بو.

عرفان: ناسین.

عهزین: پادشایی مسری بو،

سنج و سنجاب: بی وینه، بی نمونه.

خوندکار: پادشایی مهزن، پادشای گوره.

سالار: سهر تیپ، سهرور.

فهخار: شانازی، مهزناتی، گورهیی.

عهیان: ئاشکهرا، ئاشکرا.

میزان: ټه اندازه.

طور: چیاپی طور سیناء کو پیغهمهبر موسای دگهل خوددئ مهزن ناخفتی.

شههکاس: کاسه ی شاهانه، شتیکی پر بها و بهقیمهت.

فهغفور: شاهي چینئ.

کین: رقی، دوژمنایهتی.

زار: دم.

بریفکاني: ئامانزه بو خوی دهکات.

لته مه‌ظه‌ر

لته مه‌ظه‌ر نه‌جه‌ب، بوچی مه‌ره‌نجینه دکی
 مه‌ خه‌به‌رداره که‌تو بصه‌ددی بکی، و دی و هکی
 ته به عیززه‌ت لخوا ده‌رگاه کشاندی، مه‌ نه‌بین
 ب جه‌وارح ته‌ دبینم، له‌ ییک جووری مه‌کی
 مه‌ ههمی عضو له‌سانن، ژ ته‌ ذیکرا وه‌ دکن
 وه‌نهم هه‌رکی د بیژم، ره‌مه‌قی زیده مه‌کی
 عه‌جه‌ب نه‌ز فانی بویم، هم ژ فه‌نا هه‌ی فه‌بویم
 ب ته‌له‌ف روحی دیم، کوژ مه‌ کفنی فه‌نه‌کی
 خدمه‌ته‌ک بی هه‌د و عه‌د، بوته مه‌ ته‌قصیری نه‌کر^(۱)
 له‌و مه‌ ب ره‌نج و ته‌عبی دا ل شه‌ددادی مه‌شه‌کی^(۲)
 ته‌ نه‌دی غه‌دوه و ئیصالی، ههمی قه‌برئ مه‌بون
 فه‌بورین به‌رزه‌خ و هه‌شرا، تول نه‌فسا فه‌دکی
 نه‌فه‌سا عه‌ینی هه‌یاتئ، ژ ته‌را جومله مه‌دا
 نه‌فه‌ وه‌قتئ تو حیسابا هه‌سه‌ناتا مه‌ بکی
 لیه‌ک ل یه‌ک قه‌د مه‌نه‌دی، روحئ ره‌واحا جه‌سه‌دی
 ته‌ ره‌واحه‌ک هه‌یه گه‌ر دی تو ره‌واحا مه‌ بکی
 نه‌ده‌به‌ک لازمه‌ نه‌ز دی وه‌ه بکم، چاکه‌ نه‌ده‌ب
 نه‌ده‌به‌ک واجبه‌ شوکرانه‌یی ئادابی مه‌کی
 مه‌ جه‌مالاته‌یه موطله‌ق، کره‌ قیبالا عه‌مه‌لان
 هه‌سه‌به‌ک حاضره‌، خاطر مه‌ نه‌زانی بوژ کی
 خه‌ملین چاک جه‌ملین، طالبی نه‌ترابی توین
 مه‌ خوماراته‌ دقیت، چاکه‌ شواری مه‌شه‌کی

له‌قه‌با واصل و شیخا، مه‌ عه‌جه‌ب خوش له‌قه‌بین
 ب جه‌فا جه‌ورئ چه‌وا چاکه‌ ب دل توبه‌ بکی
 گه‌له‌کی قه‌نج و عه‌زیزان، ژ صدودا جه‌حدین
 هه‌سه‌دین پر که‌مه‌ دین، هه‌تمه‌ نه‌دیرن که‌موکی
 ته‌ فه‌دا عه‌رشه‌کی نه‌خضه‌ر، سه‌کنین نه‌م کول سه‌ر
 مه‌ نه‌جه‌ل ده‌ست و گه‌هاته‌، کو قه‌ده‌م دامه‌ مه‌کی^(*)
 بکه‌ سه‌د شوکرئ خودا، ده‌ستی بکیشنه‌ ژ هه‌وا
 قه‌د نه‌بی نینه‌ وجوده‌ک، مه‌ به‌ حه‌ول و مه‌له‌کی
 چ هه‌وا حه‌ققه‌ هه‌وا، گه‌ر ته‌ نه‌کر هه‌یف و هه‌یا
 وه‌ره‌ نه‌ف وه‌قته‌ گه‌هاته‌، له‌قه‌با کوندی چکی
 قه‌له‌می نه‌سخی خودا، نه‌سخا مه‌کر نه‌سخی ته‌کر
 عه‌ل مه‌ک دامه‌ و تاجه‌ک، وه‌ره‌ صاحب هه‌ره‌که‌ی
 قه‌ده‌می صدقی مه‌راسخ، قه‌ده‌م و به‌حرئ غه‌م
 چکو سه‌د جه‌رح و وه‌داغم، ته‌ ل من گه‌رنه‌ شه‌کی
 له‌هه‌با عشق و شوه‌وب، دانه‌ ب جان و جگه‌رم
 چ بوهاتین له‌هه‌بی، شه‌حمه‌ و له‌حمئ به‌له‌کی
 سه‌حه‌را ده‌نگی جه‌ره‌س، بی هه‌ددی نه‌م مه‌ست کرین
 نه‌له‌ما ده‌نگی جه‌ره‌س، پیوه‌ صه‌فاکر طه‌نه‌کی
 ب سه‌حه‌ر یه‌ک دو خه‌به‌ردا فه‌مه‌را عه‌هد و نه‌شه‌ر
 ل دلی سوخته‌هی ما، حورقه‌تی ژه‌ه‌را گه‌ره‌کی
 قه‌ده‌حا عه‌کسی ژ کوثره‌تی به‌رقا وه‌حده‌تی کر
 مه‌گه‌ر نه‌ف عه‌کسه‌یی به‌رقا، قه‌ده‌حا شوعبه‌ نه‌کی
 لته‌ نه‌ف عاله‌می غه‌برا، ژ غوباری فه‌ مژن
 طه‌له‌با عاله‌ما قودسی، بکه‌ (نوری) مه‌له‌کی

وه دكهم هيڤي ژ دهرگاهي ته، ئه‌ي باري خودا(۳)

تو ل حشرئ مه و مه‌حسوبا، مه شهرمه‌نده نه‌كي(۴)

د حيسابا عه‌مه‌لادا ژ ته شهرمنده نه‌بين(۵)

تو ژ بو نوري و ئه‌تبعا، دهرئ خولدي څه‌كي(۶)

ل حوضورئ ته دگه‌ل نورييه وه‌عه‌ده‌ي كو قه‌ت(۷)

ل دوعا و طه‌له‌با هيچ يا بكت، رهددي نه‌كي.(۸)

(۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸) ئه‌ف هه‌شت ريژين هه‌لبه‌ستي دناف ده‌ست خه‌تا شينځ مه‌مدوحى بريفكانى دا
تونه‌بون، مه د ده‌ست خه‌ته‌ك دن دا ديته، و لفر زيده كړيه.

(*) د ده‌ست خه‌ته‌ك دن ل جه‌ئ قئ ريژئ، بقى ئاوايى بو: (ئزه‌ليدا ته نفيسيپو كو دي هه‌ر وه‌بكى).

په‌نجينه: (ره‌نج: زه‌ممه‌ت)، ره‌نجاندين، مانديبون، زه‌مه‌ت كيشان.

مه خه‌په‌رداره: ئاگه‌دارين، پئ ئاگه‌هين.

جور: شپوه، ئاوا، ئاوايى.

عضوه: ئه‌ندام.

ره‌مه‌ق: گور و تين.

فانى: نه‌مان.

بئ حه‌د و عه‌د: بئ حه‌د و ئه‌ندازه.

شه‌دداد: كه‌سه‌ك خودان ده‌سته‌لات.

روحپره‌واح: روحا شاد و ئازاد.

هه‌سه‌ب: شه‌رت و مه‌رج، ده‌ليل وېوره‌هان.

خومار: سه‌رخوښ، مه‌ست.

جه‌ور و جه‌فا: خه‌م و خه‌فه‌ت.

هه‌سه‌د: ئيره‌ي، هه‌سودي، هه‌سيدي.

نه‌دين: نيانه، نينه.

كه‌موكي: كه‌ميك، هنديك، هنده‌ك، هه‌كه، پچه‌ك.

دامه: داف و قه‌يد.

كوندي: كه‌مى، كيمي.

نه‌سخ: پاكرينه‌وه، كوژاندينه‌وه، باطل كردن.

جه‌رح: برين، زه‌خم، زام.

سه‌حه‌ر: سحر، ئه‌لند، به‌ياني.

ده‌نگئ جه‌ره‌س: مه‌به‌ست ده‌نگئ بانگئ سپيډئ يه، ده‌نگى بانگى به‌ياني.

هه‌فا: شادي، خوش حالي، بكه‌يف.

سوخته: سوتاو، شه‌وتي، سؤتى.

قه‌ده‌ح: پياله، كاسه.

به‌رقا ومحه‌د: نوږى يه‌كتايى.

غوپار و مؤ: تم و مؤ.

قودسي: پيروز.

شهرمه‌نده: روزهره، شهرمزار.

خول: به‌هشت، به‌هه‌شت.

كه‌س بحالي من نه‌زاني

چهنه ديپژم چهنه به‌يانكم، سرپر و حالان ليك عه‌يانكم

مه‌خفياني ئاشكراكم، كه‌س بحالي من نه‌زاني

ئهن نزانم سرپر و حالان، ئاه ژ ده‌ستي چاف غه‌زالان

هه‌ر دنالم مه‌ه و سالان، كه‌س بحالي من نه‌زاني

مه‌ه و سالان هه‌ر دنالم، شه‌ف و پروا طالب دارم

عاشقي به‌ژنا شه‌پالم، كه‌س بحالي من نه‌زاني

عاشقي به‌ژنا له‌طيفم، خه‌سته‌حالم پر زه‌عيفم

موپته‌لا قاما ئه‌ليفم، كه‌س بحالي من نه‌زاني

خه‌سته‌حالم پر فه‌نامه، ژيار و دوستايي جودامه

عاشقي نورا خودامه، كه‌س بحالي من نه‌زاني

هادري من ديت ژ ويځه، قامه‌تا نازك ژ پپرځه

دل ل من كه‌ركر ژ ويځه، كه‌س بحالي من نه‌زاني.

عهيان: به‌يان، ئاشكرا، ئاشكرا.

مه‌خفيان: نه‌پنيه‌كان، سرپرهمكان.

خه‌سته‌حال: په‌ريشان، ماندو.

موپته‌لا: دوچار، توشبون.

قاما ئه‌ليف: بالا عه‌رعر، به‌ژن و بالا زراف.

فه‌نا: فه‌نا، فاني، خه‌ريكم كه‌ ئه‌مرم، خه‌ريكم له‌ ناو ئه‌چم.

قهنج و نهوليا

هندي ههبن صاحب ههوس، به قيسمه تي روژا نهلهس
وان خو په رستي بو عه بهس، بخو دچوونه سوخته تي
صاحب شيمان بې نه صيب، يېكسهر نه ساخن بې طه بيب
نئ وئ روژي نابت قه ريب، نه قرو نابينت قوربه تي
عه بدئ خودايي من ثيا، ناقي وي قنج و نهوليا
حه شرکنا قئ قه نجيا، دگهل نه هلي سه عاده تي
جه ننه ته مه کاني ته تقيا، جه هنه مه کاني نه شقيا
هه چي کو يک ل وان ثيا، دئ لنک وئ بت قيامه تي
خودي وهرنگ فهران کره، نيژيکيا قنجا طاهره
قيانا خرابا ناگره، هشييار بين ژ غه فله تي
باور بکن قئ خه بهري، وئ هاتيه لنک پيغه مبهري
که سي نه بت پئ باوري، کافر دبت وئ ساعه تي
حه شراته نه عاقل ته مام، لازم بزائن خاص و عام
دوئ هه شري دگهل کيرام، يه عني چاکيت قئ نومه تي
هندي ل سهر طه بعئ وابي، نابت ژ وا قهت جودابي
هندي هه بي ياري وابي، ناخرهت به حوببا قه نجا تي
ناگر به حوببا خرابا، نه هيه نه صصا کيتابا
مه جليسا پيسا تو رابا، خارج دبي ژ ظوله تي
قهت جين ل بهر جين نارهفن، قهت گورک و په ز قېک ناکهفن
قنج و خراب ضد ديت ههفن، قېک ناکهفن يېک له حظه تي.

ههوس: نارو، ناوات.
عه بهس: بېهوده، بېهوده.
نهلهس: (الست بربکم).
وهرنگ: بقي رهنګي، بهو جوړه.
خو په رست: خو به زل زانين.
فهران: دهستوري دا.

نه هلي جفا تي

نه هلي گهلي نه هلي جفا تي، گو ه بدن قئ قيصه تي
داکو حاصل کن نه جاتي، قهت نه بينن زه حمه تي
نه هديثا موصطه فايه، بومه ئيسلامئ گه هايه
هر که سي گو ه لئ نه دايه، ئي خساره لئاخره تي
که س نه بيژن نه وه نينه، خه بري شاهي نه مينه
ژ هديثي من دهرينه، شهرع و قيصا سونه تي
نسحه تهک من بو خودي کر، بهيته کا مه نظوم من چيکر
بو مسلمانان قريکر، دا بزائن حیکمه تي
نه هلي گهلي مه زن و بچوکا، طالب و نه هلي سلوکا
هم گه دا و هم ملوکا، گو ه بدن قئ نسحه تي
نه ف دنيا دار لغوروره، ساحره يېکسهر فجوره
هر که سي ئي چويه دوره، گه شته دارئ راحه تي
بو که سي مونقاد نابت، هر که سي پئ مولته قابت
لازمه هر ژي جودابت، دانه بينت هه سره تي
هر که سي عاشق لوي بت، تابعي قئ ساحري بت
رورهش و دوور ل خودي بت، کهفته نارئ حيرقه تي
که سي نه و دل هه باندی، زينه تا دنيا جه ماندي
قه بري ناگر لئ ره شاندي، چال و بهيته ظوله تي
سهر نه دا قاروني طاغي، رو نه دا شه ددادي باغي
جه ننه تهک چيکر ژ باغي، دا بچيته جه ننه تي
ساعه تا جه ننه ته مام کر، خالقي بو ئينت يقام کر
هادري مه رگي خو طام کر، دا نه بينت له زده تي
له زده تا فاني بهتاله، مه رته با وئ هر زه واله
جاهلي قيرا هه قاله، راحه تي سهر ناده تي

کی دیت دنیا یی قه نجه، گهر هبیتن زیر و گه نجه
هر دیت ته عب و رهنجه، وهک دچیته حه ضره تی
قه هوه خانانا غافلانه، خانه دانانا جاهلانه
عه دووی ئه هلی دلانه، غه فلهت و بوتخانه تی
دنیا داری سهرمه ستیه، فنجانا مهی د ده ستیه
په رده ل چافان به ستیه، وهیلا ل ئه هلی شه هوه تی
خوشییا ته حلی ل دوت، صوحبه تا غاره ت له بویت
بو که مین چویی عه دوت، صوحبه وهختی غاره تی
همنشینی وی جفات، قه نه کن پی ئیلتیفاتی
هر بکن دائم خه باتی، دورین ژ وی مه ژغه له تی
صالحان هم سرپی صالح، طالحان دل به خشی طالع
راسته ئه ف قه ولیته ناصح، دهر حه دیت و ئایه تی
ده ست ته ژ دنیا قهرستن، ئهم ژ جاما وی د مه ستن
حه یفه ئهم دنیا پرستن، چاکه ژئ بکن توبه تی
چاکه ئهم مالی به لاف کن، ژمه حبه تا وی خومه عاف کن
هر دو چافی خو پر ئاف کن، ژبه ر گرین و خه شیه تی.

نه جات: رزگار بون، نه جات بون، ره ها.
مه ژغه له: دهر دی سهری.
موپته لا: دوچار، گرفتار، توشبون.
ناصر: ناموژگاری که.
قارون: دهر له مه ند، به ده سته لات.
مه ستن: سهر خوه شن.
شه ددای باغی: دهر له مه نه دیکه که به هشتی دروست کره ده.
دنیا پرست: دونیا خوش ویستن.
خانه دان: وانا لیره (شوین).
مه عاف: به خشین.
بوتخانه: (بوت: سهر نه م)، (معبد للافنام).
له نذت: خوشی، تاره زو.
همنشین: هاویشین، دوست، هاوری.
قه هوخانه: وانا لیره (جیکا).
گه نچ: ته لا، ئالتون.
خانه دان: وانا لیره (شوین).
هادر: بیکسهر، دکافی دا.
سهرمه ستی: سهر خوشی.

تیکه لا قه نجا

تیکه لا قه نجا ژ دل کن، دل دگهل و موتته صیل کن
بیهک ژ وان خو موشته میل کن، دا بگه هنه دهر له تی
دهر له تا خودی کو دایی، دهر له تا دارولبه قائی
ئو لنک ئه هلی خودایی، ئیته کار و صوحبه تی
تیکه لا چاکا سه عیده، یارییا پیسا به عیده
ئاگر و ظولم و په لیده، تیکهل ئه هلی ظولمتی
یارییا پیسا عه ذابه، تیکه لا و پوچ خرابه
هم جه فایهک بی حساب، تهرک بکن وی زومره تی
ته رکا خرابا واجبه، بیک ساعه تی دگهل و نه به
هرچی دگهل و راغبه، قه تی پی نه کن صه داقه تی
ما قه نچ دگهل ظالم بیتن، گهر عالم و فاما بیتن
قنجی ژ وان چینا بیتن، ئه للاه دزانت حیکمه تی
ما ئاف دگهل ئاگر دبت، صالح لنک فاجر دبت
عه بدی لنک حاضر دبت، زو زو دبیتن قه سه وه تی
قه سه وهت چیه دل تارویه، ئاگر ل زالم بارییه
له عه ت ژ بو وان هاتییه، ژئ دورین هر ساعه تی
(لاترکنا) نه هیا مه کر، حکمه ت دزانت له و وه کر
ئه للاه ژ بومه وه عظه کر، نه هیا مه کر ژ مو حبه تی
ژ مو حبه تا زالم که را، ژ یارییا عه قل که را
هشیار کرن لمن فهره، بو غافلان ژ غه فله تی.

ئه ف ههر دو هه لبه ستین کو بنافی (ئه هلی جفات) و (تیکه لا قه نجا) د ده ست خه تا (شیخ مو حه مه د
طاهر ی بریفکی) دا یهک هه لبه ستن، لی له نک جهی دن ژیک قه قه تیای بون.
دارولبه قاء: مالی هه می شه یی، مالی هه تا هتایی، مه به ست لفر دونیا دنه.
په لید: پیس.

جہفا: خہم و خہفت، بئ وہفایی .
 زومرہت: دہستہ، تیم، گروپ، جہماعہت.
 قہسوت: ستہم.
 غہفلہت: بئ ہوشی، کہم تہرخہمی .
 (فاجر): کونہہکار .

شیخ و مرید

جہمعییہ تا صاحب دلا، ئەصلا وصولا واصیلا
 نابت تہمام و کامیلا، ئیلا ب جہمعا وەصلہ تی
 وەصلہ تا شیخ و مریدا، فہربویہ لعائل پەشیدا
 ئەی گہلی قہنج و سہعیدا، قہنج بکن سہمعییہ تی
 شولہک ہہیہ نیفاقییہ، شہرتی مریدی راستییہ
 وەعدہی دگہل شیخ گوئیہ، فہرضہ بجی کہت خدمہ تی
 نابت مرید رایہک ہہبت، فہرضہ د شیخ دا بہرزہبت
 داروزہنا غہیبی قہبت، رودت شوہودا غہیبیہ تی
 نہفسا وە باطن جہوہرہ، لاکین قہساوہت دا سہرہ
 سوؤن ب ئاگری فہرہ، دا ئاشکراکت جہفوتی
 جہوہری نہفسی صہفین، پەردہ بئ حد عوجب و کین
 پەردہیا یتکسہر ہلین، داکو سہحکن زینہ تی
 ہہرکەسی گہجہک عہجیبہ، نفس ل سہر مار و صہلیبہ
 خو قیان حوجباً پەقیبہ، قوفلی میفتاح ناکہ تی
 تہرکا وجودی واجیبہ، دا ہون بزائن حاجیبہ
 مہعبود تہواضوع طالیبہ، پاقتین ژ خو قی شیرکە تی
 چہندی کو مہ ئیشراک ہہبت، نابت کو مہ ئیدراک ہہبت
 پاکیزہ جانہک پاک ہہبت، دورین ژ پئ ئەہلییہ تی

صوفی قہت صافی وە نابت، سینہ پور کیبر و ریابت
 دئ ژ وان قہوما جودابت، دین فروشی و رومہ تی .

روزہنا: کونیک کہ روشنیایی ئەدات، دہلاقہ، کوناوہجہ.
 کیبر و ریبا: خو بہ گہورہیی زانین.
 پاکیزہ: پاک، خاوین.
 رومہت: گہورہیی.
 عوجب و کین: رق و چین.
 سینہ: سنگ، مہبست لفر (دل) ہ.
 ئیدراک: یتگہیشتن.
 ئەصلا وصولا واصیلا: شہرتی گہشنتی بوی تشتی.

گہلی صوفی فہقیرا

ئەی گہلی صوفی فہقیرا، گوہ بدہ گوفتاری پیرا
 نسحہ تی شیخ و کہبیرا، قہت نہکن ژئ نہفہرتی
 نسحہ تی صاحب شوناسہ، پەہبہری ئەہلی قیاسہ
 حہیفہ یتکەن کیم و کاسہ، قہنج بزائن حیکمہ تی
 حیکمہ تا سہری طہریقی، کەشتییا بہحری غہریقی
 کەئس و فنجانی پەحیقی، خاتہما مہختومہ تی
 خاتہما مولکی بہقایی، ہہر ئەمین ددہستی خودایی
 بئ ئەدہب ہادر گہہایی، نار و شووعلا حیرقہ تی
 ب راستیی شول چی دین، ہہرچی دلی خوک تی ہہبن
 دنیا و ئاخہرت ژئ دچن، پوسہہ ژقہدر و قیمہ تی
 راستی عہیانہ شبہی روژ، خائین حہریقی نار و دوژ
 ہندی ہہبن ہمیا بسوژ، بکیر چ کارہ ئەو نہ تی
 ہندی دارن ہندی بہرن، ئەگہر راستن د میرسہرن
 ئەگہر خوارن بو ناگرن، خاسم ئەہلی مہعصییہ تی

عہدئ کو ئەف قەنجی لڼک، ئەگەر مەزن ئەگر کچک
 دئ وی هیلینین سڤک، ل سەر تەختی سەلطنەتی
 هندی ئەمین و صادقن، ئەو ئیمامیت د لایقن
 صاحب کەشف و حقائقن، ئەو موستەحق ئینجامەتی
 ئیمامیت دنیا و دینن، صاحب دلن د بی کین
 بو عالەمی ئەو ئەمین، داعینە ژبو هیدایەتی
 گەر عالمین هون بزائن، چەند صوفیت موسلمانن
 ب دل تابعیت قەنجانن، دورن ژئەللی کەرەمەتی
 گەر عاقلی هون ببین، عەبدئ قەنجی لڼک نین
 حویبا وی نک قەنجانن، نیزکیا ئەهل فیتنەتی
 راستەمەیل دگەل راستانە، خواران مەیل دگەل خوارانە
 دنیا ژ یێک وەسانە، بقی بەیان و نیسبەتی.

شوناس: ناسین.
 کەشتی: گەمی، بەلەم.
 هادر: بیکسەر، دگافی دا.
 خوک: بەراز.
 روسەه: روسیا، پورەش.
 دوژ: کز و مات.
 کین: بوغز، رق
 راستە مەیل: لاینگری راستی، ئارەزوئ لەسەر راستە.
 خواران مەیل: لانگری چەوتی و خرابی.

دل

دل بخو شاھی ئەمیرە، ئەف جەسەد ژیرا ئەسیرە
 ساعەتی دل بیت موشیرە، خوش ئەمرە ل پەعییەتی
 هەرچی ئەمرئ وی مورادە، گەر صەلاحە و گەر فەسادە
 قالبی ناف لی بەیادە، دئ ب لەزکەت خەزەتی
 ئەو حاکمی تەختی جەسەد، هندی ئەداکت کارئ بەد
 موحکەم دبن لی باب و شەد، پورغەم د قەسرا حەسرەتی
 حاکم دقیت عادل بتن، دا شول ب کام و دل بتن
 هەرچی قیا حاصل بتن، ئیمن دبت ژرەعییەتی
 سولطانییا دل دائمە، ئەعطا ب ئەمرش قائمە
 گەر عادله گەر زالمە، حوکمی دکت ب قوووەتی
 ئەو پەهەری وی عەسکەری، روح و جەسەد بو موشتەری
 ئان ئەو دەلیلی ئاگری، یانی گەهشتە جەنەتی.

جەسەد: تەن، لەش، بەدەن.
 موراد: ئارەزو.
 صەلاح: چاکی، باشی.
 فەساد: بەدی، خرابی.
 بەد: خراب.
 کام: ئارەزو.
 ئیمن: ئەمین.
 موشتەری: مشتەری، کریار.

حاکمی زولای بکت

هر حاکمی زولای بکت، ئه‌مری خودی ب جه نه‌کت
 ب ده‌ستی چه‌پ کاغه‌ز دکت، روژا حه‌شری و قیامه‌تی
 روره‌ش دبیتن وی ده‌می، دی چیته بئالی جه‌هنه‌می
 دی مولته‌قابت به غه‌می، خالی ژ لوطف و په‌حمه‌تی
 وه‌سییه‌تا من ل وه‌بت، که‌س نی‌زیککی زالم نه‌بت
 په‌حمه‌ت ژ بو وی دی هه‌بت، روی سپی دبیتن ئاخره‌تی
 نی‌زیککیا وانه ژه‌هر، له‌عنه‌ت ژ بالی تیته‌سه‌ر
 راست و دورستن ئه‌ف خه‌به‌ر، نه‌صصا حه‌دیث و ئایه‌تی
 زالم دگه‌ل زالم دبیت، عالم دگه‌ل عالم دبیت
 حاکم دگه‌ل حاکم دبیت، به ئیعتیبارا ئولفه‌تی
 هه‌میا ژ جه‌معا ئه‌ولیا، دوره ژ جه‌معا ئه‌شقیا
 هه‌رچی ته‌ئو ژ دل فیا، ئه‌و جینسه‌کن به نیسه‌به‌تی
 هر که‌سه‌کی خزمه‌ت که‌ره، ئه‌و دوستی میری نه‌که‌به‌ره
 ولّاه عه‌زیزه‌ک سه‌روه‌ره، هه‌رده‌م دبیتن نه‌صره‌تی
 طاعه‌ت کرن شه‌ئنی وه‌یه، کاره‌ک عه‌ظیمه و زیده‌یه
 تاجی و یقاری بو وییه، عه‌بدی مه‌شغول ب طاعه‌تی
 عه‌بدی ب خازیت مه‌طله‌بی، هادر خودی دی بیت له‌بی
 خاسمه دوعایی نیف شه‌قی، خوش خوش دکت ئیجابه‌تی
 خالق نه‌صیر و عیززه‌ته، عه‌بدی ژ بو بکت طاعه‌ته
 دائیم به عه‌ون و فورصه‌ته، حه‌ق بو دکت فی غیره‌تی
 چه‌ندی فه‌قیر و مسکین، ئه‌و دل هه‌زین و دغه‌مگین
 هیقی و ریجا ژکه‌سی نین، ئیلا خودانی قودره‌تی

هر عه‌بدی کو ته‌قوا هه‌بت، هه‌رچه‌ندی وی یاره‌ک نه‌بت
 دی پوشته‌گیر ملیاکه‌بت، به حیفظ و عه‌ون و نه‌صره‌تی
 مه‌ولا گه‌له‌ک غیره‌ت هه‌یه، ئه‌و سه‌ییده و په‌بی مه‌یه
 هر عه‌بده‌کی به‌هره‌ک هه‌یه، ژ ئیفتیقار و خه‌شیه‌تی
 ئینسان هه‌مو بو طائیعن، مه‌خلوق ژ بو هر جامیعن
 هند موشته‌ری بو بائیعن، هنده‌ک د ئه‌مر و خدمه‌تی
 حه‌یوان و جینیت به‌حر و به‌ر، مه‌ولا دکت حوکمی ل سه‌ر
 ییکسه‌ر د فه‌رمانا که‌سه‌ر، به سینه‌ دهر طه‌وعیه‌تی
 هندی هه‌نه ئینسان و جن، خلمه‌ت که‌ری شاه‌ی مه‌زن
 ییکسه‌ر د فه‌رمانی دجن، فه‌رمان به‌رن ل مه‌شیه‌تی
 فه‌رمان دکت شاه‌ی ره‌فیع، عه‌بدی د فه‌رمانی موطیع
 ئینسان و جن ییکسه‌ر جه‌میع، جاری دکن ته‌بعیه‌تی
 عه‌بدی د ئه‌مری سولطانی، (ذوالقوة علي الشان)
 مولکییه‌تا سوله‌یمانی، حه‌ق دی ب ئیحسان‌ی ده‌تی
 مولکی سوله‌یمان خاته‌مه، خاته‌م بخو جاما جه‌مه
 قه‌یصره یانی جه‌م جه‌مه، یا باغه‌فانی وه‌حده‌تی
 باغی کو میفتاح کافه لی، شاه‌ین شاه‌ی نه‌نطافه لی
 گردانی که‌ردی قافه لی، قوطبی ل سه‌ر مولکییه‌تی
 قوطبی ل سه‌ر ته‌ختی مه‌شی، جه‌دوئل ژ به‌حری ده‌دگه‌شی
 سیمورغ و سیها په‌روه‌شی، ئینا مه‌قامی شوهره‌تی
 ئینا مه‌قامی شاه‌یه، شه‌هبازی به‌حری ماهیه
 وی هاته ره‌خ بیناهیه، مه‌یدان گه‌ه‌انده وه‌صله‌تی
 ئه‌و ماهیه‌یا سه‌یحون چیه، نیل و فرات و دجله‌یه
 یه‌کسو نه‌مه‌وجا لوجه‌یه، ئاسانه ئه‌و لماهیه‌تی

مهوجا ل بهرا قولزمه، كهشتي ل بهندا موحهكه مه بهرا نه ماني مودغمه، سه باباي بهرا لوجه تي سه باباي بهرا نون و كاف، خورشيد ليذا قافي قاف مهتابي حالي شين و صاف، غهريه كسووف ناده تي وهستايه مه نيضا كه بهد، مه نلگه ها بورجا نه سه د دهريا ل بندا ما جه مه د، دهستي ته سه پروف ژي نه تي خورشيد و ماه تيك هلگرن، نور و ضيائه ك سه رين گيا و خه ضرا دائيرن، نه طله سي لباني گونبه تي گونبه تا خه ضراء و نه طله س، خاتمه بورجا موقه ووه س دوره ژي ناممه رد و ناكه س، دل ده بابي زيننه تي دل دقيت په رده سفك بت، هوش و جان دائم لنك بت گه ه مه زن بت گه ه بچيك بت، پور ل دونيا و به جهه تي وهجه كي ييك تازه بينم، سه ر ب سه ر په ردا ه ليم گه ر دوو شيعرا قيت بخويم، بهي تي نه ظما قيصه تي ته قديره كا صانع كرى، نه رواح د ماني چي كرى شه وق و زهوق ژي كرا كرى، ته صريفي لي كر قودره تي ته صريف و حيكمه ت هه ر هبو، نه لاله بخو لي شه هده بو هه ر نه فسه كي حوكمه ك هه بو، ته نثيرا نه صلي نه شنه تي هندي ژ دل خودا په رست، ده ر حوسني دل بهر مانه مه ست حوسن و جه مالا دهستي قه ست، مه خموره ده ر جه معييه تي هندي نه دا نورا جه لا، مائينه ته يهي مو بته لا هه روئ ده مي لي بو غه لا، حالي ل بهر قا جه زبه تي له وح و قه له م دهر د و نه له م، ژيرا كرن نه ندوه وه غه م چه ندي گه دا و موحه شه م، جاري دكن وي سوننه تي

چه ندي هه بو نه رواح و دهر، هندي ل مه ولاكر نه ظه ر عشقا خودي تيكر نه شر، جه زبان و تينه ف حيلمه تي نه و ثولله تي نه هلي به مين، هون نه ووه لين و ناخرين وان ديتبو عه ينولي هقين، طوبا ژ بو وي ثولله تي په حانه يي عه نه رفه شا، حيا نه له ستي ژي گه ها روحه ك ژ په حاني نه ما، نه ناف دلي عارف كه تي ناغي موقه پرهب له و هه يه، چاغي دلي بي په رده يه مه ستي شه راب و باده يه، دم دم د نوشيت شه ربه تي شه ربه ت چييه ساقى د دت، ده ستي چه يي دل بهر د دت ناگر ژ حوسنا خو دكت، هه مرانژي كه يفا ثولفه تي گه ر تيشنه يي حوسنا وه تي، گه ر بو خويي گه ر نه خويي گه ر باغه ثاني باغه يي، باغي سه راي عيرفانه تي.

روى سپي: سه ربه رز.
ثولفه ت: دوستايه تي، هه قاليني، هاورتيه تي.
جنسه كن: جنسي كن، مه تاع.
سه روه ر: گه وريه يي.
تاجي وي قار: تاجي سه ربه رزي، تاجي راست گويي و پاكي، تاجي سه ربه رزي.
خاسمه: به تاييه ت.
پوشته گير: پوشته ثان، پيشتيوان.
موشنه ري: كريار.
جاما جه مه: پياله ي پادشاي جه مشيد جه بولقاي.
باغه ثاني ومحه دي: باغه واني په كتايي يه، خوا په رست.
ده دگش: ده ر هتتان، نينانه دهر.
سيمورغ: ته يره كي خه يالييه، مه ليكي ثافسانه يي يه.
سه يحون: ناغي روياره كيه، (سه يحون و جه يحون ناوي دوو رويارن).
په كسو: ته نيا له لايكه وه.
ماهييه ت: نافه روك، كه سايه تي، ناوه روك.
مه وچ: شه پول.
كه شتي: گه مي، به له م.
مودغم: تيكه لبون، تيكه لاوبون، تيكر وچوي.

سهبياح: مهلهفان، مهلهوان.
 خورشيد: تاف، هتاف، هتاو.
 مههتاب: مانگه شهو.
 شين و صاف: بيگهر د، ئهسماني شين و سافي، ئاسماني شين و ساف.
 كسوف: روژ گيران.
 بورجا ئهسه د: مههكه دسالتدا، مانگيكه لهسال.
 دهريا: بهحر.
 خهضرا: گيايي شين، سهوزهگيا.
 گونبهت: ئاسمان، گومهس.
 بورجا موقهوهوس: مههكه دسالتدا، مانگيكه لهسال (برج القوس).
 بههجهت: خوشي.
 شهوق و زهوق: خوشي و شادي.
 مهست: سهرخوهش.
 حوسن و جهمال: جواني.
 قهست: ئارهزو.
 بهرقا جهنبهت: هيزي كيشانهوه.
 ئهندوه وهغه م: دهر د وخه م، خه م و خهفت.
 گه دا: فقير.
 موخته شه م: دهوله مه ند.
 ثولله: طائيفه.
 (عهينوليه قين): سهراوه ي راستي.
 طوبا: خوزگام به، خوزگه بريا.
 ئهلهست: (الست بريك م) ئيشاره ته بو ئايه ته كا قورئاني.
 باده: مه ي.
 هه مران: هاو دل.
 تيشنه: تهني، تپهني، تينو.
 باغهفان: باخهوان.
 باغي سهراي: مه بهست لفر (ئهف دونيايه).

قهنج و خراب

پاشي بهيانا كاملي، عيرفانهيي رهوشه ن دلي
 چاكه بهيانكم جاهلي، دا هون بزنان ههيهتي
 فيك ناكهفن قهنج و خراب، تيكههل نابن باز و غوراب
 جينسهك نين تهير و دهواب، ژيكر ناك نولفييهتي
 مهيلا جينسي جينسي خويه، ههرييك ل تهريزي خو چويه
 مهيلا جاد و جادي وهيه، خراب نهكن في عادهتي
 ههچي ل في راهي نهچت، ل سهه طهريقا خو نهچت
 دگهل هه مي جينسي نهچت، وللا دكيشت ميحنهتي
 وللا دكيشت جهفائي، دهر دونيايي و عوقبايي
 شولهك ژ دهستي وي نايي، دي لهفسا خوك لومهتي
 ههچي عهبدي مونافقه، لغهيري جينسي مووافقه
 وللا نه عهبدك صادق، بي شك دوره ژ مروهتي
 دبتي چاكي مووافق بت، ب زار و دل يي صادق بت
 داکو نه ژييت مونافق بت، ئهزمان موخالف نييهتي
 وهكو ته كهسهك نهفييا، پاشي تهكه للوف بوچييه
 تهكه للوف ژي نيفاقيهيه، مه علوم د بي بفي خه صلهتي
 مه علوم د بي هه وي ده مي، فاحش د بي لنك عاله مي
 غه مگين د فکرا وي غه مي، خوسران دگهل نه دامه تي
 خارييا قهلب و زباني، فهحشييا عهيبا خوداني
 هه كهسهك زوو پي دزاني، باوهري كهس پي نه تي
 خارييا حيله و هه والا، كوتنا وان قيل و قالا
 فورسه ت و وهقت و مهجالا، لي نه بورن مووده تي

شولا موناڤ فاحشه، لگوتنا وان کن ته ماشه
پاشی ژئ خو بدن پاشه، هتا کو تین سهر توبه تی
هه چئ شفاعت بو نه بت، ل دونیایی بئ توبه بت
خه وفهک ل قهلبی دا نه بت، ترسا عذاب و خه شیه تی
روژا دچیته مه حشره تی، په نجا هه زاریت دهفته تی
سال لی دبورن مه هدر تی، ناگهت شه فیعی ئومه تی
هندي هه نه ئینسان و جن، نه وعهک ل سهر دینی دچن
ئو لایقیقت رحمی دین، روژا که سبی و حیرقه تی نه وعی
دووئ د ظاهرن، بئ شک شه قیوی و کافرن
که ر ئو ل سهر کوفری مرن، قهت نابینن چو راحه تی
نه وعی سیی مسلمانن، ئو ب ظاهر به ئیمانن
روژی و نقیژ کاری و انن، خوش ضابطن ئو بسوننه تی
ئوما ب باطن کافرن، ئو دئ ل سهر کوفری مرن
ئو قهنجییت وان دکرن، ژئ ناگرن نه فعییه تی
هه چئ عهبدئ مسلمانن، شولا وی زولم و طوغیانه
یان موعینی پیک ژ وانه، ئو کافرن لسه که راتی
ناشکرا گوت پیغه مبه ری، سوندئ دخوم ب ئه کبه ری
که سی زولی لئوممهت کری، زولی و جهور و زحمه تی
هه چیی ئازا موئمینن، بئ شک جهفا دگه ل منه
خه لقو لخوا هشیار بنه، ل من دکن زولییه تی
زولییه تی ل من دکت، هندي زولی لئومن دکت
ئو فیعله که مهن دکت، کافر د بن بئ شوبه تی
خوئی دبیزت هه وهیه، زولم دگه ل عهبدئ مهیه
ئووی کاری شه ری هیه، دگه ل من و قئ قودره تی

شه ری دگه ل خالق چییه، زوله دگه ل مسکینییه
هه چئ دلئ وی شکاندیییه، ئو موسسته حقه قئ له عه تی
زولا دگه ل پیغه مبه ره، شه ری دگه ل میری ئه کبه ره
زولا فه قیر بئ ضهره ره، به ئیسناد و ریوایه تی
مه نقول بییه ژ ئیسنادئ، ئه هلی فجور و فه سادی
یه قین بکن ئیعتیقادی، دورن ژ فهضل و مه یته تی
دور ئنجیلی و ته وراتی، دور زه بوری و ئایاتی
ئه هلی زولم و ئاذا یاتی، کافر دین بئ شوبه تی
دور دونیایی ره زیل دین، هم بئ قهر و ذلیل دین
دئ دقه بریدا ته بدیل دین، شکلی حیوانا ژئ قه تی
هندهک مه یمینک و خنزیرن، هندهک ره شن وه کو قیرن
هندهک صهیئن جوان پیرن، ئو ژ رهنگی مه سخییه تی
ئو ژ رهنگیت قئ مه سخیینه، قهوی نه یاریت خو دینه
د قه بریدا لقی شکلینه، دهنگی کیلابان ژئ قه تی
ئه گهر چ ظاهر ئو تونه، ئینسان و هم شکلی مه نه
دور باطنیت مه نسوخه نه، ژ رهنگی ئینسانیییه تی
دل بزائن کاسا جه بینه، نه یینکا دورا ئه مینه
مه نظره ری شاهی ئه مینه، حقه دزانت قییمه تی
دل هه ره خه زینا ئه کبه ره، ئایینه رهنگی مه نظره
ضه وئی گه انده په نجه ره، طاری دکت ل روئییه تی
نورا دلئ ئینسانیییه، ژ دیتنا رحمانیییه
شاهی ته ختی سولطانیییه، ناکت زه والا شه وکه تی.

غوراب: تهیری غوراب.
دهواب: مه ری و مالات.
تهرن: له شپوا، له رهنگ.

شاه و مير

دهستی ژ تهختی شاه و مير، لازم دقتی بېرن فهقير
 دهستی د خوی که ته قهصير، قهت نابینت سیاسهتی
 باغهک میوه و باغهک دله، ییکسه ر بنهفش و سونبوله
 رهنکی گولی هر بولبوله، باغی گولا سولینهتی
 گول بخو ته وحیده تیدا، طاعهتی طهعنا خو لیدا
 دل دچو به حرا غه مییدا، غه رقی د به حرا کوربهتی
 هادر دچون نه سرار و حوب، جه مایی دین دهر د و کورب
 نه ندوره نازار و شو هو ب، خه فیف تی ژ بهر قووه تی
 باطنی پور نور و قووه ت، سینهی نه هلی فتووه ت
 صالح و صاحب مرووه ت، ناظره بفه راسه تی
 دهر قووه تی صاحب رهواج، دوره ژ تیژی و له جاج
 سلابی هر تاراج و باج، بفه راسه ت نه عله مییه تی
 چه ندی بکت مسکین دوعا، مه لهک دی بهن هتا سه ما
 قه بول دین لنک خودا، هندی ریجاکت ده عوه تی
 فه قیر ژ دل کت ئاه و ئوخ، ساری ژ ئاهی نار و دؤخ
 ولّاه دکت زالم په لؤخ، سوژیت ب نار و حیرقه تی
 هه چی که سی حاضر بتن، قی نوسخه یی ناظر بتن
 گهر خه شیه تهک ظاهر بتن، بی شک مه عیلمهک دی گه تی
 خوش خوش ب بینه قی ده می، دوربه ژ ناری جه هه نه می
 نه لّاه ژته دورکت وی غه می، دا قهت نه بینن شه قوه تی
 نا قی ته بویه ظاهره، هندی ته قه لیبی طاهره
 قی نوسخه یی چاک هلگره، نه قجار سه عاده ت بو ته تی.

شاه: حاکم، سولتان، مير.

راه: ریک، ریکا، شقام، جاده.
 میحنت: دهر دی سهری، خه م و خه فته.
 جهفا: خه م و خه فته، بی وهفایی.
 عوقبا: ناخره ت.
 زار: زمان، نه زمان.
 ته که لوف: نکا، ریجا، ته کلیف کردن.
 خه صله: رهوشت، عاده ت، خو.
 نه دامه ت: په شیمانی، نه شیمانی.
 خارییا قه لب و زبانی: به دی دل و زمان. خرابی و چه وتی دل و زمان.
 باطن: دهر ون.
 مو عین: هاوکار، ئالیکار.
 چه ور: خه م و خه فته.
 نازا: گورج و گول.
 فیعل: کار، ئیش، فرمان.
 ئیسناد: به لکه.
 ریوایات: قسه چیرانه وه، نه قلی قه ول.
 مه نقول: نه قل کراو، باس کراو.
 فجور: گونه هکار، گونا هکار.
 په قین: متمانه کردن.
 ذهلل: سهر شور، خوار.
 مه سخ: سوتان، گورین، باتل بون.
 چه بین: نه نی، هه نیه.
 نه ینک: ئاوینه، مریک.
 دور: ته لا و ئالتون، تشتین گران بوها.
 خه زینه: گه نجینه.
 ضه وه: تیشک، رونا هی، رونا کی.
 روئیته: بینین.
 زه وال: نابوت، تیاچون، له ناوچون.

قه‌صير: كورت.

بنه‌فش: رهنګى په‌مېي، رهنګى بنه‌فشى.

سولين: ګولا سولين.

غرق: نوقومبون.

هادر: پيکسر، دکافي ده.

ئندوره: ئنده‌ران، له‌ناو، دناډ.

سینه: مېه‌ست لفر (دل) ه.

فتووه‌ت: چاګى، باشى، (وه‌سغه بو ئيسانى چاک).

ناظر: تهماشه‌ګر، تميشاګر.

فهراسه: زانابى، هوشيارى، زيره‌ګى.

صاحب‌رواج: که‌سى به‌توانا.

له‌جاج: به‌هانه‌ګرتن.

تاراج و باج: تالان‌کردن و بردن، (باج: پيتاک، زهرېبه‌ى ئيجبارى).

ئعلميه‌ت: زانابى.

پهلوخ: په‌لخاندن، نه‌هيتشتن.

شېوب: سوتان.

شه‌قوه‌ت: ئيش و نازارى.

حمد و شوکر

حمد و شوکرى وى غه‌فورى، خوش دکت پټويسته نورى

ئەى دلّ قافييى طوري، ئەو دزانت حيکمه‌تى

حيکمه‌تا مه‌ولايى باقى، هه‌رتو موشتاقي ته‌لاقي

ناه دلو پوپ ئيشتياقي، بو ويصال و هه‌ضره‌تى

نه‌ينکا جاني بو جه‌للا، هه‌ضره‌تى عه‌رشى موعه‌للا

ساعه‌تا روژا ته‌سه‌للا، سين و عه‌ينا غه‌فله‌تى

سين و عه‌ينا غه‌فله‌تى چوو، ئيحتياجا عوزله‌تى چوو

ميم و قافا ديجه‌لى چوو، هم ري هه‌بوژ عوزله‌تى

گه‌نگى من عوزله‌ت قه‌دبو، دل ژ بو شينى مه‌قه‌ري بو

عوزله‌تى هنگى مه‌فه‌ر بو، دا عه‌مه‌لکت صه‌فوه‌تى.

پټويسته: لازمه.

قافييى طوري: چيائى طور سيناء.

ئيشتيق: شه‌وق، نارهنو، هن، خه‌ريبون.

ويصال: پټک گه‌هشتن، به‌يټک گه‌يشتن.

نه‌ينک: ناوټنه، مريک.

جه‌للا: روشن، پاکی.

موعه‌للا: به‌رزي، گه‌وره، مه‌زن.

ته‌سه‌للا: ئاسوده، که‌يف خوشى.

عوزله‌ت: ته‌نيانشين.

شين: گريان، شيوه‌ن.

عه‌مه‌ل: ئيش، کار.

مه‌فه‌ر: رزگار.

صه‌فوه‌ت: پاڪڙيا دلي، پاکی دل.

ئەهلى حظورى

سامع و ئەهلى حظورى، قنچ بکن باوهر ژ نوری

ژڤى سرپى نينه قوصورى، خوش دبين دهوله‌تى

گوهر دهنه مه‌ولا په‌رستى، به‌نده‌يى ئالا د ده‌ستى

دل ژ دونيايى قه‌رستى، دل د حوببا ئاخه‌ره‌تى

ده‌عوه‌تا جاما جه‌مالى، خه‌لعه‌ت و ته‌ختى که‌مالى

سالکى جادا ويصالى، دى به‌ روحدانى گه‌تى

مه‌شه‌ه‌دا عه‌ينوليه‌قينى، گهر ب حه‌ق بيته‌ کرينى

دى به‌ روحدانى چينى، دا بزائن قيمي‌مه‌تى

حوسنا ذاتى دولجه‌لالى، دل ژ بو دائم دنالى

ده‌رپه‌ه‌ک زانى ب حالى، که‌فته ئاهى حيرقه‌تى.

حظور: حازر.

قوصور: که‌م و کاسى، قوسيرى، ناته‌واو.

مه‌ولا په‌رست: خوه‌دى، خوا، خودا.

جاما جه‌مالى: مېه‌ست لفر (جوانى)يه.

سالک: رتبوار.

ويصال: پټک گه‌هشتن، به‌يټک گه‌يشتن.

روحدان: گيان فيدا.

عه‌ينوليه‌قين: سه‌ر چاوه‌ى راستى.

نوری بریفکی ئەصلی ئەو

یارەب ب حەقی صدیقی، ب نورا قەلبی رەفیقی
 خارج بکە قی غەریقی، ژ بیم و خەوف و ضەیفەتی
 ئەو ئەبویە کەری عەظیمە، صدیقی نەبی کەریمە
 یارەب ئەز موشتاقي ویمە، مەحروم نەکە قی مە ژمینەتی
 یارەب ب حەقی عومەرکە قی، ب فاروقی موطەههەر کە قی
 مە ژنورا وی بی بهره نەکە قی، ئەوی ب بینین ئاخەرەتی
 یارەب ب حەقی عوتمان کە قی، پور حەیا و پور ئیمان کە قی
 ب نورا عەرد و عەسمان کە قی، سەرفراز بین بشەهادەتی
 یارەب ب حەقی عەلی کە قی، ب مەلودەکی وەلی کە قی
 ب سینەیی مونجەلی کە قی، بەحرا علوم و حیکمەتی
 یارەب ب ئسمی ئەعظەم کە قی، ب ئەحمەدی موکەررەم کە قی
 ب موسای و ب ئادەم کە قی، قوبول بکە قی قی دەعوەتی
 یارەب بناقی جەلیل کە قی، ب ئیبراھیمی خەلیل کە قی
 ب نوح و پەببی جبریل کە قی، ب عیسی و مەلیاکەتی
 یارەب ب حەقی ئەنبیاء، یارەب ب حەقی ئەولیاء
 یارەب ب حەقی ئەتقییاء، یارەب ب ئەهلی سوننەتی
 یارەب ب حەقی قورئانی، یارەب ب ئەهلی ئیمان
 بەلایکەتت عەسمانی، خالی نەب ن ژ خلمەتی
 یارەب ب هەر چار ئیمام کە قی، ب شیخ جونەیدولھومام کە قی
 ب موحیەلەدینی تەمام کە قی، عەبدولقادر و زورپەتی
 یارەب ب حەقی کورسی کە قی، ب نورا عەرش و کورسی کە قی
 ب حەقی جوملە وەلی کە قی، یا ناصری هەر نەصرەتی

یارەب تو موعین بەصیری، یارەب تو بحالی خەبیری
 یارەب تو مورادا فەقیری، تو رەد نەکە قی یتک ساعەتی
 یارەب تو رەببی صەبوری، ئەو مسکینی ناف لی نوری
 تو بخو سەتتار و غەفوری، قەت نەبینت فەضاحەتی
 یارەب وی دایی و بابا، چەند برایو و ئەحبابا
 هەم ئەقرباء و ئەصحابا، داخل بکە قی ل جەننەتی
 یارەب ب ئالیت رەسول کە قی، ب ئەصحابیت دەھ قبول کە قی
 قی دوعایی تو قبول کە قی، بومە و جەمیعی ئومەتی
 پاشی (هزار و دوسەدی، چل کیم دو) چون ژقی عەدەدی
 ژ پاشی دەورا ئەحمەدی، یەعنی ژ وەقتی هیجرەتی
 بورین ئەو قەدەر سال و ماھ، لەو کەفتمە بەحرا گوناھ
 مەدەد ل بەر دەرگاھی شاھ، یارەب بەدی سەعادەتی
 طالبی لوطفی غەفوری، گومرەھی، رەنجی، نوری
 وی ل نوسخا وی بهوری، رۆژگارا هیجرەتی
 ئەف نوریی بیمارە ئەو، بی مال و بی تیمارە ئەو
 جان دادەیی سیمارە ئەو، جاد و هیلالا جەبەھەتی
 جاد و هیلالا توز و رەش، زەھرا هیلالا دانە جەش
 مەستی شەراب و داری دەش، مەخمورە ئەف دەر وەحدەتی
 نوری بریفکی ئەصلی ئەو، بەلکی حوسەینی نەسلی ئەو
 تیرا ل دلدا نەسلی ئەو، پەشتوزەکا ژ مەککەتی
 جەمعا موحەکەم چون شەوہد، سال (هشت سیی دانزدە سەد)
 بورین بقی رەسمی عەدەد، نەظم و بەیان قیصەتی.

رەفیق: ھاوئ، هەقال، دۆست.

بیم: ترس.

خەوف: ترس و خوف.

ضهيقهت: دل تهنګی، بټن تهنګی.

موشتاق: ئاره زومه ند.

حياء: شهرم.

سينه: مهبست لفر (دل) ه.

مونجه لي: گه وره.

وه لي: مروفتي پاک، مروفي چاک و زور به ئيمان.

ناصر: نه جات دار.

موعين: ئاگه دار، ئاگه هدار.

رهد: بي بهش کردن.

صه بور: به تاقهت، به حه وسه له.

فه ضاحهت: هه تک چون.

ئه صاحب: هاوري.

جه ميغ: تهف، هه مي، هه موو، گشت.

گونه اه: گونه ه.

سه عادهت، خوشي، كه يف خوشي.

پاشي (هزار و دوسه دي، چل كيم دو) چون ژفي عه ده دي: دكه ١٢٣٨ ه.

گومره ه: سه ر لي شيو او.

روژگار: دهور، زه مان، دهوران.

بیمار: نه خوش، نه ساخ.

تیمار: دهرمان کرن.

جان داده: يو ئه و مردوه، شهيدا، عاشق.

جهش: چيشتن، تامکرن، تامکرن.

مهست: سه رخوهش، سه رخوش.

مهخمور: خومار، سه رخوش.

نه سل: ره گز.

سال هه شت سيي دانزده سه د: دكه ١٢٣٨ ه.

عه ده د: هه ژمار، ژماره.

نهظم: چيكرن، نوسين، ئاماده کرن، ريکوييک کردن.

شعرا موبارهک (*)

ياره ب تو غه ففاري مني، بي شک تو سه تتاري مني

ئه لحه ق سزاواري مني، دهر باي فهضل و ميننه تي

ميننه ت ده ي با هه ركه سي، فريادره سي هه رناكه سي

ئوستادي چه رخوا ئه تله سي، نه ه له وله با دهورانه تي

نه ه له وله با چه رخوا برين، كي شان ه موددي هه مچنين

هندي په رسته تي لي مه شين، تاري ل هندي نوبه تي

هيفي دكت نوري وه رنگ، بشوت به ختي صافي ژ زهنگ

دونيا په رسته تي جامي بهنگ، تيكه ت شه را با صه فوه تي

يا خالق و قه ييوم و حه ق، نوري تو لي كه ي پور شه فه ق

مه سعود بتن وه قتي سه به ق، ياره ب تو لي كه ي ره حمه تي

نون و واو ئه ف ئينشاكري، ريوايه تي ت جه مع كرى

نسه ت ژ بونا ساكري، غافل نه بن ژ خلمه تي

عه بددي كو ئه ف ئينشاكري، موشتاق ي عه بدولقادي

مه ولود بريفكان ئاخري، ئيتوته ساكن موده تي

عه بددي كو ناف لي نوريه، شعرا موبارهك گوتييه

وه قتي زه مان لي بورييه، دوربو ژنه بي يي ئوممه تي.

(*) خونده فاني هيژا دنا ف ئي هه ليه ستي دا شيخ نوره ديني بريفكاني بخوه نيشان كره كو ئه و ل گوندي بريفكان ها تيه سه ر دونيا يي، وه كو دبي (مه ولود بريفكان ئاخري)، هه روه ها كو ئه و دمه كي ل گوندي ئيتوتي ژبايه (كو دكه فه نافه را بازي ري دهو كي و گوندي بريفكا)، وه كو دبي (ئيتوته ساكن موده تي). (زاهد بريفكاني)

سزاوار: لايق.

ميننه ت ده ه: خاوه ني منه ت کردن، گه وره.

فريادره س: فريا كه وتن، نه جات دهر، يارمه تي دهر، بي به هاوارمان، په نا بو ئينم.

چه رخوا يه تله س: گه ردون، فه له ك.

له وله ب: دهوران، زه مان.

همچنين: هروهه ها .
 هندي پرستي: جوان پرستي .
 وهرنگ: بهو رنگه، بقی ناوایی، بهو جوړه .
 پرست: ستایشکردن .
 تازی: مهبست لفر (عرب) .
 هندي: هیندی، (هند) .
 جامی بهنگ: سهرخوش، (بهنگ: حشیش) .
 شهرابا صفوه تی: شرابی خوشه ویستی .
 شفهق: رحمی، بهنای به .
 مسعود: کیف خوشی .
 سبهق: رابردو .
 ریوایت: جیرانه وه، بهیان کردن .
 چه مع کری: کومکری، کو کردی .
 ساکر: غافل، سهرخوش .
 موشتاق: نارزومه ند .
 مه ولود: له دایک بووه .
 ساکن: نیشته جی، ئه هلی ئه وئ، خه لکی وئ، دانیشتی وئ .
 موددهت: دهمهک، ماوه پیک .

میعراج نامه

سه ییدی موختاری عالم، سهرورئ ئه ولادی ئادهم
 ئه ف حه بیبوللاهه خاتهم، مهبه طی نبوه تی
 وی ب له فظا خوی موبارهک، شهرعی خو کریه ته داپرهک
 دا خلاس بکت ب جارهک، زولم و جه ورا ئوممه تی
 گو ه بدن عه بدی ذه لیله، روزه کی ئه و جبره ئله
 هاته نک نه بیی خه لیله، په یکی ره بی عیززه تی
 هردوکا میعراج ب شهف بو، وئ شهقی تاری و خه ف بو
 موسته فا قورئان ت دهف بو، وئ دخونت ئایه تی
 جه ل سهر پشته بورا قی، قاصدی وهصل و ته لاقی
 موسته فا بو ئیشتیاقی، چون دکت موهممه تی

عهر د و عه سمان بو طه واندن، ذولعه رشی واصلاندن
 حه ق ب ته شریفی گه هاندن، دا ببینت حه ضره تی
 مه رته با قه ووسی و قابی، ئه شه را فه صل و خیطابی
 حیکمه تا عیلم و کیتابی، حه ق ب ته شریفی ده تی
 هه رچی فیایی هاته کار، حه ق گوته وی هه شتی هزار
 هه فتی هزار سال بوهار، پاشی فه گهر با خه لعه تی
 بچا فا دیبو وهجه ی کریم، دل دزانی شه ئنی عظیم
 پاشی ل جه ننا تولنه عیم، نازل تبو وئ ساعه تی
 په یکی خودی بو جبره ئیل، هاتی ب فه رمانا جه لیل
 خوش شه ره زا و هه م ده لیل، دگه ل ده اته جه نه تی
 جه نه ت هه می وی سه حدکر، دائم دکر حه مد و شکر
 پاشی جه هه نه م قه صد دکر، ئه و بزانیته هه یئه تی
 ده رگه ه ب ییک ییک سه حکرن، پیکفه له هیب و ناگرن
 ژهه فتا شهش بو کافرن، یادی جهی قی ئومه تی
 جهی ئوممه تا موختاری، هه ر چ ریبا و حه رام خواری
 ئه هلی که بانیر بواری، نه هاتیسه سه ر توبه تی
 هه رچی شه فاعه ت بو نه بی، ل دونیایی بی توبه بی
 خه وفهک لقه لبی دا نه بی، ترسا عه ذاب و خه شیته تی
 روژا دچیته مه حشه ری، په نجاه هزار ب ده فته ری
 سالا دبورین مه هده ری، ناکت شه فیعی ئومه تی
 وه قتی فه گه ریا موسته فا، ئه ف حاله بومه ئاشکرا
 ظاهر دبن ئه هلی خودا، مه علومه ئه هلی شه قوه تی
 هندي هه نه ئینسان و جن، نه وعه ک ل سه ر دینی دچن
 ئه و لائیقی ره حمی دبن، روژا گه رمیی و حیره قه تی

نهوعی دووی د ظاهرن، پښکفه شهقی و کافرن
ګر ټو لسه کوفری مرن، قهت نابین چو پرحمهتی

نهوعی سیی مسلمانن، ټو ظاهری ب ئیمانن
روژی و نقیژ کاری وانن، ظاهر دین به نیسبهتی

ټوما باطن ټو کافرن، ټو دئ ل سهر کوفری مرن
ټو قهنجیت وان دکرن، ژئ ناګرن نهفعیهتی

هرچی عهبدی مسلمانن، شولا وی زولم و طوغیانن
موعهیهنه ییک ژ وانه، ټو کافره لسهکرهتی

یا خالق قهییومی حق، نوری تو لیکه ی پر شهفهق
مهسعود بتن وهتی سبهق، یارې بوی که ی شهفهقهتی

وهکی کهسهک ته نهفییا، پاشی تهکه لوف بو چیه
تهکه لوف مونافقیه، مه علوم تبی بقی خصلهتی

مه علوم تبی هروئ دهمی، فاحش تبی لنک عالهمی
غمګین د فکر وئ غمی، خسران دګل نه دامه تی

خواریا قلب و زبانی، فحشیا عیبا خودانی
هرکه سهک زو پی دزانی، باوهری کهس پی نه تی

نون و واو ټف ئینشاکری، زو زو ټف بهیت جهمع کری
نسحت ژ بونا ساکری، غافل نه بن ژخیلمه تی.

مه هبط: خاتم.

نبوهت: پیغمبر.

ته داریک: نامادکرن، بهیان، ریختن.

نه بی: پیغمبر.

په یک: قاصد، نامه بر.

بوراق: شتیکه وهکو ټسپ سهری وهکو بنیام وایه.

وهصل و ټلاق: بهیتک ګیشتن و جیابونه وه.

طه واندن: ګیاندن بهیتک.

قهوسی و قابی: (قاب قوسین)، شتونیکه که له میعراج نامه هاتیه جتګایتکه وهکو پرده له بهینی خودا

و پیغمبر.

نازیل: هاتن، ګیشتن.

دهلیل: رهنما، رابهر.

له هیب: بلتسه ی ناګر.

که بائیر: ګوناھی ګوره ګوره.

شه قوهت: ټهلی شهقاوت، دوردی سهری.

باطن: نهی.

خصله: عادهت، رهوش، کردار.

نه دامهت: په شیمانی، پوشمانی.

ساګر: غافل، سرخوش.

ګهلی یار و برادر

ټه ی ګهلی یار و برادر، ګوه بدن قی نصحه تی
ګوه بدیرن جومله ییکسهر، وهرنه ریکا ئاخره تی

وهرنه سهر ریکا حقیقهت، ذیکر و ټوړادی طه ریهت
حوکم و بورهان و شه ریهت، دا بګه هنه له ذده تی

قیصه کی ټز دئ بهیان کهم، به حسی مه خلوقی زه مان کهم
پیره میړ و هم جوان کهم، دا بزانن حکمه تی

هندي کو ئینسان پیړن، صاحبی حیرصا که شیرن
وئ نه بن ته خمین و بیرن، وهختی نه زعی سه کره تی

سه کرهتا شیددهت که ماله، نائیته فیکر و خه یاله
ساعهتا دونیا بهتاله، دا بګه فنه نیعمه تی

ګوه نه دن نیعمه تا فانی، صهرف بکن بو عمری جانی
حه یفه چوو عمری جوانی، تی نه دیتبو له ذده تی

له ذدهتا دارولف نه نایه، غه فلهتا نه فسا هه وایه
له حظه یهک ژعمری وی مایه، دئ قه خوتن شه ربه تی

خه لک و ټهلی قی زه مان، تویه دارن ب ټه زمانی
دل رهشن شېه قه ترانی، ټو ژ بهر مه عصیه تی

طالبی مالی حه پامن، تارکی فهرض و صیامن
دوژمنی نه هلی کی پامن، نه هلی ته کی و مزگه فتی

تارکی صه وم و صه لاتن، مانعی فطر و زه کاتن
غافل بانگ و جه معاتن، دورکهن ژ په حمه تی

قانون و یتک په یداکرین، حه شر و میزان ل بیرکرین
به رتیلی و ا په یداکرین، هواره په بی عیزه تی

طالبی دنیا مرارن، موپته لایي کس و کارن
بی مـــه ژي و دین و هارن، دا بگه هنه دهوله تی

مه جلسا وان نه رضه ک پیسه، نادیه جهه ک خه بیسه
جهی شهیتانی خه بیسه، وهختی که یف و سوحبه تی

سوحبه تا به یع و شیرایه، دهخل و دان و چیل و گایه
قونته رات و قه للابایه، ناکه ترسا قیامه تی

نینه وان ترسا خیطابی، وهختی دچنه ناف توپابی
دی چهوا دن نهو جهوابی، جهوابا په بی عیزه تی

دی چکن لناف چار دیواری، مه سکه نی دپیشک و ماری
بی هه فال و تهنگ و تاری، جهی حوزن و وهحشه تی

هندي لاون نهو غورورن، تابعی شهیتانی کوپن
فاعلی فسق و فجورن، دورن نهو ژ تهوبه تی

عهقل و فههما وان به لاقه، قهسوه تی گرتی هناقه
هر دگیرن ههردو چاقه، داخو پاڅین هه لکه تی

جحیل و پیر نینه نه فکر، گو ه بدن نایات و نه خبر
دا ببین نه بیی موختار، وهختی حه یف و وهحشه تی

حوزنییا بوچی وهناکه ی، ته رکا نه ولاد و براکه ی
سه رسه رپه وضا موسسته فاکه ی، بییه کولی خزمه تی

سهه سه لام و سهه سه لات، ژ قادری موحیه له مات
ژ بو فه خرو لکائینات، ل هه موو ومخت و ساعه تی

ژ هجرتها خه یرو لئه نام، هزار و سی سهه سال ته مام
بیست و شهش ژي به ئیکرام، دانانا نه ظم و نصحه تی.

گو ه بدین: گو ه بدن، راکرن.

نیکر و نهوړاد: له فکری خودا دابون.

له ذهت: خوشی و شادی.

حیرصا که ټیر: پر ب ټاکه ه، زور ټاکه دار.

نه زعی سه کره تی: غه رغه را روحی، جیانه ل له کاتی سه ره مهرک دا، غه رغه ری روح.

شیده ت: زور.

نیعمه تا فانی: مه به ست لفر (دو نیا).

دارولفه نا: دو نیا.

شهریه ت: شهراب.

قه تران: رهش، (دهرمانه کی ره شه).

صیام: روژی گرتن، روژیا.

کیرام: که وړه.

سه لات: نفیژ، نویژ.

به رتیلی: به رتیل.

موپته لا: توشبون، دوچار.

نه رض: نه رد.

نادی: مه یخانه.

مه سکه ن: شوین، مال.

حوزن و وهحشه ت: غه مبار و ترس.

غورور: له خوبایی بون.

قهسوه ت: سته م، زولم.

هه لکه ت: تا هه ل و دهرغه ټیک په یابکه ن.

نصحه ت

ئەي گەلى يار و برادر، گوھ بدن قى نصحه تى
 نصحه تا من چى تىره بووه ژخه زينا دهوله تى
 ئەف زەمان ئاخىر زەمانه، قەنج و صالح تى نەمان
 فسق و زولما ئەول سەرمه، كهفته به حرا ظوله تى
 كوړ دگهل بابى نه ياره، دژمنا دايى كچه
 خزم و پسمام ژ طه ماعى، نينه تاما موحبه تى
 موحبه تا دىنى (غادنا)، ژ بو مه پيسيتيه
 نينه به حسا شه رعى ئەحمەد، نينه ترسا ئاخره تى
 شەرع و دين لنك به تال بو، مەفسەدى هاته رواج
 لهو كوړ و باب و بران، ژيک ناگرن ئومنييه تى
 زالم و فاسق وهكو هاتين هەمو دى بى ژنه وى
 مەرحەبا ئەهلەن وه سەهلەن، سەبر و بهنا مه بته تى
 عالم و صالح وهكى هاتين، ئەنى لوا دبیت گرى
 سوحبه تا وان دى نه خوش بيت، پيگه ژيکەن نه فره تى
 مللهت و قەوم و عەشيران، عاده تا خو ژبيير كرن
 شىخ و سوفى و عالمان، هيلان سلوكا ئاخره تى.

خەزىنه: گەنجينه، سەروەت و سامان.
 پسمام: كورمام، ئاموزا.
 موحبه ت: ژهەف حەزكرن، مەحەببەت.
 غادنا: ژناف مەچوو، روى، نەما.
 مەفسەد: بەدى، خراب، فساد.
 رواج: هاته مهيدان.
 ئومنييه ت: ئوميد.
 سلوك: رهوشت.

ئەبوبەكرى شيبلى (*)

ئەف بەنده ي شىخى جهان، لازم دقئى سريى نهان
 ظاهر بكم قوطبى زەمان، داهون بزائن قيصه تى
 شىخەك هەبو غەوئى دنى، ئينسان هەمى ژى بون غەنى
 نه دهاته خواب و خور دنى، دائم ب تەركا له زده تى
 ناقى ئەوى قوطبى شەريف، شيبلى ئەبوبەكرى طەريف
 يىكسەر دبو وهك موضه عيف، دائم ب ترس و خەشيه تى
 ئەصلى طەريقا شىخ چيه، ئەووەل ئەمير و شاهيه
 شىخ حاكمەك فارسىه، سولطان و مير و شەوكة تى
 ميرى نه هاوهندى بو ئەو، شاهى سەمه رقه ندى بو ئەو
 عەجەم هەمى د بەندى ئەو، خوش خوش د گيرت حيكه تى
 ميرى نه هاوهند و عەجەم، تەشبيهى حاتمە باكه رهم
 كەس لى نه بو ئەندوه و غەم، ژ عەدل و فەضل و پەحمه تى
 رەحمەت هەبو بى حەد لنك، چەندى مەزن چەندى كچك
 بوكەس نه دهاته كەرب و رك، ب ئيعتيدالى طەبعه تى
 ئەو شىخ ئەبوبەكر كو مير، مسكين دله صاحب فەقير
 ترسا خودى دائم ل بير، خەلقو بگيرن ژى عيبره تى
 ئەصل و به يانا قيصه يى، شىخى مه شىخى جاده يى
 مير بو ب تەختى و جلوه يى، پروژول سەر پەعيبه تى
 ئەف شىخ ئەبوبەكرى شەريف، زير دانه مسكين و ضه عيف
 فەرمان بەرى شاهى لطيف، قائم د ئەمرى شيرعه تى
 شىخ بو خەليفى پادشاه، يەعنى شەهر بە غدادى ماه
 قائمە قام بو جايگاه، بو خاترى خيلافه تى

خوش دی فه‌رمان وه‌زیر بو ئه‌و، وه‌کیلکه‌ک بێ نه‌ظیر بو ئه‌و
 شاه ل به‌غداد ئه‌میر بو ئه‌و، یه‌عنی شاهێ میلیه‌تێ
 میلیه‌تێ ئیسلامی ناڤه‌، ئه‌و ل دنیا بێ به‌لاڤه‌
 خوش مه‌کان به‌غدادی ناڤه‌، بو جهێ سه‌له‌طه‌نه‌تێ
 چونکی ئه‌و ته‌ختێ ئیمام بو، خوله‌فاء وه‌جیهێ مه‌قام بو
 په‌به‌رئ هه‌ر خاص و عام بو، دهر نیظاما شیره‌تێ
 شیره‌تا می‌را لوی بو، مه‌رته‌با پیرا لوی بو
 قووه‌تا شیرا لوی بو، ل ناڤ ئه‌رقا قووه‌تێ
 قووه‌تا دائیرلعیراق، سه‌ر ب سه‌ر ئیسلامی تیفاق
 وه‌کی به‌ندا خوش و په‌واق، بو مه‌دین و مه‌ککه‌تێ
 هێژ ئه‌بویه‌کرئ مه‌ می‌ربو، خوش دی فه‌رمان و وه‌زیر بو
 ئه‌و وه‌زیرئ شاه که‌بیر بو، هه‌رکه‌سه‌ک دئ کت حاجه‌تێ
 دنیا هه‌می قه‌صدا وییه‌، می‌ر هه‌مییا ئه‌و ناسییه‌
 هه‌رساله‌ کو ئه‌و ماه نویه‌، می‌رمه‌ته‌ هاته‌ حه‌ضره‌تێ
 می‌رئ نه‌هاوه‌ند و عه‌جه‌م، یه‌عنی شاهێ عالی عه‌له‌م
 به‌غداد مو‌شه‌ره‌ف کر قه‌ده‌م، بو دیتن و زیاره‌تێ
 زیاره‌تا باخوی فه‌ره‌، می‌رئ بێ کوم و عه‌سکه‌ره‌
 دینی ژ فه‌رما چت دیره‌، لازم دبینت زه‌حمه‌تێ
 قه‌صدا وه‌زیرئ شاه دکر، دانه‌ به‌گ پر په‌نگ ماه دکر
 عاله‌م ب خیر ئه‌و گاه دکر، حینا کو هاته‌ روئیه‌تێ
 چه‌ند ماه لنک وه‌زیر تما، بێ حه‌د مه‌ناه و مال تدا
 چو سه‌ر مه‌قامێ ئه‌ولیا، صافیی صدقا نییه‌تێ
 ئه‌و شیخ ئه‌بویه‌کرئ که‌بیر، هندی لنک وه‌زیر و می‌ر
 که‌س دی وه‌زیر نه‌ده‌اته‌ بی‌ر، ب ئختیلاطا ئولفه‌تێ

روژه‌کێ وه‌زیرئ دی گو، ئه‌ی شاه ئه‌بویه‌کرئ نه‌کو
 شیخه‌ک هه‌یه‌ خورشیده‌ رو، قوطبێ جیهان و موده‌تێ
 قوطبێ زه‌مانێ ئه‌که‌به‌ره‌، ولّاه ئیمامه‌ک په‌به‌ره‌
 ناڤ لێ جونه‌ید و سه‌روه‌ره‌، سولطان و صاحب خلمه‌تێ
 سولطانێ جن و ئینسییا، شه‌هبازێ عه‌رش و کورسییا
 سه‌ربازێ فه‌راقودسییا، که‌س نینه‌ ژئ کت وه‌صفه‌تێ
 که‌س نینه‌ وه‌صفا شیخی بدت، چاڤێ نه‌ظر ل شیخی بکت
 جان و دلا‌ن لێ رێ دت، مو‌شتاقی نو‌را جه‌به‌ه‌تێ
 مو‌شتاقی نو‌را شبه‌هێ رۆژ، ئه‌ف شیخ جونه‌یدێ سینه‌سو‌ژ
 که‌ر لێ نه‌ظه‌رکت ئه‌هلی رۆژ، دئ بجیته‌ نه‌ه‌را جه‌ننه‌تێ
 وه‌زیر و می‌ر ڤیکرا دچون، مو‌شتاق و هه‌م شه‌یدا دچون
 نیرزیکێ قوطب ولّاه دچون، حاشا نه‌بینت به‌ره‌که‌تێ
 حاشا نه‌بینت سرپه‌کێ، جه‌وه‌هر سه‌ده‌ف با دورزه‌کێ
 شه‌هباز و شاهین قه‌دره‌کێ، کێ دیت دئ بینت حه‌یره‌تێ
 حه‌یره‌ت مو‌را‌دا سالکی، ئیلقا‌ئا وه‌جه‌هێ هالکی
 دائم لحه‌ضره‌تا مالکی، فانی دگه‌ل جه‌معیه‌تێ
 مو‌رشدی نه‌ینک نماکر، جان و دل ڤیکرا جه‌لاکر
 بویه‌کر پێ مو‌بته‌لاکر، عه‌کس راکیز جلوه‌تێ
 عه‌کس و جلوا په‌هله‌وی کر، عاله‌ما مه‌خفی جه‌لی کر
 دی ل جه‌هێ شاه عه‌لی کر، سینه‌تیرا جه‌ذه‌به‌تێ
 شاه ئه‌بویه‌کرئ مو‌کری‌ره‌م، گو‌ت وه‌زیری توی مو‌عه‌ظه‌م
 دیتنا شیخی خو ناده‌م، ئه‌ز ب ملکو حیکمه‌تێ
 ده‌ست ژ دونیایی فه‌رستین، حه‌یفه‌ ئه‌م دونیا په‌رستین
 ئه‌م ژ طاسا وئ د مه‌ستین، چاکه‌ ژیکن ته‌ویه‌تێ

دی شاه نه بوبه کړی وکړ، قهصدا طه ریقی و ته ویی کړ
 دهستی خو ژحکمه تی قه کړ، دهست هافیت ته طه ریکه تی
 کنج و زده ب به لاف دکر، کودا چا په ردارقی دکر
 چه شمی دخوپر ئاف دکر، ژ بهر گرین و خه شیه تی
 چو خیدمه تا شیخی و دگوت، شیخم ه بیب جانم دسوت
 عشقاته روحا من دخوت، بومن عیانکه خیدمه تی
 شیخ نهینکا ره بیی منه، دلخوشیا قه لبی منه
 خوش عیبره تا لبو منه، بو دل په ناهی عیبره تی
 خیدمه تا شیخ تختیارکت، سه فراه شیخ پیقه کارکت
 لمرکه با مه جهری مه بارکت، دی قه بولکه م زحمه تی
 ممرکه با دارولبه قایه، هه روه کی شیخ دابیرایه
 چار و چه نکا ل وه فایه، ونه ما کن غایه تی
 تاراج و حوری سهر ب سهر، به لکی دی ل هوش و جگر
 قیکرا هه می ئینانه در، قه تختیاره ک ژئ نه تی
 قه من نه مایه غیره ته ک، وللاه نه کار و سیره ته ک
 رایه ک نه مایه شیره ته ک، هه ققا نمودا مه ژته تی
 مه تبوع تویی تابع نه زم، بی تختیار و بی جه زم
 وه قتی تو له زکهی ئی بله زم، هه چی ریا شیخ تی قه تی
 شهرتی موریدی راستیه، شیخی ئیراده دهستی
 هندی کو دل پی بیستی، راسته بقی ئیراده تی
 نابت مورید رایه ک هبت، فخره د شیخدا بهر زه بت
 دا روزه نا غه بی قه بت، روده ت شهودا غه بیه تی
 شیخ ده رگه فانی بهر زه تی، دهستی ل ده رگی دوزه تی
 که عبینه روح بهر دا ره تی، وهجه دی د عینا که عبه تی

شیخ که عبه یا قیبالا منه، خوش نهینکا ره بیی منه
 من نه و به سه ه سبی منه، نه و چیتره ژبو قیباله تی
 سهر د فرماناته کویه، دل به ری نه مرئی ته هویه
 سهر ب سهر ره سما مه چویه، ره سم و کار و مه شیه تی
 هه ق وهیه شیخم شه ماله، یا جه مالا ذولجه لاله
 نه سخه یا کیبری چو خاله، و ل نقیا جه بهه تی
 جه بهه تا وی شیخی شریف، عه کسا خودا وهندی له طیف
 وهجه تی من مووه کی ضعیف، ظاهر تبو ژ صورته تی
 په ردا شهودی راییه، حینا کو من شیخ دیتیه
 ییکسهر وجودم مه حویه، فانی بوی ژ شه هاده تی
 مه جمه عا به حرا حیاتی، ممرکه با موسا کو تاتی
 یوشه ع و خضری قه تاتی، طالینه جه معییه تی
 جه معییه تا صاحب دلا، نه صل و وصولا و اصلا
 نابت ته مام و کاملا، ئیلا ب جه معا وه صله تی
 وه صله تا شیخ و مریدا، فخر بو لعاقل و ره شیدا
 نه ی گه لی قه نج و سه عیدا، قه نج بکن سه معییه تی
 شوله ک هیه تیفاقیه، شهرتی موریدی راستیه
 وه عده ی دگه ل شیخ گوتیه، فخره ب چن بکن خدمه تی
 سولطان جونهیدی بی میثال، سه کر ژ بو به کر سوئال
 شیخ گوت ته فیه یوق بو هه قال، دابه ر جه ناخا نسبه تی
 نه وول ته صهر روف تی دکر، باطن صه فاندی چی دکر
 هیقنی و کیمیا لی دکر، بومه دی شوت ژ غه فله تی
 ئافیته بیرکا که و نه ری، ده رکر برین ب نشته ری
 فکرا دنی ژئ چو ده ری، دل کریه باغی جه ننه تی

باطن ل بهر شیخ ظاهره، ئافا حهياتی لیکره
 ییکسهر ب لیفی طاهره، شوشتی ژ هندی قهوسوتی
 وی ساعهتی ناگاه تیکر، دل ئافه نابو ماه تیکر
 جه بول خانه قاهی کر، دابه چهرخی ریاضهتی
 تهیری روحی وهک باز دچوو، ساکن بهرهو ئهقران دچوو
 سرپا نهین ئاغاز دبوو، ناکت وهطن فی جوئشهتی
 ئهف قالبی مثلی قهف هس، ساکن دبو ژرهنگی جه رهس
 قهط ناچنی مور و مهگهس، بهنا طه عامی ژئ نهتی
 فه رمان دکر شیخی مه زن، ئهف مورشدی ئینسان و جن
 سی سال ته مامی دی ب چن، ذیکری جه لال بکیتره تی
 ذیکری مهولا خوش جه لابی، دیرن ژ عشق و صهفای
 نورا ئیشراق و ضیائی، کار و باری ئاخهره تی
 سی سال ته مام نه لاله ئه لاله، دائم دگوت هر سال و ماه
 ئهو شیخ ئه بویه کری کو شاه، غافل نه بو یهک ساعه تی
 ذیکری خودی سی سال دگوت، پهردا ل سهر جانی دسوت
 چو ژبه دلی رهم و نعوت، یه کتا دبو وه حدانه تی
 یه کتا ب فه رمانا صه مه د، پاکیز بو ژ کیبر و جه سه د
 ب (قل هو الله أحد)، نه قش و نیگارا ئایه تی
 نه قشال دل نه لاله دیبو، سرپهک عه جه ب ناگاه دیبو
 دل ئافه ته بو ماه دیبو، سیراب ژ خه مرا وه حده تی
 فکر و نقوش و هوش دچون، تیکه ل ب عه ظم و له حم و خون
 ذیکری خودی تیکه ل دبون، رهوشه ن دی لی عرفانه تی
 سی سال دچون ئه قره نک هنر، طاقی ته دا شیخی ب سهر
 نیشان و خه لعت پی قه کر، سه د دهق ژ لبس و خه لعتی

سی سال کو چون طاقی ته دا، پاشی مه کان ساقی یه دا
 ئه قره نک طه ریکا مورشدا، جاری دکن فی هه یئه تی
 دائم مودام ئاف کیشه ئه و، حه بل و سه قای ل پی شه ئه و
 ده لوی صه غیر ته فته شه ئه و، راستی ت گیت خد مه تی
 جه مع کرن حه بل و مه سین، ئه هلی عیبادت هه منشین
 هندی گوت هاتین موسلمین، داپی بگرن طه هاره تی
 سی سال بقی حالی بوار، بولبول و ئه برهق چارکنار
 عوجبا و کیبرا خو قه شار، عوجب و ته که بیور ژئ نه تی
 دهرمان کرین ژیرا برین، قیرا نه ما جوزئه ک رهنگین
 چاک فه هم بکن یا ئه هلی دین، نه فسی بدن بهر زه حمه تی
 نه فسا وه باطن جه وه ره، لاکین قه ساوت داکره
 سو تن ب ناگری فه ره، دا ئاشکراکت صه فوه تی
 جه وه ری نه فسی صه فین، په رده بی حه د عوجب و کین
 په رده یا ییکسهر ه لین، داکو سه حکن زینه تی
 هه رکه سی گه نه ک عه جیبه، نه فس لسه مار و صه لیبه
 خو قیان حوجبا ره قیبه، قوفل و میفتاح ناکه تی
 ته رکا وجودا واجبه، دا هون بزائن حاجبه
 مه عبود ته واضوع طالبه، پافین ژ خو فی شرکه تی
 چه ندی کو مه ئیشراک ه بی، نابی کو مه ئیدراک ه بی
 پاکیزه جانکه پاک ه بی، دوره ژد ره یا ئه هلی یه تی
 ئه قره نگی کر ته رکا وجود، دهر حال ته جه للا دهر شیود
 سهر دهر ئوفتاد دهر سجود، رابون حیجابیت غه فله تی
 وه حده ت دگل سرپا صه مه د، حوسنا ته جه للا یا ئه حه د
 رون کر دل و جان و جه سه د، په رته و گه هاند فی مو هجه تی

موهجهت شه‌مالا هلگری، کبریتی شه‌معا پیکری
له‌وحی دلی جه‌دوئل کری، نه‌ققاش نه‌ققاشا ومحدتی
هفت سال بوارن سالکی، ئیرشاد ژ ده‌ستی مالکی
خوش خوش گهاندن ناسکی، سه‌د عه‌نفه‌ری ژوی غیره‌تی
سه‌د عه‌نفری شتی‌چی چه‌له‌نگ، ئینسان حه‌قیقه‌ت وه‌ک مه‌له‌ک
گوهداریا مورشد گه‌له‌ک، چو مه‌رت‌با قوطبییه‌تی
مورشدی چاک پی دزانی، ده‌ول و سه‌ققا یا‌کو دانی
چون ژبیرئ فکر جهانی، کار و به‌حئی مه‌له‌که‌تی
نه‌فس هه‌رده‌م ته‌رویج دکر، پ‌روح گرت و پی ته‌فریح دکر
نه‌فسانییی ته‌فریح دکر، ژهن‌دی عیوب و خه‌صله‌تی
دانا ل سه‌ر ته‌ختی که‌مال، گه‌ه دهر مه‌قام و زه‌وق و حال
گه‌ه نوش دکر تاسا زه‌لال، دائم ب حال و جه‌ذبه‌تی
خدمه‌تا سوفی و موریدا، شیخ گهاند حالی ره‌شیدا
شیخه سه‌رداری موریدا، کار گه‌انده غایه‌تی
پاش کو ئاف کیشان ته‌مام بو، شیخ جونه‌ید قوطب و ئیمام بو
سه‌روه‌ری هه‌ر خاص و عام بو، سه‌ییدی طائفه‌تی
خرقه و ته‌کمیلی ئینا، وی دئه‌بویه‌کر وه‌رینا
گوه بدن ئه‌ی گوشه‌نشینا، هو دئ به‌رکه‌ت خرقه‌تی
خرقه لبسی ئه‌ولییانه، سافی دلی ئه‌صفییانه
دور ژ قه‌ومی ئه‌شقییانه، ئه‌هلئ کذب و بیدعه‌تی
سوفییی سافی وه‌نابت، سینه پر کیبر و ریابت
دئ ژ وان قه‌وما جودابت، دین فروشی پومه‌تی
شیخی جونه‌ید خوش طه‌بییه، گوت ئه‌بویه‌کر ئه‌دیبه
ل مه‌طبه‌خی سی سال دیبه، ژ بو طه‌عام و خدمه‌تی

بویه‌کر سوفی و ئه‌میر بو، عاشقی گوفتاری پیریو
خادمی سوفی و فه‌قیر بو، ناکت ژ وان قه‌ت نه‌فره‌تی
ده‌م ب ده‌م کاسک دششتن، مه‌طبه‌خ و زه‌نبیل ل پشتن
هه‌ردو کار فیکرا گه‌هشتن، کار دگه‌ل سججاده‌تی
خدمه‌ت کو کرنه سال ته‌مام، سججاده دایی و کر ئیمام
ئه‌ف مورشدی قائمه‌قام، رونه‌شته کوشی سوحبه‌تی
شیخ ئه‌بویه‌کر وسا‌کر، سه‌د جه‌فا نه‌فس مویت‌لا کر
ناکهاتی روح سه‌فا‌کر، چو مه‌قامی سه‌فه‌وته‌تی
ئه‌ی گه‌لی صوفی و فه‌قیرا، گوه بدن گوفتاری پیرا
نسه‌ته‌تی شیخ و که‌بیرا، قه‌ت نه‌کن ژئ نه‌فره‌تی
نسه‌ته‌تی صاحب شوناسا، ره‌به‌ری ئه‌هلئ قیاسا
حه‌یفه تیکن کیم و کاسا، قه‌نج بزنانن حیکمه‌تی
حیکمه‌ت و سرپا طه‌ریقه، که‌شتیا یه‌جری غه‌ریقه
کاس و فنجانا ره‌حیقه، خاته‌ما مه‌ختمه‌تی
خاته‌ما مولک و به‌قائی، هه‌رکو من ده‌ستی خودایی
بی ئه‌ده‌ب هادرگه‌هایی، نار و شوعلا حیرقه‌تی
شیخ ئه‌بویه‌کرئ سه‌عیده، حوکام و شیخ و موریده
ئه‌وولا کاری ره‌شیده، گه‌شته حالی راهه‌تی
هفت مه‌قام بی‌کسه‌ر بوارن، غه‌ص و ته‌حلیی قه‌خوارن
ناگهان شه‌ریه‌ت بژارن، حال و زه‌وقا شه‌ریه‌تی
ئه‌وول مه‌قام ئه‌مما‌ریه، نه‌فسا مرید پی جاریه
شه‌یطان دگه‌ل هه‌موریه، ته‌وحید ژ وی نه‌فسییه‌تی
نه‌فسا هه‌می ئه‌غیار بکت، باری ریاضه‌ت باربکت
روبه‌ده‌ری جه‌بیار بکت، بی‌کسه‌ر هلینت هیممه‌تی

پېكسهر بكت هيممهت ژ دل، ئيثبات و نهفيا نوره ظل
 ئينشاء بكت وان مل ب مل، با نهظم و قهول و شيددهتې
 هتا نه مين غهيري حهق، تهوحيد ژ دل بيتن نه سهق
 هم دفع بن جورم و عهلق، فارغ فوئادې وهجههتې
 ثاني مهقام لهووامييه، پهردا ل نهفسې خاسييه
 نامې جهلال خوش نامييه، دل نهقش نه لاله وئ كهتې
 نهينيا دل وهكي سيراچ، خونا دلي مثلي زوجاج
 سافي دبو ژتون و عهجاج، ذيكرا جهلالې بهرقهتې
 مصباحا دل داگرتيه، شوعلامهوي ژئ رابيه
 پهردا دلي پي سوتيه، دل مايه نورا شوعلهتې
 هندي هبن سرر و حيجاب، روحي هبن پهرده و نيقاب
 وا لي هبن جهور و عذاب، ئخسير د دهستې زولهتې
 روحي ذيكرا پهيدا دچوو، داگرت و ليدا موب مو
 روحا موريد يهكتا دبو، دور بو ژ هندي غهفلهتې
 ثالث مهقام مه مولههمي، ئيلهام ژ بو تين ههردهمي
 دوربت ژ نارې جهنهامي، يهعني ژ هندي شههوتې
 نهفسا كو ناڅ لي مولههمه، سرپا موريدى خوړپه
 تهحقيق بزائن موحهكهمه، حهق وروده ژ حالهتې
 مزگينيا عهبدې عهفيف، سرپا كو هم سرپا لهطيف
 جهذاته جاني تي خهفيف، دهرحال نههاقيت خيفهتې
 حاكمي سرپري كو هاته، زهبت كرن ملك و ولاته
 دهولهتې وهجهي خو داته، باكهمالا وهجههتې
 وئ حكمتي هه ر لي دكت، نوشيرواني عهدلې دكت
 مهزلگهها لي چي دكت، سولطان ژ دل داري دهتې

دهورې د دت سولطاني حهق، طهبل و كهوئهورا زهوق و نهق
 هم گوش و جان كت سهر ژ مهق، داخل بكت بن خيفهتې
 دا حهق ببيت هم سهرقهوي، هم نهز سولطان و پهلهوي
 رونت ل عهرشي موستهوي، ئيكرا بكن ئولفييهتې
 رابع مهقامي موطمهئن، هم شههرزايي جادهئن
 ئيلا ئسمي حهق مه سيندن، وئرداته حهق هه موددهتې
 نهوول كو سهرفاني تهبوا، بيهوش و ناداني تهبوا
 دل ماي و هيراني تهبوا، هم غهرق د بهحري هيرهتې
 جهمع كو سهر داگر تهبوا، ههردم ل حهق ناظر تهبوا
 موشتاق ژ عشقي پير تهبوا، كهس دي نهتهاته ههرزهتې
 كهس دي نهتهاته بهر دلي، ههريا ژ روژا گولگولي
 سوژگول مرادا بولبولي، بهرقا شوهودي ئيكهتې
 فانيي بي فهرق و جهمع، گومرههيي بي چهشم و سهمع
 رههبري بي نور و شهمع، قهت نزانته ههبيتهتې
 سالكي كاملي نهبوي، عارفې واصلې نهبوي
 فهرق ژ بو حاصلې نهبوي، قهجه ژيكم فرقهتې
 كهه چ نهو نوريني دل، همما نه موددهك كامله
 هشيانه همما غافله، ئيرشاد ژ وي ئيلا نهتې
 فخره كو سهحكي جارو بين، دا جهوهري سهحكن ژ عين
 ظاهر بتن ژبو حيكهتېن، خالق دگهل خهلقيهتې
 ناگهان شاهي لهطيفه، سالكي ديكت خهليفه
 حيكهته تهختي شهريفه، باطني حهق دي دهتې
 مهعبود چما ناچت ژ بير، مهخلوق ژوي پيكسهره ئهسير
 حكمي ل سهر شاهي همير، ديكت ب چاف شهفهقهتې

سالك تو قوطبى عالهمى، قائمهمقامى ئادهمى
 گهر چهند تو صاحب خاتهمى، ئىمن مهبه ژعه زلييه تى
 خامس مهقامى راضيه، راضى ب ئمرى قاضيه
 قائم د فرمانا وييه، عهزل نابت ژخيلافه تى
 مير دى دهمى مولكى گه لك، مولكويه تا ئيش و مه لك
 ئقطاب و ئبداليت چله نگ، قىكرا دا ئمر و طاعه تى
 نه فسا كو نا ئ لى راضيه، قائم د فرمانا وييه
 له وچو مهقامى ژورييه، مه خلو ق د فرمانا وه تى
 شولا كو ره ب ئختيار بكت، ئمره ك ل نفسى باربكت
 نابت كو دل زى ساربكت، به لكى ب كىف و محبه تى
 فرمان دكت ره بى مه زن، مليا كه ت و ئىنس و وه جن
 فره ضه لوى عه بدى دمن، ژيرا بكن هر خدمه تى
 هر خدمه تا عه بدى مه كن، بى كه يفيا وى قه ت مه كن
 چهندي بقتن هر وه كن، ئحسان ژ ئحسانى وه تى
 عه بدى مه يى تا عه ت كرى، عالا بدهستى خو برى
 نه ظما طه ريقى چىكرى، ئه و لائىقه ژبو خلمه تى
 عالا و ره قسا سه رخوشن، قه وس و كفانى توزره شن
 ديوان و دين و مه هوه شن، تيره ك تفيكه ت ده عوه تى
 خلعه ت و ته ختى كه مالى، سالكى هه د و ويصالى
 ده عوه يا جام و جه مالى، دى بهر هه يدانى كه تى
 سالك موریدهك سافيه، مه قصود خو وه جه يى باقيه
 مصباحى دل نورانيه، دل دائى قه ييومه تى
 هه رده م دينت خير و شه ر، ئه رض و سه ما و حشك و ته ر
 هم باد و ئافاره كه زهر، يىك يىك د دهستى قودره تى

يىك يىك د دهستى خالقى، گومراه و كارى صادق
 دل به ندا عشقا عاشقى، قه ييوم و ل نه فس نوسخه تى
 قه ييوم و نه فسى ماجه را، ئه ز عرشى تا ته حته لثه را
 موهر و قه له م گرتن قخورا، كاتب قه له م دا روقعه تى
 روقعه چيه له وحي ئه زه ل، گو فتار و ئيجلال و عه مه ل
 فكر نه قل بونه دگه ل، ئيجاد و مه وجوديه تى
 مه وجود دين هه رده م چونى، مه وجود بخو قه ييومى هه ي
 له ب تيشنه يى شه هكاسه يى، ده ف دايه كاسا نه شه تى
 قه ييوم دى دوردانه بى، غافل ژ قه ييومى نه بى
 دا داخلى مه رضيه بى، ئه و خوش مه قامى روتبه تى
 مه رضيه ئه و نه فسا شه شه، ساليك وه كيله ك پى خواه شه
 راجع تبين ژيرا هشه، باقى تبين بو وه حمدانه تى
 سالك مه قام مه رضيه بو، دهست و سه را مه طويه بو
 جان و جه سه د مه جليه، بو ته شبهي شيشا صه فوه تى
 ئه ف عارفى وى بى ميثال، باطن جه مال و يه ك جه لال
 مه نزلگه ها ته ختى كه مال، نيزيكه دى پى خو ده تى
 بالا دچوو سرپرئ جه لا، ئه ز فرشتا عرشى عه لا
 په رده عه لائيق موبته لا، ناكن ژ دل جه معيه تى
 وه حده تا كه ثره ت دگه ل دا، دل ته جه لالا بى خه له ل دا
 عاله ما مه خفى عه مه ل دا، روحى چاف دا كه ثره تى
 كه ثره تا هه ق ژ عه يان بت، وه جه يى باقىي ره نان بت
 مه شه دا قوطبى زه مان بت، جاني ته جه لالا قى كه تى
 مه شه دا عه ينويه قينى، گهر ب هه ق بى ته كرينى
 دى ب روحدانى بچينى، دا بزاني قيمه تى

حوسنا ذاتی ذولجہلالی، دل ژ بو دائم تنالی
 زهرپیهک زانی بحالی، کھفته ئاها حیرقهتی
 روحا کو دی حهقولیهقین، کھشفا شهودی ژئی ته دین
 نارپی کھوازدی پی برین، داغا دلی کول فی کھتی
 داغا دلی تهنی چیه، حوسنا تهجهلالا بارییه
 ییک پهرتهوا نورا وییه، عاشق گههاندہ جهذبهتی
 دی پهرتهوی راکر حجاب، دل ژئی تبو شهبی کباب
 هتا کو تیت پوژا حیساب، جانی تهجهلالا ژئی نهتی
 دل ما دناف بهرقا شهود، ذاتی تهجهلالا کر وجود
 سانا روحی سهردا سجد، ظاهر دبو ژهر زهرپهتی
 جانی خلّاس کر گفتوگو، فارغ د دونیای تبو
 نیزیکی مهعبودش دچوو، جوشهک ژ قوربی قیکهتی
 بانی باری جمع فهرق، گوفتاری باتهئلیف و خهرق
 گاهی ژ مهغرب گهه ژ شهرق، ئینشاء دکت فی قیصهتی
 گهه ژ بالا گهه ژ ژیره، گهه برسنه گاهی تییره
 گاهی روقه گاهی شیر، لیک تکیدت حالهتی
 گهه ژ نهوول گهه ژ ئاخر، گهه ژ باطن گهه ژ ظاهر
 گهه ژ قانون گهه ژ نادر، گهه ژ علمی حکمهتی
 علمی جیهان و ئاخری، دل تهرجومانه بظاهری
 ستر قهلم ظاهر کری، نائیته حالی صورهتی
 حال و بهیانا پوژ و شهف، سرپا نهگوتی کس بدهف
 من گو قهلهم هر ژئی برهف، سرپا نهقتین شوهرهتی
 ههسپی قهلهم کیشا جهلهو، هشیاری سرپایی دی خهو
 نهف ئیدهکی چهستی بدهو، بیداره گیا غوربهتی

من گو قهلهم نهف دی چکهی، فی عهسکه‌ری دی کیفه‌بهی
 کومییهتی نهدهاته ههی، دیکم وهکی روح فی کھتی
 دهرحال قهلهم وی گوته من، دی کشف بکم سرپرک مه‌زن
 ملیاکهت و ئینسان و جن، هرچی شهکت فی نوسخهتی
 نهسرار و حال و نافی وان، شولا کو مهخفی هه من نهان
 نهف قهلهم دی کتن عهیان، نهسرار و حالی خهلقهتی
 نهحوال و نینیک و بهعید، حالی شهقی و هه مه سه‌عید
 وهصفا قه‌دیم و هه مه ج‌دید، هه مه رفته‌گانی ئومهتی
 نهز فهوقی عرش تهحت‌لفهرشی، دیوان تهخت و کوچک و هوشی
 جهنات مه‌عروشات و عهرشی، ئیظهار بکم ماهیهتی
 نهز مونکهرن نهز موعته‌قد، نهز زنده کار و موعته‌قد
 نهز ههست هیممهت و نهز مه‌جد، ئیخبار بکم ژئی هه‌ئیتهتی
 نهز قه‌ولی صادق نهز دروغ، نه‌هلی طهریق و نه‌هلی طوغ
 مصباح و جانی دل فروغ، سافی و صدقا هیممهتی
 دهریش و شاه تاوان ک‌را، هه مه سه‌رفراز و په‌ه‌ب‌را
 مه‌جنونی بی دل نه‌بته‌را، قه‌لبی جه‌ماله‌ک فی کھتی
 ته‌عب و جه‌فایا حاجیا، دل ته‌نگیا بی هی‌قیا
 بی ئیفتقارا نه‌غیا، نه‌هلی صفا و راحه‌تی.

(*) نهف هه‌لبه‌ستا بنافی نه‌بویه‌کری شیلی ل فیری ژمارین ریزین وی (۳۵۲) ریزه. لی بمن وهره
 داویا هه‌لبه‌ستی هین ماه، چونکه شیخ نوره‌دینی بریفکانی هه‌رنم ل داویا هه‌لبه‌سته‌کا خوه
 بنافی (نوری) کو ناز نافی ویی شعری یه ته‌مام کریه، لفر بداوی نه‌هاتیه.

نهف به‌نده‌هی: من به‌نده‌ی ئوم، من بچوکی ئوم، (دیاره دسه‌رده‌ما شیخ نوره‌دینی بریفکانی په‌یفا
 نهف) لجهی (نهز) دهاته بکارن‌نین).
 سرپی نهان: تشنن فه‌شارتی، شتی نه‌پنی، شاراوه.
 غه‌نی: غه‌نی، دهوله‌م‌ند، زه‌نگین.
 خواب و خوردن: خه‌و و خوراک، خه‌وتن و خواردن، نفس‌تن و خوارن.

له‌ذهت: خوشی، شادی.
 ظه‌ریف: جوان، ناسک، خوین ش‌رین.
 میرئ نه‌هاو‌ند: (نه‌هاو‌ند) شار‌یکه لای همه‌دان له‌ئێ‌ران.
 سه‌مه‌رقه‌ند: شار‌یکه له ئۆ‌زبه‌کستان.
 حاته‌م با‌که‌رم: (حاته‌م: حاتم الطائ‌ی)، (با‌که‌رم: نه‌خشه‌نده).
 ئه‌ندوه وه‌غهم: دهر د و خهم، خهم و خه‌فت.
 جلوه: خو نیشاندان.
 په‌عییه‌ت: خه‌لک.
 فه‌رمان به‌ر: مو‌خلس.
 پا‌دشاه: میر، حا‌کم، سولتان.
 شه‌هر: شار، با‌ژێ‌ر.
 ماه: مان‌گ، مه‌ه.
 جا‌یگاه: جه، چ‌یگا.
 بئ‌ نه‌ظیر: بئ‌ هاو‌تا، بئ‌ نموونه.
 په‌به‌ر: رای‌ه‌ر، پ‌ت‌شه‌وا.
 حینا: ده‌ما، کاتی، چا‌غا.
 مه‌نا‌ه: سه‌روه‌ت و سامان، دارایی.
 خو‌رشیده رو: روی وه‌کو هه‌تاو وایه.
 سه‌روه‌ر: گه‌وره.
 سه‌رباز: له‌ش‌که‌ر، عه‌س‌که‌ر.
 فه‌را: گه‌وره.
 قودسی: به‌هشتی.
 سین‌ه سو‌ژ: دل سو‌تاو، دل شه‌وتی، ج‌گه‌ر سو‌تاو.
 نه‌هر: پرویار، رو‌بیار.
 شه‌یدا: ئاشق.
 سال‌ک: پ‌تبوار.
 ئیل‌ق‌اء: دیدار.
 فانی: نه‌مان.
 نما‌کر: ده‌ست نیشان کر.
 جه‌لا‌کر: روشن کر.
 جلوه: خو نیشاندان.
 جه‌لی: ئاش‌ک‌را، خویا.
 سین‌ه‌تیر: تیرئ‌ دنا‌ف سن‌گیدا س‌مپای.
 چه‌شم: چا‌ف، چاو.
 عه‌یان: به‌یان، ئاش‌ک‌را، ئاش‌که‌را.
 نه‌ین‌ک: ئاو‌ینه، مر‌یک.
 مه‌رکه‌با مه‌ج‌ری: ئه‌س‌پ.
 تارا‌ج: تالان کر، تالان کردن.
 ژئ‌ نه‌تئ‌: ژئ‌ نایئ‌، ژئ‌ ناییت.
 سیره‌ت: په‌وشت.
 رای‌ه‌ک: ده‌نگه‌ک.
 جه‌زم: پ‌ت‌دا‌گرتن له‌سه‌ر ش‌تیک.

رو‌ژ‌ه‌ن: په‌و‌ژ‌ه‌نه.
 رو‌ده‌ت: رو ئه‌دات، رو د‌د‌ت.
 ده‌رگه‌فان: ده‌رگه‌وان.
 دوزه‌خ: دوزه‌ه، جه‌هنه‌م.
 هه‌سبئ‌ منه: خوشه‌ویستئ‌ منه.
 خال: نیشان.
 جه‌به‌ت: رو.
 خوداو‌مند: خاو‌من، صاحب، خوددی، خودان.
 رائ‌ئیه: ئاش‌ک‌رایه، ئاش‌که‌رایه.
 مه‌حوی: نه‌مان.
 به‌حرا هه‌یاتئ‌: ده‌ریای ژیان.
 مه‌رکه‌پ: ئه‌س‌پ.
 ته‌فه‌ییوق: ر‌یکه‌فتن، ر‌یکه‌وتن، ئیتیفاق کر.
 جه‌نا‌ح: ته‌ره‌ف، ده‌سه.
 بیری‌ک هه‌و‌ئه‌رئ‌: ئاوی که‌وسه‌ر (ئاو‌یکه له‌به‌هشت).
 نش‌ته‌ر: (جورئ‌ چه‌قوی تیزه‌).
 خانه‌قا‌ه: شو‌ئنی خودا په‌رستی.
 چه‌رخ‌ی ریاضه‌ت: ده‌ورانی عیباد‌ه‌ت کردن.
 ئا‌غاز د‌بو: ئاش‌ک‌را د‌بو، ده‌ره‌که‌و.
 جو‌ئه: لاش، له‌ش.
 مور و مه‌گه‌س: م‌تری و م‌تش، م‌زوله و م‌تش، موری و م‌تش.
 ماه: هه‌ی‌ف، هی‌ف.
 پ‌یک‌تا: تاک، ته‌نیا.
 سه‌مه‌د: بئ‌ نیاز.
 نه‌قش و نی‌گار: جوانی.
 عه‌ظم و له‌حم: هه‌ستی و گوشت.
 لب‌س: جل، جل‌ک، کنج، چه‌ک.
 خه‌لعه‌ت: به‌خشین.
 ده‌لوئ‌ سه‌غیر: سه‌تلی ب‌چوک، دول‌که‌ی ب‌چوک، ده‌ول‌کا ب‌چوک.
 هه‌ل: ته‌ناف، وه‌ریس، گوریس، به‌ن، ک‌ندر.
 هه‌منشین: هاو‌نشین.
 چار‌کنار: چار ره‌خ، چار ته‌ره‌ف، چوار گوشه، چوار لا، چوار ئالی.
 بوار: رابواردن، ژیان.
 عوجب و کین: رق و چین، که‌رب و چین.
 مار و سه‌لیب: مار و خا‌ج.
 حوجب: جوانی.
 پاکیزه: پاک، خاو‌ئین، پاک‌ژ.
 ته‌جه‌للا: ئاش‌ک‌رابون، ده‌رکه‌وتن.
 ده‌ر شیود: له‌ش‌ت‌وا.
 حی‌جاب: په‌رده، پ‌ت‌چه.
 په‌رت‌ه‌و: تیش‌ک، نو‌ی، پرونا‌هی.
 قوط‌بییه‌ت: گه‌وره‌یی.

چهلنگ: جوان.
 سهر دهرئوڤتاد: چوو سجدوئ، چوو ڪرنوشهوه.
 تهفريچ: چياڪردنهوه، ڙيڪ ڦههتاندن.
 گهه: جار، جارنا.
 نوش: خواردنهوه، ڦهخوارن.
 غايهت: پايان، نيهايهت، ڪوتايي، دوماهي.
 سهروهه: گهوهه.
 خرڦه: عهبايٽڪه شيخ و مهلا سودي لي ٿهبن.
 گوشهنشين: تهنيا نشين، تهنيا ڙيان، تهنيا بون.
 گوڦتار: قسه، ٽاخفتن.
 خادم: خزمهت ڪار، خولام.
 نهفرهت: لهعنهت.
 سججاهه: بهرمال، شهملڪ.
 جهفا: خهم و خهفته.
 ناکهات: شهههوات.
 شوناس: ناسين.
 رويهدهر: رو به دهركا، روي ٿهڪرده دهركاي خودا.
 سيراچ: چرا.
 زوجاج: شيشه، جام.
 نيقلاب: پهرده.
 خورپهم: شاد، دلخوش.
 مولههم: ٽيلههم پئ گهيشتنو.
 نوشيروان: ناقئ پادشاهيڪي به (ٽهنوشهروان) تن مهعنا: جيئ بههشت جيئ.
 گوش: گوئ، گوھ.
 تهبوا: تو بووه، ته بويه.
 نادان: بي ٽهقل.
 جار و بين: جار و بار.
 جام و جهمالي: جواني.
 گومراه: سهر لي شٽواو.
 ههردهم چوني: ڪه چويت.
 فرشته: مهلائيڪه، مهلايڪ.
 عهلائيقي: نيزيڪي.
 رهنان: ٽازا، ٽازاد.
 سانا: ٽاسان.
 جهلهو: جلهوي.
 ههست: ههيه.
 تاوان ڪه: خهتا ڪه.

فرياددهس

يارهه تو فرياددهسي، غهيري ته من قهه نينه ڪهس
 ٽهم مفلسي بي مال و پهز، مهحروم نهبن ڙ پهحمهتي
 يارهه ڙ ڦي دونيا خراب، ٽهم ڙي بچين و بي حيساب
 دوربين ڙ دائي پري عهذاب، ڙ زهحمهتا قيامهتي
 ڙ زهحمهتي ڪو راشههقين، تيدا ب سهه راحت بچين
 موشتاقي ٽيحسانا تهين، يارهه تو دورڪهي محنهتي
 خيتما مه و عمرئ عهزين، نهفسي دمه پري تهميميز
 ناڪر نهبه بي چاري بين، وهختي دچينه ٽاخهرتي
 ٽيمان يهقين تهحقيق دڪي، ٽيحسان عههل تهوفيق دڪي
 پيغهمبهه و صددقيق دڪي، ب مهقسدها خيافهتي
 ٽهوهل تويي ٽاخهر تويي، ههم ناصر و قادر تويي
 بمه راحم و عارف تويي، ٽيحسان بڪي مهغفيرهتي
 موحتاجي ته ٽهف نورييه، ههچهند بهراه و عاصيه
 ٽهمما ڪو چاف ل ڪهس نيهه، ٽيللا ڙ ته و مهرحهمتي
 ٽامين ڙ ته و مولياڪهتا، ههم ڙههلي صاحب هيممهتا
 نازل بڪي سهه پهحمهتا، ڙ بو مه و ڦي جهمعهتي
 ٽهي موسليمات و موسلمين، ٽهي مؤمينات و مؤمنين
 ٽهي صالحات و صالحين، هيممهت بڪن ب دهعهوتي
 فاتيهي بخونن بونهي، پاشي ڙ بو ڦي موذنبي
 پهحما خودي لگيانئ تهبي، بڪن عهبدي بريفڪاني.

 فرياددهس: يارمهتي دهر، ٽاليڪار.

شیخ سفياني(*)

من تقيّ حالي بهيان كم، ئەشكەرا سړپړی عەیان كم
بهحیّ قی قوطبی زهمان كم، تابعین و ئوممەتی

ئەو شیخی سفياني مەزن، ئەو مورشدی ئینسان و جن
مەلەك ژ بو نازل دبن، تیتە مەكانی حەضرەتی

مەعدەنی سړپرا ئیلاهی، دور ژ مەكر و هەر گوناھی
بومە خوش عەون و پەناهی، ژ ئینتظارا سوننەتی

هندی دبورین روژ و شەف، دائم گری نه دهاته خەف
باران دباری هەر ژ چەهف، ژ ترس و لەرز و هەیبەتی

راحەت نەبو یك ساعەتی، غافل نەبو ژ طاعەتی
ژ ترس و فکرا ئاخەرەتی، بەد بەختییا عاقیبەتی

ئەو حاکمی تەختی جەسەد، هندی ئەداکت کارێ بەد
موحکەم دی لێ باب و سەد، پڕ غەم د بەحرا حەسرەتی

حاکم تقيّ عادل بتن، دا شول ب کام و دل بتن
هەرچی قیا حاصل بتن، ئیمن بتن ژرەعییەتی

سولطانیا دل دائمە، ئەعضاء ب ئەمری قائمە
گەر عادل و وەر زالمە، حوکمی دکت ب قووەتی

ئەو پەهەپړی وی عەسکەری، روح و جەسەد بو مشتەری
ئان ئاف دەلیلی ئاگری، ئانی د کیشنه جەننەتی

هەر حاکمی زولم بکت، ئەمری خودی ب جە نەبت
بدەستی چەپی کاغەز دبت، روژا حەشر و قیامەتی

رورەش د بیتن وی دەمی، هاژونە بابی جەهەنمی
دی مولتەقابت بە غەمی، خالی ژ لوطف و پەحمەتی

وہصییہ تا من ل وہبت، داکەس نیتزیک زالم نەبت
پەحمەت ژ بو وی دا هەبت، پوسپی دبیتن د ئاخەرەتی

نیتزیکیا وان ژەرە هەر، لەعنەت ژ بالا تینە سەر
راست و دروستە ئەف خەبەر، نەصا حەدیث و ئایەتی

زالم دگەل زالم دبن، حاکم ل گەل حاکم دبن
عالم دگەل عالم دبن، بئعتیبارا ئولفییەتی

هەمیای ژ جەمعا ئەولیا، دورە ژ ئەهلی ئەشقیایا
هەرچی تە ئەو ژ دل قیایا، ئەو جینسەکن بە نیسبەتی.

(*) ئەف هەلبەستا کو مە بناقی (شیخی سفياني) ناف کری خویایە کو بداوی نەهاتیە، چونکە ناقيّ
(نوری) دپیزا داوی نەهاتیە کوتن و هەروەها پتقەچونا قیّ هەلبەستی د دەست خەتا کو مە دیتی
لقی دەری تەمام دبو، لێ مە دیت کو هەلبەستا کو مە بناقیّ (حاکمیّ طولیّ بکت) بناف کری
بەردەوامیا قیّ هەلبەستی یە و بقیّ پتزیّ بداوی تی:

گەر تیشنەییّ حوسنا وەتی، گەر بو خوییّ گەر نەخوییّ

گەر باغەفانیّ باغەییّ، باغیّ سەرای عیرفانەتی

و ژبو تونەبونا دەست خەتا هەلبەستا (حاکمیّ طولیّ بکت) د دەستی من دا، لجهکی بقی ئاواپی من
دیتیە، بەلکی هین بەردەوامیا هەلبەستی مایە.

هەروەها ژبو تونەبونا دەست خەتین فان هەلبەستا ددەست من دا (بەیتا سەکەرەتی، کەس بحالیّ من
نەزانی، قەنج و ئەولیا، شیخ و مرید، گەلی صوفی فەقیرا، دل، حاکمیّ طولیّ بکت، قەنج و خراب،
شاھ و میر، حەمد و شوکر، ئەهلیّ حظوریّ، نوری بریفکی ئەصلیّ ئەو، شیعرا موبارەک، گەلی یار
و برادەر، نصحت، ئەبوەکرێ شیبلی) یان پڕ بزمەمت دەهاتنە خوەندن، دبه کو هەنەک شاشی
دناف دا هەبن پشتی کو چەندین ماموستایین پەسپور لێ نێرین، مە بقی ئاواپی چاپ کریە. (زاهد
بریفکانی)

عەیان: بەیان.

پەناھ: پشتیوان.

ئەعضاء: ئەندام.

رباعیات «چار مالکیین (چوارینه‌کانی) شیخ نوره‌دینی بریفکانی»

(۱) چار مالکیا شیخ نوره‌دینی بریفکانی ل سهر هه‌لبه‌ستا شیخ نه‌حمه‌دی
جزیری:

سهر سهر بدامه، با تاج و هامهت
یهک عشوه دامه، شاهین شه‌هامهت
عهرعه‌ر خه‌رامه، بقه‌د و قامهت
یهک بوسه دامه، با سه‌د قیامهت

دهر بوسه‌یی دین، من داد و ئیمان
حه‌تا قهرستن، هیقی ژ بهر جان
یهک بوسه دامه، ئه‌وول ب ئی‌حسان
ئاخر ل من کر، جوړم و غه‌رامهت

دهر حوسنی به‌رقی، جانین مه‌ سوټن
ناکم چو فهرقی، ناییته‌ گوتن
ژ ژه‌نگی زهرقی، دلدا بش‌سوټن
جاما سه‌دهف به‌ین، ړند و که‌رامهت

جاما سه‌دهف به‌ین، ړندی به‌لا خیز
نابی ژ وئ کم، ول‌لاهی په‌رهی‌ز
ژ ه‌ردو چه‌شمان، تی مه‌ستی خون ریز
نورا دو چه‌شمان، کی دی سه‌لامهت

قه‌لبی په‌ریشان، دهر حوسنی ئیشان
په‌شتوزه نیشان، تی هه‌لقه‌ کیشان
ل دهر د و ئیشان، په‌یکان و نیشان
مه ژه‌ردو چه‌شمان، «چه‌ه‌هان» کفشین عه‌لامهت

عشقی کرین تا بی فکر و حه‌زبوم
په‌روانه شه‌معی، ئاشفته له‌زبوم
په‌سوایی عشقی، نه‌ته‌نها ئه‌زبوم
که‌س دی زه‌مانان، حوب بی مه‌لامهت

حوب‌با ته‌ نایی، دهر به‌حث و ده‌فته‌ر
بلبل ژ وهردی، حه‌یران و ئه‌بت‌ه‌ر
دو سوچه‌ده فهرضن، فی‌لحال ب به‌ین به‌ر
ده‌ما خویابن، ئه‌و قه‌دد و قامهت

بی مروه‌ت ئینکار، ئه‌هلی عینادی
جانی په‌قیبی، جادر فه‌سادی
دا عه‌ی‌بی ړندان، نه‌کی به‌یادی
(نفوس قوم به‌ها تسامت)

هندي بمینت عوم‌ری ته‌ نوری
بی‌ه‌وده لازم، پر باده‌ خوری
مه‌لا ل عوم‌ری بی فایده‌ بوری
کوشتنا بزوران، قه‌هر و نه‌دامه‌ت.

شاهین: باز، هه‌لو، (ته‌یری باز).

بوسه: ماچ.

جام: شیشه، پیاله.

بین: بین، بیینه، بنیره.

خیز: هه‌لسان، لی په‌یدایون، لی ئه‌بارت.

په‌ر‌ه‌یز: دورکه‌وته‌وه، ده‌ست لی هه‌لگرتن، پاریزی لی بکه‌م.

په‌روانه: په‌پوله، په‌لاتینک، په‌له‌لاتینک.

ئاشفته: په‌ریشان، په‌ریشان.

ره‌سوا: بی ئا‌پروو.

حوب: خوشه‌ویستی، هه‌زکرن، هه‌ژیکرن.

بیهوده: بی سود، بی فایده.

رباعیات «چار مالکین شیخ نورهدینی بریفکانی»

(۲) چار مالکيا شیخ نورهدینی بریفکانی ل سهر هه لبه ستا شیخ نه حمه دی
جزیری:

کافی من ژ دل به ری، هر موژدهیی حیمایه
یهک نامه یی زهرفشان، مهکتوبه تی ویلایه
ئه ووهل کو یاری دامه، یهک زه پره یهک عینایه
قسمه مه خه مر و جامه، د دهفته را هیدایه

شه هوارئ شاهی خانان، (در بهر این) گه دایان
باطن ب لطف و ئیحسان، ظاهر تکت به لایان
حوسن و جهمالی جانان، نادیریتن تو پایان
هه رچی نه بیت بیدایه، ئه صله نه هین نیهایه

من دینه در بیدایه، دل به ل من دنیا
یاری ب لطف و مننه، پر عشو دی مه فی
فه یضا عولومی حکمه، جاما سه دهف دگیرا
مه ژدهستی موبه چان دیت، ب موصحف و ب ئایه

گه ه جام و گه ه خروشی، هوشی مه دان دپوشی
پیری موغان کو نوشی، دیتن صه فا و خوشی
عارف هه تا نه نوشی، ژ دهستی مهی فروشی
غائب نه بو ژ هوشی، پهیدا نه کر ویلایه

سالک ب علمی لهو هات، دا که سب بکت صیبابات
هندی هه بت عینایه، صهیادی شیری غابات
گوناه و ذنب و طاغات، هلناگرن خه رابات
که سسی بقی ده ری پت، دفی بکت رعایه

دل گرت و کلبتانی، مه جذوب و که ب که کر
هندی وجود و ههستی، وللهی ژئ شه در کر
عشقی ژ هه ردو چه شمان، ئه ووهل د دل ئه تر کر
لی زه پره زه پره ئاخر، سوژتن کر و سیرایه

سی سده سه لام ژ من دا، ل شاهی مه نزلی بت
مه نزلگه هاته جانم، فه رضه ته چاقی لی بت
شاکی ئه لسیلاح هه ردهم، ب کوشتنا مه لی بت
گازنده یان ژ کی کم، ژ کی بکم شیکایه

شکلی دنی یی تاری، جان و دلا ن دخوتن
ناری جهمالی خوبان، بی شک هه می دسوژتن
جاما د دهستی شاهد، ژهنگی ژ دل دشوتن
پیری موغان ژ پندان، وه وه دکر ریوایه

جاما خه زف د دهستی، پندان کو صهف دیهستی
بیکسه نه مامه ههستی، دل دی کو حهلقه بهستی
ئه طواری عشق و مهستی، ئه سراری بت په ردهستی
ته قریر و سه د ریوایه، ناکت لبو کیفایه

حوبیا سیاهی خالان، دنیا و دین دنه خشت
سالک د خه لوه خانان، جانی شرین دیه خشت
لییه طمه ئینه قهلبی، عهینولیه قین دیه خشت
عهین ولعیان دقیتن، کافی نه هن ریوایه

نوری ژ دل تو شای، هه چه ندی پر به لایی
دل به ند و مه هوشایی، لهو دین و موبه ته لایی
میری و پادشایی، مویه ک لنک مه لایی
نادم ب مولکی عاله م، بیک زه پره بیک عینایه.

موژده: مزگینی.

گهڏا: دهریوزه، فقیر، دهریزی، سوال کړ.
 پایان: دهمای، داوی، کوتایی.
 نههین: تونه، نیهتی.
 عشوه: ناز و جوانی.
 موغبهچان: (موغ: پتیشهوای ثاینی زهردهشت).
 خروش: ناله و هوار.
 پیرئ موغان: زانایی زهردهشتی.
 صهیاد: راوگر، نیچیرفان.
 خهرايات: مهیخانه.
 چهشم: چاف، چاو.
 سیرایهت: شوینی دانا، تنپهړیوو.
 نار: ټاگر.
 خوبان: جوان، لایق.
 جام: پیاله، شوشه.
 په‌رستی: په‌رستن، عیادهت کړن.
 سیاهئ خالان: نیشاین رهش، خالی رهش.
 به‌خشت: پتیشکه‌شکر، پتیشکه‌شکردن.
 مه‌هوشاء: مه‌بست (رویئ ته وهک هه‌یځی یه، وینهت وهکو مانگ وایه).

رباعیات «چار مالکیین شیخ نوره‌دینی بریفکانی»

(۳) چار مالکیا شیخ نوره‌دینی بریفکانی ل سهر هه‌لبه‌ستا شیخ نه‌حمه‌دی
 جزیری:

شه‌ه ب رهمه‌ت نه‌بتن، چاکه‌شییا دئ چکت
 بخو لایق نه‌بتن، حیکمه‌تی شه‌ددادی چکت
 که‌س به دادامه نه پرسیت، گیل‌هه وادی چکت
 ته نه‌بت داد و ره‌سه‌ک، بی‌ه‌وده فه‌ره‌ادی چکت

قووه‌ت و کارئ نه‌هن، گهر کو نه‌صیبئ مری بت
 کی ب یارئ دگه‌هت، ده‌ستی ئیراده‌ت لی نه‌بت
 ب شرینی نه‌گه‌هت، ده‌ستی نه‌گهر پوسته‌می بت
 دئ ب بازویی ملان، شبه‌ه‌تی فه‌ره‌ادی چکت

ژ نه‌زل قسمة‌ت و نه‌مه‌د، وه نه‌صیبا مابت
 دا سلوکا مه نه‌سق بیت و مووافقی رابت
 فاعله‌ک لازم‌ه دا فعل و نه‌شهر په‌یدابت
 گهر تو ه‌ددادی نه‌بی، کوره‌یی ه‌ددادی چکت

ب چ رهنگی که‌سئ بی وه‌صل دبئ واصلی بت
 ژ ه‌می گومره‌هی و دل ره‌شیی فاصل بت
 مومکینه‌ک دئ هه‌بتن، داکو طه‌لب حاصل بت
 صه‌ید و نیچیر کو نه‌بت، توله‌یی صهیادی چکت

ته سه‌عه‌اده‌ت نه‌بتن، روژی نه‌زل هوکمی قه‌دیم
 بجئ وه‌جه‌ی دگرت، روحئ نه‌فی عظمئ ره‌میم
 هه‌ر گل و سه‌نک دبتن، زیره ب ته‌دبیرئ که‌کیم
 قابلیه‌ت کو نه‌بت، حیکمه‌تی ئوستادی چکت

ما دبت زیرئ شبیت سه‌دمه‌تی که‌کاکي نه‌بت
 لی دبئ جه‌وه‌رئ سهر، بی دل و ئیدارکی نه‌بت
 کان به‌گه‌وه‌ر دچکت، گه‌وه‌ر نه‌گهر پاکی نه‌بت
 تو به‌صیره‌ت کو نه‌بت، سیره‌تی نه‌جدادی چکت

چ موبه‌پراسه‌ت ژ هه‌ر نه‌قصئ عیوبان حاشا
 هه‌یه غائب ژ دنئ، عشوه کو جویان حاشا
 زیر و زیوه‌ر دکر، جه‌لبئ قلوبان حاشا
 حوسن و پر ذاتی نه‌بت، قامه‌تی مه‌یادی چکت

وهره یا حوسنئ که‌بیبان، دلی یه‌ک جلوه‌ده‌یی
 ژ جه‌مالئ هه‌ی هه‌ی، بکره تو یه‌ک باده‌ته‌یی
 عاشقئ مه‌ستی ب عشقئ، نییه حاجه‌ت به‌مه‌یی
 واردئ وارد و نه‌حوالی ب نه‌وړادی چکت

ئەر تە بەلقیسی هەبت، لازم دئی ھودھودی بت
ژ سببا بخت و بتن، نامەیی نامولحەدی بت
تە غەرھض فکەرە کە تا یێک، و ل یێک مورشدی بت
سالکی طالبی ئیڕشادی، بە بەغدادی چکت

طەلەب و جوھد و ئەئەر، دل ژ ئەوان تەختی کەھن
چ ئەسیرن کو جەسەد، دەستی ل سەر دەستی نەھن
جوھدە و سەعی و طەلەب، بئی ئەئەرەک صافی نەھن
توئە بئی پەردەنشین، چاکەر و قەووادى چکت

حوب نەبئی سەعی و طەلەب، جوملە بخو عەینی سەرەب
دا بنوشین ب دلی بادەیی نەنگوری شەراب
چ ئەئەر دی ل بەری خارە بکت قەطرەیی ئاب
قەلەمى ماب دوو سی، قەطرەیی زوھا دچکت

ب خشوعی و پکوعی قەدبت قەلبی جەلا
وەرە نوری ھەمە بورین ل مە خوشی و بەلا
دئی ژ حەق جاذیبیەک دل بگرت وەرئە مەلا
ژ ئەزەل گەر تە بیدایەت نەبت، ئیڕشادی چکت.

شەھ: شاھ، مەلک، حاکم.
داد: فریاد، ھاوار.
گیلەھ: گلەیی.
بۆھودە: بئی سود، بئی فایدە.
بازو: قول، باسک.
گومرەھ: وئی وندا کرن، ریکا لی ونبون.
کل: خاک، ئاخ.
سەنگ: بەر، بەرد.
گەوھەر: ئالتون، زێر و زیف.
موہەرا: بئی عەیب، پاک (موہەرپراست: بئی عەیبە).
عشوہ: ناز و جوانی.
جویان: گەران، تاقیبکرن.
زیوہر: زیف، زێو.
قامەت: بەژن و بالا.

جلوہ: خو پیشاندان.
ئەواد: ورد و دەعا.
کەھن: کە ھەبە، کو ھەبە.
نەھن: نیبە، نینە، توئەبە.
چاکەر: نوکەر، خزمەت کار.

تخمیسات «پینج مالکی»

(١) پینج مالکیا شیخ نورەدینی بریفکانی ل سەر ھەلبەستا باپیری خویی چاری
شیخ شەمسەدینی قوطبی ئەخالاتی یی بریفکانی:

دەر نەخستینە تە بازویی سیمین، ل مە مشت
د قیدەمدا ژ د قەوسین تە ل دلدا مە گەشت
جگەر و سینە عەجەب، سەمتنە تیر و یم و خشت
دەردی عشقی وھ ل من، پوژی ئەزەل کر سەر نفشت
ھەر ژ ھنگی دلی کول بویە، چو بریانئ برشت

بەسە قسەمت ژ دنی، کاکولی رەشتوزی صەمەد
گول و نەسرینی زوجاجی، قەدەح و جامی جەمەد
مە کو نوشی ژ مەیی وھدەتی ئەللاھوئەحەد
ئەف دلی کول سوز و دەردی، ژ تە بەسن تا ئەبەد
نەمتقی، حور و قصور و جوملە لەذاتی بەشت

قەت عەجەب نینە ژ من ظاہر ببن پری موعجیزات
قوطبی عالەم بین و دل دەریایی عیرفان، دەر ثوبات
سرر ئەلەم نەشرەح ژ بو قەلبی مەیی غەمگینی ھات
ھون مەبێن کەف دەردە ئەفرو، راستە دلی کول خەلات
ئەفھە میراث ھاتە بالەن، قەرن بە قەرن و پشت بە پشت

دلبەرم ئەف جەرگە تیکدا بویە بریان و کەباب
ئەم کرین مەیتی ل سەر تەختی، نە گوشتار و جەواب

می‌حنه‌تا عشق‌اته جانا، دل کره به‌حرّی عه‌باب
درد و عشق ه‌ردو جه‌ماپون، هاتنه سهر دلیّ خه‌راب
له‌و په‌رات ئه‌ف دل که هنگافت، هم ب شیر و هم ب خشت

دەر طه‌له‌ب کاری، ته سهر سه‌ودا و دل هائم بکم
خدمه‌ته‌ک بی غه‌ش ل بو مه‌حبوبیّ هه‌ر قائم تکم
روژ و شه‌ف چه‌شمیّ مه‌ خه‌و نایی، و خه‌و صائم تکم
طالبیّ دیداریّ یارم، جو‌ستو جو‌دائم تکم
که‌ر خه‌ر اباته‌ست و مه‌سجد، وهر چ که‌عبه‌ست و که‌نیش‌ت

من ژ مه‌قصودا تنی، هه‌ر دل مراده‌ک ژئی دخوه‌ست
پر ضه‌عیف بو من ژ جوستو جوی دل‌به‌ر، جان و پوست
شو‌کور لیل‌لاهی غه‌میّ ته‌حل، من ژ به‌ر رابون چوست
هه‌ر ژ هنگیّ وهر کو‌بویم، ئاشنایی دهردی دۆست
ته‌رکییان خوم کردی هه‌ر که‌ز، لیّ نه‌فیتم مال و چشت

دیس‌ا ئاق‌ابول من، ئه‌ف مالیّ گو‌رستانیّ دل
هجرّی دیداریّ رها‌بو، ماهیّ تاب‌ستانیّ دل
جورعه‌یه‌ک بادی فه‌خوارم، پیّ فه‌ژی مه‌ستانیّ دل
له‌شکه‌ریّ عشقیّ عه‌له‌م ئینا فه‌ شه‌هرستانیّ دل
غار‌ت کر ئه‌له‌ی شه‌هر، چه‌ند کیّک دبون هور و درشت

ئه‌حسه‌نه‌للاه چو ژ قیّ مه‌یدانیّ دل جه‌ورا په‌قیب
قسمه‌ته‌ک بی‌حه‌د که‌ها من، وه‌صلیّ دیداریّ طه‌بیب
که‌ه ژ وه‌صلیّ، که‌ه ژ هجرّی، خوش مراد بو خوش نه‌صیب
چندکیّ، ئه‌ز بگرم ژسوز و دهردی هی‌جرانیّ حه‌بیب
هه‌ر که‌ پی‌ژابو لگیانم، ئی‌سترانم جو‌مله ششت

حه‌یفه سالک دهر طه‌ریقا دل‌به‌ران کاهل بیی
دیّ بگیان‌دانیّ خودان به‌خت بی، و هم واصل بیی
جان بشو با لی‌فیّ عشقیّ، به‌لکی ژئی حاص‌ل بیی
گوتم ئه‌ی دل قه‌ت نه‌بی جاره‌ک ژ وئی غافل بیی
نوکه بی شک هه‌ست غه‌قله‌ت، لالّ د ده‌ستیّ فعلیّ زشت

قه‌ت ژ غه‌یری ذکرّی دل‌به‌ر، من نه‌ما بیت ئینتی‌زار
تا ل من کفنی دپی‌چن، ئه‌ز ل سهر ته‌ختی شو‌ار
دل برین‌داریّ ته‌ جانا، خوش دفکرت بیّ قه‌رار
مه‌حوی نابی‌تن ل به‌ر دلیّ خه‌رابم نه‌قشی یار
تاکیّ مه‌سکه‌ن قه‌بر و بالینم ب بیتن، به‌ردیّ هشت

ئا‌ه من دهر سینه بیّ حه‌د محنه‌ت و غه‌م لیّ جه‌مان
ئه‌ی نکو کارم حه‌بیبا، دل مه‌ ده‌ریایی غه‌مان
لوطف و ئی‌حسانا ته‌ نوری، دائی‌مه‌ن هه‌ستی گومان
تا فکه‌نگی مونته‌ظربم، صه‌یر و تاقه‌ت من نه‌مان
ئه‌ی حه‌بیبا وای ل من، که‌ف خه‌لوه‌تیت یی‌کجاری کوش‌ت.

بازو: بال، قوّل، باسک.
سیمین: زیفین، زیوین، سپی، زیف.
مشت: په‌نجه‌لیکنراو، لی‌واولیو، مست.
د قیده‌مدا: د هه‌نگاودا، د هنگا‌فدا، ژ که‌فن دا، ژ به‌ری ده، له‌میژده‌وه.
سه‌متن: سماندن، کونکردن.
خشت: خه‌نجر، جو‌ره‌کی تیری یه.
کاکول: په‌رچه‌م، فی.
په‌شتوز: په‌نگ ره‌ش.
صه‌مه‌د: بی نیاز.
جامیّ جه‌م: (جام: شیشه) (جه‌م: جه‌مشید پاشایی ئیرانی).
دهر ثوبات: بیّ حه‌ره‌که، ثابت.
ئه‌له‌م نه‌شره‌ج: ئیشاره‌ته بو نایه‌ته‌کا قورناتی (آلم نشرح لک صدرک).
بری‌ان: سو‌هتی و شه‌وتی، برژاندن.
مه‌یت: مری، مردو.
گو‌فتار: ئاخفتن و په‌یفین، قسه‌کردن، گو‌تن.
جه‌واب: به‌رسیف دان.
عه‌باب: پیل، شه‌پوّل دار، مه‌وج.
دل هائم: دل سه‌رگه‌ردان.
غه‌ش: بیّ خه‌وش، خاوین.
قائم: دائم، حازر.
چه‌شم: چاف، چاو.
صائم: به‌روژی، پروژی.
جوستو جو: پرسیارکرن، که‌ران به‌دوای شتی‌ک، (تعقیب).
پوست: پیست، پیتست.

ته شېبېهې جه سهد دل مه دنېف ئاته شې عشقې
دې قهلب و حقيقهت بت و ئكسيري هوماگرت

دل فهرضه بېت قهلبې د ئطواري طهرقهت
ته وحيد و قهنا هم برتن، راهې شهريعهت
ئناوره ژ دل قهنجې بېن، ودهصفې طه بيهت
سالک کييه هاتي ژ مه جازي، ب حقيقهت
صورت نه شوناسي و ب مهنا، ته فهناگرت

پهرايې سلوکی ژ بهقايې، کو سه بهق دا
نورېک ژ ويصالي وهکو دي، سيرې و نه سق دا
طاقې ل دني دا ژ جـــــه بېنا بورهقي دا
ته نها نه ل مه، لامعي حوسنا ته شفقهق دا
عالم بخو وي حوسن و جهمالي، دخوداگرت

داگرتنه ميرئ فلهکې، لومه د وي زال
هندي دنقيسي ل کتابي، ژ مهرا قال
حاضري ژ تهرا عالمي، سهر شبي گو پال
ته يغوني د دهستي ته، زهه دي دهولت و ئيقبال
هر چ ته بوئ پامي دتورا خو، هوماگرت

جارهک تو بېن دهر دلي مه هجور و که دايي
په شتوزهي قهوسييه، ل ميلاکي گه هايي
ئهف بهخت و مرادامه، ژ ديداره سييايې
جاني خوه مهکر دانه د داما کو فهدايي
ئاهو صيفهت نه و پي حسيا، راهي خه طاگرت

ئاهو صيفهتا غونچه لهب و قامهت و هره ر
شهب کاکولي صهحنا جه بهي، جامي سکه ندر
نائيت ته چو قورپان و شوپاکان، زهريا زهر
عهنقا نه شکارا که داڅا تو بچين فهر
داڅا کول عهنقا تو فهدی، باز و هه واگرت

چوست: بلهز، چوست و چالاک، زو.
کورستاني دل: بمه عناي (لهشي مروه).
رها: ئازاد، (رها بو: ئازاد بو).
ماهي تابستان: (ماه: مانگ، ههيف، هيڤ)، (تابستان: هاوين، هافين).
جورعه يهک: فريک، قورچهک، قومتيک، قومهک.
شههرستاني دل: شويني دل، شويني مانه وي دل، مهسکني دل، روژي بهري، روژي نه له ست، (وشه ي
شههرستاني دل نه بولفتوح عومه ر بن نه ميرک شيخي ئيشراقي ديناوه وهک شههرستاني جان).
جهورا رهقيب: ئازاري رهقيب، ئيشاني رهقيب.
هجران: دوري و بتهني بون، فپراق.
سالک: ري بر، رتيوار، (مسافر).
کاهل: پير، کال، پيرد، بي هيژ.
کياندان: جان فيدايي، خو فيداکرن، خو گوري کرن.
ليف: ليفه، ليفک، لفکه.
ئينتيزار: چاوهرواني، لبه ندئ.
کفني: کفني مرنئ، که فنه.
تهختي شوار: تاته شور، که فر و تهختي مريا لسهر دشون، تهختي مردوشور.
ئيجسان: چاکي و باشي، قهنجي.
ههستي: سامان، سهروهت.
کومان: شک.

تخميسات «پنج ماکي»

(۲) پنج مالکيا شيخ نوره ديني بريفکاني ل سهر ههلبه ستا شيخ نه حمه دي
جزيري:

ئكسيري جه مالاته، ژ دل پهنگ و صه داگرت
وي حوسن و جهمالي ژ خورا، سینه خوجاگرت
له و جه وهري عشقامه، ژ دل تا سهر و پاگرت
قهلبې مه شېه ي زيژ و ژ فھيضاته، جه لاگرت
ما روسييه و صفري صيفهت، پهنگي صه فاگرت

ئاينه يي دل گرتنه سهد جلوه ژ بهرقې
ساقی ژ صه فا دانه مه سهد جامه يي ذهوقي
حه تا کو مه سوئن دل و جان، ههردو ب شهوقي

پوڙا ٺهڙهلي ڦه لپ مه ڪر زولفي ته، شه هامت
نوشي مه ڙ بادئ، ڪو ٺه مين پيرئ خه رابات
هشيارى غائبهت، ڪول مه ڀخانه يئ هه يهات
هه رڪهس سهه رئ طالبي تشته ڪ ب چمن هات
هن سوسن و هن سنبل و هن زولفي ڊوتاگرت

خوش قسمته خوش طالع لهو بهختئ نه صيبي
دهورا مه و ساقى مه بخو دهستئ طه يبي
ٺاها و فــــريادى چرا دئ ڙئ دلى بي
دهستئ مه سهه ر گرت و برين، سهيرى حه يبي
فيل لحالى رهقيبي ڙ هسه، له رزه و تاگرت

حينا وه ڪو تهيرى مه ڙ كهيفئ، قوقو هات
خوپرهم نه دهما جهور و جهفيا ته، ل دور هات
هه تا ڪول بهختئ مه سياهى، ب سهه هات
ٺه ڪه بڪئ خه رامت ڪو ڊڪوزئ، ل ڦه بو هات
شاهينئ ڦهضايي ب ته غافل، ڙ خه وراگرت

سهه نه قشئ ل نه سرينه ڪشاندينه ل سهه وئ
ٺوستادئ وهلى په رده گييان، په رده ل بهر وئ
هه رچى ڪو ددى ڦهت نه ڊبو، دهور و ڦه دهه وئ
زينهاره، ڪه سئ دهستى ببت ٺه رڦه مى سهه وئ
بي عشوه يئ له علان ته ب ته سليمى، ڙيهاگرت

جاني خو فدا ڪري، دو سالى و ل سهه ردا
غونچين د حه يبي ڙ مهرا، نوشى ب ڦه ردا
وهڪ توله يئ ده رگامى، مه عمرئ خو ڙ به ردا
سهه برئ بهرى شيرينه، وهه ٺوستادى خه به ردا
لهو دل مه ب ته حلى و غه مان، خوپرهم و شاگرت

چالا وه ڪو يوسف ڙ خورا، خه لوه چ هلدا
هه مرارئ ٺه وين، لهو ت شفايي دلي ڪول دا

ٺه ما ڙ هلالين ته د ڦه وسين ته ڙ ملدا
هه ر نشته ر و شهو ڪين ڪو حه يبي مه ل دلدا
من ييڪ به ييڪ و ٽيڪ ل ده رڊئ خوه، شفاگرت

ده رڊئ مه شفاگرت و مه دل حه لڦه يئ شهه ڪر
سهه برئ مه نه ما، لهو مه ڙ وئ ب يهڪ ٺه دهه ڪر
ڪرمانجه دنوشيت، دهما ڦه صڊئ عه ره بي ڪر
عاشق ڙ غه مى سايه يئ وئ، جامئ طه له ب ڪر
پر عه قلى د ڊيرت، مه ڙ قسمئ ڪو ڪه ماگرت

سيمين سهه رئ پر دوش و خونريزي زمانان
په نجا دگه هين، دل و ميلاڪ و جنانان
ٺهئ شاهي شاهان، لهه شه ڪر و ڦهند و زبانان
صهف صهف نه تنئ گه زمه ڊبارن، ڙ ڪشانان
دل ڪاڪولي زولفا ڙ ڪه مهندي، ب ته باگرت

هندي هيم، ٺه ڙ تيشنه دلي زولفي ڪه مهندي
سيمين زهقن و خال و خه طئ گه ردهن و زهندي
په روانه يئ حوسنئ و ل سهه ر طه بعئ سهه مهندي
ڊيوانه هه رى دينه، دڦئ سلسله بهندي
ڪو موسته حه قى خوسرهوى خوبان، ب جهه زاگرت

خوبان ب چراگرت و چه شا زههرئ هه لاهل
مه دهوشى دهما تا ب ٺه بهد، شبهه تي بلبل
ڪه لجهوه رهيئ سو تن ل مه ٺه ڦ، جان و دلي ڪول
په يوهه سته دوو فيرس ڙ مهرا، دابه رزين دل
زولفان ڪو چهپ و راستى لائو غيلمه، جهه ماگرت

په يوهه سته دوو فيرس ڙ مهرا، ڪه رب و هه سهه دبت
نشته ر ڙ ٺه وان دهه ر دلي ڪول، تا ب ٺه بهدبت
هه ي هه ي ڙ ڪشانئ ته مه ڪر، سرري صهه مهندي

قهوسى دوو هيلالان كول سهر بورجى ئەسدىت

بو شوهره د عامى عەمەل ئەنگوشت، نماگرت

نورى ته دزانم ژ ئەقى، چهرهئى قورمىز

سەد ئاھ و فغانن ژ كول و سنبل و نيرگىز

زانم ژ ته ئاباده كودا غونچەلەبا مىز

شعرا ته مەلا سىحرى شەكر زيرە ب موعجز

زانم ژ لەبى لەعلى، ته ئەف لەفظ و ئەداگرت.

ئىسىر: جەوھرىك كە ماھىيەتى ئەجسام دەگورئ بو نمونە (جيوە دەكاتە زيو، مس دەكاتە ئالتون).

سىنە: سەنگ، مەپەست (دل) ە.

خوجا: جى خوگرتن.

جەلا: روگەش.

سىيەھ: رەش.

ئاتەش: ئاگر.

شوناس: ناسين، نياسين.

رەھرا: (رەھرەو: پتبوار).

جەين: ئەنى، ھەنە.

بورەق: شەوق.

زال: دەسلەت، دەستەھلات.

دەولەت و ئىقبال: خوش بەختى.

پام: كەوى.

تور: شەپەكە.

ھوما: مەلى خوش بەختى، تەيرى خوش بەختى.

ئاھو: ئاسك، غەزال.

خەطا: بەشەكە ژ چىنى، بەشەكە لە چىن.

شەب: رەش، تاريكى.

كاكول: شەچەم.

جامى سەكەندەر: پىالەى شاھ ئىسكەندەر.

عەنقا: تەيرەكە بچاقان ئائىتە دىتن، مەلىكە كە بەچاو نابىنرى چونكە تىژپەرە.

پىرى خەراپات: پىرى مەيخانە.

نەصیب: قىسمەت.

سەير: تەماشأ، دىتن.

فيلحال: يىكسەر، ھادر د كافى.

حىنا: دەما، كاتى، چاغا.

خوپرەم: شاد، دلخوش.

شاھىن: باز، ھەلۆ، ئەيلو، (تەيرى باز).

زىنھار: ھوشدار، ئىنذار.

ئەرقەم: ئامازە پى كردن، ئىشارەتى پى كە.

لەعل: جورىك موحەوھەرەتە.

عشوق: ناز و جوانى، نازكرن، نازكردن.

تولە: توتكەسەگ. سەكى بچوك.

غونچە: كول كە ھىشتا نەكراوھ.

لەب: دەف، دەم.

چالا وەكو يوسف: ئىشارەتە بو ئەو بىرەى يوسف پىغەمبەر خىستىانە ناو.

ھەمراز: ھاودل، شەرىكى سىر.

ھالال: برو، برى، ئەبرو.

نشتەر: جورىكى لە تىغ (جەقوى نوک تىژ)، جورىك چەكە وەك خەنجەر.

حەلقە: بازىك، بازى، بازىنە.

سايە: سىبەر، سىبەر، سھ.

تېشەنە: تەنى، تىنو، تېنى.

سەمەند: مەلىكە كە لە ئاورە ناسوتى.

خوسرەوى خويان: پادشأى جوانان.

خويان: جوان، باش.

چەشأ: چەشتن، تامكرن، تامكردن.

مەدھوش: سەرخوش، سەرخوش.

پەيوەستە: چىسپاوھ.

فېرس: فەھرست، نافەرەك.

ئەنگوشت نما: پەنى عالەم.

چەرە: سەروچاف، دەم و چاو، روى.

قورمىز: سۆر، سورد.

تخميسات «پينج مالکي»

(۳) پينج مالکيا شيخ نوره ديني بريفکاني ل سهر هه لبه ستا شيخ نه حمه دي
جزيري:

شه مساد فلهک، نه ما شبي داج
بو من که شفی، ژ شيشه یی عاج
ئەف عەرعره، شه طحه دايه حلاج
شه مساد خرامی، سهر و غه نناج
جانان دبرت، ب عشووه تاراج

دەر غه فله تی بهر وجودی ههستی
يکسه مه ژ هوشی، دل فه رستی
فنجانی ره حيقه، لهو شکهستی
من دی سه ره ی، دخوابی مهستی
بپه دهنگ ته زهرو وه لاله ده پراج

ئنگوشتی مه هادری، ژ دل گهست
سه رچه شمه سکه ندریمه، دهر قهست
ئەف سه خر و نیگار و نه قش و فه رهست
بشکهفتی ژ غونچه نیرگزا مهست
بوفه رقی ژ سهر قه دیفی تاراج(*)

باغهک مه کودی، چو بهدی شارق
ئەف بهرزه خی مه جمه عولحه قائق
حینا کو هه لاتی نه جمی طارق
جه بهت که شفی، ژ صوبحی صادق
نورپی که قه دا ژ سهر، شبي داج

هاتن ژ کفان و قه وس و تیبری
ئاور کو دسینه، جای تگری
لهو فره ل من، سجدی شوکری

ئەلماسی نومانه، شبهی مصری
دانین جگه ری، مه دل کر ئامانج

عه قه رب کو ژ به رقه یی، کشاندن
کاکول کول عارضی، جه ماندن
دور دانه ل جیدوکی ره شانندن
نه سرین و بنه فشه توزه نندن
ما وهردی ره شانده شوشه یی عاج

(ما ادعج حسن دعج عینین)
(حقت بهما نه ایه الزین)
ئەسوهد جه رهک مه دی، (لما بین)
جو هتی به شان، (بطرفه العین)
ئانی قه دهرهک ژ ئەصپه هان باج

ههر حهلقه سیاهی دایری میم
دامن ژ عه بییر و ئابی ته سنیم
ئەف رهنگی سفید و مه طله یی جیم
سیمما کو نیما، نه مال هش سیم
سیمما ب ژ خوجه، ما ژ ئیخراج

خونا جه رگی و دلی هه می شه
وهک نابی د سینه یی په ریشه
ئەف طه لعه یی دل، ژیهرا به ئی شه
مرئاتی سکه ندری، ل پد شه
(بحر ولها العکوس أمواج)

میرئات کو جلوه یا بحه قی دا
داگری وجود و ییک نه سهق دا
صوبحی کو ده ما ظه لامی شق دا
دهورا قه مه ری ژ بهر، شه فهق دا
کو سپیده ل فرقی، سه رنیها تاج

دلېسره يهک و عشوه سده هزارن
 سده شپږوه کرشيمه، ژئ دبارن
 عالم هممه لهو دبئ قه پاپن
 چهرخ و فلهک و ملهک ديارن
 (شمس و کواکب و أبراج)

من دی کوئسه سده نهما، ژ پر چهين
 ناگاهي ژ من، ب چهنگلي عهين
 دل صمت و خيرهدگه هاده، به حرهين
 زهره ب قورئاني، قابئ قهوسهين
 (والنجم اذا هوى بمدراج)

سولطانه ب چه شماخو، جهم جهم
 کيسرا و ئمير و شاهي هردم
 خه ددامي ژ بو شه پالي سه پطهم
 دهنکي ملهکان، ژمهسته زهم زم (**)
 ئه و احئ ژ عشقي، تينه ميعراج

عيرفاني، مهبئ حسابي ئه و جن
 دوردانه نه تيچين و دعه و جن
 هر مه سئله، سه ده زاري فه و جن
 دل به حره و سه ده زاري مه و جن
 عارف چ خبه ر، ژ به حري مه و اج

ئف نه قري صيفه ده مال من مش
 خونا دلي وهک ب نشته ري رشت
 نوري نه دل و هش و خيره دهشت
 بوري و به غونچه کي مه لا کوشت
 ئو غونچه له با ده لال و غه نناج.

(*) د دهست خه تا شپڅ ممدوحئ بريفکاني دا ئف ريژه ب په يفا (تاراج) ته مام دبه نهک ب په يفا
 (ديپاج) ياکو زفنگي د ديوانا جزيري دا چاپ کړي.
 (**) د دهست خه تا شپڅ ممدوحئ بريفکاني دا ئف ريژه بغي ناوايي ته مام دبه (دهنگي ملهکان،

ژمهسته زهم زم (لئ د ديوانا جزيري ياکو زفنگي چاپ کړي وهايه (دهنگي ملهکان، زئ مهينه
 زم زم).

شه طح: وتهی بئ سهره و بهرهي عور هفء.
 حه لاج: ئيشاره ته بو (أنا الحق مهنصوري حه لاج).
 عشوه: ناز و جواني، نازي.
 عه رعر: باريک و بالايه زن وهک داري عه رعر.
 خرام: بنان، به ناز.
 تاراج: تالان کردن، تالان کرن.
 ئنگوشت: په نجا، تيل، تلي.
 هادر: دکافي دا، بيکسر.
 سه رچه شمه: سه رچاوه.
 سه رچه شمه سکه ندره ي: کاننيکه که ئاوي ژياني لئ ديت.
 قهست: مهبست، مه نوزور.
 نيگار: شپوه، نه قش.
 بشکه فت: کراوه ته وه، فه کريه.
 غونچه: گولا نه که هشتي، گولي نه پشکو تو.
 فخرق: تهوقي سر.
 تاراج: تالان.
 جابي: جبي گرت.
 عه قره ب: دوپشک، مهبست (بري، ئه برو، برو).
 کاکول: په رچه م.
 دوردانه: دورددان، دانه سپي.
 ئه سپه هان: ئه سفه هان باژيره که ل ئيراني، ئه سفه هان شاريکي له ئيرانه.
 باج: ضه ريبي ئيجباري.
 سپيا ه: رهش.
 سفيد: سپي.
 سيما: سه روچاف، دم و چاو، روي.
 سينه: دل.
 ميرئات: ئاوينه، جام، مريک، قوديکا رونا هيئ.
 سکه ندره: ئيسکه ندره.
 کريشمه: ناز و جواني.
 جهنگلي عهين: برژنگ، مزيلانکين چافا، بژانگ.
 خيره د: عقل، هوش.
 خيره دگه ه: شويني عقل و هوش، سر. (خيره د: عقل و هوش).
 ب چه شماخو: ب چافي خوه، به چاوي خو.
 مش: مست، ناوده ست.
 نشته ر: جوړيکي له تيغ (چه قوي نوک تيژ)، جوړيک چه که وهک خه نجه ر.

تخمیسات «پینج مالکی»

(۴) پینج مالکیا شیخ نورهدینی بریفکائی ل سهر هه لبه ستا باپیری خویی چاری
شیخ شه مسه دینی قوطبی نه خلای یی بریفکائی ل سهر هه لبه ستا بناقی
(فیراق): (*)

ئه لاله چ فه نابول مه هر لهیل و نه هارن
موسسه سقیی عشقی ته، ل بهر روژ و نزاران
تهرکم د کرن جومله یی صاحب، دل و یاران
ئه فرو وهیم ئه ز ژیکفه نه ناسم، کهر و باران
فه رقی ناکرم ئه ز نونکی ژیکفه، گول و خاران

مه محبوب بخو ناگایه، که ئه ف دل برژیتن
ئه ف عارفی بی حد ژ ته را خو دکوژیتن
وی دی چ بتن قوطبی موجه دید، کو نه ژیتن
ئه ی دۆستی دلی سوهتی، نه جار جاری د شه ریتن
ولاله که دلی سوهتی که بابسته، هه مو جارن

زرباف و ضه عیفم بخو دهر گهر دشی ناشوب
ئه لاله چ مریدم ب روحی طالبی مه طلبوب
جانم چ بو هات ئه ف قه به سی هجری ته مه محبوب
زه رکئی کو بو یین دین و ژ دینی ته و مه حبوب
شه ف پوت گرین ئه م ژ فیراقی، وه کو باران

ئه م پیری خه رابات ئیمامی قه ده می ته
هه م مه ظه ری حوسناته و به حرئی که رمی ته
ئه ز که فتمه بهر دهر د و جه فا و ئه له می ته
ساتی که دکم نوحه و زاری ژ غه می ته
بیگاف ت خروش تینم و گریه بهر و داران

ئه ف به نده یی مو حصنم، بخو بوتخانه یی که بریم
ئه ز تیشنه یی و ه صلم و نه ما طولت و ئه بریم
وه قتی ته نه بینم بخو وه ک ساکنی قه بریم

بیگ له حظه و ساعه ت مه نه ما ساکن و صه بریم
مادام ئه زم وی که تی زاری، ئه فعا و ماران

جه ذبایه ئی خستی مه، ئه قراز و نشیقان
ئه م شبهه تی روژین شه فقه، ل بوط سلیقان
که ه شبهه تی ئاقم ل بیابان و ل شیقان
که ه که ه وه کو دیوانه ت گریم، ل کو یقان
که ه بی سهر و سامان ت چمه، قه ریه و شاران

که ه خر قه دپوشم که هی کرباسه ژ ده لقی
که ه نه وق و مه قامین که هی پر قه بضه ژ قه لقی
دهر حه قی مه، عارف چ دزانی ژ قی خولقی
که ه ئیرقه و ویرقه دکرم صوحبه تی خه لقی
که ه که ه وه کو کونگر ت چمه، ثوقبه و غاران

سه د طوری ژ حوسناته، هه می که شفه ل بهر من
که ه جیلوه و که ه خه لوه د پر جه ذبه یی کر من
بیراقه ه لینا ل سه ری ریم و قه جه ر من
عشقی ته حه بیب ئه ف هه مو ئینانه ب سهر من
له ورا ت هه مو مه له که تان، که فتمه زاران

قه طرا کو ژ کاسا سه ری زولفاتیه رشتی
ئه ف شه مع و ویصالاته، بو په روانه کو کوشتی
حینا کو ته دهستی خو، ژ به نکین ل مه مشتی
ئه ز که فتمه ده ریایی غه می ته وه کو که شتی
هه یهات که بچی غه رقه تی به حرئی، قه کناران

عشقی وه ب من کر که ضه عیفم، وه کو مویی
پوخ زهر د کرم به لکی کرم، هه رکی نه بویی
ئه ی شاهدی حالی مه چ حاله ست و چ گویی
ئه ز نو، نه عه جییم که ئه وان عاشقی چویی
ئه حوالی دلی سوهتی یی وان، تا کو بزارن

(قَد أَحْرَقَنِي الْحَبُّ وَ قَد فَتَتْ أَكْبَادَ)

زیرا که نه‌بوییم ژ غه‌مّی فرقه‌تّی ئازاد له‌ورا ژ وجودا خو، هه‌پ‌تیمه ژ بنیاد ئەف خه‌لوه‌تی بێگاڤ تکه‌ته ناله و فریاد مه‌عذور بکرن هون ب که‌رم ژئ گه‌لی یاران

نوری ژ ویصاڵی قه‌ده‌حه‌ک جومله چیشی بو له‌ورا بوجودا خو ژ نه‌سلّی قه‌وره‌شی بو جدّی مه‌یه شه‌مدین چبو قوطبی قه‌وره‌شی بو دهر عشقی مه‌قامات و که‌مالی، کو مه‌شی بو شه‌ب تا سه‌حه‌رئ ساکنی هه‌ر، کو ه و قه‌فاران.

(*) صادق به‌هائەدین ئامیدی د پرتوکا خوہیا بناڤی (هوزانڤانیت کورد) دبه‌شا کو لسه‌ر شیخ نوره‌دینّ بریفکانی نفیسی، د رویه‌ل ٤٣٢ دا دبیت: پینج مالکیا سه‌یدا نوره‌دینّ بریفکانی ل سه‌ر هوزانا ئەڤینی (غه‌زه‌لا) باپیرئ خویی چارئ سه‌رکیشی ره‌وشه‌نبیریت چاخ و ده‌مّی خو شیخ شه‌مسەدینّ بریفکانی. سه‌ید عەبدولحەمیدی سالا ١٢٧١هـ (١٨٥٤–١٨٥٥ز) ئەف پینج مالکیه د ده‌ست خه‌ته‌کّی دا نفیسیه.

موس‌ته‌سقی: ته‌نی، خه‌ریبی، تاسه‌ی دیتنی یار.

نزار: نسا‌ر، سیبه‌را چیا.

برژیتن: دل که‌وتن.

قوطبی موجه‌ددید: جه‌مسەری تازه، قوطبی تازه به‌رزترین پله‌ی ته‌سه‌ووف ئیشاره‌ته بو (شیخ ئەحمەدئ سره‌ندی).

که‌ردشی ئاشوب: (که‌ردش: خولانه‌وه، لدور خوه ژفرین)، (ئاشوب: هه‌را و بشپوه).

قه‌به‌سئ هجرئ: (قه‌به‌س: تیشک، چرا)، (هجر: دوری).

جه‌فا: ره‌نج و زه‌م‌ه‌ت، دورکه‌وتنی خوشه‌ویست.

ئەف به‌نده‌یی: لفر تئ وئ مه‌عنا (ئەز به‌نده‌یی) دیاره‌ دوئ سه‌رده‌مّی ده‌ وه‌ها ده‌اته بکارئانین.

موحصنم: له‌حه‌صاردام، که‌مار و دراو.

بو‌تخانه‌یی که‌برم: (بو‌تخانه: جه‌ئ عیاده‌تا سه‌نه‌ما، جیگای پوت په‌رستی)

(که‌بر: په‌پره‌وه‌کانی دینی زه‌رده‌شت).

تیشنه‌یی وه‌صلم: ته‌نیه‌ئ که‌هاندنا هه‌ف، تینوی به‌یتک که‌یشتن.

ئەبرم: (ئەبر:ه‌ور، هه‌ور).

جه‌ذباته‌یه: کیشانا ع‌شقا ته‌یه بئالیئ من هه‌.

بوط سلیقان: دوو ناوچه‌ن له‌ کوردستانی باکور.

بیابان: قومستان، صحرا، (صحراء).

شیف: دۆل، گه‌لی، نشپو.

که‌ه: جار جار، جارنا.

خرقه: جو‌ره‌کی عه‌بایه، نه‌وعه‌کّی عه‌بایه.

دپوشم: ئە‌ی که‌مه به‌رم، دئ که‌مه به‌رخه.

کریاسه: نه‌وعه‌کّی قوماشیه، جو‌ره‌کی قوماشه‌ کران به‌هایه.

ژ ده‌لقئ: پارچه‌ی رزیو، جلی ده‌رویشان.

قه‌بضه: دلگیران، بێن ته‌نگی و قه‌بزبون.

جیلوه: خونیشاندان، ده‌رکه‌وتن.

خه‌لوه: چولی، (صوفی خه‌لوه‌ت نشین).

بیراقه: ئالا، په‌رچه‌م، به‌یداخ، ئال، عه‌له‌م.

قه‌جه‌ر: عه‌شیره‌تیک‌ی تورکن له‌ ئێران، حوکمی ئێران گرتیان به‌ده‌ست له‌ناوه‌ی (١٧٧٩–١٩٢٤ز).

زولف: بسک، پرچ.

په‌روانه: په‌لاتینک، منمنیک، په‌له‌په‌لاتینک.

مشتی: له‌ناو ده‌ستی، لناف مستا ده‌ستی.

مویی: موی، موو، می.

پوخ زه‌ر: پو زه‌رد، ره‌نگ زه‌رد، نه‌خوش و زه‌عیف.

هه‌رکی نه‌بویی: ژئه‌ساس نه‌بویم.

چ گویی: چی ده‌لّیی، چ دبّژی.

زیرا: چونکه.

فرقه‌ت: ژئکفه‌بون، ژه‌ه‌ف جودابون، دوربون.

ژ بنیاد: ژ ئە‌ساس، ژ کوک.

چیشی بو: چیشتی بو، تام کربو، ته‌عم کربو.

نه‌سل: ره‌گه‌ز.

شه‌مدین: ئیشاره‌ته بو شیخ شه‌مسەدینّ ئە‌خلاتی و نازناڤی ویه ده‌نه‌ک هه‌له‌ستان دا.

تسدیسات «شہش مالکی»

شہش مالکیا شیخ نورہدینی بریفکائی ل سہر ھہلبہستا شیخ ٲہحمہدی جزیری:

مہ ھہچہر ٲہسودہی قہستن، چہپ و راست
سہعی و ٲیحرام کو ھہستین چہپ و راست
ل سہران لالہ کو رستین چہپ و راست
خلف و زنجیرئ ٲہرستین چہپ و راست
نیرگزین شہنگئ دہہستین چہپ و راست
ساقییان جامی دہہستن چہپ و راست

ساقییان جامی دہہستن ژ شہراب
بلبلان نہشئ ٲہگہستن ژ گولاب
وئ دبارن ل مہرا ٲہنجہ عیقاب
چ سییہ مار و عیقابن چ غوراب
راست و چہپ دانہ جگہر سینہ کولاب
عہرہرا شہنگئ دہہستن چہپ و راست

عہرہرا شہنگئ تنئ من ٲہوہ غہم
ھہنہ دہر دل مہ ٲہ وئ دہرد و ٲہلہم
چ ژ وان ھاتنہ جانئ مہ ستہم
زولف و سنبل ژ شہہینشاھئ ھہرہم
توخ و عالا کو خویابون ژ عہجہم
عہرہبان تیپی شکہستن چہپ و راست

حہبہش و رٲم و عہرہب لٲک دایین
شہف و رٲژان وھہ د جہہنگئ دایین
ھہمہہ دنیا ژ ٲہوان شہہیدایین
ٲہی ھہکیم ٲہٲہہ چ ھیکمہت ھایین
بہر ٲ شہرقی و سہحہر وہستایین
ھیندویین رٲژئ ٲہرستن چہپ و راست

بہر ٲ شہرقی و دہہستان ھہیہ نٲہگ
نوشی دان ٲہہلئ فرشتہ و خہرچہنگ
تئ سہمایئ ژ ٲہوان خارہیئ سہنگ
تو بنیئر ٲہٲ چ مہوناسب بہک رہنگ
قہیصہرئ رٲمئ ل سہر ھہددئ فرہنگ
طوپ و زنجیری ٲ بہستن چہپ و راست

چ ٲ بہہستینہ ل ٲہنیئ لہچہکئ
د ھہژینت وھہ ژ گہورزئ شہہلہکئ
ھہر ژ بہخت و مہہ و زالا فہلہکئ
بہلکی جہارہک بمہرا دت خہنہکئ
ھہردو دہستین خوہ ھہمائیل شہٲہکئ
مہہ ژ بو یارئ دخوہستن چہپ و راست

ژ ویصہالئ تنئ یٲک ذہرٲہ بدہت
ب تہساموح مہ ٲٲئ جامہ بدہت
ل دنئ شوعلہیئ مہہتابئ بدہت
ژ تہ فہرمان ل سہرئ عامی بدہت
خہملہیئ سرٲہریا حوری صیفہت
سہد مہلہک دہستی بدہستن چہپ و راست.

ھہست: ھہیہ.

لالہ: گولی لالہ، گولا لالہ.

رستن: شینبون، سہوزبون.

نہشئ: سہرخوش، مہست.

گولاب: کولاف، عہتری کولاب، ٲافا گولا، ٲاوی کول.

ستہم: زولم.

توخ: شوٲن، توختیا رہنگی.

تیپ: تیم، گروپ.

شہیدا: ٲاشق، عاشق.

نوشی دان: خواردیانہوہ، ٲہخوارن.

فرشتہ: مہلائیکہ، مہلائیکہت.

خه‌رچه‌نگ: قرژال.

خاره‌یی سه‌نگ: به‌ردی قائیم (خاره: به‌ردیکی زور قائیمه، ناوی به‌رده) (سه‌نگ: به‌رد).

له‌چه‌ک: ده‌رسوک، کولاف، لفر واتا (کولاف وده‌رسوکین کورد گریدده‌ن).

خه‌نه‌ک: خه‌نی، خه‌نپیون، خوشی و شادی.

ته‌ساموح: ناشتی، پارانه‌وه.

جامه: پیاله.

شوعله‌یی مه‌هتاب: چرا و تیشکی مانگه شه‌و.

خه‌مله: خه‌ملاندن، جوانی.

سرپه‌ری: مه‌لائیکه.

چه‌ند نمونه‌ک ژ هه‌لبه‌ستین دیوانا

شیخ نوره‌دینی بریفکانی بزمانی فارسی

(۱) (*)

أزیشان گشت پیدا چهار^(۲) عنصر

زمن بشنو^(۱) تو این معنیء چون در

آذر^(۳) و پس هوا پس آب و پس خاک

که زاستند^(۴) این هرچهار از أفلاک

در ایشان کرد خشک و سرد و سرمست

جنان چون سرد و تر خشک و گرمست

شود پیدا ازیشان رنج و راحت

ازیشان مرهم و زیشان جراح

حکیمان این چونین گفتند با ما

که این چار أمهاتند آن نه آبا^(۵)

أزین چار و أزین نه، ای برادر

بشد موجود و سه^(۶) فرزند^(۷) دیگر

معادن پس نبات اینگاه^(۸) حیوان

بهم بستند^(۹) یکسر آخش^(۱۰) جان

بدریا در و از کان^(۱۱) زر و گوهر

کند درویش و مردم را توانگر

غذائی میوه و نانست کزوی

پدید آمد همه خون در رگ و پی

ستور^(۱۲) و گو سفند^(۱۳) و گاو و اُشتر^(۱۴)

کزیشان می شود، روی زمین پر

همه از بهر انسانند برکار

کشند اُورا یکی زین و دیگر بار

موالیدند و زینها^(۱۵) جسم انسان

پدید^(۱۶) آمد درین شش گوشه ایوان

در آى حجت و زیبا سخن گوی

که بروی از خلایق در سخن گوی.

(*) ئەف هه‌لبه‌ستا شیخ نوره‌دینی بریفکانی یا‌کو بزمانی فارسی، دگهل چه‌ند نمونه‌کین دی سه‌یدا

عه‌بولرهمان مزوری ژمرا شاندن، ئەز ژدل سوپاسیا وی دکهم. ئەف هه‌لبه‌ستین شیخ نوره‌دینی ژ

یانزده دهست نفیسا بکارتین کو بزمانی کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی نه، ژ سالین هه‌شتیان ڤه

سه‌یدایی مزوری خرڤه‌ک‌رینه و بنئومیدا هندێ ڤه لده‌مپین نپزیک بده‌ته چاپی، لداویا هه‌ر

هه‌لبه‌سته‌کێ ژێ شروڤه‌کرنا هه‌لبه‌ستێ و مه‌عنا و هه‌ف مه‌عنایین ڤه‌یفئین گران کریه، مه‌ ژێ ئەف

چه‌ند نمونه وه‌ک سه‌یدایی مزوری رێژکرین، مه‌ دڤئ دیوانێ دا چاپ کرن.

(*) ددهست نفیسا (ئه‌خلاتی) دا نفیسی ڤه: وله ایضا (اُندر پدید آمدن عناصر و موالید). ع . م

(۱) بشنو = ف. گولێ به، ب بهیسه.

(۲) چار (ئه‌خلاتی).

(۳) آذر = ف. ئاگر، ئاته‌ش، گڤ.

(۴) زاستند = ف. ژده‌یکبون، په‌یدا‌بون.

(۵) ئانکو هه‌رچار توخمین سه‌ره‌کی (ئاگر و ئاف و ئاخ و هه‌وا) ده‌یکن و نه‌هین دی مینا هه‌زانڤانی

هه‌مارتین (خشک، سرد، سرمست، تر، گرم، رنج، راحت، مرهم جراح) بابن. ع . م

(۶) سه = ف. سئ. سئ کورپین دی کو: معادن و نبات و حه‌یوان.

(۷) فرزند = ف. کوپ، پس، پز.

(۸) اینگاه (ئه‌خلاتی).

(۹) بهم بستند = ف. پتگه‌ به‌ستینه، پتگه‌ گریداینه.

- (۱۰) آخ = ک. خاک، کل.
 (۱۱) کان = ف. کانگهه، مه‌نجه‌م.
 (۱۲) ستور = ف. هیستر، قاتر.
 (۱۳) گو سفند = ف. میم، پهن.
 (۱۴) آشتر = ف. حیستر، ده‌فه.
 (۱۵) زینها = ف. کورترنا (ز اینها) یه ئانکو: ژوان.
 (۱۶) پدید آمد = ف. پهیدا بو، خویا بو.
 مه‌به‌ست ژ فئی هه‌لبه‌ستی: راگه‌یاندنا بیر و رایین فه‌یله‌سوفتین که‌فن ل سهر شپوه‌کرنا خولقیه‌تا
 (ئه‌فزاندا) درستیونا جیهانی یه. (زاهد بریفکانی).

(۲) (*)

چو گفتند آن حکیمان سخن گوی
 که بردند از ملائک در سخن گوی
 که حق ما^(۱) که آن اصل حیاتست
 یکی فرزند حیوان و نباتست
 دگر باره مصغر گردد آن خون
 وزو خون سفید آید به بیرون^(۲)
 ویرا^(۳) خوانند نطفه‌ء اهل معنی
 که این پالوده^(۴) از خونست یعنی
 زآن پس در مشیمه چونکه افتاد
 فکندش^(۵) اوستاد چرخ بنیاد
 زحل یکماهه اُورا تربیت کرد
 دیگر مه مشت‌ریش تقویت کرد
 بشد ماه سووم بهرام^(۶) یارش
 چهارم ماه خرصورت^(۷) نگارش
 چو از خرشید تابان اندکی یافت
 وز آنجا قوت جنبید^(۸) کی یافت

مه پنجم کند زهره‌را کار
 عطارد باشدش ماه ششم یار
 بهفتم ماه باوا ماه باشد
 بهشتم زو زحل آگاه باشد
 در آن زندان سک اندر کشاکش^(۹)
 بود جایش میان آب و خون و خوش
 پس از نه^(۱۰) ماه، ز او سن^(۱۱) خجسته^(۱۲)
 بیرون آید ازان راه ببسته
 ازان تاریک دان آید اینجارا^(۱۳)
 جهان بیند خوش و خوب و دلارا^(۱۴)
 سرای سبز^(۱۵) و فرخ^(۱۶)، مسکن خوش
 هموار^(۱۷) و پس لطیف و خوب و دلگش.

- (*) ددهست نفیسا (ئه‌خلاتی) دا نفیسی یه: وله ایضا گفتار اندر فطرت انسان. ع. م.
 (۱) حق ما: (بریفکی).
 (۲) بیرون = ف. تیتته ده‌فه، خویا دبه.
 (۳) ویرا. (ئه‌خلاتی).
 (۴) پالوده = ف. دپرانندی، پوخته‌کری.
 (۵) فکندش = ف. دانا، هافیت، را ئیختست.
 (۶) بهرام = ف. ستیرا (مه‌ریخ).
 (۷) خر صورت = ف. خرچنگ، برج السرطان.
 (۸) جنبید = ف. لفلن، نه‌راوه‌ستای.
 (۹) کشاکش = ف. کیش و فه‌کیشان، راه‌افیتن.
 (۱۰) نه = ف. هژمار (نه‌ه).
 (۱۱) سن = ع. ژئی، ته‌مه‌ن، عه‌مر.
 (۱۲) خجسته = ف. پیروز، مبارک.
 (۱۳) آید در اینجا. (ئه‌خلاتی).
 (۱۴) دلارا = ف. دل آرا، دل فه‌که‌ر، خوشتی.
 (۱۵) سبز = ف. سه‌وز، که‌سک.
 (۱۶) فرخ = ف. پیروز، خوب و خوش.
 (۱۷) هموار = ف. نه‌رم، ته‌خت.

ئەف ھەلبەستە ئامناژەپە بو سەرھەلانا زاروکا، ژ نوطی ھەتا دبیتە ۹ ھەیف و ۹ روژ و ۹ سەعت و ژ دایک دبیت و دبیتە ئینسان. (زاهد بریفکانی).
 لگور دبیتنا من: پەیفە (حق ما)، نە ئامناژەپە بو (بریفکی)، بەلکی مەبەستنا شێخ نۆرەدینی کوتیە:
 (حەقی مە و ھەمی بونەوەرەکی). ھەرۆھا بمر وەرە پەیفە (ویرا) ژێ نە ئامناژەپە بو (ئەخلاتی)، چونکە (ویرا: خانەند، نوطفە) یە، خەلکی مەنا دبیتنە وێ خوینا سپی (نوطفە). ھەرۆھا بمر وەرە (آید در اینجا)، ئەوژی نە ئامناژەپە بو (ئەخلاتی)، بەلکی (آید در اینجا: دبیتە دەرڤە، دبیتە دەرەوہ) یە. (زاهد بریفکانی).

(۳)(*)

دو بەیت

مرام^(۱) آنکس کە بادت کرد کام را^(۲)
 کار آنکس همواره^(۳) در کام و رام را
 کوش آر^(۴) در مرام (نوری) می رسد^(۵)
 می رسد در کلام وی ألف لام را.

(*) ئەف (دو بەیت) ە ددەست نفیسا (ئەخلاتی) تنی دا ھەنە. ع . م
 (۱) مرام = ف. ئارام، ھێمن، بێن ڤەدان.
 (۲) کام = ف. ئارەزو، ئومێد، ھێفی.
 (۳) ھموار = ف. پتووستە، پتدفی یە.
 (۴) کوش آر = ف. تی بکوشە، پیکوولی بکە، ب خەتە.
 (۵) می رسد = ف. دئ گەھی، بدەست تەقە دەیت.
 لگور دبیتنا من پەیفە (مرام)، نە (ئارام، ھێمن، بێن ڤەدان) ە، بەلکی (مرام) تی مەنا (ئارەزو، ئومێد). (زاهد بریفکانی).

چار مالکیەکا شێخ نۆرەدینی بریفکانی لێسەر غەزەلەکا

حافظ شیرازی (۴)(*)

این بادە^(۱) گوناگون^(۲) بدە ساقی بە مارا
 تاکی این جرم و سالوس^(۳) بەما کردی و تارا^(۴)
 دل میروود زدستم صاحب‌دلان خدارا^(۵)
 دردا کە راز پنهان خواهد شد آشکارا).

(*) ئەف چارمالکیە تنی ددەست نفیسا (بریفکی) دایە، ئەو ژێ مخابن چارمالکی کرنا یەک مالکا (حافظ) ی بتنی یە. ع . م
 (۱) بادە = ف. مەی، شەراب.
 (۲) گوناگون = ف. رەنگا و رەنگ، جور بە جور.
 (۳) سالوس = ع . حیلە، فیل.
 (۴) تارا = ف. تاراج، تالان، یەغما.
 (۵) ئەفە سەری شەرەکا (حافظ) ی یە بئیرە: دیوان حافظ چاپ هشتم، تهران ۱۳۵۲ش، ب: ۲۱.

پینچ مالکیەکا شێخ نۆرەدینی بریفکانی لێسەر غەزەلەکا

حافظ شیرازی (۵)(*)

زەجری سرو^(۱) دلجویت^(۲) عجب فرسوده^(۳) غمگینم
 عجب آرام^(۴) این دارم کە دلجوی قُدت بینم
 تو دانی من چە سانم، بلبلی آن باغی نسرینم
 (زچشمش جان نشاید بر، دیگر هر سوکه می بینم)
 کمان در گوشهء کردست و تیر اُندر کمان دارد).

(*) ئەف پینچ مالکیە تنی ددەست نفیسا (بەشیر-ک) دا ھەپە و لێسەری نفیسی یە (ولە أیضا قدس سره)، ئەفەژێ مخابن بەس پینچ مالکی کرنا مالکەکا (حافظ) ی تنی یە، کو ژ نیقەکا ھۆزانەکا وی دا ھاتیە کێشان. ع . م
 (۱) سرو = ک . کاژ، مەبەست: بەژنا بلندا مینا کاژێ یە.
 (۲) دلجو = ف . دل خاز، مێھربان، دل ھەلبژار.
 (۳) فرسوده = ف . پوسیدە، غەمگین.
 (۴) آرام = ف . ھێمن، بێن ڤەدان، قرار و سکون.
 دو ریژین پیشیی بێن فی ھەلبەستێ، من ددەست نفیسا (شێخ موحەمەد طاھری بریفکی) ژێ دا دبیتە، کو چەند ھەلبەستین شێخ نۆرەدینی تیدانە. (زاهد بریفکانی).

هذه قصيدة السيد الشيخ نورالدين البريفكي مدح فيها شيخ زمانه و
قطب أوانه الشيخ ممدوح العباسي التلوهي قدس سره
نهف زى ههلبه سنا شيخ نوره ديني بريفكاني يه په سنا قوتب و شيخ دهمي
خوه شيخ ممدوح عهباسي يي تهلوهي (١) دكه

بعناية الرحمن بعد فتوح
وبصفوة وطهارة في الروح
قد أظهرت وتكاثر بوضوح
بركات هذا العارف الممدوح
بدر الكمال الكامل الممدوح

هو رافع الأعلام بعد نكوسها
سلك الطريقة فهو ضوء شمسها
فأذاقه المولى شراب كؤسها
في كل قطر فهو شمس (مثل) عروسها
بحر المعاني الغامض الممدوح

فجمال ظاهره دليل كماله
فانظر الى وجهه جلي بجماله
فلمن تحدى قاصدا لجداله
قل يا غويا كيف أنت بحاله
لاكفو في ذا الدهر للممدوح

أسراره في كل قطر قد بدت
زواره أيدي العناية أبدت
يتجان رفعته المعالي شيدت
لاسيما أكرادنا إذ قيدت
فيما شمائل شيخنا الممدوح

نسب له ما إن به من مشبه
من نسل عباس الرئيس الأشبه
ومكانه أحلى مكان مشتهى
فلئن نظرت الى الأمام التلهي
لعشقت طلعة ناظر الممدوح

دهراً طويلاً قدام في خلواته
ولقد تجافى عن هوى لذاته
ترك المنام و بات في لوعاته
أفما هو الضرغام في كراته
ليث الهياج شيخنا الممدوح

بسنين كأن سلوكه متوترا
ولقد رقى فيه مقاماً وافراً
حتى غدا قطباً وغوثاً ظاهراً
أوما تصدقني بذاك وما ترى
إرشاد هذا المرشد الممدوح

إني لأغبط ما ينال مريده
كم ذا رأينا صانه تأييده
هو في الممات قرينه وشهيدته
وينال فضل الحق وهو سعيده
بدعاء هذا الأسعد الممدوح

فجليسه للذاكيات موجه
ومريده في الباقيات موله
طوبى لعين طيبت بها التله
ماخاب عبيد زارها فلعله
يلقى فيوض العارف الممدوح

هذا فقير يرتجي بمديحه
من قبل ما أبلاه ترب ضريحه
بالعين يشهد نور وجهه مريحه
نوريكم هذا بقلب جريحه
يهوي محيا أملح الممدوح.

(١) لسهر کوتنا (محفوظ محمد عمر بگ العباسی د پرتوکا خوهیا بناقی (الامام محمد الرضوانی)دا دبیژده: شیخ مهمدوحی تهلوهای یی عهیباسی ژ دوستین نیزیکی یین باقی شیخ نوره دینی بریفکانی بو (شیخ عهبولجه باری بریفکانی، نهو ژ یهک ژ عالمین نافداربو د سهردهما خوهدا، یی کو سال (١٢٣١هـ-١٨١٥ز) کوچکری ولگوندي ئیتوتی یی ب سهر باژیری دهوکی د مزارگه یی بناقی وی نافداره هاتیه فهشارتن، وگوری وی یی پیروز ناسیاره وهتا نوها ژی تی سهره دانکرن). شیخ نوره دینی بریفکانی سهره دانا شیخ مهمدوحی تهلوهای ل گوندي (تهلو) کو نیزیکی گوندي (سمرت)ه کریه، (شیخ مهمدوحی عهیباسی یی تهلوهای) پتری سه د سالان ژیايه و نهو د سالا (١٢٥٦هـ-١٨٣٩ز) کوچکریه، خودی ژی رازی بت.

وله أيضا مخمسا على قصيدة نورالدين الشوني قدس الله سرهما أمين .

ئهف ژي پينج مالکيا شيخ نوره دینی بریفکانی ل سهر هه لبله ستا نوره دینی شونی.

بسم الله الرحمن الرحيم

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم والحمد لله رب العالمین.

بأسمائك الحسنی شرعت مبسماً
ومن خاضها نال الكرامة عاجلاً
كما جاء في نص الحديث مُسلسلاً
بدأت ببسم الله والحمد أولاً
على نعم لم يحصى فيما تنزلاً

على عبده أسرى مواهب قدسه
بلا سبب أدناه من نور عكسه
فحابه بالنعماء من غير حسه
فمنها ثناء للاله بلطفه
على نفسه إذ ليس يحصيه من تلا

ومنها بتدبير العباد قيامه
ومنها فيوض ثم دوامه
ومنها جميل الصفح لي وختامه

ومنها صلاة الله ثم سلامه
على المصطفى سر الوجود المكمل
بأعذار قطر الغيث بل وأتمه
على روضة القبر الذي ضم جسمه
وأضعاف ما في اللوح بين حكمه
ومنها إذا امرؤ ما أهمه
تلاوة أسماء الآله إذا خلا

إلهي فهيلي منها لطفاً ونعمة
إلهي أزل عني بفضلك غمة
إلهي وعظم في علوماً وحكمة
فنسئلك اللهم أمناً ورحمة
وبالأمن يارحمن لا تبو موجلاً

إلهي وزدني في رضاك فتوتي
إلهي وحقق لي جميل مروتني
إلهي وكفر كل آثار هفوتي
وكن يارحيم راحماً ضعف قوتي
ويا ملك كن لي نصيراً ومؤثلاً

إلهي بآيات الكتاب وعزها
وبالسنة الفراء وأنوار كنزها
إلهي فتوجني بتيجان رمزها
ويارب ياقدوس كن لي مثرها
وللشر سلماً يا سلام مبدلاً

إلهي وصيرني تقياً مكرماً
إلهي وفي الدارين عبداً منعماً
إلهي وفي بحر الهداية قيماً

ويا مؤمناً هَبْ لي أماناً مسلماً
وستراً عميماً يا مهيمناً مسلماً

إلهي فجنبني من العيب والعلل
إلهي وخلصني من الزيغ والزبل
إلهي وثبتني على أحسن العمل
أزل يا عزيز الذل عني فلم أزل
بعزك يا جبار مكفى مجملاً

إلهي فأنني عاجز متحيز
عساني إلهي منك باللفظ أخبر
إلهي فجد وأنصر وفضلك أكبر
وصغر وضع ذا الكبر يا متكبراً
ويا خالق خذ لي عن الشر معزلاً

إلهي وفي الدارين كن لي مهنئاً
حياة وموت في هداك مبرئاً
إلهي وفي الحصن الحصين مكلئاً
ويا بارئ الأنفاس قد بت مبرئاً
بك السقم عني يامصور زولاً

إلهي وهب لي توبة ثم أوبة
إلهي وكفر لي ذنباً وحبوبة
إلهي وزد لي من لدنك ماثوبة
سألتك يا غفار عفواً وتوبة
وبالقهر ياقهار خذ من تحيلاً

إلهي وضاعف بفضلك نعمه
إلهي ونورني بنورك رحمة
إلهي وبصرني نفهوداً وهمه

وهب لي يا وهاب علماً وحكمة
وللرزق يا رزاق كن لي مُسهلاً

إلهي وألهمني كلامك مرشداً
إلهي وعرفني بقربك مسعداً
إلهي وهب لي منك جوداً مجدداً
وبالخير يا فتاح فاتح لي الهدى
وبالعلم كن لي يا عليم مفضلاً

إلهي لمحي الدين أو كأمين فارض
إلهي أنلني الفهم في كل غامض
إلهي أفض لي باسطاً غير قابض
ويا قابض أقبض روح كل معارض
ويا باسط النعماء كن لي معولاً

إلهي بحق الغوث بحر الحقائق
إلهي بجاه القطب شمس المشارق
إلهي أنقني بهجتي في المرافق
ويا خافض أخفض قدر كل منافق
ويا رافع أرفعني على رغم من قلا

بقهرك أسطو وهو الأعز ومعجز
بحصنك أحمى أنت اذ ذاك مجرز
فيا من كلامي من معانيك ملغز
بعزك قدرتي يا معز معزز
مـنـذل فكن للظالمين منكلاً

وطرفة عين لا تكن لي منبذاً
وفي كل حال كن بسهمي منفذاً
ورامي الأذى لي فارمه أنت بالأذا

سمعت دعائي يا سميع فكن إذاً
بصيراً بحالي مصلحاً متقبلاً

وكن لي دون الشانئين بمرصد
الى أن ألقى بهم هوأنا بمرقد
بحق رسول الله كن أنت معضدي
الى حكم أشكو ظلامه معتد
هو العدل كم أردى ظلوماً وجندلاً

إلهي بعجزي أنت فأكشف رزيتي
إلهي فانت معين واسع بعطيتي
إلهي مجيبكم قد أبرأ بليتي
لطيف بحالي راحم لشكيتي
خبير بضعفي إن تضايقت حللاً

إلهي بحبل الله هو أكبر
وفي ظله من خيفتي أتستر
بعز حجاب الكبرياء أتذر
ولازلت أهفو والحليم مستر
وربي عظيم العفو إن زغت أمهلاً

إلهي بحق الحق عجل بنصرتي
إلهي أجرني من ركوبي لقدرتي
فسبحان ربي سرمدي مبرتي
غفور أقل وأغفر ذنوبي وعثرتي
شكور فوالى شكر قلبي المغفلاً

إلهي لئن جمعت على عبدك الزلل
إلهي ولم يصلح لسيده العمل
إلهي فإني طامع واسع الأمل

فأعلي مقامي يا علي فلم أزل
بكبرك قدري يا كبير مجلاً

بقرب جوار الحق للنفس حظها
أرى لك تعزيراً لينفع وعظها
ويفعل فيها وعظها ثم لفظها
حفيظ لروحي لا يؤدك حفظها
مقيت فكن للقوت يارب مرسلأ

إلهي من الحظور والذم نجني
إلهي بوجه الشرع في القوت غذي
ومن رؤية الأسباب والغير نقني
ذمامك حسبي يا حسيب فأحمني
وأنت جليل كن لقدري مجلاً

إلهي بحصنك في الحماية أوني
إلهي بأنوار الولاية والنبي
إلهي ومن محض العناية آتني
وأنت حكيم يا إلهي فوعافني
ودود فكن للود في القلب منزلاً

بوجهك يا ذاالمجد فأصرف بليتي
برحمتك العظمى بكل قضيتي
فأصلح أموري كلها بالسوية
كريم العطايا ربي أجزل عطيتي
رقيب على الأعداء يكفي إذا كلا

كلائه حسبي مع النصر والولا
إلهي فابعدنا عن البعد والقلا
إلهي آتنا باب مجدك ذا العلا

دعوت مجيباً أمراً متقبلاً
كريم العطايا واسع الجود مجزلاً

إلهي إني ضيف ومن فضلك القرى
إلهي جميع الدهر جئت بلا مرى
بعين بقاء الجمع كم قلت كم أرى
مجيد فمجد شرع ذكرى لدى الورى
ويا باعث أبعث جيش نصري مهرولاً

بفتح ونصر لي أعنهم ومنهم
من الغيب من أجلي الوحا أعنهم
وفرقت بهم جمع العدى وأهنهم
شهيد على الأعداء بما كان منهم
فيا حق خذ بالثأر منهم وعجلاً

توجهت بالجند الكرام إليهم
تحصنت بالقهار مما لديهم
جعلت حجاب القهر بين يديهم
وأنت وكيل يا وكيل عليهم
فحسبي إذا كان القوي موكلًا

هلموا هلموا إن هممتي حلني
أعني بهم يارب فيمما أملني
لك المشتكى مولاي فالأمر كلني
متين فممن قوتي وتولني
فممن يا ولي لي منك بالولا

بربي الى ربي أتى متوسلاً
به لا بنفسى جئته متوكلاً
بحرمة خير الحق جئت مؤملاً

حمدت حميداً لم يزل متفضلاً
ومحص لمن أبدي مبيداً ومخذلاً

إلهي فهب لي طيبات أنيسة
وأنعم بجذبات اليك حسيبة
بتوفيق تقريب ووصل حميسة
ومحي فوسع لي حياة نفيسة
مميت فعجل موت حصي منكلاً

إلهي وكن لي بالعدى خير من سطا
تواريهم في هوة الهوة واللفطا
وبارك لنا نحو الذي أخرج الشطا
بدأت بجود منك يامبدئي العطا
وأنت معيد كلمات أو خلا

تحصنت بالأسماء في معهد الأزل
الى أبد الأباد من سابق الزل
وبالذكر والمختار يا واحد الأجل
وياحي إحي موت قلبي فلم أزل
بذكرك ياقيوم مادمت موصلًا

إلهي ليحيى أحياه بتحية
ويرقى مقامات بنفس زكية
على منهج المختار من خير فتية
ويا واحد أوجد لنا كل بغية
ويا ماجد أمجدني وكن لي معولاً

شكوت الى ربي وعندي محاج
لتفتح لي سبل المنى والمناهج
اليك ومنك العبد ربي معرج

ويا واحد مالي سواك مفرج
ويا صمد فرج وقل همك أنجلاً

فعبدك مهموم السّير بقيده
رهين هواه في حبالة صيده
بوجهك يا كافي لنصر عبّيده
ويا قادر أهلك عدوي بكّيده
ومقتدر أردي الكذوب المقولا

عليهم جنود الله أصبحت مرسلا
وأغريت قهر الله فيهم معجلا
إلهي أعني بالكفّاية والولا
ولا زال ذكرّي يا مقدّم في العلى
وذكر عدوي يا مؤخر أسفلا

إلهي وأنزلهم لما هو أنزل
إلهي وأرفعني بما هو أفضل
بفضلك خلصني اليك المعول
الى السّبق قل يا أول أنت أول
ويا آخر أختّم لي أموت مهللا

إلهي الى مرمى الكرام أبادر
بغْيوبة الحق اليقين أباشر
ففضلك موهوب وجودك باهر
وأظهر إلهي الحق إنك ظاهر
ويا باطن نكل لمن كان مبطلاً

الى ربه حن الفؤاد كما جُبذ
قديما بلا أفك ومن وده حُبذ
إلهي فقربه ومن رده أعذ

ويا واليـا أصلح ولات الأنام إذ
يصيرون يا متعالّي بالعدل في العلا

إلهي ومن غنى الجهالة صفني
إلهي ومن عين الأجانِب أخفني
إلهي ومن جور البريات عافني
ويا بر أغمرني ببرك وأصفني
نوالاً ويا ثواب تب وتقبلاً

إلهي وعرفني بمعرفة الهدى
إلهي وشفع لي النبي محمدا
فـانك يا وهاب يا بر ذو ندا
ومنتقم رب إنتقم لي من العدا
وجد وأعف عني يا عفوّ تفضلا

إلهي وأجعلني محقاً ومنصفا
إلهي وأعصمني فلا أك مسرفا
وألّق بحار الهون حمالة ألّجفا
وكن بي رؤوفاً يا رؤوفاً ومسعفا
ولا زلت لي يا مالك الملك معقلا

بنورك يا الله نور طويّتي
ونق وجودي من أذى بشريّتي
ومكن على التقوى قوائِم بنيّتي
ويا مقسط ثبت على القسط نيّتي
ويا جامع أجمع لي رضا سائر الملا

بكل ولي فاز بالقرب والفنا
تجلى عليه الله بالوصل والهنا
باسمائك الحسنى صلّ العبد بالمنى

غني فوار الفقر عني بالفنا
ومغن فاعذب لي القناعة منهلا

إلهي أزل بالعلم عني جهالة
وهب لي على الطاعات منك دلالة
ألا وأنف عني في هداك ضلالة
ويا ذا الجلال أفرغ علي جلاله
فجودك بالاكرام لازال مهطلا

إلهي ومن ذاء القسساوة داوني
ومن درن الطغيان المال نقني
عبيدا به المولى المهمين يعتني
ويا مانع أمنعني من السوء وأحمني
ويا ضار كن للحاسدين منكلا

إلهي ومن مكر الأشححة نجني
إلهي ومن كل البليات عافني
بوجهك يا قايوم باللطف داوني
ويا نافع أنفعني بعلمك وأهد لي
ويا نور كن للنور في القلب مشعلا

الى حذك الواقى وضعت ودائعي
لتحميها من نازلات الفجائع
إلهي فما أستودعت ليس بضائع
الى الحق يا هادي أهدني ببدايع
من العلم زدني يا بديع تفضلا

إلهي كمن علمته العلم من لدن
إلهي وأشهدني على كنز كاف كن
ومن زيغ مالا ينبغي زيغه فصن

وأبق الهدى في القلب يا باقياً وكن
بعلم النهي يا وارث لي موصلا

على سعة الأسماء من كل عالم
ولكن على آدابها خير قائم
إلهي وجنبني جميع الذمائم
على الرشد ثبت يا رشيد غرائمي
على الصبر هب لي يا صبور تجملا

بآياتك الكبرى سألتك مقصدي
وكن أنت في الأحيان يارب مرشدي
وفي حالتي داري باللطف مسعدي
بأسمائك الحسنى دعوتك سيدي
وجئت بها يا خالقي متوسلا

إلهي فأنحفني بوسع طولها
أحطني وأحبابي بحائط كلها
برفق وإحسان أفدنا بظلمها
ومبتهالاً ربي إليك بفضلها
وأرجو بها كل المراد مؤملا

بكوثرها يارب فامني وصفني
ونور بها أرجاء أفاق باطني
ومن جملة الأسقام مولاي فأشفني
وقابل رجائي بالرضا منك وأكفني
صروف زماني مكثراً ومعللا

إلهي ومنك العبد قد سئل النذا
الى بحرك الفيض كم باسط يدا
دعاك فهب يامن بأفضاله بدا

فجد وأعف وأرحم وأكف وأنصر على العدا
وتب وأهد وأصلح كل شيء تخللا

إلهي وأوزاري علي خطيـرة
وأرواحنا من وقعن كـثيرة
فأسمائك الحسنى عليها نظيرة
وبعد فأسماء الاله كـثيرة
وأعظمها الحسنى لمن قد تأملا

بحقك يا الله فأصرف بلائنا
ومن علمك المكنون أرسل درائنا
وأنت المعافي جد وأنزل شفائنا
فكن يا إلهي مستجيبا دعائنا
وأجزل لنا النعماء منك تفضلا

إلهي وهبنا رحمة سرمدية
أنلنا بلطف هممة علوية
ويا مالك الدارين أرسل تحية
وصل وسلم بكرة وعشيرة
على المصطفى ما حسن رعد وجلجلا

إمام الهدى خير الورى وأجلهم
صكوة وتسليما بأضعاف ما علم
بأعداد ما في علم غيبك من كلم
كذا الأنبياء والآل والصحب كلهم
وبعد فحمد الله ختما وأولا.

داوييا ديوانى

تمت بحول الله وصلى الله وسلم على سيدنا محمد خير خلق الله وعلى
آله وصحبه أجمعين وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين، آمين.
حرر بقلم العبد الفقير الحقير السيد ممدوح بن السيد محسن بن السيد
عبدالجبار البريفكاني بدهوك في ١٢ ربيع الأول في سنة ١٣٨٦ هـ
الموافق ٣ تموز سنة ١٩٦٦ م خدمة للدين واحياء لآثار المؤلف وحفظاً لها
من الضياع، نفعا الله بها والمسلمين أجمعين، وصلى الله وسلم على
سيدنا محمد وآله أجمعين.

السيد ممدوح البريفكاني